Inexplicabilul de lângă noi

Mihaela „vede" viitorul pe chipul uman

Din când în când presa ne aduce în faţă persoane ale căror capacităţi paranormale nu se regăsesc în starea noastră de normalitate. După experienţa televizată cu un copil de 14 ani, Laurenţiu, care vedea şi citea cu ochii perfect acoperiţi, după multe alte cazuri şocante, de clarviziune şi „vedere cu al treilea ochi", iată că apare o superdotată care se uită cu ochii deschişi în destinul oamenilor!

ION ŢUGUI

Mihaela este fiică de vrăjitoare şi vrăjitoare ea înseşi. Dar înainte de a se familiariza cu ritualurile magice, ea s-a pomenit citind în aura persoanelor pe care le întâlnea din întâmplare sau în vizită la mama ei. Până unde poate merge o „lectură" a Mihaelei în aură, este greu de spus deocamdată. Se poate înfăţişa un lung şir de cazuri, unele mai complicate, altele aşa numite „zilnice" şi simple.

Un caz simplu. O patroană din Bucureşti (de la care deţin informaţia) i s-a adresat Mihaelei într-o problemă personală. Tânăra a ascultat-o cu superficialitate, spunându-i de mai multe ori: „După ce scăpaţi de necazul care o să vă pândească peste trei zile, mai vorbim". Solicitanta a surâs şi a abandonat-o pe „mica vrăjitoare". Peste exact trei zile patroana se afla la volan; a încercat să evite un accident şi a intrat cu maşina într-un copac de pe marginea drumului. Întrebând-o pe Mihaela cum a reuşit să „ghicească" un eveniment de această natură, ea mi-a spus fără a acorda importanţă capacităţilor ei: „Eu am văzut «pe» doamna respectivă ce o să păţească"!

A vedea „pe" cineva ceva care urmează să aibă loc în curând, este un fenomen cu care parapsihologia s-a obişnuit de mult. Dar nu putem spune că astfel de „vederi" ar fi abateri de la structurile genetice naturale. Îmi amintesc de uimirea regretatului Doru Davidovici, care vorbea în „Lumi galactice" despre o statuetă dezgropată din pământ, la care a descoperit chipul unui om cu 6 degete la mâini şi la picioare... Or, se ştie, întreaga evoluţie terestră la om este bazată pe modelul membrelor pentadactile. Interesant este să amintim că polidactilia nu este semnalată spre exemplu la animale. Revenind la capacităţile de vizualizare, ne întrebăm de ce anumite persoane văd în viitor când privesc pur şi simplu chipul unui om? Este această capacitate o „licenţă genetică", o abatere de la legile evoluţiei, o anomalie sau o virtute? Cum afirma un specialist, genetica nu poate fi concepută în afara evoluţiei. Fiind un fenomen informaţional, genetica nu are mecanismul pompei de bicicletă care umflă camera! Convenim deci că fenomenul se adresează altor cauze decât cele preconizate de către un chirurg genetician. S-a emis de curând ideea unei manevre genetice neidentificate, în lumea terestră. Dacă introducem cazuistica paranormală în structurile nevăzute ale unor cauze nedesluşite încă, vom conveni că anumite persoane *primesc* capacităţi ce se abat de la normalitate într-un mod ce nu poate fi analizat cu mijloace normale.

În fine, s-a mai spus că noi înşine putem fi dirijaţi prin experienţele atipice de tip paranormal. Cazul Mihaelei este unul din multe altele. Întrebarea de ce ea este foarte activă şi surprinzătoare în precauţii şi viziuni mai ales în nopţile cu Lună plină?

Fenomenul detreminat de această realitate cosmică este cert, de aceea se consideră că determinarea unor evenimente paranormale cu substrat lunar pare cel puţin suspectă – fără a cita în acest sens somnambulismul şi alte fenomene cunoscute. Se reactualizează, iarăşi, ipoteza deja vehiculată, că luna ar fi o structură cosmică artificială, ceea ce face trimitere la alte ipoteze, inclusiv extraterestre.

A vedea pe chipul unui om viitorul pare absurd. Şi totuşi acest absurd este veştejit de către o seamă de superdotaţi. Încotro ne îndreptăm cu speculaţiile şi cu cunoaşterea actuală? Spre superstiţii şi obscurantism? În nici un caz nu poate fi aceasta o cale serioasă. Superdotaţii ne oferă prin capacităţile lor şanse de experimentare. Iar concluziile ştiinţifice sunt singurele care ne pot oferi o cale către profunzimile fiinţei umane şi relaţiile noastre cu universul atât de abundent în mistere...

Dosarul gândurilor comunicante

Cazuri de TELEPATIE SPONTANĂ

MIHAELA DOROBANŢU

Aniela Jaffé era elveţiancă, dar locuia de ani buni la Londra. Într-o noapte s-a trezit brusc, având senzaţia clară că o lumină puternică se află lângă ea. A văzut-o pe bunica sa – o formă luminoasă, strălucitoare ca Soarele şi transparentă ca sticla. Avea figura sub care Aniela o cunoscuse prima oară, tânără, frumoasă – s-a apropiat de pat şi Aniela a auzit-o foarte clar spunând cu vocea pe care i-o cunoştea atât de bine: „a sosit momentul să mă despart de tine". Şi a ştiut că bunica ei trebuia să fi murit. Aniela Jaffé a verificat şi, într-adevăr, aşa se întâmplase – bunica sa decedase de o moarte neaşteptată. Profund interesată în studiile parapsihologice şi constatând că există nenumărate relatări din toate timpurile privind asemenea apariţii, doamna Jaffé a introdus termenul de *reprezentări arhetipale.*

Are vreo importanţă faptul că subiectul acestei viziuni, de pildă, tocmai murise? Studiile asupra a ceea ce se numeşte *telepatie spontană* au arătat că probabilitatea influenţării telepatice este cu atât mai mare, cu cât gradul de emoţie al stării emiţătorului este mai mare. Aceasta nu înseamnă însă că influenţele telpatice se reduc la asemenea situaţii. Ele există şi în situaţii „banale", situaţii de viaţă cotidiană, dar atunci, conform terminologiei propuse de psihiatrul J.J.C. Marlet, ele se numesc „experienţe telepatoide". Şi este un punct de vedere în general acceptat că este vorba aici de o formă de comunicare care îmbogăţeşte relaţiile cele mai intime cu detalii dintre cele mai subtile. Iar ca o observaţie absolut generală, se poate spune, după cum subliniază Prof. W. Tenhaeff, că *receptivitatea la influenţa telepatică a aproapelui tău este inerentă naturii umane.*

Uneori fenomenele telepatice se produc în timpul somnului, şi atunci se vorbeşte despre „vise telepatice". Există tentaţia de a considera că asemenea vise au loc relativ rar – nu este aşa, ele sunt mai dese decât ne imaginăm noi. Iată de altfel un exemplu, relatat de un psihолog german, profesorul E.R. Jaensch. Într-o dimineaţă el se afla împreună cu familia pentru a lua micul dejun şi le-a povestit că toată noaptea a avut un vis în care, în faţa lui, se afla o tablă de şcoală pe care un copil desenase câteva rânduri de pătrate. Copilul îi cerea să le numere, ceea ce a şi făcut: erau 17. Nu după multă vreme de la povestirea visului, a sunat la uşă şi poştaşul i-a adus o scrisoare de la un pacient care îl anunţa că urmează să-l viziteze pe data de 17 februarie. Pentru Jaensch însă această dată nu avea absolut nici o semnificaţie, nici un eveniment cât de cât special nu era legat de ea. Şi, oricum, era prima oară când visa un număr. Toate circumstanţele l-au determinat să considere că nu putea fi vorba de o coincidenţă datorată hazardului, ci de un fenomen telepatic. Mai ales că, după ce a primit vizita pacientului său, acesta i-a spus că tocmai era pe cale să elaboreze o nouă tehnică de învăţat copiii să numere...

Înconjuraţi de baze extraterestre

Luna, locul de întâlnire al extratereştrilor?

DAN D. FARCAŞ

În 1587 a fost văzută „o stea" pe suprafaţa Lunii; în 1671 Jean Dominique Cassini vede, tot acolo, „un norişor". William Herschel, supranumit „cel mai bun observator din istoria astronomiei", descoperitorul planetei Uranus, a văzut, în 19 septembrie 1787, pe Lună, ceea ce credea el a fi trei vulcani, dintre care unul în plină erupţie. Trei ani mai târziu, tot el semnalează, cu prilejul unei eclipse, peste 150 de puncte luminoase roşii. Herschel nu a fost singurul care le-a văzut. Sute de observaţii similare s-au făcut de-a lungul secolelor XIX şi XX. În 1867 Societatea Regală Britanică a demarat un program sistematic de urmărire a lor. În 1874, la observatorul din Praga s-a urmărit un disc alb, strălucitor, care a traversat alene suprafaţa Lunii. Alte obiecte care se mişcau, aparent în apropierea suprafeţei lunare, au fost văzute în 1892 şi 1896. În secolul XX numărul observaţiilor a crescut simţitor. Ele continuă şi azi, numărul observaţiilor inexplicabile fiind uneori de peste o sută pe an. Azi ştim că Luna este, şi în interior, un astru mort, lipsit de vulcanism ori de mişcări tectonice importante. Ce puteau fi atunci acele lumini?

Au fost observate şi fotografiate şi stranii artefacte: un „pod" gigantic, turnuri, ziduri, "dom"-uri, care după un timp au dispărut. În 1950, astronomul Harold P. Wilkins a zărit, mişcându-se de-asupra craterului Aristarh, o formă luminoasă ovală având lungimea de 150-200 metri. În urma acestei observaţii, şi a altora care au urmat, el a emis ipoteza că Luna ar putea fi o bază de pe care extratereştrii urmăresc Pământul. Ipoteza a fost reluată de mai mulţi specialişti sau autori de cărţi, între care de Daniel Keyhoe, de ruşii Mihail Vasin şi Alexandr Scerbakov (1970) sau de Donald K.Wilson (1975). Acesta din urmă se întreabă dacă nu cumva în adâncurile satelitului nostru au fost amenajate imense hangare pentru OZN-uri, sau dacă nu cumva, Luna în întregime este un satelit artificial, gol (şi locuit) pe dinăuntru, acoperit cu o crustă de piatră pe dinafară, pentru a înşela pământenii. Densitatea Lunii este în interior de numai 3,3 în comparaţie cu 5,5 la suprafaţă (egală cu cea Pământului, în ansamblu), deşi, ar fi normal ca elementele mai grele să se fi acumulat spre centrul astrului. Nava automată *Lunar Orbiter 5*, în 1967, ca şi explorări efectuate după aceea, au descoperit, la adâncimi de 35-75 de kilometri, în interiorul satelitului, neaşteptate zone cu densitate foarte mare, ori „pungi" aparent goale (aşa-numiţii „masconi" pozitivi sau negativi). O altă bizarerie este că Luna vibrează la orice atingere, ca un instrument muzical. În noiembrie 1969, misiunea *Apollo 12* a instalat nişte seismometre de mare precizie pe suprafaţa Lunii. Atunci când echipajul se pregătea să se întoarcă pe Terra, au aruncat de la înălţime, înapoi pe suprafaţa satelitului, modulul lunar *Intrepid*, care-şi terminase misiunea. Şocul căderii a pus în vibraţie practic întreg globul lunar; dar ceea ce a surprins a fost că vibraţiile au continuat neîntrerupt timp de 55 de minute... Apollo 14 a repetat experienţa cu treapta a treia, golită de combustibil, un obiect lung de 18 metri şi greu de 40 de tone, care a lovit Luna la circa 180 de kilometri de locul unde se găseau seismometrele. Luna a continuat să vibreze ca un gong, străbătută de unde seismice, timp de aproape 5 ore... În 1973 căderea unui meteorit mare a pus din nou în mişcare seismografele timp de 3 ore...

Nu s-a găsit o explicaţie mulţumitoare pentru acest fenomen, dar el a suscitat din nou ipoteza existenţei unor mari goluri în interiorul satelitului nostru, poate a unor cavităţi cu pereţi metalici... S-a spus chiar că Luna putea fi „adusă" din altă parte şi satelizată în jurul Pământului undeva foarte de demult, de o supercivilizaţie care ne monitorizează.

(Va urma)

Aţi dori să ştiţi cum îşi pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriţi să ştiţi ce bucurii şi ce necazuri „sunt scrise" în existenţa voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂŢARA, vrăjitoarea şi clarvăzătoarea care nu a cunoscut eşecuri cu harul şi arta ei magică. Este preţuită chiar şi peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informaţiile dorite despre viaţa, destinul, greutăţile, necazurile, succesele şi insuccesele dumneavoastră, despre boli şi trecut, despre şanse şi viitor.

Testată de mii de ori, BRĂŢARA a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie şi rezultate. Ea vă poate oferi şi dv. informaţiile solicitate. Pentru aceasta trimiteţi pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriţi de la BRĂŢARA, o fotografie şi talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume şi prenume, anul, luna, ziua naşterii şi localitatea.

Răspunsul îl veţi primi prin poştă la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poştal.

Costul acestor servicii este de 75.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poştal pe numele IONESCU SIMION, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod 71341. Pentru alte detalii puteţi telefona la 2243996 şi 2228336.

BRĂŢARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncţii sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, şi-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor şi a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____

ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAŞTERII ___ şi LOCALITATEA _____

ADRESA: str. _____ nr. _____, bl. _____,

sc. ____, et. ____, ap. ____, sector ____, localitate _____,

cod _____, judeţul _____. M/18

NOTA REDACŢIEI: *Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediaţi în acelaşi timp scrisoarea şi mandatul poştal. În acest moment multe scrisori neînsoţite de mandat sunt „în aşteptare". Dacă aţi uitat să expediaţi mandatul, grăbiţi-vă!*
Încă o precizare: numai prin intermediul nostru intraţi în legătură cu adevărata Brăţara. Pentru că, atenţie!, mai multe persoane din Craiova, Bucureşti etc., lipsite însă de puteri magice, şi-au luat acest pseudonim.

Între scepticism şi credulitate

Un „magician" al frigului şi căldurii

PAUL IOAN

Unul din cele mai rare fenomene parapsihologice de dată foarte recentă este acela al inducerii senzaţiilor de frig sau cald unei persoane. „The Daily Chronicle" din Toronto, Canada, publică în luna februarie un reportaj cu Jonathan Cassidou, un puşti de numai 10 ani, capabil să producă modificări de acest gen unor subiecţi – de regulă persoane necunoscute lui.

La prima vedere, ar fi putut fi vorba de o găselniţă de presă a sus-numitei reviste, dar cazul a fost reluat şi parţial explicat de prof. Jean-Louis Blessard din Lyon, Franţa, pentru „Le Figaro Magazin". Omul de ştiinţă, medic pediatru de meserie, a dorit să se afle printre acei martori ai fenomenului, deplasându-se în acest sens în Canada. Prof. Blessard`s-a folosit în timpul experienţei de aparate care să ateste indubitabil însuşirile lui Jonathan. Din protocolul şedinţei de testare au făcut parte, la început, întrebări neutre adresate copilului, referitoare la identitatea lui şi a părinţilor, ce şcoală urmează etc. În partea a doua, „interogatoriul" a constat în întrebări care vădeau o apropiere de sufletul lui Jonathan, de genul preferinţelor lui culinare, filme, jucării, sportivi, discipline şcolare agreate, ce visează să devină când va fi mare etc. Constatările sau fost de-a dreptul incredibile. Prof. Blesard mărturiseşte: „...Primele tatonări au durat cam un sfert de oră. Băiatul mă privea cu curiozitate şi neîncredere. Stăteam pe scaune la o jumătate de metru distanţă, în absenţa părinţilor... Simţeam cum, treptat, mâinile şi picioarele mi se răcesc, ca şi cum circulaţia periferică se îngreuna în urma scăderii temperaturii în cameră, dar aceasta era constantă. Atunci când s-a obişnuit cu prezenţa mea şi cu modul meu de a-i vorbi, am atacat subiecte plăcute lui. A ieşit din starea de crispare, a devenit zâmbitor şi mi-a răspuns binevoitor. Senzaţia de frig la mâini şi picioare a dispărut rapid, luându-i locul o plăcută senzaţie de confort termic al aceloraşi zone periferice. Ba mai mult, eu însumi m-am binedispus şi, trăgând cu ochiul spre cardiograf, am constatat că inima-mi bătea cât se poate de normal (deşi sufeream de tahicardie şi aritmie)..."

Un secol pentru O LUME CURATĂ

MIHAELA DOROBANŢU

Lacul Annecy din nord-vestul Franţei era considerat până nu de foarte multă vreme drept cel mai poluat din ţară. Astăzi este un adevărat paradis al curăţeniei. Un simbol al lumii de mâine? Poate. Mai ales că la Conferinţa de la Rio de Janeiro din 1992 se poate spune că au apărut primele semne ale atenţiei guvernelor lumii pentru calitatea aerului pe care îl respirăm. În ritmul actual, ne putem aştepta ca în 2030 oxizii de sulf şi de azot să dispară complet din atmosferă, în 2050 să folosim într-o măsură covârşitoare „energii curate", în 2060 traficul să se desfăşoare în majoritate pe magistrale subterane. Nepoţii noştri s-ar putea să trăiască într-o lume mult mai curată... Problemele sunt departe de a fi simple. În curând ne vom afla în faţa unei adevărate dileme: rezervele de apă potabilă se vor diminua, nivelul apelor mărilor şi oceanelor se va înălţa în urma topirii gheţurilor polare. Risc sporit pentru insulele şi coastele continentale. Prima problemă se va rezolva prin 2040, prin reciclarea apelor urbane; cea de a doua cam prin 2070, printr-un control eficient al efectului de seră. Când în 2080 vom ajunge să „punem" suficiente substanţe desalinizante în mări, vom dispune de apă chiar şi în ţările cele mai uscate. Aproximativ în acelaşi interval de timp plantările inteligente de păduri vor avea efecte benefice asupra solului şi climei, oprind înaintarea inexorabilă a deşertului şi transformând terenuri aride în întinse zone agricole. Cum se vor face toate acestea? Care sunt paşii preconizaţi pentru secolul care urmează? Iată-i pe câţiva dintre cei mai importanţi:

2030 HIDROGEN PENTRU AUTOMOBILE

Acest tip de automobil a fost experimentat de o serie de uzine şi pare a fi o soluţie posibilă. Poluarea se va reduce drastic şi aerul va fi mult mai curat...

2040 SETEA, INAMICUL PUBLIC

Trei cincimi din populaţie nu dispun de apa potabilă necesară unui trai decent. Purificatoarele de ape menajere ar putea rezolva problema în mai puţin de patru decenii.

2050 ENERGIE FĂRĂ PROBLEME

Germanul Herbert Bauerman a proiectat o centrală eoliană – una din formele „curate" de producţie a energiei. Ea este adăpostită de un imens balon care o menţine suspendată la 400 m – o înălţime la care vânturile sunt mult mai puternice şi suflă mai tot timpul...

2060 TUNELELE VIITORULUI

Se preconizează „mutarea" în masă a circulaţiei sub pământ. Celebrul Central Park din New York este simbolul oraşului de mâine, curat, plin de zone verzi, cu un trafic mult redus...

2070 GHEŢURILE NU SE VOR MAI TOPI

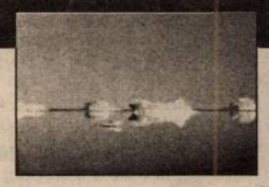

Efectul de seră îşi are originea în activităţile omului. Una din consecinţele sale este topirea într-un ritm alarmant a gheţurilor polare. Ajungând să-l controleze aproape în întregime, omul va reuşi – poate – să scape în următorii 70 de ani şi de această teroare.

2080 CE DULCE E MAREA...

Extragerea din apa mării a unui litru de apă potabilă costă astăzi în jur de 50 de cenţi. Cu desalinizatoarele mult mai eficiente ale viitorului, costurile s-ar putea reduce de 10 ori!

2080 OAZELE DEŞERTULUI

Înainte de sfârşitul secolului XXI, după ce vom fi udat picătură cu picătură plantele pentru a împiedica apa să se evapore cu mult înainte de a fi ajuns la rădăcina plantei, s-ar putea să vedem cum treptat, deşertul se retrage făcând loc verdelui crud al culturilor viitoarelor zone agricole ale Terrei!

Ecologizarea vieţii urbane

PAUL IOAN

În toate ţările Uniunii Europene, agenţiile de mediu – subordonate ministerelor de profil – au început încă de acum zece ani să elaboreze studii privind legătura dintre creşterea alarmantă a bugetului pentru sănătatea publică, pierderile economice datorate absenteismului (prin spitalizare şi pensionare pe caz de boală) şi gradul tot mai înalt de poluare al aglomerărilor urbane. Analiza ştiinţifică a celor trei evoluţii periculoase – care a implicat o cercetare ştiinţifică multidisciplinară finanţată tot de stat – avertizează că neglijarea trecerii la aplicarea proiectelor subsumate depoluării oraşelor şi arhitecturii ecologice (acolo unde sunt investiţii imobiliare) a condus la următoarea *situaţie medie anuală: în 120 de zile se manifestă o poluare medie (depăşiri cu 10-20% a limitelor admisibile ale noxelor), 50 de zile cu poluare înaltă (depăşiri de până la două ori) şi 35 de zile cu poluare foarte înaltă (depăşiri de 3-5 ori).* Există astfel de statistici la noi? Nu, iar în lipsa lor nici măsurile adecvate nu pot apărea.

Având în vedere că pe alte meleaguri sănătatea publică este o problemă deosebit de serioasă pentru stat, latura medico-economică a respectivelor studii a scos la iveală că importante minusuri în Produsul Intern Brut sunt datorate *poluării urbane interne* (centralelor termice cu combustibil fosil şi traficului rutier) şi *externe* (flux de noxe adus de centre industriale învecinate). Totul este evaluat în milioane de euro cheltuite în plus (anual) graţie poluării, calculele făcându-se extrem de minuţios, pe capitole de noxe. De exemplu, surplusul cheltuielilor este în medie de 12,8 milioane pentru emanaţiile de bioxid de sulf de la centralele termice şi 15,6 milioane pentru suspensii (particule cu diametrul mai mare de 13 mm prezente în aer) de la centrale termice pe motorină şi transport rutier. Meticulozitatea cercetătorilor a mers mult mai departe, în concluziile lor existând şi subcapitole dedicate surplusului de cheltuieli medico-economice pe categorii de vârstă (cei mai afectaţi sunt copiii, vârstnicii şi femeile gravide), pe tipuri de afecţiuni cronice (respiratorii, cardiace, circulatorii, implicit creşterea anormală a cazurilor de cancer la plămâni, de accidente vasculare cerebrale, afecţiuni ale glandei tiroide, patologii psihiatrice etc.), pe anotimpuri, pe intervale orare zilnice, pe locuri de muncă vulnerabile şi zone urbane etc.

Una din ideile fierbinţi la fine de veac (utopică deocamdată pentru noi) şi deja concretizată este reprezentată de arhitectura ecologică. O alta, parcă mai apropiată de sensibilitatea noastră bătătorită de tranziţie, este aceea a unui transfer parţial de cheltuieli bugetare spre ecologizarea vieţii urbane, care să contrabalanseze creşterea cheltuielilor pentru sănătatea publică generate de poluare. Şi asta conform cu studiile care demonstrează indubitabil că este mai ieftin să previi intoxicarea locuitorilor, decât să le tratezi maladiile provocate de noxe. Cui îi pasă că bucureştenii, de exemplu, trăiesc cu zece ani mai puţin decât provincialii? Dar această constatare statistică este incompletă, aceeaşi tendinţă de scădere a speranţei de viaţă se resimte în toate oraşele industriale ale ţării unde vieţuiesc peste 100 de mii de locuitori.

Ne oprim deocamdată aici cu exemplificările, chiar şi acestea sunt suficiente pentru a atrage atenţia diriguitorilor noştri că *o parte din banii contribuabililor se regăseşte concret, riguros cuantificat, în grija statului pentru protecţia sănătăţii publice.* Şi asta în ţări unde în centralele termice există filtre moderne antipoluante, mereu actualizate, iar în circulaţia rutieră se folosesc catalizatori şi combustibil fără plumb. Dar la noi? Aţi văzut în marile noastre oraşe captatori de substanţe nocive, plasaţi în puncte strategice? S-a oprit vreodată circulaţia în urma creşterii gradului de poluare? Ce să mai vorbim despre sistemele arhitecturale ecologice pentru edificii publice precum şcoli şi spitale, aşa cum se preconizează în alte ţări. Există la noi studii epidemiologice care să reflecte agresiunea diverselor noxe asupra plămânilor, inimii, circulaţiei sangvine cerebrale (începând chiar cu banalele migrene) şi implicit creşterea consumului de medicamente (inclusiv automedicaţia) şi a spitalizărilor din aceste motive? Întrebările sunt retorice, cercetarea ştiinţifică românească este actualmente atât de umilită, încât vocea ei revendicativă se aude deocamdată în scopul supravieţuirii. Decalajul faţă de ţările avansate sporeşte exponenţial şi vom fi nevoiţi să cumpărăm pe bani grei tehnologii antipoluante, bani care ar fi putut intra lesne în „buzunarul" inteligenţei ştiinţifice româneşti, ai căror tineri reprezentanţi visează, în disperare de cauză, să-şi exercite nobila meserie aleasă acolo unde este respectată.

Anatomia secundei

SCRIITORI DE ŞTIINŢĂ

ALEXANDRU MIRONOV

Iscoditori ai tainelor Universului, cei ce aduc la lumină, pe limba marelui public, întâmplările din ştiinţele şi tehnologiile civilizaţiei lui Homo sapiens există şi la noi, firește, mă refer la acei specialişti, redactori la *Magazin, Ştiinţă şi tehnică, Modelism, Tehnium,* ai emisiunilor de ştiinţă de la *Societatea Română de Televiziune* şi *Societatea Română de Radiodifuziune.* Recent organizaţi într-o *Asociaţie a Jurnaliştilor de Ştiinţă* (care va fi astfel declarată, oficial, pe 1 mai a.c.), câţiva dintre „scriitorii de ştiinţă" români s-au întâlnit, la sediul *AJS* din Bucureşti (o cameră pusă la dispoziţie de conducerea revistei *Ştiinţă şi tehnică)* şi într-o emisiune TV („Lumea de mâine"). Şi-au întocmit şi o agendă de lucru, din care „spicuim" astăzi doar un singur proiect: *turismul ştiinţific,* adică organizarea unor călătorii de cunoaştere, pentru tineri şi adulţi, în scopul declarat al lărgirii bagajului de biţi al participanţilor. Prima asemenea acţiune se vă desfăşura pe traseul: Bucureşti-Cracovia (la Universitatea Jagellonă, adică... acasă la Copernic!) – Gdansk (pentru *EuroCon*-ul de Science Fiction) –Berlin (Pergamon Museum) – Hanovra (Expoziţia Mondială 2000) – Paris (Cité des Sciences et de l'Industrie – cel mai mare muzeu de educaţie ştiinţifică din lume) – întoarcerea cu avionul. Durata: 12 zile. Locuri: 240, în total (în mai multe autocare), oricine fiind binevenit – şi putându-se înscrie la acţiune fie prin redacţia revistei *Ştiinţă şi tehnică* (tel./fax 01-222.84.94) – adresa fiind: Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti fie prin *Fundaţia SocRaTeE* (tel./fax 01-312.44.15), adresa: Intrarea Victor Eftimiu nr.2-4, sector 1, Bucureşti.

Dar tot „menestrelii" ştiinţei vor avea în faţă, chiar la începutul lui mai, o agendă cu totul şi cu totul deosebită: finalele olimpiadelor şcolare pe obiecte de învăţământ, adică acele concursuri la care participă cei mai buni dintre cei mai buni elevi ai ţării, din fiecare generaţie. Invitaţie social-educaţională, pur şi simplu extraordinară (ştiţi că doar în România se organizează asemenea concursuri?), pornită pe vremea când educaţia se dezvolta exploziv la noi (anii'60-'70), instituţia olimpiadelor şcolare continuă, din fericire, şi în acest an, 30 de oraşe găzduind-o la... 38 de materii şcolare! Adică: Geografie şi Construcţii (pentru elevii liceelor industriale de specialitate), Biologie, Religie, Matematică şi Silvicultură (pentru tinerii pădurari ai liceelor şi grupurilor şcolare speciale), Fizică, Limba Germană, Chimie, Tinere Condeie (scriitori!), Limba Română şi Creşterea Animalelor (Grupuri şcolare!), Muzică, Informatică, Balet, Electronică, Limba Engleză, Psihologie şi Pedagogie (Şcolile Normale), Limba Franceză, Istorie şi... Industrializarea Lemnului etc. etc. – absolut toate materiile au concursuri, la toate categoriile de vârstă! Laureaţii vor fi convocaţi, aşadar, la sfârşitul primelor două săptămâni ale lunii mai, posesori, fiecare elev de performanţă, ai unei diplome care atestă capacitatea intelectuală şi puterea de muncă a băiatului sau fetei, dar şi valoarea profesorului său şi a şcolii din care premiantul face parte.

Ce legătură ar fi între „olimpiadă" şi „scriitorii de ştiinţă"? Păi, elevii cu performanţă, mi se par a fi excelente subiecte pentru adevăraţii jurnalişti de ştiinţă! Căci a scoate în faţă valoarea, a lăuda munca intelectuală eficientă, a prezenta şcoli, profesori, cluburi de elevi şi acţiuni constructive ale Educaţiei Naţionale (nu manualele alternative de Istorie!) mi se pare a fi o nobilă cauză, pe care chiar merită să o slujim. Aşa că îmi doresc să văd finalele olimpiadelor şcolare ca pe un mare eveniment, pe care mass media competentă să-l prezinte ca pe... derbiurile de fotbal: cu transmisii de la locul faptei, cu interviuri luate „combatanţilor", dar şi profesorilor şi părinţilor care aşteaptă, emoţionaţi, rezultatele, cu emisiuni radio-TV în *direct* şi momentul prezentării subiectelor de concurs, cu micile apoteoze ale premierilor aduse cel puţin la nivelul întâmplărilor similare din sport. Pentru că, aşa cum lumea sportului şi-a construit propria mass media, şi lumea intelectualilor tineri trebuie să-şi dezvolte presa de susţinere căci – să avem mereu acest orizont în faţă – Epoca Industrială s-a încheiat, civilizaţia omului intră în Era Creierului. Trebuie deci să redesenăm metabolismul social, pentru a schimba mentalităţile şi a pregăti ţara spre un nou salt. Jurnaliştii de ştiinţă pot face acest lucru, emisiunile *TVR2* (post TV declarat educaţional), *Radio România Cultural* şi *Radio România Tineret* (posturi publice), *Magazin, Ştiinţă şi Tehnică, Modelism, Evrika* (revista de fizică), *Gazeta Matematică, Alter Ego* (publicaţie pentru adolescenţi) există şi pot funcţiona, cu folos, pentru o lume de mâine mai bună.

„SĂ VORBIM" prin gesturi

Mulţi dintre noi nu ştim cât de multe dezvăluim despre noi chiar înainte de a deschide gura. Oriunde ne-am afla şi orice am face, felul cum stăm sau cum ne ţinem mâinile transmitem semnale pe care ceilalţi oameni le înregistrează şi la care reacţionează în consecinţă.

Ne întrebăm de ce o conversaţie s-a sfârşit prost sau de ce partenerul bate nervos din picior, când noi am fi vrut să stăm de vorbă – poate că de vină este ceea ce am făcut, nu ceea ce am spus! Unele gesturi cum ar fi încrucişarea braţelor sau evitarea contactului vizual pot transmite mesaje negative şi-l pot pune pe interlocutor în defensivă. Încearcă să porţi o conversaţie cu o persoană care-şi întoarce faţa de la tine şi îşi roade unghiile şi vei vedea că, în curând, vei renunţa. Indiferent ce îţi spune, în fond îţi dă de înţeles că nu vrea să discute cu tine. Pe de altă parte, dacă stai în faţa interlocutorului şi-l priveşti degajat în ochi, este aproape cert că îi vei coopta atenţia şi că vrea să te asculte. Treptat, începem să înţelegem cât de important este limbajul trupului. Gesturile pot să facă să fii ascultat sau ignorat. Mulţi dintre noi se gândesc la ce anume au de spus într-o situaţie dificilă, cum ar fi un interviu sau o discuţie intimă. Dar puţini îşi pun probleme privind felul în care va spune ceea ce are de spus. De aceea trebuie să învăţăm să folosim limbajul trupului care ne va oferi o altă reacţie a oamenilor. Un limbaj potrivit al corpului, poate spori încrederea în forţele proprii. El este atât de puternic încât dacă ceea ce spui transmite un alt mesaj decât gesturile, interlocutorul ţi-ar putea ignora cuvintele, reacţionând la gesturi.

Nesiguranţa sau timiditatea pot fi demascate uneori prin grimase sau trecutul degetelor prin păr. În schimb, se pot folosi mâinile, dar nu excesiv, pentru a sublinia ceea ce spunem. Astfel, cuvintele noastre vor avea un impact mult mai mare asupra interlocutorului. şi afişarea unui zâmbet încrezător poate face minuni până şi cu interlocutorii cei mai blazaţi.

Gândind la limbajul expresiv şi nuanţat al propriului nostru trup, vom putea obţine, deseori, succesul dorit.

IOANA POPA

Moda 2000-2001

Parisul a găzduit recent prezentarea modei pret-à-porter, 2000-2001. 150 de creatori şi-au prezentat colecţiile, iar concluzia celor dornici să definească tendinţele în acest domeniu a fost aceea că „fiecare face ceea ce îi place". Astfel, se poate observa că dacă rochiile create de John Galliano (pentru Christian Dior) pun în valoare, chiar şi prin transparenţa materialelor, punctele forte ale trupului feminin, Valentino mizează pe o cascadă de volane. Jean-Paul Gautier readuce, în forţă, în prin-plan, pielea.

Gastronomice

Câteva reţete „de primăvară" ne-au fost sugerate de cititoarea noastră din Vişeul de Sus, doamna Chereji Clara:

Cotlet de porc cu sos de vin

1 kg cotlet, 2 cepe mijlocii, 3-4 roşii, 1 pahar vin, puţină nucşoară rasă, sare, piper.

Bucata de cotlet spălată se presară cu sare şi piper, se lasă 10-15 minute, după care se aşază într-un vas potrivit de mare şi se dă la cuptor, la foc iute, să se frigă.După circa 30 minute, se adaugă ceapa tăiată rondele, roşiile întregi, vinul, nucşoara şi se acoperă vasul cu un capac. Când carnea este pătrunsă bine se scoate din vas şi se pune pe un platou. Sosul se pasează, se pune într-o sosieră şi se serveşte împreună cu carnea.După gust nucşoara se poate înlocui cu cimbru.

Salată orientală de primăvară

1,200 kg cartofi, 3-4 fire ceapă verde, 3 căpăţâni salată verde, ridichi de lună, 1 legătură pătrunjel verde, 2 ouă, 4 linguri ulei, 1 lingură oţet sau zeamă de lămâie, sare, piper.

Cartofii fierţi în coajă se curăţă şi taie felii, ridichile se taie rondele iar ceapa în bucăţi de 2-3 cm. Salata verde se spală foile, se desfac şi se rup bucăţi sau se lasă întregi. Se pune totul într-un castron mai mare şi se toarnă deasupra uleiul. Se amestecă bine şi se potriveşte de sare şi oţet (sau zeamă de lămâie). Se aşază salata pe un platou şi se garnisеşte cu felii de ouă şi ridichii în formă de floare.

Ouă umplute „Lili"

5-6 ouă fierte tari, 100 g şuncă, 100 g pateu de ficat, 1 lingură de unt, 100 g smântână, sare, piper.

Se fierb ouăle. După ce s-au răcit, se curăţă şi se taie în două. Şunca se toacă în bucăţele foarte mici şi se amestecă împreună cu pateul de ficat, smântâna şi untul. Se sărează şi piperează, Se scot gălbenuşurile şi se umplu albuşurile cu această pastă. Se pun ouăle direct pe un platou sau pe câteva foi de salată verde. Gălbenuşurile se rad pe răzătoare deasupra ouălor.

Cruşon de luna mai

1/2 kg căpşuni (fragi) bine coapte, 125 g zahăr, 1 păhărel coniac, 1/4 litru vin roşu, 1/2 litru vin „Riesling" sau şampanie, eventual 1 păhărel de lichior.

Căpşunile se pun într-o sită, se spală în apă rece, se lasă să se scurgă, apoi se curăţă de codiţe. Fiecare căpşună se trece uşor prin zahăr pudră şi se aşază într-un castron. Peste fructe se toarnă coniacul. Se lasă la frigider timp de 1-2 ore. Se adaugă vinul roşu şi cel alb, se amestecă uşor şi se lasă mai departe la frigider 3-4 ore, când poate fi servit. În caz că se înlocuieşte vinul alb cu şampanie, acesta se adaugă imediat înainte de a servi.

Crochete

200 g unt, 200 g brânză telemea, 200 g smântână, circa 500 g făină (sau după caz cât este necesar), 1 linguriţă chimen, 1 linguriţă sare, 20 g drojdie de bere, 1 ou.

Din unt, smântână, brânză rasă, drojdie de bere, sare şi făină se face un aluat potrivit de tare. Se lasă 15 minute să se odihnească, apoi se întind foi groase din care se taie fâşii late, cam de un deget, ce se ung cu ou şi se presară cu chimen. Se coc la cuptor, la foc potrivit, într-o tavă tapetată cu făină. Se servesc cu garnitură la supele-creme de legume şi ca aperitiv.

„Marchiză" de ciocolată

300 g unt, 100 g ciocolată amăruie, 5 linguri zahăr pudră, 2 pachete zahăr vanilat, 5 ouă.

Se freacă spumă untul cu zahărul şi cu vanilia, se adaugă pe rând gălbenuşurile, apoi ciocolata înmuiată pe aburi şi se amestecă totul din nou. Se încorporează uşor albuşurile bătute spumă şi se toarnă apoi compoziţia într-o formă unsă bine cu unt sau puţin ulei. Se ţine câteva ore la frigider. Înainte de a răsturna crema pe un platou, se înfăşoară forma într-un şervet înmuiat în apă fierbinte. Desertul se ornează, se taie felii şi se poate servi cu adaos de frişcă.

E bine de ştiut

Nu trebuie ignorat un adevăr asupra căruia ne atrag atenţia specialiştii: o serie de maladii de care suferă mama se transmit şi fiicelor. Cunoaşterea permite o mai eficientă prevenire.

Cunoaşterea „antecedentelor" permite prevenirea suferinţelor

Dacă unul dintre părinţi suferă de varice există şansa de a-l moşteni în 57% din cazuri, iar dacă ambii părinţi au varice, procentul creşte la 89%. Peste factorul ereditar se suprapun oscilaţii hormonale şi starea de graviditate. Astfel, 20% dintre varice apar după prima sarcină, iar 40% la a doua.

● Dacă părinţii poartă ochelari este puţin probabil ca dumneavoastră să... scăpaţi. Chiar dacă aveţi impresia că aveţi o vedere perfectă, e bine să ştiţi că maladiile ereditare de ochi (ambliopie, retinită pigmentară, glaucom) se pot instala lent.

● Astfel, dacă mama dumneavoastră are probleme cardiace este bine să controlaţi valoarea colesterolului. „Dacă mama sau un membru al familiei a avut un accident vascular înainte de 45 de ani, acesta ar putea fi un indiciu pentru risc vascular familial. Dar, ca pentru majoritatea maladiilor cardiovasculare este greu de a face diferenţa între predispoziţia genetică şi impactul tutunului sau al obişnuinţelor alimentare ale familiei, arată dr. Ducardonnet. Oricum, dacă unul dintre părinţi are colesterol sau trigliceridele crescute, copiii, chiar de la 20 de ani trebuie să se adreseze medicului, repetând analizele la fiecare 5 ani, pentru a putea preveni o evoluţie nefavorabilă, în primul rând printr-o igienă alimentară corectă.

● Dacă mama suferă de o insuficienţă venoasă, fiica trebuie să consulte medicul de la primele semne ale bolii.

● Toţi specialiştii afirmă că atunci când pe linie maternă şi paternă s-au evidenţiat cancere, riscul pentru descendenţi este crescut. În astfel de cazuri s-a evidenţiat o genă suspectă. Dacă mama a avut un cancer de sân, fiica, pacientă cu risc crescut, trebuie anual să-şi facă o mamografie.

● Dacă doar unul dintre părinţi este diabetic, riscul pentru dumneavoastră este de 20-30%. Atunci când mai mulţi membri ai familiei au diabet, în proporţie de 50% aveţi „şansa" de a face diabet. Se impune deci să controlaţi glicemia regulat şi greutatea. În Statele Unite s-a constatat o recrudescenţă a diabetului la adolescenţii obezi.

Pagină realizată de
ECATERINA BĂTRÂNEANU

TINERII şi cultul muncii

Patruzeci şi cinci de ani de inversare a valorilor social-umane au creat comportamente neobişnuite, între care şi acela că părinţii aveau grijă de copiii lor toată viaţa lor. Truditori ai unui patron unic – statul – părinţii învăţau de la părinţii lor că banii vin, implacabil, cu numărul anilor de vechime în muncă şi încercau să-şi ajute copiii până la pensie: le asigurau traiul pe perioada studiilor, le cumpărau tinerilor – cu mari sacrificii – o casă, o maşină şi îşi creşteau nepoţii. Astăzi, modelul anilor '60-'80 în care copiii sunt întreţinuţi vreme îndelungată de părinţi este pe cale să decadă. Din ce în ce mai mulţi tineri îşi construiesc propriul destin şi reuşesc să îşi ajute părinţii aflaţi în dificultate.

Tendinţa actuală este de creştere a emancipării tinerei generaţii. Până acum s-a acţionat în virtutea unui model cultural tradiţional. Vom asista la o generalizare a modelului societăţii deschise, în care oamenii se individualizează, se atomizează.

În Occident există un cult al muncii care este bună la tinereţe. Studenţii şi elevii nu se feresc să-şi desăvârşească studiile prestând diferite munci necalificate. În România anilor '90, părinţii au înţeles că nu-şi mai pot sprijini copiii multă vreme şi că, pe lângă învăţătură, copiii lor au nevoie să înveţe să muncească, să obţină experienţă şi să aprecieze adevărata valoare a banilor. Ceea ce tinerii au început deja să facă. Bugetul din ce în ce mai redus al familiei – pe de o parte şi sistemul de angajare pe criteriul competenţelor – pe de altă parte, au creat o generaţie de tineri mai înţelepţi, mai îndrăzneţi. Ei sunt optimişti şi ştiu că au infinit mai multe şanse de afirmare şi că stă în puterea lor să-şi realizeze viaţa, fără să-i uite pe cei de acasă. Le este greu deseori căci pe umerii lor apasă deja multiple responsabilităţi. Ei sunt de pe acum toiagul părinţilor şi cei spre care se îndreaptă speranţele tuturor. De aceea trebuie sprijiniţi moral şi social, trebuie păstraţi „acasă", aici unde prin tinereţea, optimismul şi inteligenţa lor pot „însănătoşi" şi lumina România. *(I.P.)*

COMPRIMATE

✓ *Stomacul este segmentul cel mai larg al tubului digestiv, având o formă de cimpoi, cu o lungime de 25 cm, o lăţime de 10 cm, o grosime de 8 cm şi o capacitate de 1300 ml. Conţine circa 40 milioane de glande gastrice.*

✓ *La un om adult, proporţia apei din organism este de circa 60%, adică 2/3, în timp ce la nou-născut ajunge la 84%.*

✓ *Părul uman creşte, în medie, anual, cu 35-40 cm în timp ce unghiile cu 6-8 cm.*

✓ *Felia de lămâie pusă în ceai sau alte băuturi trebuie stoarsă bine, altfel rămâne nefolosit aproximativ 60% din conţinutul ei nutritiv.*

✓ *În pragul mileniului III, 1,5 miliarde de persoane nu beneficiază de cea mai elementară îngrijire medicală.*

✓ *Rinichiul este un organ pereche (drept şi stâng) care constituie partea esenţială a aparatului urinar. Forma sa este de boabă de fasole, cu o lungime de 10-12 cm, o lăţime de 5-6 cm, o grosime de 3-4 cm şi o greutate de 120-150 g. Rinichii au proprietatea de a absorbi din sânge diferite substanţe minerale şi organice, necesare în elaborarea urinei.*

✓ *Cu toate măsurile de igienă pe care le ia un om, pe corpul său tot mai există câteva milioane de microbi.*

✓ *Mirosul degajat de un pahar atins de mâna unui om este perceput de un câine şi după 30 de zile.*

Cât de des mergeţi la CONTROL MEDICAL (2)

Continuăm, în acest număr, sfaturile în legătură cu necesitatea unor controale periodice, pentru preîntâmpinarea declanşării unor afecţiuni.

Control ANUAL la stomatolog pentru:

◆ Examen clinic al danturii. Cu acest prilej, medicul poate constata instalarea unor carii incipiente ce necesită un minim de tratament, eliminându-se riscul compromiterii întregii structuri osoase. Totodată, o radiografie dentară pune în evidenţă starea dinţilor la care, cu mai mult timp în urmă, s-au efectuat lucrări de restaurare.

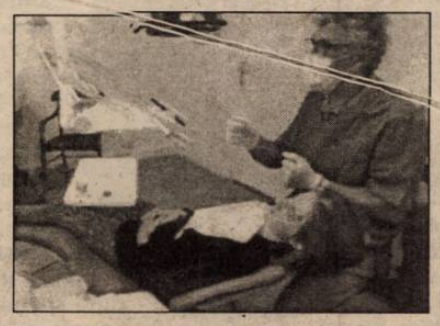

◆ Examinarea gingiilor. Este deosebit de necesară îndeosebi în cazul persoanelor cu tendinţe inflamatorii. Curăţarea periodică a danturii de tartru diminuează riscul apariţiei bolilor parodontale.

Control O DATĂ LA CINCI ANI la oftalmolog pentru:

◆ Controlul acuităţii vizuale. Orice deficit de vedere este depistabil numai prin consult de specialitate, în special astigmatismul sau hipermetropia, afecţiuni pe care persoana în cauză în general nu le sesizează singură.

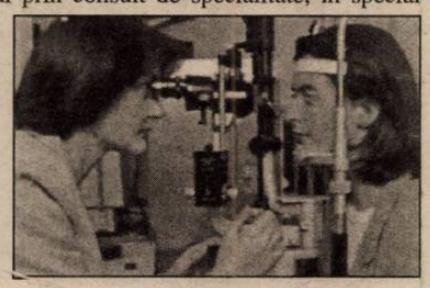

◆ Motricitatea oculară. Se poate întâmpla ca numai un ochi să „muncească" pentru a asigura simţul văzului, ca urmare a unei probleme musculare.

◆ Tensiunea oculară. Glaucomul, una dintre cele mai frecvente boli care afectează vederea şi care de obicei se instalează o dată cu avansarea în vârstă, poate fi depistat cu mult timp înainte, deoarece „se anunţă" prin creşterea tensiunii oculare a ochilor. Un tratament preventiv permite evitarea sau cel puţin întârzierea bolii.

◆ Fundul de ochi. Este analiza care detectează debutul leziunilor retinei (în sensul gradului său de uzură).

VINUL ROŞU o licoare sănătoasă

Consumat în cantităţi mici, vinul roşu este un adevărat medicament, susţin cercetătorii francezi. Are un rol favorabil în prevenirea bolilor cardiovasculare, este anti-inflamator, anti-Alzheimer, un inamic al îmbătrânirii etc. Cum se explică aceste valenţe benefice ale vinului asupra sănătăţii? Este bogat în polifenoli, molecule care, evident, se află din abundenţă şi în unele fructe, legume sau cereale (struguri roşii, coacăze negre, grâu, porumb etc.), precum şi în unele băuturi (ceai, suc de mere). Plantele bogate în polifenoli sunt, la rândul lor, mai rezistente faţă de bacterii, viruşi, ciuperci. Deşi strugurii roşii sunt foarte bogaţi în polifenoli, sucul de struguri (ca şi vinul nou) pierde din aceste calităţi (în lipsa pulpei şi a cojii); numai printr-o macerare suficient de lungă polifenolii devin foarte activi.

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

Alergia la polen

VASILICĂ FĂCĂTĂU din Negreşti Oaş, jud. Satu Mare. *Deşi dv. tindeţi să-i credeţi pe cei care, oarecum ironic, vă spun că „alergia la polen apare mai ales în rândul oamenilor care au trăit prea mult la ţară", vă asigurăm că această stare de inconfort îi atinge foarte des şi pe „orăşenii get-beget". Suferinţa apare o dată cu polenul florilor şi se sfârşeşte o dată cu acesta. Nu toţi alergicii se manifestă la fel. În această privinţă există o strictă specificitate alergică, în sensul că unii bolnavi fac alergie numai la polenul salciei, alţii la cel al salcâmului, castanului, grâului, fânului etc. Există şi persoane alergice cu o lungă perioadă de suferinţă, ce se întinde în tot sezonul polenizării. Un lucru este însă cert: în momentul în care se termină polenul la care bolnavul alergic este sensibil, suferinţa lui ia sfârşit. Tot restul anului el este şi se comportă ca un om normal. Alergia pe care o manifestaţi nu trebuie să vă complexeze, chiar dacă, după cum ne scrieţi, boala se manifestă într-un mod neplăcut nu numai pentru dv., ci şi pentru cei din jur: mucoasa nazală se inflamează, din nas se prelinge o secreţie apoasă, destul de abundentă, apare strănutul în salve (de 10-20 de ori la rând), pleoapele devin de asemenea iritate, cu permanentă senzaţie de mâncărime, lacrimile curg nestăpânite pe obraji etc. Alergia la polen este în prezent o boală care se poate ameliora până la dispariţie prin mijloace moderne de tratament (desensibilizarea sau mai exact spus hiposensibilizarea specifică la polen), practicate în centrele de specialitate.*

Recidiva accidentului vascular cerebral

MARIA ASĂFTOAIE din Fălticeni. *Teama ca după un accident vascular cerebral depăşit cu bine să mai apară o recidivă este justificată. Accidentul vascular cerebral constituie o problemă majoră de sănătate, din punct de vedere statistic situându-se pe primul loc între bolile care au drept consecinţă un handicap motor şi pe locul al treilea drept cauză a mortalităţii. Atacurile cerebrale ating anual între 100000 şi 130000 de persoane, dintre care numai 70% supravieţuiesc, 35% dintre aceştia revin la o viaţă normală, independentă, în timp ce 25% rămân cu grave handicapuri. În ceea ce priveşte riscul de recidivă a bolii, acesta este de 30% pe parcursul primilor 5 ani de la accidentul vascular cerebral. Prevenirea bolii prin tratamente medicamentoase nu se practică decât în cazul persoanelor care suferă de fibrilaţie auriculară (tulburări de ritm cardiac), cărora li se prescriu anticoagulante. Legat de prevenirea recidivelor unor accidente vasculare cerebrale mai puţin grave din punct de vedere al urmărilor (oarecare nesiguranţă la nivelul mâinii sau al piciorului, uşoară tulburare de vorbire sau de vedere etc.), aceasta se bazează pe respectarea neabătută a tratamentului prescris de medicul în grija căruia se află bolnavul (regim alimentar, renunţarea definitivă la fumat, odihnă, dar nu sedentarism..., plus medicaţia specifică bolii). Unele studii franceze recente vorbesc despre asocierea aspirinei – în doze slabe – cu dipiridamolul, în ideea reducerii efectelor secundare ale bolii şi a diminuării riscului de recidivă. Dar, numai medicul curant care cunoaşte îndeaproape situaţia bolnavului se poate pronunţa asupra celui mai potrivit tratament.*

Pagină realizată de
AURORA POPESCU

Divorţul nu este întotdeauna o soluţie!

– Corespondentul nostru Victor din Târgul Lăpuş ni se adresează, bântuit de cele mai negre gânduri, într-o problemă a familiei sale, fiind nevoit să decidă asupra unui divorţ sau separarea de soţie, în situaţia în care are doi copii. Cu ce sfat îl putem ajuta?

– Dragă Victor, este firesc să fii supărat pentru ceea ce se întâmplă în familia ta, dar acesta nu este un motiv să te gândeşti la moarte. Aşa cum spui, ai doi copii care au mai multă nevoie de tine decât în mod normal; de fapt, din câte înţeleg, momentan, tu eşti singurul părinte pe care îl au. Dar chiar dacă nu ar fi ei, nu trebuie să te gândeşti că ţi-ai ratat viaţa; ai întâlnit, probabil, doar persoana nepotrivită. Pentru asta există întotdeauna un remediu. Nu sunt puţini cei care sunt nevoiţi să-şi refacă viaţa, pentru că prima oară au ales greşit. Este ceva omenesc să îţi doreşti o viaţă fericită, alături de un om pe care să te poţi baza. Problema ta este că nu vrei să iei în considerare divorţul, în primul rând din cauza copiilor. Eu cred că ar fi bine să te mai gândeşti la asta, pentru că este rău ca ei să crească fără mamă, dar este şi mai rău, poate, să vadă zi de zi cum aceasta îi neglijează, cum se gândeşte numai la ea; în definitiv, nu este un exemplu bun pentru ei şi s-ar putea să le producă o traumă mai mare decât simpla ei absenţă.

Din ceea ce ne-ai scris, eu înţeleg că tu o mai iubeşti încă pe soţia ta. Nu eşti pe deplin convins că nu te merită, că nu sunteţi potriviţi unul pentru celălalt. Dar trebuie să te gândeşti că la 15 şi chiar 20 ani, voi eraţi doar nişte copii, care poate nu-şi formaseră încă personalitatea. Oamenii se schimbă mereu, cu atât mai mult când trec de la adolescenţă la vârsta adultă. Unii se maturizează mai uşor, alţii mai greu. De aceea, puţine dintre opţiunile de la vârsta adolescenţei rezistă în timp. Aceste alegeri sunt făcute în baza unor criterii care se schimbă mai târziu. În adolescenţă căutăm mai mult frumuseţe fizică, romantism, poftă de viaţă şi vise frumoase. Când ne maturizăm, dorim mai mult pe cineva pe care să ne putem baza, cu care să putem împărţi responsabilităţile zilnice, cineva cu aceleaşi preocupări şi aspiraţi ca şi noi. Soţia ta s-ar putea să fi corespuns primelor criterii, dar să nu mai facă faţă la cele de acum. Eu cred că ar trebui să ai o discuţie deschisă cu ea. Să îi spui ce simţi, ce îţi doreşti. Poate, totuşi, va înţelege şi se va „trezi". Dacă nu, încearcă o soluţie de compromis: Propune-i o separare a veniturilor sau măcar a responsabilităţilor. Dacă nu-şi va găsi un serviciu, atunci să se ocupe de treburile casnice, de copii. Dacă nu acceptă, vezi cum ar privi ideea unei despărţiri (nu neapărat divorţ). Modul în care va reacţiona soţia ta îţi va spune multe despre ceea ce simte ea faţă de tine şi copii. Se va teme să nu vă piardă sau îi va fi indiferent? Fii însă atent să nu se teamă să piardă mai degrabă banii tăi şi siguranţa unui cămin decât pe voi, ca persoane. Poate după o asemenea discuţie şi chiar o perioadă de încercare, vei putea privi mai limpede situaţia în care vă găsiţi tu şi familia ta. Alegerea nu este uşoară, dar trebuie să faci ceva pentru liniştea ta şi a copiilor. Mai scrie-ne cu noutăţi!

Rubrică realizată de
MIHAELA DOROBANŢU

SFATURILE bunicii

PIETRE LA BILĂ

Persoanele care au piatră la bilă pot încerca o reţetă uşor de realizat, cu ajutorul căreia mulţi bolnavi au scăpat de operaţie. Se iau seminţe de pepene verde şi se usucă. Se macină în râşniţă şi se consumă în felul următor: în fiecare dimineaţă câte o linguriţă din această pudră cu o lingură de ulei de măsline. Se iau 10 zile la rând dimineaţa, pe nemâncate şi se stă puţin pe partea dreaptă. Regimul se urmează trei luni, câte 10 zile din fiecare lună, la intervale regulate.

GUTURAIUL DE PRIMĂVARĂ

Ştim cu toţii cât de neplăcut este când nasul curge încontinuu din cauza guturaiului. Ca să îndepărtăm această situaţie, putem să absorbim pe nas apă proaspătă şi rece, chiar dacă ne ies pe gură câteva picături. Senzaţia este foarte neplăcută, dar eficace. De asemenea, ceaiurile de coada-calului, încă de la a doua ceaşcă îşi vor arăta efectul.

GÂT ÎNŢEPENIT (TORTICOLIS)

Fiecăruia i s-a întâmplat să se trezească brusc cu o durere puternică în zona gâtului şi să constate imposibilitatea de a răsuci capul spre dreapta sau spre stânga. Acest lucru se poate întâmpla din cauza dormitului pe o pernă nepotrivită, statului prea mult într-o poziţie fixă şi incomodă (la zugrăvitul unui tavan, la un spectacol, la volan etc.), dar poate fi şi consecinţa curentului, frigului, umezelii, artrozei, discopatiei etc. Cum scăpăm de durere, cum desfacem „nodul" care ţine capul fix?

● Masaj cu talc pe toate feţele gâtului, timp de 3-5 minute ● Fricţionarea gâtului cu un prosop aspru, muiat în alcool sau rachiu, apoi înfăşurarea lui cu o flanelă groasă ● Cataplasme fierbinţi locale cu frunze de rozmarin, fierte în vin ● Aplicarea de ventuze pe ceafă.

USTUROIUL, INAMICUL OSTEOPOROZEI

Lucrările de cercetare ale unui grup de specialişti elveţieni readuc în atenţie virtuţile terapeutice inepuizabile ale usturoiului. De data aceasta, usturoiul se transformă într-o serioasă speranţă în ceea ce priveşte prevenirea apariţiei osteoporozei. Cercetătorii au demonstrat că la şoareci, consumul zilnic, timp de o lună, al unui gram de usturoi deshidratat, a diminuat în mod semnificativ pierderea de substanţă osoasă. Dar, şi alte vegetale (roşia, ceapa, castravetele, spanacul...) sunt deopotrivă eficace, susţin specialiştii implicaţi în amintitul studiu de cercetare. Dacă aceste rezultate se confirmă şi în cazul omului, etapă la care se lucrează în prezent, riscurile apariţiei osteoporozei ar putea fi mult diminuate în viitor.

Santinelele care ne veghează sănătatea

Orice particulă străină care pătrunde în organismul nostru este un dușman care trebuie grabnic distrus de celulele sistemului imunitar.

Însă înainte de declanșarea bătăliei cu intrușii, este necesar ca aceștia să fie identificați, astfel încât răspunsul imunitar să nu dăuneze celulelor-prietene. Se știa deja că celulele dentritice – santinelele care intervin primele în răspunsul imunitar – identifică particulele străine prin „înghițirea" enzimelor de suprafață ale acestora, pe care apoi le fragmentează și le prezintă celulelor defensive (limfocitele T citotoxice, celebrele „celule-ucigașe") care astfel află care sunt caracteristicile intrușilor, învățând să-i recunoască, eliminându-i ulterior fără riscul de a se înșela asupra țintei care trebuie atacată și distrusă. Recent, o echipă internațională, care reunește sub conducerea lui Sebastian Amigorena, de la INSERM, cercetători de la Institutul Curie din Paris, de la Școala de Medicină din Utrecht (Olanda) și de la Universitatea din Milano (Italia), a studiat modul în care se desfășoară identificarea intrușilor de către celulele dentritice. Cercetătorii au descoperit o proteină-cărăuș care pune în legătură diferitele compartimente ale celulei și dirijează fragmentele de proteine străine din interiorul celulei până la suprafață, pentru a fi prezentate corect celulelor ucigașe...

Genele inimii

Potrivit opiniei profesorului Jose Ordovas, de la Centrul de cercetări pentru nutriție umană din Boston (SUA), câteva sute de gene ar fi implicate în maladiile cardio-vasculare. Unele controlează nivelul lipidelor din sânge, altele – presiunea arterială, în sfârșit, altele – obezitatea. În curând, toate vor fi repertoriate, fapt ce va permite adaptarea tratamentelor la profilul genetic al fiecărui bolnav. În același timp, e de dorit ca aceste date să rămână confidențiale, numai la dispoziția medicului, inaccesibile angajatorilor și societăților de asigurări... (A.H.)

BOLOGNA
orașul contrastelor

IRINA STOICA

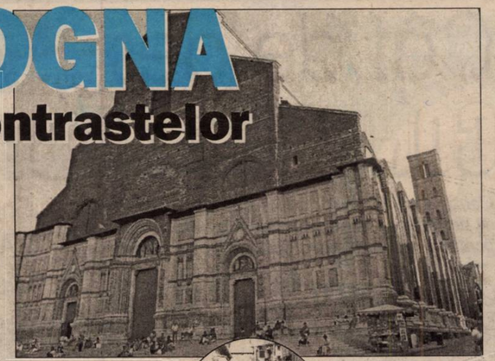

Dintre orașele italiene, Bologna este, fără îndoială, un oraș al contrastelor. Oraș burghez, un pic „schizofrenic" după cum îl numesc istoricii și sociologii, a manifestat o rezistență sălbatică față de papalitate, încă din secolul al XV-lea. Atunci, locuitorii orașului au distrus palatele Bentivieglios, aparținând seniorului lor, care capitulase în fața papii Iulius al II-lea.

Patru sute de ani mai târziu, acest oraș, centru al anarhismului și unionismului, a devenit un teren favorit al acțiunilor fasciste, în 1920, și a rămas așa până la cutremurătoarea revoltă a celor 14425 de partizani, care au fost arestați, deportați sau împușcați între 1943-1945. Portretele lor sunt realizate într-un impresionant mozaic din primăria orașului. De-a lungul secolelor au supraviețuit 40 de km de arcade și chiar câteva construcții de pe drumurile principale. Zidurile de apărare au fost dărâmate în 1900 pentru lărgirea orașului, dar chiar și acum locuitorii orașului vorbesc despre așezările „dinauntru" și de cele „din afară".

Orașul pare sărac, fiind construit din cărămidă și piatră.. Carara și celebra ei marmură se găsesc la o distanță de 100 de km de aici unde clădirile au fost înălțate după o arhitectură severă. Palatele sunt aliniate pe marginea drumurilor și nu sunt înconjurate de parcuri luxuriante ca în Florența. Chiar bazilica San Petronio pare neterminată, având numai partea de jos acoperită cu marmură, restul fiind din cărămidă. Mândria orașului este însă Universitatea fondată în 1088, cea mai veche din Europa. În 1281 în timp ce conducătorii bisericii catolice se opuneau vehement disecțiilor, aici se realiza una dintre primele din lume, iar Papa s-a simțit obligat să închidă ochii. De asemenea, profesorii își permiteau propria interpretare a Codului Roman al lui Justinian. Când în secolul al XVI-lea Papa Pius al IV-lea, un Medici, a vrut să pună capăt învățământului universitar laic, patru facultăți s-au desprins de Universitate găsindu-și sediul în Archignnasio, un palat cu o curte interioară, astăzi muzeu cu figurile de ceară ale celor de atunci și vechea cameră de disecții. Bologna de astăzi, cu facultățile ei de pe Via Zamboni, este un oraș universitar numărând 100000 de studenți la 400000 de locuitori. Aici și-a găsit refugiul, în 1970, Umberto Eco, neînțelesul universitatea din Milano. El a întemeiat DAMS (Disciplina Artelor, Muzicii și Spectacolului) o școală de mare succes.

Bisericile San Domenico și San Francesco au mai multe morminte de legiuitori decât de sfinți, pentru că Bologna este un oraș rațional și anticlerical. Cu toată austeritatea sa, ea rămâne unul dintre marile centre ale Italiei fiind menționată pe lista celor nouă capitale culturale europene ale anului 2000.

Viitorul aparține spațiului

Prof. dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

Cu numai doi ani în urmă, NASA ne-a strecurat spaima că asteroidul 1997 XF-11, care fusese descoperit la 6 decembrie 1997, va trece în anul 2028 la numai 45000 km de planeta noastră, astfel încât o distrugătoare coliziune s-ar putea petrece la... 26 oct. 2028! Știrea a fost luată atunci în serios de lumea științifică, deoarece cu doar câteva luni mai înainte – mai precis în august 1998, un gigantic pietroi, având diametrul de 1,5 km, survolase Terra la numai 800000 km depărtare! Spaima specialiștilor fusese atunci alimentată de calculele unor astronomi, conform cărora, după o scurtă apariție a asteroidului cu pricina în anul 2002, acesta va „dispărea" pur și simplu din zona de radiovizibilitate (!) a astrofizicienilor și astronomilor, urmând să „reapară" prea târziu pentru a mai putea fi „țintit" și distrus, sau măcar abătut din drum, folosind o eventuală tehnologie a viitorului!...

Angoasa specialiștilor a fost amplificată de imaginile apocaliptice transmise de Telescopul Spațial Hubble, referitoare la impactul din iulie 1994 dintre cometa Shoemaker-Levi și planeta Jupiter, când energia dezvoltată la impact a proiectat la mii de km în spațiu o uriașă bulă de foc, ceea ce a creat nori extinși pe zeci de mii de km. provocând astfel – la rândul lor – o relevantă scădere a temperaturii uriașei planete!... (Despre vizitarea cometelor și a asteroizilor „la ei acasă" – într-un articol viitor...). Până atunci, iată că astronomii au reverificat calculele, iar 1997 XF-11 va trece la 960000 km de Terra. Revenind la „invadatorul din anul 2022" (!), trebuie spus că acesta a fost stabilit în „persoana" asteroidului 2000 BF-19, cu un diametru de numai 1 km și pe care calculele preliminare recente îl indică un potențial pericol pentru Pământ, în anul 2022!... În prezent astronomii sunt mult mai circumspecți, astfel încât 2000 BF-19 este, deocamdată, doar inclus pe lista „asteroizilor potențial periculoși", listă întocmită de prof. Andrea Milan de la Universitatea din Pisa, care a și declarat recent presei: „Observațiile făcute de noi până acum nu ne permit a-l exclude (pe asteroidul 2000 BF-19, n. aut.) de pe lista unor obiecte care ar putea să cadă pe Pământ. Este vital să facem calcule mai riguroase pentru a stabili dacă în adevăr el va cădea pe Pământ...". Calculele de specialitate arată că riscul impactului acestui nou „invadator al Terrei" este foarte mic, și anume circa 1 la 1000000, dar acest risc se pare că a fost calculat folosind efemeride preliminare, deci el poate crește o dată cu mărirea preciziei calculelor...

Desigur, este de presupus că, până în anul 2022, mijloacele de investigare teoretică, dar și practică, vor putea preciza care vor fi cele mai mici depărtări la care asteroidul menționat se va apropia de Terra, pentru a se estima gradul de pericol și, mai ales, pentru a încerca o posibilă deturnare a asteroidului de la drumul său periculos pentru planeta Pământ; să nu se omită că încă din 1998 a fost programată lansarea de pe sonda spațială automată CLEMENTINE.2 a unei rachete capabilă să lovească un asteroid și să-i devieze traiectoria.... Rezultatele testului nu au fost date publicității!...

(Va urma)

radio CONTACT
o 9 EXPRIMARE

ARAD	65,95 FM	CHIȘINĂU	100,9 FM
BUCUREȘTI	96,1 FM	CRAIOVA	71,12 FM
BUZĂU	69,8 FM	FOCȘANI	95,4 FM
BAIA MARE	88,5 FM	HUNEDOARA	92,1FM
BOTOȘANI	93,1 FM	IAȘI	91,9 FM
BRAȘOV	105,5 FM	PITEȘTI	90,7 FM
CÂMPULUNG		PLOIEȘTI	92,8 FM
MUSCEL	94,1 FM	RM. VÂLCEA	66,14 FM
CLUJ	89,8 FM	REȘIȚA	70,79 FM
CĂLĂRAȘI	101,8 FM	SIBIU	91,8 FM
CONSTANȚA	91,1 FM	TG. MUREȘ	90,2 FM

http://www.radiocontact.ro

Pași prin misterele adâncurilor

PEȘTERA PAGODELOR

Așezată în sălbăticia versanților Muntelui Stigu-Stogoșoare, această peșteră adaugă peisajului un plus de mister. Pentru a ajunge la misterioasa Peșteră a Pagodelor trebuie să o pornești de la Cantonul Cheia, cobori prin pădure până când vei întâlni mari blocuri prăbușite și niște „râuri de pietre". Pe partea pealaltă, vizavi de Ogașul Ursului, putem vedea stânca semeață de Santinelii Cheilor. După un urcuș abrupt peste grohotișuri, întâlnim intrarea suspendată în peșteră, deasupra unei sărituri. Peștera Pagodelor a fost explorată de speologii văleni în 1976. Intrarea în peșteră este dublă și se prezintă sub forma unei diaclaze, penetrabilă pe o secțiune de 1x 1 m. După o scurtă pantă descendentă, urmează o galerie joasă de 18 m., până la o strâmtoare în rocă ce triază în mod drastic gabaritul vizitatorilor. Aceasta este *Strâmtoarea Nasturilor Pierduți*. Apoi galeria devine mai generoasă. *Peștera Pagodelor* este suborizontală, având o denivelare de 10 m pe toată lungimea. În această cavitate, două sunt aspectele care atrag atenția: bogăția speleotemelor și prezența unui depozit de argilă de un tip deosebit. Speleotemele pot fi admirate în ansambluri elegante; stalactitele conice și stalagmitele fistulare atât de fragile și polichrome. Pe podea se pot vedea câteva stalagmite „gulerate". Cele mai frumoase sunt, cum este și de așteptat, „pagodele", acele stalagmite conice care ne îndreaptă cu gândul spre arhitecturi asiatice, de unde și denumirea peșterii. Nostim este și faptul că pentru a putea intra în această minune a naturii trebuie să te numeri printre cei care au ținut o... cură de slăbire. Dar ce nu face iubitorul de natură? Mai ales cel ce dorește să vadă cu ochiul liber „sculptura" fără egal săpată în adâncuri de-a lungul mileniilor.

IOANA P.

PETRA

Fo[rtăreață] naturală, aflată în Iordania, la răscruce[a] unor importante drumuri comerciale spre Or[ient], era aproape inevitabil ca Petra să devină [c]apitala Nabateilor. În culmea splendorii sale, ea [a]vea 30000 de locuitori...

MATMATA

În plin deșert tunisian, berberii sapă imen[se] găuri cu diametrul de 15 m și adâncimea de [1]0 m – locuințe troglodite. Capătul lor inferior [e]ste folosit pentru locuit. Camerele, dispu[se] circular, sunt făcute din argilă și lemn de [p]almier. Au fost locuite până acum vreo 30 de [a]ni – acum au rămas doar o atracție turistică...

BAMYIAN

O vale afgană dominată de o uriașă statui[e] a lui Budha, înaltă de 53 m. În jurul său, ner[umărate] adăposturi săpate în stâncă au adăpost[it] până prin secolul X comunitatea monastică b[udistă]. Sunt folosite și astăzi de cei care se refugiază de teama regimului de la Kabul.

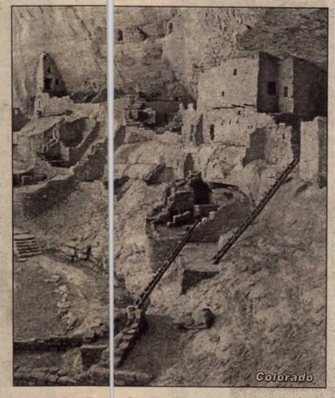

MATERA

Pietrele din Matera reprezintă nucleul din care s-a dezvoltat acest atât de aparte oraș italian. Casele erau simple peșteri, locuite inclusiv de oi și găini.Totuși, au fost abandonate de oamenii care le locuiau de abia în 1952, când aceștia au preferat confortul sporit al locuințelor moderne. De 20 de ani, cu ajutorul Uniunii Europene, se încearcă o serie de inițiative pentru recuperarea și restaurarea lor.

COLORADO

Mesa Verde este astăzi declarată parc național, dar aici este locul unde acum 1500 de ani indienii Anasazi au ales să-și facă adăpost în canionul săpat prin eroziunea apelor. Au cultivat porumb și fasole, apoi au construit un Palat de Piatră cu 217 camere, care putea adăposti 250 de oaspeți. În culmea splendorii sale, Mesa Verde avea 5000 de locuitori.

GÖREME UÇHISAR

Greu de găsit un exemplu mai desăvârșit de colaborare om-natură în realizarea unor adevărate minuni ca în această zonă din Capadocia, Turcia. În „găurile" din stâncă se află de fapt biserici rupestre, cele mai mari dintre ele conținând „dotări" complete, cu tot ce este necesar pentru viața cotidiană, de la dormitoare la săli de mese. Unele dintre ele sunt împodobite cu fresce policrome...

SIGIRYIA

Muntele Leului, Sri Lanka. Pentru a ajunge la palatul fortificat construit de regele Kasapa I, se trece și astăzi printre labele unui leu – de unde și numele locului. Totul se află astăzi într-o stare de decădere pronunțată, dar în vremea sa trebuie să fi fost o adevărată splendoare, cu imensele sale rezervoare de apă și grădinile suspendate...

Orașele tăiate în piatră

Neolitic. Epoca pietrei cioplite. Epoca primelor case de piatră – peșterile. De-a lungul timpului, omul a săpat și a lucrat în jurul și în interiorul peșterilor naturale. S-au născut astfel întregi „orașe tăiate în piatră". Case originale care mai există și astăzi, cu o mobilă grațioasă și simplă, nelocuite, dar protejate de UNESCO și declarate „Patrimoniu al Umanității". Iată câteva dintre ele, așa cum trăiucesc și astăzi sub cerul albastru al Iordaniei, Tunisiei, Afganistanului, Ceylonului, Turciei, Australiei, Arizonei sau Italiei...

COOBER PEDY

Și iată că nu doar în Antichitate sau în Evul Mediu se construiau case și orașe de piatră. Din 1911, în Australia, la centrul de extracția opalului de la Coober Pedy, minerii și-au săpat case în stâncă, pentru a scăpa de temperaturile care timp de trei-patru luni pe an ating 52 de grade. Așa s-a născut și numele localității, care în limbajul aborigenilor înseamnă „gaura săpată de omul alb"...

MIHAELA DOROBANȚU

Enigma urnelor funerare din pădurea amazoniană

O sută de ani de SINGURĂTATE

DORIN MĂRAN

În inima pădurii amazoniene, un grup de arheologi a descoperit într-o grotă câteva urne funerare construite din pământ ars de către membrii societății tribale Maraca, dispărută în urmă cu câteva sute de ani. Urnele au forme umane așezate pe o bancă, simbol al puterii, iar unele dintre ele sunt reprezentări ale sexului frumos. Specialiștii sunt tentați să creadă că ar fi vorba de celebrele amazoane pe care le-au înfruntat conchistadorii în anul 1542.

Opt cercetători brazilieni conduși de o călăuză indigenă au scrutat în noiembrie anul trecut pădurea amazoniană din statul Amapa, în căutarea celebrelor urne funerare ale tribului Maraca. Istoria bizarelor forme ale urnelor funerare are ca punct nodal anul 1896 când un colecționar a adus la Muzeul Goeldi din Belem o urnă funerară din pământ ars reprezentând un bărbat așezat pe o bancă, cu mâinile sprijinite pe genunchi și un șirag de perle din sticlă de culoare albă și albastră. Nimeni nu a fost preocupat de originea acestor obiecte arheologice. A fost nevoie să treacă o sută de ani pentru ca ele să stârnească curiozitatea specialiștilor. Primii care s-au arătat interesați au fost însă artizanii care au făcut o serie de reproduceri după bizara urnă funerară care s-au bucurat de succes comercial. În 1995 urne originale au fost semnalate la nord de Macapa, în Guyana braziliană. De atunci, esteticienii, colecționarii și arheologii au devenit deosebit de interesați de aceste comori. În 1999 un vânător indigen pe nume Joao, descoperă în câteva grote din pădurea amazoniană a statului Amapa câteva grupuri de statui. Cei opt cercetători brazilieni au pornit în noiembrie anul trecut în căutarea lor pe un drum extrem de greu accesibil și periculos. Cele 20 de urne depistate cu câteva luni în urmă de Joao erau neatinse. Figurile de bărbați, femei, copii așezate fiecare pe o mică bancă și o broască țestoasă din pământ ars așteptau parcă de secole să fie elibrate din izolarea întunecată a grotelor.

(Va urma)

PUBLICITATE ■ PUBLICITATE ■ PUBLICITATE ■ PUBLICITATE ■

PCNET
quality internet solutions

5 ore : 3 USD + TVA
10 ore : 6 USD + TVA
20 ore : 10 USD + TVA
50 ore : 20 USD + TVA
100 ore : 35 USD + TVA

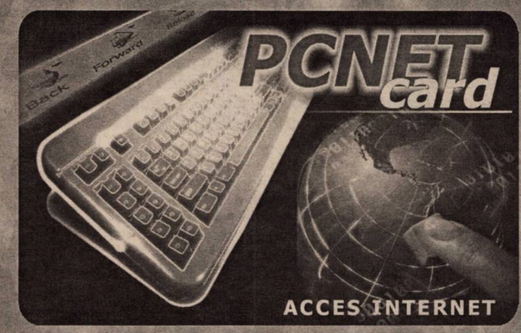

PCNET DATA NETWORK S.A.
Splaiul Unirii 10, bl B5, sc 2, et 1
70421, Bucuresti, Romania
Tel: 330-2801, Fax: 3302842
www.pcnet.ro

America obeză...

***Cine a călătorit prin Statele Unite a sesizat, de bună seamă, aspectul „pufos" al multor americani. Dacă, în 1991, 12 la sută dintre americani erau obezi, în prezent sunt obezi nu mai puțin de 18 la sută dintre bravii cetățeni ai Americii. Specialiștii apreciază că jumătate dintre americani sunt supraponderali față de greutatea normală. În pofida numeroaselor campanii mediatice și a comercializării produselor alimentare „light" („ușoare"), fenomenul este în continuă amplificare, manifestându-se cu putere în toate straturile sociale, cu precădere printre tinerii între 18 și 24 de ani și printre americanii al căror nivel de educație și instrucție este redus la minim. De asemenea, s-a constatat că numărul obezilor este mult mai mare în rândul populațiilor defavorizate, marginalizate social sau de origine hispanică (o creștere cu 80 la sută!). Autoritățile medicale americane sunt, pe bună dreptate, îngrijorate de aceste tendințe deoarece obezitatea este însoțită de un cortegiu de maladii**

cardiovasculare, pulmonare, gastrointestinale și ale sistemului osos, maladii care sunt extrem de costisitoare pentru societate, chiar și în cazul unei supraputeri ca Statele Unite... De unde se vede că sărăcia și ignoranța au, la urma urmei, aceleași consecințe în planul sănătății ca și huzurul supraîndestulării! (A.H.)

Fotografii de la cititori

«Mai lasă-ne un pic, mămico, să ne jucăm!»

ANDREI SUCIU - București

„YETI – oamenii zăpezilor”

DAN APOSTOL

Toată lumea a auzit de faimoşii „oameni ai zăpezilor”, denumiţi „Yeti” în Tibet, Nepal şi India. „Tchoutchounaa” în Rusia şi „Yeren” în R.P. Chineză. Există destule mărturii (inclusiv mulaje de urme, fotografii şi filme) provenind de pe continentul nord-american – atât din Canada, cât şi din Statele Unite – unde aceste fiinţe sunt denumite de indieni „Sasquatch” şi de anglo-saxoni „Patton” sau „Big Foot”, dar cazurile sunt acerb controversate şi, până în prezent, cercetătorii nu au putut stabili cu certitudine procentul de informaţii credibile şi respectiv de mistificări din istoria „omului zăpezilor” nord american. De aceea se preferă în general analiza dovezilor venite din Asia, unde lucrurile stau cu totul altfel. Atât oficialităţile cât şi oamenii de ştiinţă din China, India, Nepal şi Rusia sunt în posesia unor indicii greu de contestat în ceea ce priveşte existenţa acestor creaturi, iar faptul că ele n-au fost capturate încă nu miră pe nimeni, dat fiind zonele aproape inaccesibile în care trăiesc.

În fostul U.R.S.S., Comisia pentru Studiul Problemei Omului Zăpezilor (din cadrul Academiei de Ştiinţe) a adunat până în 1990 o impresionantă cantitate de date, iar periodicele *„Trud”, „Scoţialisticeskaia Industria”, „Tehnica Molodieji”, „Moskovskaia Izvestia”* şi altele, au publicat adesea articole în care erau prezentate mărturiile vânătorilor din Iakuţia (Siberia Orientală). Aceştia susţin că „Tchoutchounaa” este o fiinţă humanoidă, înaltă de 2-3 m, îmbrăcată în piei de animale, capabilă să folosească arcul şi suliţa şi să alerge foarte repede. Trebuie remarcat faptul că descrierile concordă la sute de persoane care nu se cunosc între ele şi trăiesc la mare distanţă una de alta, deci ar fi greu de atribuit exclusiv unei legende. Etnograful A. Savin reproducea în *„Soţialisticeskaia Industria”* delcaraţii ale unor vânători, geologi, meteorologi şi silvicultori, localnici sau nu, care îl descriau pe „Omul Zăpezilor” astfel: „Este foarte înalt, puternic, poartă îmbrăcăminte din piei de ren bine ajustată pe corp nu poate vorbi, dar fluieră şi aleargă repede (...). Se pare că nu cunoaşte focul, însă vânează cu arcul ori cu suliţa (...). Adesea fură peşte şi carne din locuinţele izolate, dar niciodată nu a atacat omul”. În Europa Occidentală, Roger Bacon (1214-1294) auzise de la călători şi neguţători despre existenţa unor uriaşi oameni păroşi în Munţii Tibetului şi în pădurile chineze sau indiene. Ulterior, o gravură olandeză din secolul XVII arată un „om sălbatic” păros, cu plete lungi, distincte de blana de pe corp şi cu trăsături clar umanoide. Această făptură ar fi fost întâlnită în Insula Java, dar caracteristicile sale anatomice o deosebesc major de urangutani.

În Insula Sumatra, legenda omului sălbatic numit „Orang Pendek”, o făptură înaltă de 1,5-2 m, cu plete lungi, negre şi trupul acoperit de păr scurt, cafeniu sau negru, este cunoscută europenilor încă de pe vremea lui Marco Polo (1254-1324), căruia localnicii au încercat chiar să-i vândă un trup mumificat, făcut din diverse părţi ale unor corpuri de languri şi alte maimuţe mari. Acelaşi Marco Polo consemna însă că la curtea imperială chineză (pe atunci stăpânită de o dinastie mongolă) a auzit relatări demne de toată încrederea, după care, în multe zone împădurite ale Imperiului Celest trăiau umanoizi păroşi, foarte înalţi, ce nu cunoşteau focul.

În India, Departamentul Silviculturii din statul Sikkim a anunţat încă din anii ’80 că dispune de fotografii ale lui „Yeti” şi benzi de magnetofon pe care sunt înregistrate strigătele acestuia. Specialiştii indieni consideră că aceste dovezi nu sunt trucate şi au început în 1985 o amplă acţiune de cercetare în Parcul Naţional Kanchenjunga, unde se construieşte o reţea de observatoare dotate cu staţii radio, instrumente optice şi aparate de fotografiat. Se preconizează, de asemenea, instalarea de capcane şi posturi de pândă şi constituirea unui corp de alpinişti şi vânători care să deservească permanent acest complex. Din nefericire, proiectul s-a împotmolit în 1992-1994, din lipsă de fonduri.

În ceea ce priveşte Nepalul şi Tibetul, acolo istoria lui „Yeti” este mult mai lungă şi mai complicată. Muntenii din întreg lanţul muntos himalayan sunt ferm convinşi de existenţa acestei făpturi, distingând chiar două subspecii: una gigantă (2,5-4 m înălţime), numită „Nyalmo”, „Dzuteh” sau „Mihteh” şi una mai apropiată de dimensiunile noastre (1,5-2,5 m înălţime), numită „Rimi” sau „Thelma”.

Amprente ale spiritualităţii noastre

Mănăstirea Galata

Aşezată pe una din impunătoarele coline ale municipiului Iaşi, mănăstirea Galata a fost ridicată în anul 1584 din voinţa lui Petru Şchiopul. Ea vădeşte însă puternice influenţe venite din Ţara Românească, datorate înscăunării la Iaşi a unor domni de origine muntenească, dornici de a ţine şi mai strânse legăturile politice şi culturale dintre cele două ţări.

Biserica are hramul Înălţarea Domunului şi, cu toate elementele constructive şi decorative noi, păstrează distribuţia şi multe din formele tradiţionale, caracteristice arhitecturii moldoveneşti. Dintre influenţele munteneşti trebuie menţionat în primul rând zidul despărţitor al naosului de gropniţă, care nu mai este plin şi străpuns de o uşă centrală, ci este înlocuit cu trei arcade. Tot influenţelor munteneşti se datorează luminarea celor trei abside cu câte trei ferestre fiecare. Naosul este încoronat de o turlă ridicată pe sistemul de arce în consolă şi arce piezişe ca în monumentele moldoveneşti mai vechi.

Plastica exterioară este constituită din împărţirea faţadelor în două registre decorate cu arcaturi înguste, un şir pe registrul inferior şi două pe cel superior. De remarcat că înaintea acestei biserici, supranumită „Galata din deal”, domnitorul Petru Şchiopul ctitorise un alt locaş şi anume „Galata din vale” (1579) care însă se prăbuşise „fără zăbavă”, probabil datorită unor alunecări de teren. Poate şi de aceea, domnitorul a cerut introducerea unor elemente arhitectonice noi, care să dea mai multă stabilitate monumentului.

Turnul clopotniţei, ridicat în 1584, a fost completat de Mihail Sturza în 1847.

Considerată un monument reprezentativ pentru arta românească biserica a fost restaurată între 1968-1971. Reînfiinţată în 1991, ea a intrat din nou în viaţa drept-credincioşilor ca loc de pioasă închinăciune.

IRINA STOICA

Războaiele nevăzute ale serviciilor secrete

CAZUL FRANCIS TEMPERVILLE

Şi în acest număr, vă oferim, în exclusivitate, fragmente din lucrarea „Servicii secrete străine”, vol.I (autori M. Ureche şi A. Rogojan, ed. PACO, 1999). De astă dată, vom urmări cum joacă bâza serviciile secrete franceze de contrainformaţii (respectiv D.S.T. - Direcţia pentru Supravegherea Teritoriului) cu temutul K.G.B.... Ambele servicii trosnesc şi o încasează într-o veselie! (A.H.)

Franţa rezultă a constitui una dintre ţintele preferate ale cercetării spionajului străin, numai în domeniul spionajului industrial fiind depistate, în anul 1992, circa 760 de cazuri privind reţete de materiale de construcţii, aparatură de telecomunicaţii, cercetări biologice, fibrele optice, industria farmaceutică, construcţiile de aeronave, centralele atomice etc.

Dintre cazurile ajunse în faza instrucţiei penale, a reţinut atenţia o reţea de spionaj rusească alcătuită de *Francis Temperville,* cercetător la Direcţia aplicaţiilor militare din Comisariatul energiei atomice, recrutat de ofiţerul *Serghei Borisovici Jmirev,* fost secretar III la Ambasada U.R.S.S. de la Paris până în 1986, apoi şeful unei catedre la Şcoala specială de spionaj a K.G.B.

Căderea lui Temperville, la 15 septembrie 1992, a condus la arestarea unui inginer de origine algeriană din Isere, care ţinea legătura cu rezidenţa serviciilor de spionaj ruse de la Alger. Francis Temperville a furnizat informaţii secrete („Vulcan”) privind testele nucleare franceze din Pacific. Depistarea sa a fost posibilă numai ca urmare a trădării unui ofiţer al K.G.B., Victor Oşcenko, fost diplomat la Paris şi apoi refugiat la Londra, unde face „confidenţe” contraspionajului britanic, care l-a pus şi la dispoziţia D.S.T.-ului.

Temperville a fost plătit cu circa 2 milioane de franci francezi, din care el a primit efectiv 160000, diferenţa revenind diverşilor intermediari din agentură. Afacerea a fost considerată drept cea mai importantă a spionajului rusesc, descoperită vreodată, la cel mai înalt nivel al sistemului tehnologiei nucleare de vârf. Inginerul din Isere a sustras, de la grupul Thompson, documente secrete din categoria „aplicaţii militare – confidenţial apărare”.

Anterior anilor ’90, Franţa a mai fost victima unor operaţiuni de spionaj în urma cărora au fost sustrase computere şi programe ale acestora, teste din categoria „secret-apărare”, dintre care unul privea controlul comenzii reactoarelor atomice dintr-o nouă generaţie şi, respectiv, informaţii clasificate privind portavionul nuclear „Charles de Gaulle”.

Un succes deosebit al D.S.T.-ului l-a constituit cazul Vladimir Vetrov, nume de cod „Adio”. Vladimir Vetrov era considerat a fi unul dintre cei mai mari experţi ai K.G.B.-ului în problemele de tehnologie militară. Întrucât în anii ’60 experţii sovietici estimau că U.R.S.S.-ul se afla, din punct de vedere tehnologic, cu circa 30 de ani în urma Occidentului, s-a decis înfiinţarea unei unităţi strict secrete („Linia X”) care să se ocupe de furt de tehnologie din străinătate. Ca urmare în circa un an, K.G.B.-ul reuşeşte să fure din S.U.A. şi alte state occidentale peste 5000 de „mostre industriale”.

În Franţa, în 1965, răspundea de această problemă Vladimir Vetrov, funcţionar la Ambasada U.R.S.S. Suspectat de D.S.T. este luat în studiu şi recrutat. Un rol important în acest sens l-a avut un om de afaceri francez (informator al D.S.T.-ului) care s-a împrietenit cu Vetrov în urma unui „accident” de maşină. În 1970, Vetrov este rechemat în centrală şi promovat în aparatul central al K.G.B. din 1980 şi până în februarie 1982 când este arestat, Vetrov a furnizat francezilor informaţii de o valoare excepţională. Pe lângă faptul că contraspionajul francez stabileşte cu precizie ce căuta Moscova în domeniul tehnologiei, şi ce sectoare ale armatei sovietice erau deficitare, este dezvăluită identitatea a 300 de agenţi K.G.B. şi G.R.U., implicaţi în operaţiuni de furt de tehnologie împreună cu indicii ce au dus la descoperirea a peste 100 de informatori din Occident, ce sprijineau acele acţiuni. După arestarea lui Vetrov, „47 de ofiţeri K.G.B., sub acoperire diplomatică, au fost expulzaţi din Franţa iar alţi 150 din alte ţări. K.G.B.-ul a scos în grabă alţi 200, înainte de a fi arestaţi sau expulzaţi. Un număr de informatori au fost arestaţi”.

Un succes de excepţie al D.S.T.-ului l-a constituit identificarea şi arestarea teroristului internaţional „Carlos” (Ilici Ramirez Sanchez), reuşită în care, dacă avem în vedere cadrul legal de acţiune al serviciului, este prezumată o conlucrare operaţională foarte bună cu D.G.S.E.

■ *Dincolo de mască*

Culisele vieţii unui CLOVN

Clovnul din imagine afişează o veselie debordantă, încercând şi reuşind să binedispună publicul de toate vârstele. Toţi spectatorii vor pleca acasă gândindu-se şi la nostimadele şi năstruşniciile lui din arena circului, copiii îi vor imita gesturile şi cuvintele... Dar ce se ascunde uneori sub masca atât de caraghios aplicată pe figura lui?

Daniel Baracloux a avut ultima reprezentaţie cu circul său din Lyon, Franţa, în iarna acestui an. În anul 1997, medicii i-au descoperit un cancer la plămâni, care ar fi trebuit să-i stopeze nemilos cariera. Dar, tratându-se şi suferind într-un mod greu de imaginat pentru un om sănătos, acest om supranumit încă din tinereţe „maşina de râs" a apărut jovial, candid şi plin de umor în arenă, smulgând clipe fericite copiilor, şi chiar părinţilor, cu giumbuşlucurile sale. După fiecare reprezentaţie se repezea la spital pentru refacere. Nimeni, în afară de colegi, nu trebuia să ştie aceste „detalii" de culise şi cum decurgea viaţa lui.

În vara lui 1999, soţia lui Daniel şi fiul lor au un accident de maşină. Femeia moare pe loc, iar copilul de 14 ani se zbate între viaţă şi moarte două săptămâni, apoi se sfârşeşte şi el... Lovitura e cumplită pentru clovn, trei luni nu s-a putut prezenta la spectacole. Rămăsese absolut singur. Într-o zi a apărut în biroul directorului circului, rugându-l să nu-l pensioneze. Cererea a fost acceptată, masca surâzătoare şi-a reluat numerele poznaşe în faţa publicului... Şi nu s-a despărţit de el decât atunci când boala l-a cotropit definitiv. Practic, artistul şi-a dat sufletul în arena circului, căci folosind un truc special, colegii îl duceau în culise aproape epuizat, dar veşnic zâmbitor. La ultimul spectacol, parcă anticipând despărţirea, publicul l-a ovaţionat minute în şir. Aplauzele deveniseră singura lui hrană sufletească. La mai puţin de o oră după ultimul spectacol, „maşina de râs" demara spre neant... Prin ultimele sale cuvinte, ea interzicea orice figură tristă la despărţire, orice lacrimă care ar putea lăsa urme pe masca surâzătoare. *(P.I.)*

Minciunile unor copii...

...AU TRIMIS UN OM NEVINOVAT ÎN ÎNCHISOARE

Familia soţilor Colette şi Jean-Claude Coullier putea fi iremediabil distrusă din cauza minciunilor a doi copii. Totul a început la ferma lor din Bais (regiunea Ille-et-Vilaine, Franţa), la începutul anilor '90, la o petrecere. Atunci, Colette s-a împrietenit cu Pierrette, o femeie simpatică şi muncitoare, care trăia la o fermă din apropiere, împreună cu familia ei – soţul, Hilaire (şofer de meserie) şi cei trei copii ai lor, Freddy, Tony şi Emeric, de 5, 9 şi, respectiv, 13 ani. Treptat cele două familii au devenit nedespărţite, copiii, la rândul lor, la fel. De fapt, în familia Coullier, deşi erau patru fraţi, numai Melissa, în vârstă de 14 ani, mai locuia la fermă cu părinţii. Sfârşitul de săptămână, aniversările, sărbătorile şi le petreceau împreună, îşi ofereau cadouri, făceau fotografii, filmau momentele de neuitat...

Totul a fost frumos până când lui Pierrette i s-a descoperit un cancer de sân. Din ce în ce mai bolnavă, femeia şi-a trimis băieţii fie la o mătuşă, fie la bunici, ca să fie îngrijiţi în perioadele când ea se afla în spital iar tatăl lor era plecat în curse lungi. Dar uneori copiii rămâneau acasă şi se descurcau singuri. Vigilentă, asistenţa socială a considerat că trebuie să ia măsuri de ocrotire a acestora, aşa că în 1996, s-a hotărât să fie plasaţi în familii de adopţie: Eric la nişte agricultori, Freddy şi Tony la doamna C. În week-end familia se reunea. În 1997, Pierrette a murit şi din acel moment, Emeric a refuzat să-şi mai vadă tatăl. A motivat în faţa familiei de adopţie şi a asistentelor sociale că tatăl său obişnuia să-l agreseze sexual. După momentul de stupoare, a fost anunţată poliţia şi, în iunie 1997, tatăl Hilaire a fost trimis la închisoare sub acuzaţia de agresiune sexuală şi viol. Celălalt băiat, Tony, s-a trezit că are şi el de făcut o dezvăluire ieşită din comun: i-a povestit doamnei C. că şi el a fost agresat sexual de prietenul părinţilor lui, adică de Jean-Claude Coullier, ba chiar şi de mătuşa şi de bunicii la care stătuse împreună cu fraţii lui, înainte ca mama lor să moară. Văzând uimirea pe care o stârneşte în jurul său şi, totodată, atenţia de care brusc putea să se bucure, a început să inventeze tot mai multe amănunte. A povestit cum Jean-Claude obişnuia să asiste la scenele în care tatăl său îi viola, pe el şi pe Emeric.

În ianuarie 1998, Jean-Claude Coullier este la rândul său convocat la poliţie sub acuzarea de agresiune sexuală şi viol asupra celor doi copii, apoi reţinut şi trimis la închisoarea Saint-Malo pentru cercetări. Bunicii băieţilor şi mătuşa sunt şi ei anchetaţi. Colette nu-şi poate vizita soţul la închisoare pentru că judecătorul care se ocupa de dosar pleacă în vacanţă fără să precizeze acest drept. Abia la începutul lunii august, Colette reuşeşte să-şi vadă soţul care deja îşi petrecuse jumătate de an în închisoare. Slăbise 13 kg. Dar povestea lor tristă şi incredibilă se apropia de sfârşit. Un psiholog demarase o contra-anchetă. Emeric şi Tony, trecuţi de data aceasta prin filtrul unui specialist, au mărturisit că niciodată nu fuseseră atinşi de vecinul de mătuşa ori de bunicii lor. Iniţial, e inventaseră acest lucru, dar ulterior când erau în pană de inspiraţie, doamna C şi asistentele sociale le spuneau ce să mai declare. În consecinţă, în august 1998, Jean-Claude a fost considera nevinovat şi eliberat. A pretins daune morale asistentelor sociale şi doamne C. care s-au amestecat în angrenaju minciunilor, influenţându-i pe copii. În schimb, în privinţa tatălui lor, băieţi n-au vrut să-şi retragă acuzaţiile, aşa că procesul lui Hilaire a continuat. Soţi Coulier, împreună cu localnicii din sa au demonstrat zile la rând în faţa şcolii cerând ca Tony, Emeric şi Fredy să fi plasaţi în alte familii de ocrotire. *(A.P.)*

■ *Un chirurg bun de plată!*

Semnul lui ZORRO!

Da, dar nu a fost vorba nici de Alain Delon, nici de Antonio Banderas, nici de vreo altă frumuseţe masculină a ecranului, ci de un doctor de 65 de ani, numit Allan Zarkin, care, într-un spital din New York şi în plină admiraţie a cezarienei pe care tocmai o reuşise, a anunţat cu voce tare că o capodoperă de asemenea factură trebuie... semnată şi cu o rapidă mişcare de bisturiu a şi făcut-o. Degeaba au ţipat îngrozite asistentele medicale, că un „A.Z." extrem de evident se şi afla „inscripţionat" pe abdomenul proaspetei mame.

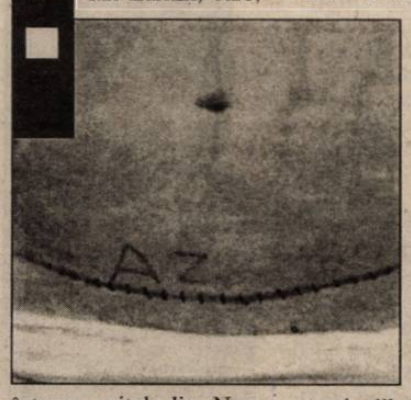

„Era primul meu copil – avea să spună doamna Liana Gedz, în vârstă de 31 de ani – dar ceea ce trebuia să fie cel mai frumos moment al vieţii mele s-a transformat într-un coşmar. Mă simt ca un animal însemnat cu fierul roşu!" Avocatul familiei Gedz relatează că atunci când a avut loc confruntarea cu Dr. Zarkin, acesta i-a spus reclamantei că nu-i datorează nici o explicaţie: „am făcut o treabă grozavă cu tine!". Ceea ce nu i-a împiedicat pe cei doi să-l dea în judecată, cerând despăgubiri în valoare de 5,5 milioane de dolari. Aceasta pentru că, spune Dl. Gedz, soţul, el este frustrat de posibilitatea de acum înainte a unei vieţi şi afecţiuni normale în familie: „soţia mea este jenată să se dezbrace în faţa mea pentru că poartă iniţialele unui alt bărbat pe stomacul său!" Doctorului Zarkin i s-a retras oricum orice licenţă şi este iminentă aducerea sa în faţa tribunalului pentru a face faţă acuzaţiilor de rea conduită şi acţiune criminală asupra unui pacient. Avocatul său a pledat deja invocând o formă de demenţă de care ar suferi clientul său, dar Kristine Smith, purtătoarea de cuvânt a Departamentului pentru Sănătate al Statelor Unite este sigură că nici acest lucru nu-l va ajuta. Un om care a încercat să facă o laparoscopie neavând pur şi simplu habar cum se procedează şi care i-a strigat unei femei gravide că e „grasă cât tunelul Lincoln" şi nu are cum să o opereze, nu prea mai poate fi acceptat în continuare să facă o asemenea meserie. „Practicarea medicinii de către orice medic care dă semne de tulburări fizice sau mentale este un caz de rea conduită şi impune ridicarea licenţei." Iar Departamentul pentru Sănătate nu admite aici nici o excepţie! *(M.D.)*

Profesor... ANALFABET

De fapt analfabet este un cuvânt cam dur pentru John Corcoran care vreme de 17 ani a predat gramatica engleză şi studii sociale la o şcoală din Oceanside (Statele Unite). El avea o mulţime de cunoştinţe, era un profesor de excepţie, şi totuşi nu putea citi un rând, nici măcar o tăbliţă indicatoare. Încă din copilărie suferea de o formă severă de dislexie care îi cauzase incapacitatea de a citi. La aceasta contribuiseră şi numeroasele mutări ale familiei. Până la terminarea liceului familia se mutase în 25 de localităţi din 6 state, iar John, de a cărui boală nu se ocupase nimeni în mod serios, recursese la tot felul de trucuri pentru a evita să fie pus să citească orice: un text, o hartă, o planşă. Când simţea că-i vine rândul în acest sens, făcea totul ca să fie dat afară din clasă, îşi mituia colegii să-i facă temele şi alte teste. Prin aceleaşi mijloace, un păienjeniş de trucuri, a reuşit să-şi ia diploma fiind apoi angajat de El Camino High School. A fost un profesor bun, bucurându-se de aprecierea colegilor şi a elevilor. Lecţiile se bazau pe memoria sa excepţională şi pe formidabilul spirit de analiză. Se desfăşurau mai mult oral, iar când era nevoie de text, John îl învăţa pe dinafară, după ce, sub un pretext oarecare punea pe alţii să-l citească. Elevii îşi corectau unul altuia temele, fiind mândri de încrederea acordată, se vizionau tot felul de pelicule documentare iar când trebuia să completeze documente apela la colegi pretextând fie că şi-a spart ochelarii, fie că şi-a sucit mâna şi tot aşa vreme de 17 ani. În cele din urmă, soţia sa, care-i cunoştea secretul a găsit singura şcoală de analfabeţi maturi, în care părea că putea avea încredere. Încrederea nu i-a fost dezminţită pentru că Jim a reuşit, în sfârşit să citească. Simţindu-se acum un om „întreg", el a scris o carte în care şi-a justificat minciuna înfiinţând în acelaşi timp o fundaţie pentru suferinzi asemenea lui. *(I.S.)*

Pastramă de pui şi SECRETE DE STAT

O fabrică de produse alimentare din Wellington (Noua Zeelandă), renumită pentru preparatele sale din carne de pasăre, a început să fie bombardată cu tot felul de faxuri. Spre marea surpriză a fabricanţilor de aici acestea priveau securitatea Statelor Unite. Ele dădeau amănunte privitoare la acte ale prepedintelui, instalaţii din Casa Albă, numele şi codurile unor ofiţeri. Saji Philips, proprietarul fabricii, s-a adresat autorităţilor, dar faxurile au continuat să sosească până când a intervenit ambasada Statelor Unite, care nu-şi poate explica incidentul. (I.S.)

Hoţ să fii... şi să n-ai minte!

Nu vrem să ne referim la „Tâlharul pedepsit", cunoscuta fabulă a lui Tudor Arghezi, ci la o întâmplare cât se poate de reală petrecută nu de mult în Anglia. Roland Though era un hoţ cât se poate de banal, care făcea parte dintr-o bandă oarecare. Împreună cu tovarăşii săi jefuia în timpul nopţii magazine, ducând „marfa" în maşini, de asemenea, furate. În timp ce jefuia magazinul „Walkden", Tough, măcinat de orgolii, a ţinut să se fotografieze la locul faptei, în timp ce proba haine sau înghesuia în genţi aparatură electrică. El se fotografiase, de asemenea, împreună cu banda sa în timpul altor jafuri şi în câteva din maşinile furate. Cu una din ele operase la un magazin de bijuterii. Toate fotografiile erau destinate unor tovarăşi, sau unor rivali, aflaţi la închisoare, pe care voia să-i impresioneze. Sigur pe el, a dat filmul la developat nicăieri în altă parte decât la magazinul „Walkden", cel care fusese ultimul jefuit. Angajaţii magazinului au recunoscut mărfurile furate şi au anunţat poliţia. Tough a fost arestat când a venit să ridice filmul şi judecătorii l-au trimis şase ani după gratii împreună cu alţi patru membri din bandă care au primit pedepse ceva mai mici. *(I.S.)*

Săptămâna 5 - 11 mai

TV ROMANIA

VINERI 7.00 Matinal naţional **9.00** TVR Iaşi **10.55** TVR Cluj-Napoca **12.55** TVR Timişoara **14.15** CiberFan **15.30** Emisiune în limba germană **17.30** Studioul electoral **18.30** Pentru dumneavoastră, doamnă! **19.15** Serial: „Sunset Beach" **20.00** Jurnal **20.55** Ploaia de stele **22.40** Culise **23.40** Film: „Un necunoscut în casă" (Franţa, 1992). Cu: Jean-Paul Belmondo.

SÂMBĂTĂ 8.20 Serial: „Zorro" **9.10** Desene animate **10.15** Art-mania **13.45** Arca Marinei **16.00** Fotbal: FC Argeş Piteşti – Oţelul Galaţi **18.00** Fotbal: Universitatea Craiova – FC Braşov **20.00** Jurnal **20.30** Surprize, surprize **22.30** Serial: „Niciodată nu este prea târziu" **23.35** Film: „La limită" (SUA, 1997).

DUMINICĂ 7.00 Ceasul deşteptător **8.00** Universul credinţei **9.00** Desene animate **9.30** Kiki Riki Miky **11.00** Viaţa satului **14.00** Naţional TV Bingo Liberty **17.00** Serial: „Blankenese" **17.55** Spectacolul lumii **19.00** Serial: „Justiţie militară" **20.00** Jurnal **20.45** Film: „Din nou printre voi" (SUA, 1987) **22.15** Concert Celine Dion.

LUNI 12.00 Surprize, surprize (r) **14.15** TVR Craiova **15.00** Pro Patria **16.00** Emisiune în limba maghiară **18.30** Agenţia de plasare **19.15** Serial: „Sunset Beach" **20.00** Jurnal **21.55** Cu ochii'n 4 **22.50** Serial: „Cazuri ciudate" **23.55** Marele Jazz.

MARŢI 7.00 Matinal naţional **9.00** TVR Iaşi **11.00** TVR Cluj-Napoca **12.55** TVR Timişoara **14.15** CiberFan **15.30** Convieţuiri **16.00** Emisiune în limba maghiară **17.00** La telefon, muzica populară! **18.30** Medicina pentru toţi **19.15** Serial: „Sunset Beach" **20.00** Jurnal **20.55** Telecinemateca: „Anul Calului" (SUA, 1997) **23.00** Nu trageţi! **23.30** A-Facerea.

MIERCURI 7.00 Matinal naţional **9.00** TVR Iaşi **10.55** TVR Cluj-Napoca **13.05** TVR Timişoara **14.15** CiberFan **16.20** O vedetă... populară **17.30** Studioul electoral **18.30** Fotbal: FC Braşov – Astra Ploieşti **20.00** Jurnal **20.55** Film: „Aventura diabolică" (patea a II-a) **23.15** Lumea dansului **0.15** Café Corso.

JOI 7.00 Matinal naţional **9.00** TVR Iaşi **10.55** TVR Cluj-Napoca **12.55** TVR Timişoara **14.15** CiberFan **15.00** Convieţuiri **16.00** Scena **17.30** Studioul electoral **19.15** Serial: „Sunset Beach" **20.00** Jurnal **20.55** Teatrul Naţional TV prezintă: „Căsătorie imposibilă" de Alex Ştefănescu **22.35** Serial: „Aristocraţii" (ep.1) **23.45** Hochei.

JEAN-PAUL BELMONDO
ROMÂNIA 1
vineri, 23.40

tvr2

VINERI 7.00 Serial: „Femeia misterioasă" (r) **8.35** Care pe care (r) **10.50** Osia lumii (r) **12.00** Credo (r) **13.00** Desene animate **14.00** Toţi, împreună **15.15** Care pe care **16.00** Trupa DP2 **17.30** Serial: „Femeia misterioasă" **18.45** Telejurnal TVR2 **20.15** Cinematograful de artă: „Un ţinut îndepărtat" (SUA, 1954) **22.10** Serial: „Alfred Hitchcock prezintă... «Ultima reprezentaţie»" **23.15** Grădina lui Cupidon.

SÂMBĂTĂ 7.45 Serial: „Alfred Hitchcock prezintă..." (r) **9.20** Osia lumii **12.25** Documentar **13.35** Desene animate **14.00** Serial: „Sabrina, vrăjitoare la 17 ani" **15.00** Film: „Roadele iubirii" (partea a II-a) **17.40** Top TVR 2 **18.45** Telejurnal TVR2 **19.15** Serial: „Lumini şi umbre" **21.15** Serial: „Familia şi legea" **22.00** Fotbal – Spania **23.55** Integrale.

DUMINICĂ 9.00 Orizont spiritual **10.10** Ferma **11.10** Tip-top, mini-top **12.00** Arca lui Noe **14.00** Serial: „Sabrina, vrăjitoare la 17 ani" **15.05** Film: „Nestor Burma: păpuşa ruseacă" (Franţa, 1998) **16.45** Galele TVR2 **18.45** Telejurnal TVR2 **19.00** Film: „Două iubiri" (Franţa, 1995) **20.55** Un secol de cinema: Joan Collins **21.45** Serial: „Familia şi legea" **23.10** Teatrul Naţional TV prezintă: „Familia lui John" de Simpson Gray.

LUNI 12.00 Tip-top, mini-top (r) **13.00** Desene animate **14.00** Toţi, împreună **15.15** Care pe care **16.00** Trupa DP2 **17.30** Serial: „Femeia misterioasă" **18.45** Telejurnal TVR2 **19.35** Punct şi de la capăt **21.10** E dreptul tău! **22.00** Fotbal: Leeds United – Everton.

MARŢI 7.00 Serial: „Femeia misterioasă" (r) **9.20** Veni video vici! (r) **11.00** Atlas (r) **13.00** Desene animate **14.00** Toţi, împreună **15.15** Care pe care! **16.00** Trupa DP2 **17.30** Serial: „Femeia misterioasă" **18.45** Telejurnal TVR2 **19.35** Credo **21.10** Puls 2000 **22.10** Serial: „Alfred Hitchcock prezintă... «Dansul maimuţei»" **23.05** Lentila de contact.

MIERCURI 7.00 Serial: „Femeia misterioasă" (r) **9.30** Arca lui Noe (r) **13.00** Desene animate **13.45** Toţi împreună **15.15** Care pe care! **16.00** Trupa DP2 **17.30** Serial: „Femeia misterioasă" **18.45** Telejurnal TVR2 **19.40** Film: „Pantofiul Cenuşăresei" (România, 1968) **21.55** Călătorind prin ţară **22.10** Serial: „Alfred Hitchcock prezintă... «Întoarcerea lui Verge Likens»".

JOI 7.00 Serial: „Femeia misterioasă" (r) **10.50** Orizonto spiritual (r) **12.05** Ferma (r) **13.05** Desene animate **14.00** Toţi, împreună **15.15** Care pe care! **16.00** Trupa DP2 **17.30** Serial: „Femeia misterioasă" **18.45** Telejurnal TVR2 **19.35** Film: „Nume de cod: Alexa" (SUA, 1992) **21.10** Turnul de control **22.10** Serial: „Alfred Hitchcock prezintă... «Pădure tânără»".

prima

VINERI 8.00 Taifas **13.00** Serial: „Milagros" **16.00** Serial: „Justiţie militară" (r) **17.00** Serial: „Viper" **18.00** Focus **18.30** Impact **19.10** Serial: „Justiţie militară" **20.00** Film: „Soldatul universal" (SUA, 1992). Cu: Jean-Claude Van Damme **22.00** Sex cu Nadine **23.00** Serial: „Detectivi de elită" **0.00** Serial: „Confesiuni erotice".

SÂMBĂTĂ 7.00 Program pentru copii **10.00** Serial: „Povestea Alpilor" **14.00** Exploziv **16.00** Serial: „Justiţie militară" (r) **17.00** Serial: „Viper" **18.00** Focus **19.10** Serial: „Justiţie militară" **20.00** Film: „Podul de pe râul Kwai" (SUA, 1957) **22.00** Sex cu Nadine **23.00** Serial: „Detectivi de elită" **0.00** Serial: „Confesiuni erotice".

DUMINICĂ 7.00 Program pentru copii **12.00** Bilanţ **12.30** Producţie locală **14.00** Serial: „Detectivi de elită" (r) **16.00** Serial: „Creaturi sălbatice" **17.00** Obiectiv **18.00** Focus **18.30** Impact **19.00** Perechea potrivită **20.00** Film: „Un corp perfect" (SUA, 1997) **21.50** Film: „Poveste pe gheaţă" (Canada, 1990).

LUNI 8.00 Taifas **13.00** Serial: „Milagros" **14.00** Obiectiv (r) **16.00** Serial: „Justiţie militară" (r) **17.00** Serial: „Viper" **18.00** Focus **19.10** Serial: „Justiţie militară" **20.00** Film: „Reposedata" (SUA, 1990). Cu: Leslie Nielsen **23.00** Serial: „Detectivi de elită".

MARŢI 8.00 Taifas **13.00** Serial: „Milagros" **14.00** Cronica cârcotaşului (r) **17.00** Serial: „Viper" **18.00** Focus **19.10** Serial: „Justiţie militară" **20.00** Film: „Maschenka" (Marea Britanie, 1986) **23.00** Serial: „Detectivi de elită".

MIERCURI 8.00 Taifas **13.00** Serial: „Milagros" **16.00** Serial: „Justiţie militară" (r) **17.00** Serial: „Viper" **18.00** Focus **19.10** Serial: „Justiţie militară" **20.00** Film: „Furia unei mame" (SUA, 1991). Cu: Cherryl Ladd **22.00** Style **23.00** Serial: „Detectivi de elită".

JOI 8.00 Taifas **13.00** Serial: „Milagros" **16.00** Serial: „Justiţie militară" **17.00** Serial: „Viper" **18.00** Focus **19.10** Serial: „Justiţie militară" **20.00** Film: „Vulturul de fier 2" (SUA, 1988) **22.00** Motor **23.00** Serial: „Detectivi de elită".

CHERRYL LADD
PRIMA
miercuri, 20.00

acasă

VINERI 10.00 – 12.15 Reluări **13.15** Serial: „Guadalupe" **14.45** Serial: „Antonella" **15.45** Serial: „Copilul adus de mare" **16.30** Serial: „Dragoste şi putere" **17.00** Desene animate **17.30** Serial: „Maria Isabel" **18.30** Ştirile de acasă **19.05** Serial: „Sânge din sângele meu" **20.00** Serial: „90-60-90 Fotomodele" **21.00** Serial: „Femeia vieţii mele" **22.00** Film: „Magnatul grec" (SUA, 1978). Cu: Anthony Quinn, Jacqueline Bisset **0.00 PRO TV INTERNAŢIONAL.**

SÂMBĂTĂ 10.00 – 12.15 Reluări **13.30** Doctorul casei **14.00** Serial: „Verdict: Crimă!" **15.00** Serial: „Antonella" **15.45** Serial: „Copilul adus de mare" **16.30** Serial: „Dragoste şi putere" **17.00** Desene animate **17.30** Serial: „Maria Isabel" **18.30** Acasă cu Ruxandra Săraru **19.30** Acasă la români **21.00** Film: „Philo se întoarce" (SUA, 1980). Cu: Clint Eastwood **23.10** Latino senzaţional **0.00 PRO TV INTERNAŢIONAL.**

DUMINICĂ 10.00 Acasă la bunica **14.00** Serial: „Verdict: crimă!" **15.00** Film: „Fuga lui Tarzan" (SUA, 1936) **17.00** Desene animate **17.30** Serial: „Maria Isabel" **18.30** Serial: „Micuţele doamne" **20.15** Film: „Mare grijă la mutilare" (SUA, 1974) **21.30** Film: „Hotel Grand" (Marea Britanie, 1997, partea I) **0.00 PRO TV INTERNAŢIONAL.**

LUNI 10.00 – 12.00 Reluări **13.15** Serial: „Guadalupe" **14.45** Serial: „Antonella" **15.45** Serial: „Copilul adus de mare" **16.30** Serial: „Dragoste şi putere" **17.00** Desene animate **17.30** Serial: „Maria Isabel" **18.30** Ştirile de acasă **19.05** Serial: „Sânge din sângele meu" **20.00** Serial: „90-60-90 Fotomodele" **21.00** Serial: „Femeia vieţii mele" **22.00** Film: „Mâna" (SUA, 1981). Cu: Michael Caine **0.00 PRO TV INTERNAŢIONAL.**

MARŢI 10.00 – 12.15 Reluări **13.15** Serial: „Guadalupe" **14.45** Serial: „Antonella" **15.45** Serial: „Copilul adus de mare" **16.30** Serial: „Dragoste şi putere" **17.00** Desene animate **17.30** Serial: „Maria Isabel" **18.30** Ştirile de acasă **19.05** Serial: „Sânge din sângele meu" **20.00** Serial: „90-60-90 Fotomodele" **21.00** Serial: „Femeia vieţii mele" **21.55** Film: „Nu vă osteniţi să bateţi la uşă" (SUA, 1952). Cu: Marilyn Monroe **0.00 PRO TV INTERNAŢIONAL.**

MIERCURI 10.00 – 12.15 Reluări **13.15** Serial: „Guadalupe" **14.45** Serial: „Antonella" **15.45** Serial: „Copilul adus de mare" **16.30** Serial: „Dragoste şi putere" **17.00** Desene animate **17.30** Serial: „Maria Isabel" **18.30** Ştirile de acasă **19.05** Serial: „Sânge din sângele meu" **20.00** Serial: „90-60-90 Fotomodele" **21.00** Serial: „Femeia vieţii mele" **21.55** Film: „Hannah şi surorile ei" (SUA, 1986). Cu: Woody Allen **0.00 PRO TV INTERNAŢIONAL.**

JOI 10.00 – 12.15 Reluări **13.15** Serial: „Guadalupe" **14.45** Serial: „Antonella" **15.45** Serial: „Dragoste şi putere" **16.30** Serial: „Copilul adus de mare" **17.00** Desene animate **17.30** Serial: „Maria Isabel" **18.30** Ştirile de acasă **19.05** Serial: „Sânge din sângele meu" **20.00** Serial: „90-60-90 Fotomodele" **21.00** Serial: „Femeia vieţii mele" **21.55** Film: „Shane" (SUA, 1953) **0.00 PRO TV INTERNAŢIONAL.**

JENNIFER LOPEZ
PRO TV
duminică, 19.30

PRO TV

VINERI 7.00 Bună dimineaţa, PRO TV e al tău! **10.50** Serial: „Jake şi grăsanul" **11.45** Benny Hill **12.15** Film: „Un drum către sine" (SUA, 1991) **16.00** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **17.30** Urmărire generală **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Serial: „Dosarele X" **21.00** Serial: „Profiler" **22.00** Chestiunea zilei **2.30** Baschet NBA Special **5.00** Serial: „Babylon 5".

SÂMBĂTĂ 7.00 Desene animate **9.00** Serial: „Conor viteazul" (ep.1) **9.45** Serial: „Lois şi Clark" **10.30** ProMotor **11.45** Profesiunea mea, cultura **13.00** Serial: „Susan" **13.30** Serial: „Dharma şi Greg" **14.00** Fotbal: Dinamo – FC Oneşti **17.00** Steaua norocoasă **19.00** Ştirile PRO TV **19.30** Chestiunea zilei pe scurt **20.15** Film: „Mama noastră, ucigaşă în serie" (SUA, 1994). Cu: Kathleen Turner **22.00** Vacanţa Mare **23.05** Serial: „Echipa condamnaţilor" **0.00** Serial: „Femei fierbinţi".

DUMINICĂ 7.00 Desene animate **9.00** Super Abracadabra **9.30** Serial: „Uriaşul Harry" **12.00** Profeţii despre trecut **13.00** Serial: „Susan" **14.00** Super Bingo **15.00** Formula 1: M.P. Spania **19.00** Ştirile PRO TV **19.30** Film: „Sânge şi vin" (coprod., 1997). Cu: Jack Nicholson, Jennifer Lopez **21.30** Fotbal: Steaua Bucureşti – Gloria Bistriţa **23.30** Procesul etapei **1.00** Serial: „Femei fierbinţi".

LUNI 7.00 Bună dimineaţa, PRO TV e al tău! **10.00** Serial: „Nemuritorul" **11.40** Serial: „Jake şi grăsanul" **12.35** Film: „Ginerele cu bucluc" (coprod., 1990) **16.00** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **17.30** Viaţa bate filmul **18.20** Serial: „Dădaca" **19.00** Ştirile PRO TV **19.50** Chestiunea zilei **20.00** Film: „Capcană pentru asasin" (SUA, 1993) **23.50** Fotbal **5.00** Serial: „Babylon 5" **6.00** Serial: „Miracolul tinereţii".

MARŢI 7.00 Bună dimineaţa, PRO TV e al tău! **11.25** Serial: „Jake şi grăsanul" **12.25** Film: „Nişte hoţi netoţi" (SUA, 1988) **16.00** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **17.30** Viaţa bate filmul **18.20** Serial: „Dădaca" **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Serial: „Nikita" **21.00** Chestiunea zilei **21.30** Fotbal **1.45** Film: „Sărutul văduvei" (SUA, 1994) **6.00** Serial: „Babylon 5".

MIERCURI 7.00 Bună dimineaţa, PRO TV e al tău! **11.15** Serial: „Jake şi grăsanul" **12.00** Film: „Coarda întinsă" (SUA, 1984) **14.00** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **15.00** Fotbal: Rapid Bucureşti – Universitatea Craiova **17.30** Viaţa bate filmul **18.20** Serial: „Dădaca" **19.00** Ştirile PRO TV Special **20.00** Serial: „Walker, poliţist texan" **21.00** Chestiunea zilei **21.30** Fotbal **5.30** Serial: „Babylon 5" **6.30** Serial: „Miracolul tinereţii".

JOI 7.00 Bună dimineaţa, PRO TV e al tău! **11.20** Serial: „Jake şi grăsanul" **12.10** Film: „Predarea" (SUA, 1987) **14.00** Serial: „Nemuritorul" **15.00** Serial: „Walker, poliţist texan" **16.00** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **17.30** Viaţa bate filmul **18.20** Serial: „Dădaca" **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Film: „În tempo de swing" (SUA, 1984). Cu: Goldie Hawn, Kurt Russell **22.00** Chestiunea zilei **5.30** Serial: „Babylon 5" **6.30** Serial: „Miracolul tinereţii".

antena 1

VINERI 7.00 Observator **8.00** Dimineaţa devreme **10.10** Film: „Luke cel norocos – Balada fraţilor Dalton" (SUA, 1986) **11.00** Film: „Fantoma din Canterville" (SUA, 1986) **13.15** Serial: „Pericol iminent" **14.00** Hochei: Miercurea Ciuc – Steaua Bucureşti **17.30** Serial: „Intrigi în Paradis" **19.00** Observator **20.00** Film: „Supravieţuirea" (SUA, 1997) **22.30** Film: „Răzbunare cu orice preţ" (SUA, 1995) **0.30** Film: „Aici Power 98" (SUA, 1996). Cu: Eric Roberts **2.00** Film: „Pasiune arzătoare" (Franţa, 1985).

SÂMBĂTĂ 9.00 Serial: „Aventuri în junglă" **9.30** Serial: „Kelly" **10.00** Casa de piatră **13.00** Serial: „Aventuri în Miami" **14.00** Film: „Reîntâlnirea cu Jeannie" (SUA, 1991) **15.30** Film: „Tânărul Winston" (Marea Britanie, 1972) **17.15** Clanul Popeştilor **18.10** Serial: „Intrigi în Paradis" **19.00** Observator **20.00** Film: „Rebelii din Lima" (SUA, 1998) **22.00** Film: „Omul din Kentuky" (SUA, 1995). Cu: Burt Lancaster **0.00** Film: „Împotriva tuturor" (SUA, 1997) **1.30** Film: „Alegere greşită" (SUA, 1995).

DUMINICĂ 8.00 Credinţa şi viaţa **9.00** Desene animate **10.50** Buni prieteni **11.40** Serial: „Aventurile lui Sinbad" **12.30** Serial Stan şi Bran **13.00** Duminica în familie **16.00** Film: „Dependent de iubire" (SUA, 1998) **18.00** Serial: „Intrigi în Paradis" **19.00** Observator **19.50** TeleEurobingo Show **23.00** Film: „Criză conjugală" (SUA, 1986) **1.00** Film: „Călătoria morţii" (SUA, 1997).

LUNI 7.00 Observator **8.00** Dimineaţa devreme **10.10** Film: „Rămăşiţele gloriei" (SUA, 1986). Cu: Elizabeth Taylor **12.00** Serial: „Creatorul de stele" (ep.1) **13.15** Serial: „Pericol iminent" **14.00** Serial: „Camila" **15.00** Serial: „Scandalul" **16.00** Serial: „Suflet rebel" **17.25** Serial: „Intrigi în Paradis" **19.00** Observator **19.45** Film: „Ultimul pod de pe Rin" (SUA, 1969). Cu: George Segal **22.30** Marius Tucă Show **1.00** Serial: „Navarro" **5.30** Serial: „Trei destine".

MARŢI 7.00 Observator **8.00** Dimineaţa devreme **10.10** Film: „Călătorie... sprâncenată" (Franţa, 1973) **12.00** Serial: „Creatorul de stele" **13.15** Serial: „Pericol iminent" **14.00** Serial: „Camila" **15.00** Serial: „Scandalul" **16.00** Serial: „Suflet rebel" **18.00** Serial: „Intrigi în Paradis" **19.00** Observator **20.00** Film: „Dave – preşedinte pentru o zi" (SUA, 1993). Cu: Kevin Kline **23.00** Marius Tucă Show **1.00** Serial: „Navarro" **5.30** Serial: „Trei destine".

MIERCURI 7.00 Observator **8.00** Dimineaţa devreme **10.10** Film: „Tot înainte – Senzaţii tari în junglă" (Maria Britanie, 1970) **12.00** Serial: „Creatorul de stele" **13.15** Serial: „Pericol iminent" **14.00** Serial: „Camila" **15.00** Serial: „Scandalul" **16.00** Serial: „Suflet rebel" **18.00** Serial: „Intrigi în Paradis" **19.00** Observator **20.00** Film: „Legea lui Angel" (SUA, 1989) **22.30** Marius Tucă Show **1.00** Serial: „Navarro" **5.30** Serial: „Trei destine".

JOI 7.00 Observator **8.00** Dimineaţa devreme **10.10** Film: „Inspectorul Maigret" (SUA, 1988) **12.00** Serial: „Creatorul de stele" **13.15** Serial: „Pericol iminent" **14.00** Hochei: Rapid Bucureşti – Progym Gheorghieni **17.00** Studio electoral **18.00** Serial: „Intrigi în Paradis" **19.00** Observator **20.00** Serial: „Turnul primilor născuţi" **21.00** Brigada mobilă **21.30** Prezentul simplu **22.30** Marius Tucă Show **1.00** Serial: „Navarro" **5.00** Serial: „Trei destine".

KEVIN KLINE
ANTENA 1
marţi, 20.00

TELE 7 abc

VINERI 7.10 Bună dimineaţa, România **10.00** Ştiri **11.30** Economic ABC (r) **12.00** Îţi mai aduci aminte, Doamnă? (r) **15.30** Domino **17.00** Daţi vina pe Corina **19.00** În justiţie **20.00** Telejurnal **20.50** Gura lumii **21.00** Senzaţional **22.00** Ţara de dincolo de Bucureşti **1.10** Concert.

SÂMBĂTĂ 8.00 Ştiri **9.00** Ţara spiriduşilor **11.00** Ţara de dincolo de Bucureşti (r) **13.05** Studioul Tudor Vornicu **16.30** Lumea misterelor **17.00** Rendez-vous la TELE 7 **19.00** Telejurnal **20.15** Serial: „Derrick" **21.30** O noapte cu Adrian Păunescu.

DUMINICĂ 8.00 Ştiri **9.30** Daţi vina pe Corina (r) **12.00** Cântecu şi casa lui **13.00** Ora unu a venit **15.45** Cinetour **16.15** Cutia muzicală **17.00** Forţa destinului **19.00** Telejurnal **19.45** Dincolo de anul 2000 **21.00** Senzaţional **22.00** Cenaclul „Totuşi iubirea".

LUNI 7.10 Bună dimineaţa, România **10.00** Ştiri **11.00** Senzaţional (r) **12.30** Ora unu a venit (r) **15.30** Post Meridian **17.00** Daţi vina pe Corina **19.00** Documentar **20.00** Telejurnal **20.50** Gura lumii **21.00** Senzaţional **22.00** Ofsaid.

MARŢI 7.10 Bună dimineaţa, România **10.00** Ştiri **11.00** Senzaţional (r) **15.45** Post Meridian **18.00** 24 din 24 **19.00** Documentar **20.00** Telejurnal **20.50** Gura lumii **21.00** Senzaţional **22.00** Măştile puterii **0.30** Concert.

MIERCURI 7.10 Bună dimineaţa, România **10.00** Ştiri **11.45** Gura lumii (r) **12.00** Măştile puterii (r) **14.00** Primul pas (r) **15.30** Post Meridian **18.00** Documentar **20.00** Telejurnal **20.35** Economic ABC **21.00** Senzaţional **22.00** Reporter TELE 7 **22.30** Telemedicina.

JOI 7.10 Bună dimineaţa, România **10.00** Ştiri **12.00** Telemedicina (r) **14.00** Lumea misterelor (r) **15.30** Post Meridian **18.00** Documentar **20.00** Telejurnal **20.50** Gura lumii **21.00** Senzaţional **22.00** Linia întâi **0.30** Concert.

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

Legenda CAVALERULUI FĂRĂ CAP

„Sleepy Hollow" („Călăreţul fără cap"), cu trei nominalizări la premiile Oscar de anul acesta (decoruri, imagine, costume), a obţinut un trofeu pentru decoruri. Cu alte cuvinte, filmul regizorului Tim Burton fascinează în primul rând prin atmosferă, reuşind să recreeze o lume şi un tărâm de demult, învăluite în legendă şi mister. Povestea se plasează în anul 1799, într-un târg obscur de pe Noul Continent; totul porneşte de la o întâmplare pe cât de şocantă pe atât de inexplicabilă pentru locuitorii din acea regiune: într-o zi, trei dintre ei sunt găsiţi morţi, fără cap. Zvonurile încep să circule printre oameni şi foarte repede se acreditează ideea potrivit căreia oribilele crime sunt opera unei fantome, cea a unui mercenar german, decapitat cândva în regiune. O versiune terifiantă, dar totodată şi plină de naivitate, ce poate sta în picioare pentru o întreagă comunitate de sfârşit de secol 18, dar nu şi pentru un detectiv ce trebuie să dea de cap, cu argumente ştiinţifice, unei poveşti cam fără... cap şi fără coadă. Mandatat de un judecător new-york-ez (Christopher Lee), inspectorul Ichabod Crane (Johnny Deep) soseşte în sat, hotărât să nu dea crezare aşazisei legende. Judecând după experienţa sa, nu putea fi vorba decât de un criminal în serie fără... minte întreagă, care găseşte o plăcere în a-i decapita pe alţii.... Urmarea?

Misterul trebuie gustat pas cu pas, aşa cum a fost dozat pentru a da tensiune filmului. Presărat cu scene violente, emoţionante sau înălţătoare. Totul fiind împins spre sublim. Prin imagini sofisticate, sumbre sau senzuale, uneori folosindu-se un ton ironic, alteori angoasant. De altfel, filmul este încadrat în genul comediei fantastice, deşi conţine secvenţe horror, motiv pentru care, în Statele Unite a fost interzis tinerilor sub 17 ani. Este un film tipic pentru Tim Burton, alchimist de geniu care ştie cum să reunească trei genuri diferite (comic, romantic, horror), pentru a obţine o substanţă nouă. Ca şi cum „Batman", „Edward cu mâini de argint" sau filmul său de animaţie „Straniul Crăciun al Domnului Jack" i-ar fi servit drept experimente premergătoare creării unei producţii cu totul aparte. Adaptat după romanul lui Washington Irving, scenariul „dormise" nebăgat de nimeni în seamă timp de vreo şase ani la studiourile Paramount, până să-i fie încredinţat lui Tim Burton. Or, pentru regizor, care trecea printr-un moment de totală decepţie după ce studiourile Warner îi anulaseră în ultimul moment proiectul unui „Superman" cu Nicholas Cage, oferta nu putea să-i pice mai bine. Şi-a alăturat, pentru realizarea filmului, întreaga lui bandă de prieteni (Johnny Deep, Martin Landau, Christopher Walken) şi soţia (Lisa Marie), a instituit un stil de lucru foarte asemănător bunei înţelegeri dintr-o familie unită şi a reuşit astfel să realizeze ceea ce-şi propusese: un omagiu adus filmelor de groază care i-au legănat copilăria şi l-au făcut să viseze la cariera de cineast.

În ciuda faptului că se teme de cai, Christopher Walken a acceptat rolul călăreţului fără cap şi a reuşit, cu ajutorul regizorului, „să colaboreze" şi cu nărăvaşele animale care lui îi provoacă frică. Totuşi, pentru cavalcadele din pădure, Tim Burton şi-a menajat prietenul, angajând doi cascadori care l-au dublat pe terifiantul cavaler fără cap. Secvenţele astfel realizate au fost apoi prelucrate pe computer, unde cascadorilor li s-au tăiat capetele fără nici o... milă sau remuşcare. De fapt, Tim Burton este un împătimit al efectelor speciale, aşa că filmul oferă spectatorului şi plăcerea scenelor tari din acest punct de vedere.

Staruri pe Internet • Staruri pe Internet

BANDERAS, mai puţin seducător

Banderas, în picioarele goale şi cam... murdare, cu un aspect vestimentar lălău şi neîngrijit, de parcă şi-ar fi pierdut adorata soţie, rătăceşte debusolat prin propriul apartament (un hol, un living...); o decepţie din punct de vedere estetic, fiind vorba de un autentic „latin-lover"! Site-ul le permite însă admiratorilor lui Banderas să aleagă din garderoba acestuia diferite obiecte vestimentare şi să îmbrace starul în pantaloni largi şi şifonaţi, în blugi strânşi pe coapse etc. etc. Cei ce au avut curiozitatea să facă acest lucru au fost oarecum dezamăgiţi de imaginile obţinute, preferând varinta de pe ecran, a fascinantului Zorro.

http://www.geocities.com/hollywoo /boulevard/6561)

Starurile şi corespondentul lor din lumea animalelor

Oglinzile din parcurile de distracţii care deformează alungind sau aplatizând imaginea celui ce se reflectă în ele au fost întotdeauna un punct de atracţie. Există însă pe Internet un site care nu se rezumă la aceste două simple operaţiuni, cum ar fi doar să lungească nasul până la 17 cm sau să mărească un maxilar de patru ori; programul permite ca prin comenzile de deformare a figurii, persoanei respective să i se citească... sufletul. Bineînţeles, subiecţii sunt aleşi din rândul celebrităţilor. După metamorfozare, Kurt Cobain aduce cu o pisică deloc prietenoasă, Celine Dion seamănă cu o girafă ce sfidează lumea înconjurătoare de la înălţime, Prince pare un cameleon gata să preia în orice moment o altă identitate.

http://magixl.com/caric./doorsa.html)

Un intrus printre „Prieteni"

Celor trei protagonişti masculini din serialul „Friends" („Prietenii tăi") li s-a alăturat încă unul? Şi dacă da, cine este actorul care interpretează acest personaj? Nu vă chinuiţi să descoperiţi în fizionomia sa trăsăturile lui Brad Pitt sau DiCaprio... Misteriosul personaj aparţine lumii virtuale, trăieşte doar pe Internet şi s-a născut prin tehnica morfingului, compus fiind din părul lui Matt, ochii lui Jennifer, nasul lui Mathew şi gura lui Courtney. Acest site de morfing permite oricărui pasionat navigator pe Internet să realizeze propriul său intrus, folosind însă doar părţile decente ale trupurilor personajelor reale din „Friends". Inutil ca imaginaţia să-şi ia zborul către o creaţie compusă, de exemplu, din picioarele lui Jennifer şi... fesele lui Courtney, nu va merge!

http://meshowbiz.go.com/games/surgery/friends/)

Pagină realizată de **AURORA POPESCU**

Memento

9 mai – în anul 1895 s-a născut poetul, filosoful şi dramaturgul Lucian Blaga. În anul 1918 a murit George Coşbuc.

10 mai – în anul 1806 a murit Samuel Micu, primul istoric modern al Transilvaniei

12 mai – în anul 1933 a murit Jean Bart

14 mai – în anul 1854 s-a născut inginerul şi omul de ştiinţă Anghel Saligny, iar în anul 1870 s-a născut medicul Ernest I.Juvara. În anul 1957 a murit Camil Petrescu

15 mai – în anul 1838 s-a născut pictorul Nicolae Grigorescu, iar în anul 1901 s-a născut criticul şi istoricul literar Pompiliu Constantinescu. În anul 1873 a murit Alexandru Ioan Cuza, primul domnitor al Principatelor Unite şi al statului naţional România.

16 mai – în anul 1930 s-a născut scriitorul Titus Popovici. În anul 1980 a murit Marin Preda.

Mai sunt

241

de zile până la începutul Mileniului III

HOROSCOP

8.05 - 14.05

BERBEC (21.03-20.04): Aparent, linişte şi pace în constelaţia dv. Dar se pare că, sub influenţa lui Venus, o dorinţă tainică de aventură se dezlănţuie în spiritul dv. O ispită cu ochi de safir şi gene de borangic nu vă dă pace, iar curba afectiv-emoţională zburdă spre cote foarte înalte... Nici o veste nouă despre bani.

TAUR (21.04-21.05): Două ştiri interesante domină această perioadă. Una provine din sfera financiară şi vă face să vă simţiţi în al şaptelea cer, iar cealaltă din domeniul socio-profesional. Luni şi miercuri vor fi zile infernale, iar spre finele săptămânii veţi primi o veste bună de departe.

GEMENI (22.05-21.06): Se pare că în acest interval veţi fi prizonier în tentaculele melancoliei. Priviţi lumea total detaşat, cu un aer contemplativ, şi vă faceţi planuri despre care ştiţi că nu vor rezista decât pe hârtie. Din această reverie vă trezeşte la realitate o veste nu prea plăcută despre bani (joi sau vineri).

RAC (22.06-22.07): Sunteţi plin de iniţiative precum ariciul de ţepi, vă aventuraţi în mai multe direcţii deodată în speranţa unei lovituri financiare de zile mari. Din păcate, Mercur nu vă este acum un aliat fidel şi s-ar putea să daţi greş acolo unde vă aşteptaţi mai puţin. Miercuri sau joi primiţi bani.

LEU (23.07-22.08): Sub influenţa mai puţin benefică a lui Uranus, sunteţi iritabil, nimeni nu vă intră în voie şi intraţi în polemici dure şi inutile. Dar dacă alura curbei psihicului nu este una de zile mari, în schimb curba financiară este în continuă creştere, având un maxim marţi sau miercuri (deci primiţi bani).

FECIOARA (23.08-21.09): Configuraţia astrală este favorabilă afacerilor, investiţiilor în general. Curba financiară are o redresare sensibilă, iar cea socio-profesională staţionează numai la cote înalte. Pe de altă parte, sunt posibile disensiuni destul de aspre în mediul familial, aşa că nu uitaţi miraculoasa sintagmă „ai dreptate, dragă!"

BALANŢA (22.09-22.10): Cea mai semnificativă curbă astrală este, acum, cea care răspunde pulsului afectivităţii. Vă dedicaţi întru-totul persoanei iubite, detaşându-vă cu străşnicie de lumea cenuşie şi stresantă. Pe acest fundal de visare cu ochii deschişi, curba materială scade până sub normal, aşa că treziţi-vă cât mai curând!

SCORPION (23.10-21.11): Două veşti contradictorii vă pun serios pe gânduri în această săptămână – una provine din sfera financiară, cealaltă din domeniul profesional. Ar fi bine ca investiţiile şi chiar cheltuielile ocazionale să fie foarte bine drămuite, altfel vă puteţi aştepta la surprize neplăcute, cu consecinţe imprevizibile.

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Totul sau nimic – aceasta este ideea săptămânii. Cochetaţi cu riscul şi improvizaţia de moment, bazându-vă pe inspiraţia şi farmecul dv. Reuşiţi să vă afirmaţi şi chiar să aveţi unele succese, dar nu forţaţi norocul prea mult, căci nu puteţi anticipa toate reacţiile „duşmanului"...

CAPRICORN (21.12-19.01): Cel mai semnificativ aspect al acestei perioade este calmul şi prezenţa de spirit. Ieşiţi basma curată din două-trei situaţii delicate, dar este riscant să treceţi la contra-atac. Pe de altă parte, curba financiară oscilează periculos în prima jumătate a intervalului, apoi se redresează şi atinge cote „ameţitoare".

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): Deşi gândul vă zboară acum spre grădinile doldora de liliac şi narcise, realitatea nu vă lasă nici o clipă de răgaz. Tracasări de toare felurile vă asaltează, sunteţi nevoit să luaţi decizii prompte, în circumstanţe nu prea favorabile. Deocamdată, nici o veste spectaculoasă despre bani.

PEŞTI (19.02-20.03): Sub influenţa benefică a Soarelui şi a lui Jupiter, sunteţi dinamic şi plin de iniţiative. Creativitatea este acum arma dv. principală, însă veţi avea obstacole destul de mari în ceea ce priveşte concretizarea ideilor dv. Curba financiară staţionează la cote modeste, de parcă a renunţat, temporar, la „alpinism".

PERSONALITĂŢILE SĂPTĂMÂNII

Elvira Popescu (contesă de Foy), Ion Ţiriac, Dumitru Fărcaş, Richard P.Feyman (Nobel fizică 1965), Mihail A.Şolohov (Nobel literatură 1965), Alphonse Daudet, Salvador Dalí, Fred Astaire, Henri Fonda, Fernandel, Harry Truman, Stevie Wonder, Joe Louis. (P.I.)

Scrisori primite

Cristina Ion, Bucureşti: N-am priceput în ruptul capului de ce „trebuie" ca redacţia noastră să reexpedieze pe adresa colegelor Dv. Mariana şi Carmen pozele pe care ni le-aţi trimis. N-am priceput nici cum de v-aţi gândit că noi musai putem afla aceste adrese, ţinând seama de câte Mariane şi Carmen există pe la noi. În sfârşit, n-am priceput ce rost ar avea să publicăm cele două fotografii, de vreme ce datează din anii '70-'80 iar personajele de-atunci sunt, hăt!, oameni în toată firea, azi!...

Corina Bărbuţă, Huşi: Din păcate, nu am putut reţine spre publicare materialul pe care ni l-aţi trimis, din simplul motiv că nu are pic de informaţie nouă, cu atât mai mult, cu cât subiectul abordat de Dv. a fost tratat de multe ori, de-a lungul timpului, în revista noastră.

Grigore Tănase, Ceatalchioi: Nu putem da publicităţii scrisoarea Dv., întrucât problema pe care ne-o prezentaţi nu este de competenţa redacţiei şi este departe de profilul revistei noastre. Vă sugerăm să vă adresaţi unui cotidian, care se poate implica în soluţionarea cu sorţi de izbândă a problemei pe care aţi avut-o cu organele locale ale Ministerului de Interne.

Aurel Rusu, Timişoara: Vă mulţumim atât pentru cuvintele din inimă pe care ni le-aţi adresat, cât şi pentru interesantele sugestii! Vom ţine seama de ele, în măsura posibilităţilor din prezent. Ca şi Dv., nădăjduim că viitorul va fi, poate, mai generos cu noi toţi, pentru a reuşi să împlinim tot ce, deocamdată, sunt doar năzuinţe... La rândul nostru, vă dorim multă sănătate!

Rubrică realizată de **ADRIAN HOAJĂ**

De vorbă cu avocatul casei

Legea locuinţei

Domnului Stavar Patrică,
Bucureşti, sector 6

Ordonanţa de urgenţă nr.44/1998 aduce unele modificări la legea locuinţei nr.114/1996, inclusiv la anexa nr.2 care cuprinde Regulamentul-cadru al asociaţiilor de proprietari. Prin această ordonanţă s-a stabilit că până la data dobândirii personalităţii juridice a asociaţiei de proprietari, asociaţiile de locatari constituite potrivit Decretului nr.387/1977 pentru aprobarea Statutului privind organizarea şi funcţionarea asociaţiei locatarilor îşi desfăşoară activitatea pe baza statutului propriu şi a dispoziţiilor legii 114/1996. De asemenea, asociaţia de proprietari va dobândi personalitate juridică în momentul înregistrării acordului de asociere, a statutului şi a procesului-verbal al adunării constitutive la organul financiar local în a cărui rază teritorială se află clădirea.

Scopul acestei ordonanţe de modificare a legii 114/1996 a fost acela de a reglementa problema funcţionării legale a asociaţiilor de locatari care nu s-au constituit în asociaţii de proprietari în termenul prevăzut de lege (mai ales că legea prevede şi abrogarea Decretului de Stat nr.387/1977 precum şi a altor prevederi legale referitoare la locuinţe). Astfel, ordonanţa conferă asociaţiilor de locatari pe bază legală: statutul asociaţiei şi legea 114/1996.

În ceea ce priveşte cealaltă problemă, chiriaşul, de regulă, nu plăteşte fondul de rulment şi fondul special pentru reparaţii, acestea fiind în sarcina proprietarului, dar legea 114/1996 prevede că în cazul în care prin contractul de închiriere, încheiat cu proprietarul, chiriaşul se obligă să participe la plata cheltuielilor curente ale imobilului în care locuieşte, acesta va participa şi la formarea fondului de rulment.

Având în vedere că dispoziţiile legii privind închirierea locuinţelor se completează cu dispoziţiilecodului civil privind contractul de locaţiune, în sarcina chiriaşului nu intră cheltuielile privind reparaţiile capitale şi repararea degradărilor provenind din uzul normal al lucrului, ci numai reparaţiile mici, numite locative, adică de simplă întreţinere.

De asemenea, impozitul pe clădire revine spre plată proprietarului, precum şi impozitul pe venitul realizat din chirii.

Dicţionar juridic: contractul cu titlu gratuit = acel contract în care una din părţi voieşte a procura, fără echivalent, un avantaj celeilalte.

Avocat NELI PĂDURARU

ŞAH

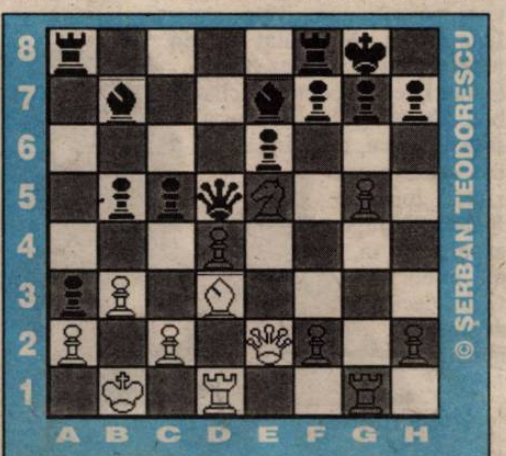

PROBLEMA DE AZI:

Albul mută şi câştigă

1. N:h7+! R:h7 2. Dh5 + Rg8 3. Tg3 N:g5 4. D:g5 g6 5. Df6 Dd8 6. T:g6 + şi mat în câteva mutări.

GRĂDINA *micul nostru Paradis*

FRUMOASA... „BELLA"

„Bella" înfloreşte tot timpul anului. Planta, care se dezvoltă în tufe dese şi compacte, cu o înălţime de aproximativ 40-50 cm, şochează vizual prin florile ce pot atinge diametrul de 5 până la 8 cm, într-o paletă coloristică deosebit de variată (alb, crem, galben, roz, corai, portocaliu, lila, roşu intens). Frunzele seamănă cu cele de arţar, textura lor fiind însă extrem de fină, ca de altfel şi a florilor. Vara, planta suportă soarele intens, deşi îi merge bine şi la semiumbră, motiv pentru care în ţările latino-americane e mult folosită la decorarea teraselor, balcoanelor, curţilor interioare.

Comercializată în florării sau la magazinele de desfacere ale serelor sub această denumire, „Bella" este un hibrid rezultat din încrucişarea a numeroase specii de plante de origine sud-americană. De peste un secol, aceasta este una dintre florile preferate şi ale europenilor din zona mediteraneană, pe Coasta de Azur fiind vedetă, graţie inflorescenţei bogate, mereu înnoită, din mai până în octombrie. În sere sau în verande închise cu geamuri, sită pământ bogat în turbă şi îngrăşământ-soluţie o dată la două săptămâni. Planta se înmulţeşte uşor, din lăstari înrădăcinaţi într-un amestec de turbă cu nisip.

Dacă e folosită pentru decorarea interiorului apartamentului, ca să înflorească planta trebuie aşezată într-un loc foarte luminos, de preferinţă în dreptul unui geam însorit. Periodic, frunzele (nu şi florile!) au nevoie de un „duş" cu apă la temperatura camerei, pentru a-şi păstra prospeţimea şi culoarea plăcută.

(A. Popescu)

Verificaţi-vă cunoştinţele

Ziare şi ziarişti

1) Când au apărut primele ziare româneşti?

2) Cine a scris volumul de versuri „Ziarul unui pierde vară?

3) Ce actori au interpretat rolurile celor doi ziarişti în filmul „Ador încurcăturile"?

4) Cine a pictat tabloul „Omul de pe stradă" în care apare un bărbat citind un ziar?

5) Cine a scris piesa de teatru intitulată „Ziariştii"?

Răspunsurile din numărul trecut

1) Culoarea violet este ultima din spectrul solar. 2) În popor violetele se mai numesc toporaşi. 3) Poezia „Amurg violet" a fost scrisă de George Bacovia (1881-1957). 4) Interpreta principală din filmul „La Violetera" a fost cântăreaţa şi actriţa spaniolă Sara Montiel. 5) Varietatea violetă de cuarţ, folosită ca piatră semipreţioasă, este ametistul.

Poşta cititorilor

Au răspuns corect la întrebările noastre: *Miruna Ionescu* – Ploieşti, *Cristina Lungu* – Craiova, *Mândruţa Petru* – Iaşi, *Elena Ispas* – Piatra Neamţ, *Barbu Petreanu* – Bucureşti, *Cristian Iancu* – Bucureşti, *Viorel Manu* – Arad.

Elena Ispas – Piatra Neamţ. V-am răspuns cu o mică întârziere, dar şi scrisoarea dumneavoastră a făcut cam „mult timp" pe drum. *(Irina Stoica)*

Umor

Acuzat, când ai comis ceea ce ai comis nu ai auzit glasul conştiinţei?
– Domnule judecător, eu sunt aproape surd încă din copilărie!

De ce vreţi să divorţaţi?
– Fiindcă l-am văzut pe soţul meu intrând la cinematograf cu o roşcată.
– Şi aţi intrat după el ca să vă convingeţi că nu e nici o greşeală la mijloc?
– Nu! Tânărul cu care eram eu văzuse deja filmul!

Ce făceai înainte să te căsătoreşti?
– Tot ce-mi dorea inima!

La un restaurant sună telefonul:
– Pot comanda o masă la dumneavoastră?
– Domnule, v-am spus încă de patru ori până acum că noi nu vindem mobilă!

Parada modei

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	B	I	C	O	S	N	■	S	A	L
2	O	Y	A	M	■	E	T	A	L	A
3	R	■	P	A	N	T	A	L	O	N
4	■	F	O	T	A	■	T	O	C	A
5	S	L	T	■	D	P	■	P	A	■
6	T	A	■	B	R	Ă	N	E	T	E
7	I	N	E	L	A	R	■	T	■	T
8	H	E	■	A	G	■	Ş	Ă	C	O
9	A	L	I	N	■	A	T	■	O	L
10	R	A	S	A	■	S	A	P	C	A

ORIZONTAL: 1) Pălărie bărbătească cu două colţuri – Fular. 2) Centură feminină din Nigeria – A expune. 3) Nădrag. 4) Piesă a costumului popular care ţine loc de fustă – Căciuliţă sau pălărioară purtată de către femei. 5) Sublocotenent (abr.) – Dropgol! – Guler la pardesiu! 6) Cută la fustă! – Cingători femeieşti. 7) Degetul pe care se poartă inelul. 8) Heliu (simb.) – Simbolul unui metal din care se fac podoabe – Şapcă militară (înv.). 9) Aşezat în linie dreaptă – Ulcică. 10) Veşmânt monahal – Acoperământ de cap pentru bărbaţi.

VERTICAL: 1) Marginea răsfrântă a pălăriei – Veşmânt purtat de preoţii ortodocşi. 2) Iris Young – Pulover. 3) Halat – Biniş... la poale! 4) Zăpadă – Materie primă pentru hainele de iarnă. 5) Pantaloni. 6) Jumătate de bârneţ! – Se acoperă cu diverse broboade, căciuli sau pălării – În casă, la masă! 7) Tricotat... la poale! – Colţ de batistă! 8) Haină de lucru. 9) Prevăzut în mod special – Pieptănătură femeiască. 10) Materie primă pentru haine călduroase – Fâşie de blană purtată de femei în jurul gâtului sau umerilor.

DICŢIONAR: OYAM, SACO.

Gheorghe NISTOROAIA
Bucureşti

Soluţia careului
„MAI FACEŢI ECONOMII?!"

Orizontal: **HAGITUDOSE - AVERE - ORAS - RA - ROSIRE - PRETURI - AC - A - UA - B - FC - GIR - CIORAP - ONORARIU - O - NAP - RE - MOS - PAUN - COST - OT - NEVASTA - BANI - URIAS.**

Perspicacitate

IMAGINE ÎNTRERUPTĂ

Vă prezentăm două imagini televizate la un meci de tenis. Din cauza unui defect tehnic ele au apărut împărţite în două imagini, dar totuşi ele nu corespund deoarece între ele au apărut cinci diferenţe pe care vă invităm să le identificaţi. (Gh. R.)

1-2) Trico-tul jucă-torului din stânga este alb, iar piciorul lui stâng se în-dreaptă spre ieşeni (şi nu cum apare în desenul de jos). 3) Fileul are găuri mai mari. 4) Jucăto-rul din dreapta are trei mâini. 5) Scaunul arbitrului este îndreptat spre dreapta (şi nu-i la mijloc).

PRECIZARE

Puteţi preciza câte şi care dintre subiectele prezentate în primul desen (stânga, sus) se regăsesc şi în celelalte trei?

Este vorba de trei subiecte: bereta, spicul şi mănuşa.

PAR(anormale) de ToPAN

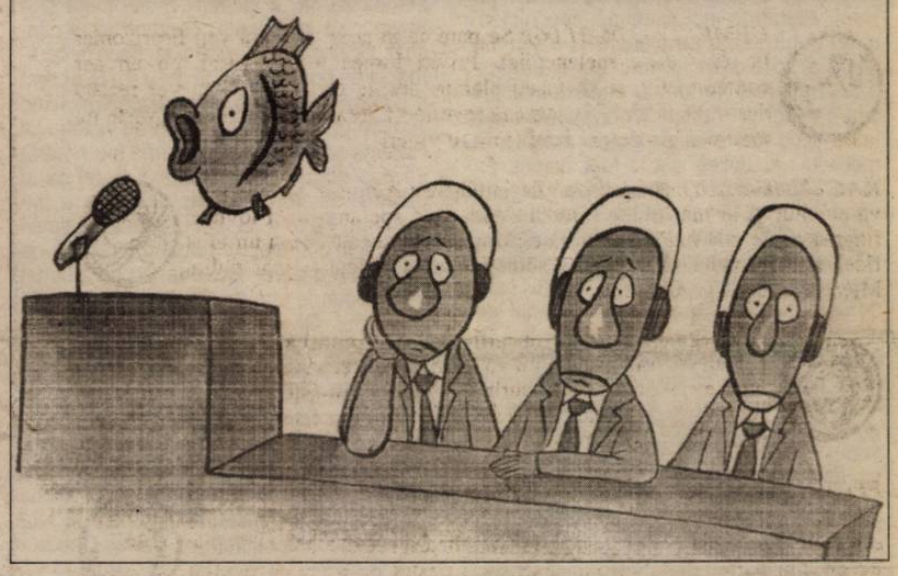

Ştiaţi că...

◆ *...dairaua sau daireaua este un instrument popular de percuţie folosit în Transcaucazia? El poate fi întâlnit şi în Dobrogea.*

◆ *...în mitologia vedică steaua Aldebaran era patronată de zeiţa Rohini? Aceasta era totodată soţia favorită a Zeului – Lună, Chandra.*

◆ *...rizosfera este un strat de pământ, de circa doi metri grosime, în care se găsesc rădăcinile plantelor din care este absorbită apa împreună cu substanţele minerale? Aici are loc activitatea microflorei folositoare.*

◆ *...Muzeul Ţăranului Român este opera arhitectului Niculaie Ghica – Budeşti? El a fost înălţat între 1912-1938.*

◆ *...măselariţa este o plantă ierboasă, veninoasă, din familia Solanaceae? Ea se mai numeşte şi nebunariţă.*

◆ *...Sonya Henje, cunoscuta patinatoare artistică şi actriţă norvegiană (1912-1969), campioană olimpică în 1928, 1932, 1936, a fost 10 ani consecutiv: 1927-1936, campioană mondială? Ea a interpretat rolul principal în filmul „Serenada din Valea Soarelui".*

Integramă de MARIAN MINCULESCU

„DOGMIE"

AGENŢI DE TRIERE / CHEIA SUCCESULUI	S	PANTĂ / COAPTĂ	A	4 ROMAN / IRLANDA	I	MÂNCARE DE MIEL / LĂCUITĂ	D	VERIGI / TIPĂRIT	,	DEŞERT... / STRĂMOŞI	V
P	E	R	S	E	V	E	R	E	H	T	A
CANIDE / UNA DE LUAT ÎN SEAMĂ	L	U	P	I	LA MODĂ / ONO-MATOPEE	M	O	D	E	R	N
R	E	M	A	R	C	A	B	I	L	A	RĂU LA NOI
SOLICITĂRI / VULCAN	C	E	R	E	R	I	TIN BOABELE / NOU	T	E	C	I
E	T	N	A	A SE UNI / CRA-IOVEAN	A	L	I	A	MIASMĂ / MENTĂ	I	Z
TIP DE INTRIGĂ... / NOTA 1	I	A	G	O	CONTRA / ALIFII	A	N	T	I	MEŞTER SCUMP...	A
D	O	STRĂZI / PROGRAM	U	L	I	T	E	VERIGĂ / BOB DE VÂNAT	Z	A	CIURURI
CELEBRU VIZIONAR / VĂZDUH	N	O	S	T	R	A	D	A	M	U	S
A	E	R	IO / CASĂ!	E	U	COMICI / CUIE!	I	L	A	R	I
IUŢI / DICTATURĂ	R	A	S	A	R	I	T	I	ACUT!	A	T
T	I	R	A	N	;	E	ÎNTRE-BARE	C	A	R	E

Dezlegarea integramei ***„ABSOLUT"***

Orizontal: C - R - S - A - D - S - CORESPONDENT - LECTOR - ILAR - CAZIER - INARI - BUFA - ORAS - C - TOMURI - AMANT - RARITA - IRI - LATINITATE - V - TE - ATELA - CI - DO - A - ING - ORE - ROST - TENDON - TILINCA - RASA.

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	14500 LEI	❑ 4 LUNI	61500 LEI
❑ 2 LUNI	29000 LEI	❑ 5 LUNI	76000 LEI
❑ 3 LUNI	47000 LEI	❑ 6 LUNI	94000 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

VÂRSTA: _____ OCUPAŢIA: _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

Plata abonamentului se va face prin mandat poştal la adresa:
Ionescu Simion, P-ţa Presei Libere, nr. 1,
sector 1, Bucureşti, cod 71341

Vă rugăm să decupaţi acest talon, să-l completaţi şi să-l expediaţi, la adresa mai sus menţionată, pentru primirea corectă a abonamentului dv.

În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal.

Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 01/222.83.36

SPORT FLASH

Aranjamente în Divizia B – Federaţia Română de Fotbal (FRF) a retrogradat în Divizia C echipele din „B" Drobeta Turnu-Severin şi Chimica Târnăveni, după ce proprietarii celor două cluburi au fost găsiţi vinovaţi de aranjarea meciului direct. Mai mult, FRF le-a interzis celor doi preşedinţi de club să mai activeze în vreo instituţie de fotbal din România. Antrenorul Drobetei Turnu-Severin, Constantin Bîlbă a afirmat că decizia FRF este neîntemeiată şi a ameninţat că va cere dreptate în faţa FIFA şi UEFA. Scandalul care a declanşat toate aceste întâmplări a pornit de la declaraţiile unor jucători ai Drobetei, care au acuzat conducerea că le-ar fi ordonat să piardă meciul cu Chimica. Drobeta a pierdut de altfel meciul cu 0-2. Pe când se vor auzi de manevrele din Divizia A, despre care se tot discută fără dovezi?

Hagi, pe „Gheorghe Hagi" – La Constanţa a avut loc întâlnirea amicală de fotbal dintre reprezentativele României şi Ciprului, pe care ai noştri au câştigat-o cu 2-0. Stadionul a inaugurat cu această ocazie noul său nume, „Gheorghe Hagi", în onoarea marelui nostru fotbalist. Cei 20.000 de spectatori care l-au admirat pe Hagi, alături de mai tinerii săi coechipieri, şi au putut asista cu plăcere la o victorie lejeră a „tricolorilor". Primul gol al partidei a fost marcat în urma unei combinaţii dintre Hagi şi Adrian Mutu, acesta din urmă fiind cel mai periculos atacant al meciului. Al doilea gol a fost înscris de Ionel Ganea dintr-o lovitură de la 11 metri, după ce Hagi a refuzat să o transforme chiar el. Ganea are 8 goluri în 11 partide internaţionale. Gheorghe Hagi a explicat unui cotidian turc motivele pentru care doreşte să se retragă de pe terenul de fotbal, ca jucător, la sfârşitul sezonului. El a declarat că se simte obosit, că a îmbătrânit şi că doreşte să îşi petreacă mai mult timp alături de familie. El are acum 34 de ani şi joacă sub culorile lui Galatasaray din anul 1996, de când a plecat de la Barcelona. El va juca, alături de echipa sa de club, finala Cupei UEFA, în luna mai. Hagi a mai afirmat şi anul trecut că doreşte să se retragă din fotbalul internaţional, dar a revenit asupra deciziei după o discuţie cu preşedintele FRF, Mircea Sandu.

Cursă cu suspans – Marele premiu de Motociclism de la Jerez (Spania) a avut o desfăşurare interesantă la clasa 500cc. Kenny Roberts se afla pe primul loc în momentul în care a început ploaia. Regulamentul prevede ca în cazul în care traseul devine periculos pentru siguranţa piloţilor, se poate cere întreruperea cursei, dacă s-a parcurs peste 75% din totalul de ture, iar clasamentul final este acelaşi cu configuraţia piloţilor în momentul întreruperii. Pentru că se încadra perfect în aceste condiţii, Roberts a cerut întreruperea Marelui Premiu. Cererea sa a fost rapid analizată şi aprobată de organizatori. Însă, în momentul în care trecea linia de sosire, lui Roberts i s-a semnalizat că mai trebuie să facă un tur de circuit. Roberts nu a văzut sau nu a înţeles semnalizarea, a încetinit motocicleta şi a început să se bucure, crezând că a câştigat. Oprind apoi pentru a se duce la ceremonia de final, a aflat că greşise. S-a creat o confuzie generală, organizatorii neştiind cum să procedeze: să îi acorde victoria lui Roberts sau nu? Până la urmă s-a hotărât un nou start, cu piloţii aliniaţi la fel ca şi înainte de întrerupere, urmând a se parcurge 10 ture, la finalul acestora, timpii obţinuţi în prima parte urmând să se adune cu cei din a doua. Roberts, cu un avantaj de 5 secunde faţă de locul secund ocupat de Carlos Checa, a pornit cu cauciucuri intermediare. Alegerea s-a dovedit neinspirată, traseul uscându-se imediat. Totuşi, la finalul celor 10 ture, timpii cumulaţi ai lui Roberts a fost cu 0.8 secunde mai buni decât ai spaniolului, într-o cursă în care doar 13 piloţi au terminat, din cei 21 aflaţi iniţial la start. Prin această victorie, pilotul lui Suzuki s-a detaşat la 7 puncte în faţa principalului său urmăritor, Carlos Checa.

Roberts a câştigat în Spania, nu fără emoţii.

G. CUŞNARENCU
magazinsport@yahoo.com

Mini-interviul săptămânii

CORNEL MURGU, tenor

– Stimate Maestre Cornel Murgu, v-am văzut şi ascultat recent cântând Calaf în... Liliacul, pe scena Operei Române la acel „teatru în teatru" de la balul Prinţului Orlovski, apoi cântând Tosca.... Cum aţi primit căldura cu care v-a întâmpinat publicul român?

– Bine, ştiţi că de câte ori vin la Bucureşti sunt primit cu căldură – dovadă *Liliacul* în care am cântat „Nessun dorma" şi a trebuit să o bisez...

– Cântaţi mai mult în străinătate decât în România. De ce aşa rar acasă?

– Eu sunt plecat de 30 de ani, deci este normal să cânt mai mult în afara României. În ultima vreme însă mă întorc mai des şi mai ales în Timişoara. Nu numai că voi cânta acolo, dar am intenţia de a prelua conducerea operei din Timişoara. Este o noutate în premieră.

– Astăzi se cam duce lipsă de tenori mai peste tot în lume. Este adevărat, sau este numai o părere?

– Este adevărat. Tenorul este o condiţie foarte diversă faţă de o voce normală. Este o voce condiţionată de structura morfologică. Foarte mulţi tenori astăzi nu cântă din cauză că greşesc repertoriul. Nu caută să rămână în trei-patru opere care sunt ale vocii lor. Nu vorbesc de mine, pentru că vedeţi, Tosca este deja un pic la marginea repertoriului meu. Eu cânt Otello, Cavaleria, Paiaţe – acestea sunt operele mele. Se poate face carieră şi cu cinci roluri, nu trebuie să cânţi două mii... Aceasta este problema. De ce nu sunt voci? Nu sunt bine îndrumate.

– Ştiu că la Scala există un celebru „punct Callas", de unde vocea se aude cel mai bine...

– Fiecare scenă, Callas şi alte voci, au punctele lor. Ştiu că atunci când eu am cântat la Scala şi am văzut candelabrul

„Am regăsit tinereţea mea..."

acela şi m-am gândit câte voci mari au fost pe scena aceea... Lucrurile acestea sunt mai importante decât diferitele puncte.

– Ce aţi cântat la Scala?

– Aida. Cu Dimitrova în *Amneris* şi Maria Chiara în *Aida*.

– Vă place să adăugaţi pasiunii Dv. pentru operă o carte bună sau o muzică de alt gen?

– Şi carte, şi muzică. Am şi înregistrat muzică pop. Mă ocup în general de toate. Nu la nivelul lui „Pavarotti and friends", dar am făcut chiar şi un disc pe care voisem să-l vindem pentru a strânge bani pentru o casă de copii din Timişoara. Nu ne-a ieşit pasienţa... De multe ori se investeşte şi nu se scot banii.

– Sunteţi celebru, sunteţi în plină forţă creatoare, sunteţi ovaţionat pe cele mai mari scene ale lumii. Există ceva care să vă sperie?

– Mă sperie doar faptul că aş putea să nu fiu la înălţimea la care eu îmi propun să fiu. Atunci mă sperii şi încep să-mi fac probleme. Cred însă că voi fi conştient şi mă voi opri în momentul vârfului, nu atunci când voi decădea. De aceea mă ocup de instruirea tinerilor, vreau să construiesc o şcoală de canto pe lângă operă. Sunt însă foarte multe jocuri politice, iar eu nu sunt un politician. Am fost şi rămân un artist.

– Vorbeaţi de a şti când trebuie să te retragi. Puteţi comenta ceva despre Pavarotti, de exemplu?

– Eu nu comentez despre nimeni. Vorbesc despre mine. Eu am un exemplu fantastic al unei românce care în plină carieră, chiar cântând un spectacol împreună, s-a oprit – Ileana Cotrubaş. Toţi cei care într-adevăr ştiu că momentul... Vedeţi, este ca şi la conducerea maşinii. În momentul când ai o ezitare trebuie să te opreşti să mai conduci. Pentru că acea ezitare te poate costa viaţa. La fel şi pe scenă. Ai construit ani de zile un piedestal, să spunem – mai mic, mai mare, depinde de ceea ce ai vrut şi ai creat. Dacă la sfârşit îl dai cu mâna ta jos, s-a terminat – piedestalul nu a avut nici o valoare.

– Cu ce sentiment plecaţi din ţară? Pe când înapoi acasă?

– Caut să vin cât mai des acasă, la Timişoara. Statutul meu familial s-a schimbat şi nu mă mai ţine nimic în străinătate. După 30 de ani caut să vin cât mai mult înapoi pentru că am regăsit tinereţea mea.

MIHAELA DOROBANŢU

HAINE *pentru clienţi dezbrăcaţi*

Lanţul german de magazine Kleiderbauer a decis să ofere clienţilor care intră complet dezbrăcaţi în magazin diferite obiecte vestimentare în valoare de până la 500 de dolari. În ciuda aşteptărilor patronilor care au lansat această bizară ofertă, pe 28 februarie, magazinul s-a umplut de lume, bărbaţi şi femei de toate vârstele, toţi în... ţinuta lui Adam şi a Evei. Oferta era prevăzută până în data de 18 aprilie, dar a fost anulată începând chiar de a doua zi. În faţa unei asemenea cereri, se prefigura riscul unor... goluri uriaşe în bugetul patronilor căptuşiţi cu idei mult prea originale. Cum se vede „foamea" e mare peste tot, nu doar pe malurile Dâmboviţei... *(A.P.)*

Ce le trece unora prin minte?!

◆ În cadrul unei emisiuni televizate (la un post din Adelaide, Australia), Raymond Sharks, de 54 de ani, a fost prezentat drept „cel mai ilustru lustruitor de pantofi" din lume. Multimilionar, proprietar al unui lanţ de magazine de marochinărie, Raymond şi-a început cariera ca simplu lustragiu şi nu evită să spună că averea sa a început să se închege din bacşişuri. Aici este marea lui performanţă, omul susţinând că are la activ pantofii a nu mai puţin de 762 de demnitari din Anglia, SUA şi Australia (parlamentari, miniştri şi chiar doi preşedinţi ai SUA, Richard Nixon şi Gerald Ford), „luaţi în primire" timp de peste 25 de ani.

◆ Recordul cantitativ la lustruit pantofi (bărbaţi) aparţine unei echipe de patru studenţi englezi din Liverpool. După aprecierile unui juriu bulversat de viteza şi îndemânarea lor, într-o perioadă de 8 ore şi jumătate, echipa a lustruit 11.651 de pantofi (număr impar datorat unui client invalid). Performanţa a fost realizată pe stradă şi pe muzică de James Brown şi Ray Charles. La femei, recordul este mai modest. O echipă de patru domnişoare din acelaşi oraş a lustruit numai 7.664 de pantofi, în acelaşi timp.

◆ O probă amuzantă din acelaşi capitol al încălţămintei fac parte şi pusul şi încheiatul şireturilor la pantofi. Într-o sală de sport de Crespo, SUA, s-a desfăşurat un astfel de concurs pentru orbi, în scopuri caritabile. Cel mai abil concurent a fost Richard Sheene, de 43 de ani, care a efectuat respectivele operaţii la 68 de pantofi într-un minut şi jumătate. (P.I.)

Casa Editorială „MAGAZIN" caută AGENŢI DE PUBLICITATE din întreaga ţară. Se oferă condiţii avantajoase. Pentru relaţii, cei interesaţi pot telefona zilnic între orele 9 - 14 la telefon/fax 224.39.96

Fotografia săptămânii

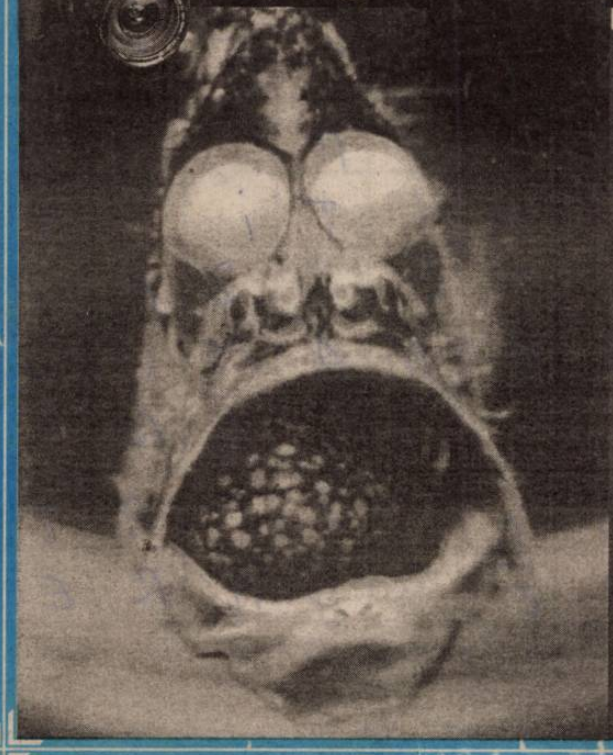

Acest monstru subacvatic – Argyropolocus affinis –, descoperit în abisurile oceanului din largul Californiei, aparţine unei specii necunoscute de peşti carnivori. Un monstru care din fericire pentru scufundători nu depăşeşte câteva zeci de centimetri (D.M.)

ASTA DA, ROCHIE DE MIREASĂ!

Această rochie de mireasă este cea mai mare din lume; ea măsoară 4,25 m în înălţime, iar voalul are o lungime de 150 m. Modelul a fost prezentat publicului cu ocazia unui concurs de dans de la Torremolinos, localitate din sudul Spaniei. (A.P.)

În numărul viitor

■ Universul de dinaintea Universului ■ A mai fost cineva pe Lună înainte de Armstrong? ■ Ne putem baza numai pe Soare? ■ „Arma mortală" în cancerul de sân: depistarea precoce ■ Florenţa – cetate a artelor ■ Drama uriaşelor ţestoase-lăută ■ Femina club ■ Starurile rescriu istoria ■ Mini-interviul săptămânii: GEORGE BALINT, Director artistic al Operei Naţionale Române ■ Întâmplări adevărate ■ Horoscop

Cititorii din străinătate

care doresc să se aboneze la revista noastră pot contracta abonamente prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L., Bucureşti, Piaţa Presei Libere nr. 1, Fax 2243996.

PUBLICITATE
prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10⁰⁰ - 14⁰⁰

NU UITAŢI!

Abonarea, acum, direct la redacţie vă pune la adăpost, în viitor, de eventualele majorări ale preţului revistei. Pe cei care vor să se aboneze direct la redacţia „Magazin" îi informăm că în pagina 15 găsesc talonul ce cuprinde şi alte informaţii utile.

Biblioteca Judeţeană MUREŞ TÂRGU-MUREŞ

SERIE NOUĂ - 469 • ANUL XLIII • 18 MAI 2000 • 16 PAGINI • 4000 LEI Nr. 20 (2219)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

18 MAI

1804 Napoleon Bonaparte a fost proclamat împăratul Franţei.

1980 Vulcanul de pe muntele St. Helens din SUA a erupt devastând o suprafaţă de 400 km pătraţi.

S-A NĂSCUT ÎN ACEASTĂ ZI

1920 Papa Ioan Paul II (Karol Josef Wojtyla) primul papă ne-italian în ultimii 450 ani.

VIRUSUL „KAK” clona lui „Te iubesc”

În timp ce investigaţiile pentru prinderea autorului virusului „Te iubesc” continuă şi în timp ce efectele acestuia continuă să fie reparate, experţii de securitate a Internetului din SUA avertizează asupra unei clone foarte periculoase. Acesta este tot un virus de email, care spre deosebire de predecesorul său, nu mai apelează la un fişier ataşat pentru a se declanşa. Noul virus se numeşte „Kak” şi infectează computerul atunci când emailul cu pricina este deschis de Internet Explorer 5 sau Microsoft Office 2000. El acţionează speculând o greşeală de securitate din IE5, din volumul ActiveX, în scriptul „scriptlet.typelib”. IE5 nu trebuie neapărat să ruleze în momentul lansării virusului, Kak ştiind singur unde să se ducă şi să evite barierele de securitate. Astfel, infectarea este rapidă şi eficientă, momentul descoperirii virusului fiind tardiv. „Te iubesc” a făcut pagube de 6,7 miliarde de dolari, iar Microsoft şi experţii nu au avut altceva de făcut decât să îi sfătuiască pe cei ce îşi citesc mailul să nu deschidă fişiere cu ataşamente suspecte. În cazul lui Kak, acest sfat nu mai este aplicabil. Kak nu este atât de agresiv ca „Te iubesc”, aparent afişând doar un mesaj pe fiecare 1 ale lunii: „Kagou-Anti-Kro$oft says not today!”, adică „Kagou-Anti-Kro$oft spune că nu azi!”. Cel mai sigur mod de apărare este încărcarea de pe Internet a ultimelor programe antivirus şi liste cu ultimii viruşi sau să înlăture Windows Scripting Host de pe sistem. La adresa http://www.microsoft. com/msdownload/iebuild/scriptlet/en/scriptlet.htm se poate corecta direct eroarea. *(G.V.C.)*

SEDUCTII AFRICII

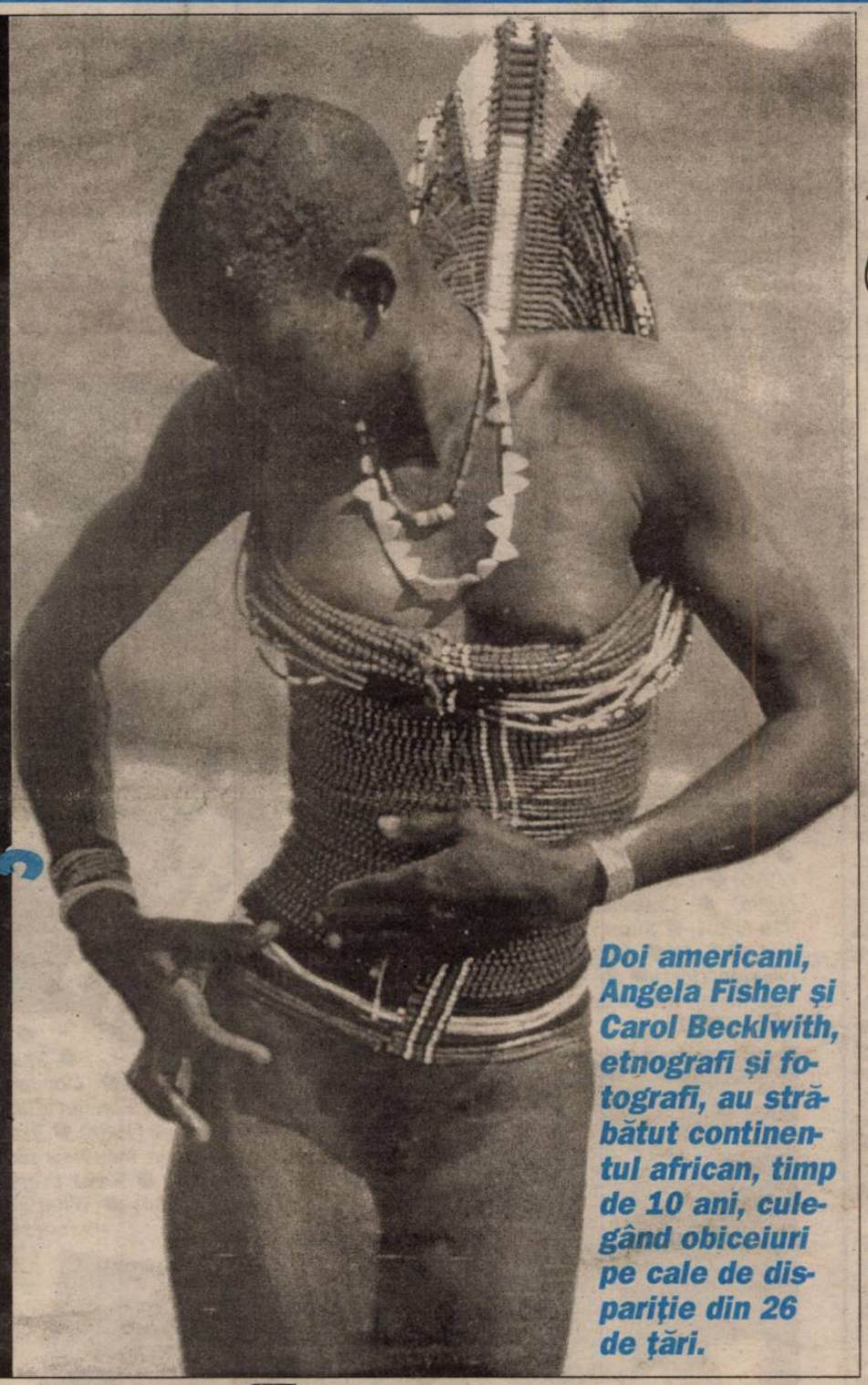

Doi americani, Angela Fisher şi Carol Becklwith, etnografi şi fotografi, au străbătut continentul african, timp de 10 ani, culegând obiceiuri pe cale de dispariţie din 26 de ţări.

TV

- România 1
- TVR 2
- Pro TV
- Acasă
- Antena 1
- Prima TV
- Tele 7 abc

Metodă revoluţionară de slăbire

REGIM ALIMENTAR PE GRUPE SANGVINE

Înconjuraţi de baze extraterestre

DE CE NU AU CONTINUAT MISIUNILE APOLLO?

femina club

Karol Wojtyla în vremea studenţiei

PAPA IOAN PAUL AL II-LEA - 80 DE ANI!

Astăzi Suveranul Pontif, una din personalităţile proeminente ale lumii contemporane, împlineşte 80 de ani! Iată de ce am ales, pentru Dumneavoastră, stimaţi cititori, câteva fragmente din cartea “Ioan Paul al II-lea, Papă pentru mileniul III” (Autor Nicolae Mareş, Ed. Colosseum). *„La 18 mai 1920, în localitatea Wadowice din Beskizii Poloniei, la 50 km de Cracovia, venea pe lume Karol Wojtyla – viitorul şi primul Papă de origine slavă... Din 1978, Wadovice se asociază de-a pururi cu numele Sfântului Părinte Ioan Paul al II-lea, aşa cum Zelazowa Wola o asociem cu numele lui Chopin, oraşul Torun cu numele lui Copernic, Iasnaia Poliana cu numele lui Tolstoi sau Ipoteştii cu numele lui Eminescu. La 13 aprilie 1929, se stinge din viaţă mama sa, pierdere care va însemna o puternică lovitură pentru sensibilul copil în vârstă de numai nouă ani. La numai trei ani de la moartea mamei, o epidemie virulentă de scarlatină îi va răpune fratele, pe Edmund Wojtyla, în vârstă de numai 26 de ani, medic secundar la spitalul din Bielsko. «Am devenit aşadar relativ devreme orfan de mamă şi singurul fiu. Tatăl meu a fost admirabil şi aproape toate amintirile copilăriei şi adolescenţei mele se leagă de el. A murit imediat după izbucnirea războiului, sub ocupaţia nazistă. N-aveam încă 21 de ani», avea să-şi amintească mai târziu Suveranul Pontif. În anul 1927, renumitul aviator Lindberg a reuşit să zboare pentru prima dată peste Atlantic, fapt receptat cu entuziasm şi la Wadowice, unde Karol Wojtyla sărbătorea vârsta de 7 ani. Întrebat ce ar dori să devină când se va face mare, hotărât, tânărul vadovitean a răspuns: „Aviator!” „Dar de ce nu preot?” l-a întrebat mirată o vecină. „Pentru că un polonez poate deveni un al doilea Lindberg, dar mai greu Papă! i-a răspuns Karol”*... Şi totuşi, iată că adevărata chemare întru credinţă l-a suit pe piscurile cele mai înalte ale creştinătăţii! (A.H.)

Premiere medicale româneşti

„O PARTE DIN COPILUL NOSTRU VA MAI TRĂI..”

Părinţii unui copil aflat în moarte cerebrală la spitalul „Dr. Dimitrie Bagdasar” au acceptat ca organele esenţiale ale fiului lor de 11 ani *să salveze alte cinci vieţi!* Adoptând o poziţie umanitar-realistă şi deloc în contradicţie cu spiritul creştin al iubirii aproapelui – vezi citatul din titlu – cei doi părinţi au permis medicinii româneşti să stabilească două premiere: 1. *transplant de ficat pentru un copil* (Andrei David, tot de 11 ani – operat la spitalul Fundeni de o echipă condusă de dr. Irinel Popescu) şi 2. *prelevare şi conservare de piele pentru salvarea unei potenţiale persoane cu grave afecţiuni dermatologice.* Totodată, un rinichi va fi transplantat unui băiat de 11 ani din Bucureşti, iar celălalt unei fete de 12 ani din Cluj; inima va salva un suferind din Viena.

În această istorie tristă şi fericită a pendulării între viaţă şi moarte, se cuvine să subliniem două fapte asupra cărora trebuie să meditäm. Unul este alarmant: *o seringă criminală* (cu care s-a efectuat o banală vaccinare) l-a condamnat pe Andrei David, încă de la 3 ani, la hepatită B, apoi la ciroză hepatică – iar făptaşul, ce i-a distrus copilăria, se află încă în umbră (se mai poate declanşa o anchetă, sau va intra în acţiune imanenţa, legea de dincolo de legile omeneşti?). În faţa celui de-al doilea fapt facem o pioasă reverenţă: *o mamă şi un tată copleşiţi de durere au puterea de a se gândi la alţi semeni* aflaţi în aşteptarea unor transplanturi salvatoare şi de a decide ca fiul lor de 11 ani să devină un *înger* cu sufletul împăcat că o parte din el mai sălăşluieşte pe Pământ. *(Paul Ioan)*

PERSPECTIVE AMARE

pentru apa dulce

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

cartea albă

10 ANI DE IDEE EUROPEANĂ

Vineri, o veche revistă de cultură, Contemporanul, a ajuns la numărul 500 de când este o idee europeană, adică zece ani de existenţă sub conducerea lui Nicolae Breban, unul dintre cei mai importanţi prozatori români contemporani. Astăzi, când a ţine o revistă culturală în viaţă este o victorie împotriva spiritului taliban (vezi dispariţia şi mai vechii reviste transilvane Tribuna din Cluj-Napoca sau a mai noii reviste Literatorul), apariţia săptămânală a Contemporanului este şi o victorie a spiritului de sacrificiu. Sacrificiul unor scriitori care consideră şi azi, ca şi acum 20 de ani, că scrisul lor este o formă de rezistenţă culturală. În ultimii zece ani, în paginile Contemporanului au fost prezenţi scriitori de primă mână, de la D. Ţepeneag şi Nicolae Breban, Ştefan Augustin Doinaş, Nicolae Balotă, până la Traian T. Coşovei, Cătălin Ţîrlea, Liviu Ioan Stoiciu, Horia Gârbea. Sărbătorirea de vineri a strâns în mica redacţie a Contemporanului nu numai vechi şi noi colaboratori, ci chiar şi prieteni ai acestei vechi şi totuşi noi publicaţii culturale. Astfel, alături de Nicolae Breban, directorul Contemporanului şi de Cătălin Ţîrlea, redactorul şef, au stat Preşedintele Academiei Române, prof. Eugen Simion, prof. Mircea Martin, directorul editurii Univers (tot vineri s-au împlinit zece ani de când prof. Mircea Martin conduce această importantă editură bucureşteană), Ion Caramitru, ministrul culturii, Augustin Frăţilă, directorul editurii Allfa, prozatorul Fănuş Neagu, poeta Aura Christi, tânăra prozatoare Ioana Drăgan, criticul Daniel Cristea-Enache. Nicolae Breban şi-a amintit că după apariţia numărului zece al *Contemporanului, idee europeană,* în 1990, el a sărbătorit această performanţă, neînchipuindu-şi atunci că revista va rezista zece ani. Cătălin Ţîrlea a amintit câteva dintre obstacolele pe care Contemporanul trebuie să le depăşească săptămânal pentru a apărea. În fine, în mod cu totul neprotocolar, s-a desfăşurat „meciul" eroico-comic dintre Fănuş şi Ion Caramitru, meci pe care l-a „moderat" cât a putut poeta Denisa Comănescu şi care a fost picătura de vin nebotezat în şampania aniversară.

GEORGE CUŞNARENCU

cronica săptămânii

JIMMY PAGE & THE BLACK CROWES
Live At The Greek/Excess All Areas

Vă spuneam, încă din toamna trecută, despre inedita şi interesanta colaborare dintre *Mr. Page* şi mult mai tinerii săi colegi de la *The Black Corowes* şi iată că acum vă voi oferi şi recomanda primul rod al acesteia, un Live de zile foarte mari! Documentul sonor (nu exagerez cu nimic!) a fost înregistrat pe parcursul a două nopţi în celebrul *Greek Palace* din Los Angeles şi, ce s-o mai lungesc, ne arată un *Page* extraordinar, magistral, care cântă de parcă este posedat (nu de spirite malefice...) şi un *Chris Robinson* (solistul celor de la *The Black Crowes*) a cărui voce nu mi s-a părut niciodată a fi atât de bună ca acum, cei doi reinventând o bună parte din universul sonor al legendei *Led Zep*! Prin urmare, 18 cântece vechi, dar cu noi şi foarte insiprate aranjamente, din care nu lipsesc nici clasicele *Led Zep*, nici mai noile hituri ale celor de la *The Black Crowes*, totul fiind învăluit într-o atmosferă de blues-rock cum de mult nu am mai întâlnit. Amatorilor le spun că pot găsi toate aceste melodii pe Internet, download-ul fiind gratuit, în site-ul *Musicmaker.com*!

CAZIER discografic

Precizare necesară: „CAZIERUL" îşi propune să vă ofere reperele cât mai complete din discografia unor nume mari din show-biz, repere care să vă ajute în realizarea unei bănci de date muzicale necesară oricărui meloman care se respectă. Datele biografice pot fi oferite la cerere. Este suficient să ne scrieţi, prin poştă sau prin E-Mail!

Tina Turner

Discografie – Albume: *Twenty four seven (1999)* ● *Soul aces (1999)* ● *Tina sings country (1999)* ● *Tina Turner goes country (1997)* ● *In profile (1997)* ● *Wildest dreams (1996)* ● *Country side of Tina Turner (1995)* ● *Collected recordings, The (1994)* ● *Simply the best '94 (1994)* ● *Country classics (1994)* ● *River deep, mountain high (1993)* ● *Goes country (1991)* ● *Tina Turner box set (1990)* ● *Country in my soul (1990)* ● *Foreign affair (1989)* ● *Live in Europe (1988)* ● *Tina Turner (1988)* ● *Tina Turner: Interview picture disc (1987)* ● *So fine (1987)* ● *Break every rule (1986)* ● *Private dancer (1984)* ● *What's love go to do with it (1983)* ● *Love explosion (1979)* ● *Rough (1979).*

Ştiri pe bandă rulantă

◆ Debutul pe *Broadway* al lui *Elton John*, în musicalul *„Aida"*, pare compromis de criticile dezastruoase cu care l-au executat criticii newyork-ezi! Se cântă „marşul gloriei" (apuse)?!

◆ Veterana *Joni Mitchel* tocmai şi-a anunţat cele 12 concerte din turneul de promovare a noului său album – *„Both Sides Now"*, editat de *Warner Bros* şi care va conţine numai clasice...

◆ *Erykah Badu, The Allman Brothers Band, Diana Krall, Ray Charles, Sting, Lyle Lovett, Lenny Kravitz*, şi *Ani DiFranco* au făcut senzaţie la ediţia din acest an a celebrului *New Orleans Jazz & Heritage Festival*, încheiat pe 7 mai.

◆ Irlandezii de la *Westlife* rescriu istoria topurilor britanice, reuşind să intre direct pe prima poziţie în UK şi cu cel de-al cincilea lor single – *„Fool Again"* – performanţă identică cu a celor patru singles anterioare scoase de *Westlife*, fapt fără precedent...

◆ *Diana Ross* şi două din supravieţuitoarele fostului celebru grup feminin *The Supremes* (*Lynda Laurence* şi *Scherrie Payne*) vor susţine în vara aceasta un turneu american de 30 de concerte. Maliţiozitatea mă împinge să scriu că nu era nevoie de atâta efort din partea *Dianei* pentru a ne convinge că încă mai trăieşte pe tărâm musical, cu atât mai mult cu cât cele două soliste care o vor însoţi au trecut prin *The Supremes* pe la mijlocul anilor'70, când cam cădea cortina...

◆ Încă un veteran, dar mai tânăr ca *Diana Ross*, mă refer la *Lou Reed*, tocmai a terminat lucrul la noul său album *„Ecstasy"*. Ajuns la 58 de ani, fostul membru al legendei numite *Velvet Underground*, revine cu un album de rock „incredibil de proaspăt" (citat din articolul unui ziarist de la *New York Times* care a ascultat câteva compoziţii ale acestuia)...

Grupaj realizat de
MARIAN MINCULESCU
E-Mail: shl@totalnet.ro

Săptămânalul „Magazin" este editat de
CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.
magazin
Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991.
Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 71341.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU - *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU - Administrator
PAUL IOAN - Administrator

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Aurora Popescu, Mihaela Dorobanţu, Dorin Mâran, Marian Grigore; Ionel Cojocaru, Vasilica Mârgărita; Maria Rădoi, Elena Ilie; Irina Stoica, Paul Ioan, Teodora Bujor-Panaitescu

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr:
Paul Ioan
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36,
Nicuşor Dincă (director),
Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL: Liliana Suciu, Mariana Lupescu, Natasa Munteanu
Cont: 401001085000 (lei)
• 402001085030 ($) • 402001085031 (DM)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.A.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
Tel.: 222.51.11;
ADRIAN HOAJĂ
Secretar general de redacţie
Tel.: 222.51.11;
DOREL DORIAN, PAUL IOAN, ION ŢUGUI

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L.
Fax: 224.39.96
sau RODIPET S.A. -
P.O. BOX 3357, Fax: 222.64.07
Telex: 1 1995,
Piaţa Presei Libere nr.1,
sector 1, Bucureşti, România

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu

Tiparul:
INTACT S.A.

Cum arată o vacanță PE LUNĂ?

TURISM COSMIC *Franco Malerba, astronautul italian care a zburat la bordul navetei spațiale, afirmă: un om poate trăi pe Lună chiar pentru perioade îndelungate de*

MIHAELA DOROBANȚU

Mușchii și oasele pasagerilor lunari trebuie să facă față unor inevitabile pericole de slăbire, dar acest lucru nu trebuie să ne îngrijoreze, pentru că poate fi prevenit și corectat printr-o gimnastică adecvată. Gravitația redusă va crea în general destule probleme. În primul rând, ca să dormim va trebui.,. să ne legăm de pat, altminteri cea mai mică mișcare riscă să ne „proiecteze" cine știe unde. Oricum, se vor folosi paturi și saltele gonflabile, pentru a economisi spațiul. Luminile vor constitui o altă problemă: pentru a compensa întunericul exterior, iluminatul interior va trebui să fie mult mai puternic. Băutul se va face... „cu paiul", pentru că pericolul de a răsturna un pahar este aproape iminent. În fine, turiștii de pe Lună, oricât de mult vor plăti, vor fi nevoiți să se mulțumească cu un singur duș pe săptămână – aceasta pentru că apa va trebui totuși economisită!

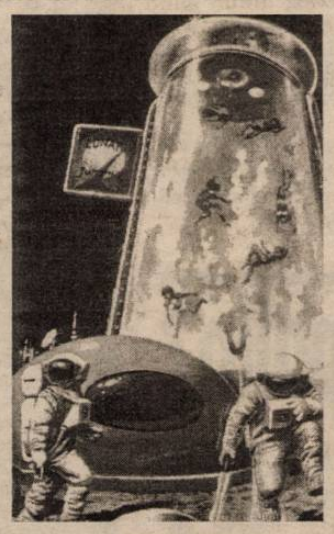

Surprize în baie! Și ca să rămânem în același context, surprizele cele mai mari pe care ni le va face gravitația redusă vor fi nu „pe drumuri", unde evident că va trebui să ne obișnuim cu mersul în salturi, ci în baie. Picăturile care vor curge din robinete vor fi mult mai mari, apa va curge mult mai lent iar ștersul cu prosopul va fi o adevărată problemă. De ce? Simplu, pentru că apa nu se „întinde" pe piele, ci se strânge sub formă de picături de mari dimensiuni, dificil de absorbit cu un simplu prosop. Și dacă vom dori să înlocuim sala de baie cu un bazin de înot, ne vom putea bucura de salturi incredibile de la trambulină, de peste 20 m, care vor dura timp suficient pentru a ne permite orice inovație de mișcări ale corpului.

De altfel, chiar și aceia dintre noi fără nici o predispoziție atletică vor putea, pe Lună, să doboare orice recorduri olimpice, mai ales la săritura în lungime sau în înălțime!

Cer senin Pe Lună lipsește atmosfera – acesta este un lucru știut. Va trebui ca bazele lunare, turistice sau de cercetare, să fie dotate cu ferestre speciale contra radiațiilor X sau ultraviolete. Diferențele de temperatură între noapte și zi pot atinge 250 de grade. „Săptămâna" lunară durează cât două săptămâni terestre, așa că Soarele are mai mult timp și să încălzească suprafața Lunii, și aceasta să se răcească. De aceea se preconizează construirea viitoarelor baze lunare în vecinătatea polilor, unde lumina Soarelui nu cade vertical și dezechilibrul termic noapte-zi este mai puțin dramatic.

În plus, aici se va dispune de rezerve suficiente de gheață pentru apa de care avem nevoie. Tot aici se vor putea construi baze industriale alimentare care vor scuti prea numeroasele și costisitoarele transporturi de aprovizionare de pe Terra.

Energia? Nici o problemă: partizanii energiei solare vor găsi aici terenul ideal pentru a-și pune în aplicare proiectele lor. Netulburați nici măcar de... previziunile meteorologice, pentru că pe Lună cerul este mereu senin!

ENCICLOPEDIA MARILOR PERSONALITĂȚI

Prof. Dr. ing. FLORIN ZĂGĂNESCU

A apărut recent primul volum din ENCICLOPEDIA MARILOR PERSONALITĂȚI din istoria, știința și cultura românească de-a lungul timpurilor, rod al unor studii aprofundate, întreprinse în cadrul Societății de Cercetare și Editare GENEZE din București (tel. +40.1.222.87.32), de peste 40 de specialiști, ei înșiși personalități de marcă în domeniul în care activează. Carte de sinteză și implicit de referință în biblioteca spiritualității, lucrarea va cuprinde – în final – patru volume. Cercetările care vizează particularitățile naționale și universale caracteristice operei unor mari personalități din universul spiritual românesc au fost orientate pe următoarele direcții de studiu: folosirea de documente scrise și informații certe; aprecierea corectă a valorilor și a contribuțiilor aduse pe plan național și universal; aprecierea cât mai obiectivă a influențelor induse în planul spiritualității universale de unele personalități românești adesea nerecunoscute sau contestate; aplecarea cu grijă și atenție asupra operei personalităților noastre din diaspora; apelarea la o foarte recentă metodă de lucru – intelectologia. Volumul a fost tipărit cu ajutorul AGENȚIEI NAȚIONALE PENTRU ȘTIINȚĂ, TEHNOLOGIE ȘI INOVARE, al INSTITUTULUI DE STUDII ȘI PROIECTĂRI ENERGETICE și al CASEI DE ECONOMII ȘI CONSEMNAȚIUNI; de asemenea, aceste rânduri nu ar fi văzut lumina tiparului fără neobosita atenție pe care Revista MAGAZIN o dă informării culturale și științifice a cititorilor săi.

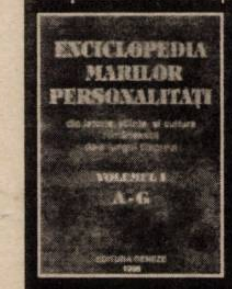

Imunologie

CARNAVALUL virușilor

MARIAN GRIGORE

După ce cititorii noștri au aflat despre dereglarea stranie pe care o suferă uneori sistemul nostru imunitar, sub impactul unor infecții, dereglare care provoacă grave și adesea ireversibile maladii autoimune, și au deslușit un prim mecanism (cel legat de procesele inflamatorii) care guvernează acest fenomen, vom prezenta în episodul de față o altă cale de declanșare a unor maladii autoimune, urmărind argumentația lui Jean-François Bach, din revista „La Recherche".

SOCIETATE CELULARĂ *Orice organism viu, inclusiv cel uman, se constituie din miliarde de celule diferențiate, organizate ca o veritabilă structură socială, după modelul societăților din Egiptul antic sau din India castelor.*

Acest al doilea mecanism prin care o infecție devine agent declanșator al unei maladii autoimune este denumit mimetism molecular. În fapt, proteinele din care este alcătuit corpul agentului infecțios (o bacterie sau un virus) pot conține secvențe identice (sau foarte apropiate) cu cele proprii unor celule ale organismului. O dată ce macrofagii (celulele „uriașe" cu rol de sanitari, care înghit și dizolvă atât celulele bolnave sau moarte ale organismului, cât și cele străine, „invadatoare") au realizat dizolvarea și fragmentarea proteinelor înghițite, ei prezintă aceste secvențe sistemului HLA (cel responsabil cu histocombatibilitatea, deci cu recunoașterea propriilor celule, tolerându-le, dar și a celor străine), acesta transformându-le în „markeri" pe baza cărora comandă înmulțirea (clonarea) limfocitelor B (produse de măduva osoasă) și T (produse de timus), respectiv a câte unui tip de asemenea celule pentru fiecare „marker". (Organismul posedă încă de la naștere o varietate uriașă de asemenea tipuri de limfocite, practic „calate" pe orice proteină posibilă, dar într-un număr limitat pentru fiecare tip, ca niște „masoni în adormire" așteptând semnalul pentru a se activa și înmulți. Firesc, drept urmare a unei asemenea similitudini între secvențele proteice ale agentului infecțios și cele ale unor celule

ale organismului, celulele specializate pe markerii comuni vor ucide nediferențiat și pe unele, și pe altele. Rămase în corp și după uciderea virușilor sau bacteriilor, ele vor continua să ucidă celulele care au avut nesansa de a purta același însemn (mască). (Vezi schema). Printr-o comparație plastică, parcă-l vedem pe cunoscutul erou a lui Caragiale alergând, într-o noapte de carnaval, după toți purtătorii unei anume măști, lovindu-i și agresându-i, în căutarea „infamului", cu strigăte de „Unde ești, Bibicule?!?".

Pentru a reveni la comparația inițială, în „societatea" celulelor noastre macrofagii nu sunt doar sanitari, ci și „agenți de informații", adunând probe (secvențe proteice), sistemul HLA este într-un fel organul de justiție (condamnând, pe bază de probe, vinovații și ordonând prinderea și anihilarea acestora), pe când limfocitele B și T sunt organele de execuție (respectiv poliția) însărcinate cu prinderea și anihilarea infractorilor. Dar, într-o asemenea stare de confuzie privind semnalmentele „urmăriților", o întreagă categorie de cetățeni suferă represiunea poliției pentru singura vină de a se fi născut cu o oarecare asemănare cu „infractorul". Ca întotdeauna, asemănarea cu portretul robot produce victime inocente. Dar, atunci când poliția se încrâncenează, totul se poate transforma într-un veritabil genocid împotriva propriilor cetățeni, în numele (totuși) al înlăturării răului...

Revenind la biologie, după această comparație socio-politică, remarcăm că într-o asemenea situație este explicabilă apariția unor maladii autoimune, precum diabetul insulinodependent, ca urmare a faptului că unele secvențe proteice ale unui virus numit Coxsackie sunt similare cu una dintre principalele antigene (secvențe proteice) ale pancreasului. Sau, la fel, apariția unor grave boli cardiace, respectiv ale valvelor, drept urmare a asemănării dintre unele secvențe ale celulelor mușchiului cardiac și cele prezente în compunerea streptococilor responsabili atât pentru amigdalitele acute, cât și pentru crizele de reumatism poliarticular.

Vom continua, în următoarele numere, prezentarea altor situații în care sistemul imunitar se poate întoarce împotriva propriului organism.

planet@IT

Videoconferințe prin IP

Conferințele video prin intermediul IP-ului încep să se impună în forță și par că în viitorul apropiat vor fi preferate celor prin ISDN. De când au început să fie folosite, videoconferințele au salvat mulți bani și au ajutat companiile aflate la mare distanță geografică să colaboreze. Însă tehnologia acestor transmisii este bazată în mare parte pe conexiuni ISDN, oferind o proastă calitate a imaginii și cerând costuri ridicate. Cel mai important avantaj al folosirii IP-ului pentru videoconferințe este că se mărește foarte mult aria de acoperire geografică a posibilității de comunicare prin imagine video. Realizând acest lucru, majoritatea produselor care apar pentru videoconferințe încep să aibă implementări atât pentru ISDN, cât și către IP, iar cei care oferă servii Internet își pregătesc deja rețelele locale pentru transmiterea vocii, deci implicit a imaginii video. Companiile din întreaga lume doresc să fie prezente prin imagini video la evenimente din diferite colțuri ale lumii și să ofere angajaților informații de pe mapamond, pentru o mai bună și rapidă informare, cu scopul de a oferi, la rândul lor, servicii și produse de o calitate cât mai bună.

Aliați împotriva hackerilor

Din ce în ce mai mult pe întreg globul, acolo unde există computere, încep să se încheie acorduri internaționale pentru combaterea fraudelor de pe Internet. Noul program, numit Get Rich-QuickCon, adică „Trișorii care se îmbogățesc repede", își propune să asiste autoritățile pentru descoperirea și pedepsirea celor care fraudează cu ajutorul WorldWide-Webului. Vor fi create organizații de acest gen în 28 de țări. Ei avertizează hackerii din toată lumea că brațul legii veghează doar la un click de mouse distanță. Se dorește o îngrădire a webului, care să se întoarcă împotriva celor ce fraudează, monitorizând permanent Rețeaua. Când se observă o acțiune suspectă, orice membru al echipei internaționale, aflat oriunde în lume, va transmite informația către sediul central, unde va fi inclusă în baza de date și analizată. Un email va fi trimis către situl vizat de hackeri, pentru ca administratorii acestuia să se poată apăra imediat.

Telefonia mobilă în lume

Un studiu de piață al firmei englezești Ovrum, intitulat „Comerțul electronic: Strategii de piață" arată că utilizatorii telefoanelor mobile nu doresc să poată face cumpărături online prin telefonul mobil, chiar dacă acest aparat este mai mic și mai simplu de folosit decât un laptop. Furnizorii de servicii Internet doresc să încheie însă acorduri cu companiile de telefonie mobilă, mai ales în Anglia și SUA, pentru introducerea unor astfel de servicii. Problema este că serviciile prin telefoanele mobile nu sunt la fel de sigure ca tranzacțiile prin computer. Cu toate acestea, în 2002 se apreciază că va demara serviciul de cumpărături prin telefon. Între timp, uitându-ne la noi în țară, companiile de telefonie mobilă românești retrag facilități, în loc să promoveze unele noi. Asta în vreme ce companiile de telefonie mobilă din lume încearcă să atragă cât mai mulți clienți, tarifând la secundă și oferind mesaje SMS gratuit. (G.V.C.)

Inexplicabilul de lângă noi

APARIŢII

ION ŢUGUI

HALUCINAŢII

*Un capitol considerat cu cele mai multe vulnerabilităţi în fenomenologia paranormală este **apariţia.** Imagistica apariţiilor este practic inepuizabilă.*

Este greu să spunem că toate aparițiile sunt de fapt halucinații sau că halucinațiile nu au nici o legătură cu vreo disfuncție psihică. Nu avem, din păcate, posibilitatea de a evalua lucrurile cu măsuri certe și nici nu este înțelept să considerăm toate formele de halucinații produse pur mentale ale celui șocat sau tulburat psihic.

Între cazurile de aparitii nu puține sunt de o forță extraordinară, în sensul că ele nu provin din „interior" pentru a se manifesta în afara mentalului, ci se afișează clar din „exterior" pentru a fi recepționate ca forme materiale concrete. Reţin o relatare din această categorie: „Într-o noapte mi s-a părut că ceva mă trezește cu insistență. Am coborât din pat și m-am îndreptat spre ușă. Ajuns în hol, am rămas încremenit. Pe perete, în fața mea, mi-a apărut o icoană uriașă, luminoasă, care avea în mijlocul ei un sfânt îmbrăcat în haine aurii. M-am uitat îndelung, știam că nu sunt sub influența somnului ci foarte lucid, cu privirea clară. Am insistat îndelung asupra imaginii. Nu m-am speriat și nu m-am închinat pentru că nu știam ce să cred despre ce vedeam cu mare claritate. Nedumerit, am făcut câțiva pași ca să aprind lumina. În clipa când becul s-a aprins, imaginea a dispărut". Acest gen de aparitii este frecvent și bine cunoscut. Imaginile cu icoane și sfinți care apar în starea de trezie au o expunere de scurtă durată, uneori de câteva secunde, alteori de câteva minute după care dispar; există și cazuri când astfel de imagini sunt însoțite de sunete sau zgomote ușoare, ca și cum o entitate materială ar acționa în mediul respectiv. Cercetările legate de acest fenomen cer o analiză complexă, și nu doar parapsihologică.

Există apoi aparitii care beneficiază de manifestări tactile. Acestea tulbură pe cei ce le trăiesc, deoarece o imagine soseşte în faţa ochilor deschişi după ce ea a fost anunţată în prealabil. Putem cunoaşte dintr-o altă experienţă un eveniment de această natură: „Într-o noapte, pe când dormeam liniștit și în jur era liniște, am simțit că cineva mă mângâie. Simţeam de fapt două palme calde şi catifelate pe obraji. Raţiunea a intrat în funcţiune. Mi-am spus că eu m-am atins cu faţa de pernă, perna era moale şi a apărut acea senzaţie de mângâiere tandră... dar lucrurile nu stăteau chiar aşa! Trezindu-mă, mi-am dat seama că mângâierile nu erau în închipuirea mea sau produse de o falsă receptare, ci foarte reale, fizice. M-am ridicat brusc în capul oaselor şi atunci am văzut în faţa mea chipul Fecioarei Maria cu Pruncul în braţe. În camera unde dormeam nu exista o icoană cu acest chip. Am privit îndelung şi m-a cuprins o linişte de nedescris, o bucurie bruscă, o pace interioară care emana fericire. Nu ştiam cum să mă comport în faţa acelei imagini. Aveam şi o mică îndoială, de aceea mi-am fixat privirea cu şi mai mare hotărâre şi c-un interes sporit. Înainte ca imaginea să dispară, am auzit ca şi cum cineva îmi vorbea din cameră: „Eu nu sunt aşa cum credeţi voi, ci altfel!". Nici până azi nu am putut pricepe ce a vrut să spună acea voce pe care o auzisem atât de clar..."

Nu e o regulă ca aparițiile să fie însoțite de evenimente acustice (sunete, muzică, zgomote, voci și altele), dar este important ca în astfel de fenomene să fie incluși de regulă oameni credincioși.

Dosarul gândurilor comunicante

Momentul despărţirii

MIHAELA DOROBANŢU

ARHITECTURI

Există vise telepatice în care o rudă sau un prieten decedat îi apare unei persoane în viaţă.

O tânără din localitatea elveţiană Soleure îi povesteşte într-o zi Anielei Jaffé că şi-a întâlnit într-o noapte, într-un vis, nepoata, pe pasarela gării din Zürich. S-au oprit să schimbe două vorbe şi nepoata i-a spus că bunica murise. Vestea a venit chiar a doua zi de dimineaţă: bunica murise într-adevăr pe neaşteptate în noaptea respectivă.

J.H.B. este un tânăr belgian pentru care una din prietenele mamei sale îi fusese cu adevărat o a doua mamă. La un moment dat, a avut o dublă pseudo-halucinaţie, vizuală şi auditivă. Imaginea prietenei mamei sale i-a apărut, s-a răspândit într-un nor de lumină şi vocea ei i-a spus: „Bună, dragul meu, mă duc să mă întâlnesc cu mama ta!" După doar câteva ore a primit un telefon: prietena mamei sale murise şi ea într-un mod neaşteptat.

F.d.B. este un alt caz care figurează în baza de date a Profesorului W. Tenhaeff. În noaptea când, aflată în străinătate, cumnata sa murea pe neaşteptate, soţia a avut un vis în care îi apărea cumnatul, decedat cu şase ani mai devreme, care nu i-a spus nimic, dar a privit-o un timp îndelungat de pe scările casei, cu o figură tristă, încercând parcă să-i dea o veste dureroasă.

În alte situaţii se cunosc vise paragnostice – aşa se mai numesc visele telepatice – în care o rudă sau un prieten decedat îi apar unei persoane în viaţă, venind pentru a o însoţi în marea călătorie spre lumea de dincolo. Aceasta pentru că încă de la numeroase populaţii primitive se ştie că moartea este privită ca începutul unei călătorii într-o altă lume. O călătorie care mai întotdeauna este lungă, dificilă, penibilă. Trebuie adesea să treci mai întâi un râu mare. Un barcagiu se află mai tot mereu acolo pentru a-i ajuta să treacă pe cei care aşteaptă pe mal. Alteori apare imaginea unui pod, a unei punţi care trebuie traversate. O „scenă" care se repetă nu o dată în visele telepatice.

Toate acestea au ajuns să fie înţelese mai bine doar după contactele şi studiile unor cercetători, cum a fost Jung, asupra omului primitiv. Cercetările au scos în evidenţă coincidenţe, uneori frapante, între inconştientul europenilor moderni şi universul de mituri şi legende ale psiche-lui primitiv. Aşa s-a născut ideea de „arhetipuri", clişee ale unor gânduri înnăscute în minţile noastre şi care au pus într-o lumină nouă simbolurile generale. Aşa cum instinctele, care sunt clişee ale comportamentelor noastre, condensează în ele experienţa acumulată de-a lungul întregii evoluţii a rasei umane, arhetipurile condensează experienţa vieţii noastre sufleteşti. Revelaţiile pe care ni le permit aceste modele înnăscute le regăsim şi în numeroase vise telepatice (paragnostice), viziuni şi halucinaţii pseudo-veridice. Şcoala lui Jung are o importanţă cu totul remarcabilă în înţelegerea acestor aspecte atât de dificile ale vieţii noastre spirituale.

Înconjuraţi de baze extraterestre

De ce n-au continuat misiunile Apollo?

DAN D. FARCAŞ

RENUNŢARE

În 1972, misiunile Apollo s-au întrerupt brusc. Nici după aproape treizeci de ani nu se pune problema reluării lor. Unii se întreabă dacă nu cumva Luna este ocupată de altcineva...

Misiunile *Apollo*, destinate să ducă omul pe Lună, au fost urmărite, aproape fără excepţie, de obiecte stranii. *Apollo 12* a fost însoţit tot drumul de două OZN-uri. Obiectele luminoase, una zburând în faţa navei, cealaltă în spate, au fost văzute chiar şi de pe Pământ. Explicaţiile oficiale au fost că astronauţii au văzut fie treapta a treia, fie un panou de protecţie; dar, în urma repetatelor corecţii, traiectoria navei s-a schimbat simţitor, or obiectele rămâneau pe aproape, corectându-şi şi ele traiectoria, practic simultan. În momentul în care nava s-a înscris în jurul Lunii, în cască au început să se audă, din când în când, sunete inexplicabile, cu o sursă nedefinită. Când Charles Conrad şi Allan Bean îşi începuseră plimbarea pe suprafaţa astrului, au auzit, amândoi, un fluierat inexplicabil, iar peste zece minute, Dick Gordon, rămas în modulul care se rotea în jurul Lunii, a auzit un bip-bip, confirmat şi de cei de pe Terra. După cum se ştie, misiunea *Apollo 13* a fost la un pas de catastrofă. În drum spre Lună, în seara zilei de 13 (!) aprilie 1970 explozia unui rezervor de oxigen lichid a avariat instalaţia electrică şi motoarele. Pilotul navei transmitea atunci „Hei! S-a isprăvit! *Ei, ei* au ucis elementul de combustie. E mort!" Fraza a fost auzită de prea mulţi pentru a mai fi negată. E de presupus că cei de la Huston ştiau bine la care „ei" se referea pilotul navei. Dr. Edgar Mitchell, participant la misiunea *Apollo 14*, admitea, în cadrul unei emisiuni televizate de mare audienţă difuzată în 1991, că „se cunoaşte mult mai mult în materie de investigaţii extraterestre decât s-a pus la dispoziţia marelui public (...) E o poveste lungă, care merge înapoi până la întâmplări din cel de al doilea război mondial şi sunt nişte chestii foarte secrete". Tot el, într-o altă emisiune, pe canalul NBC, în 1996, declara „Am avut ocazia să discut cu persoane din trei ţări diferite, care pretind că, în timpul exercitării atribuţiilor de serviciu, s-au întâlnit cu extratereştri". Întrebat, în continuare ce părere are el însuşi despre dovezile vizitelor extratereştrilor pe Terra, Mitchell a spus: „Din câte înţeleg, din experienţa pe care o am şi din ceea ce am văzut cu ochii mei, cred că există dovezi foarte puternice în acest sens şi părţi mari din acestea sunt ţinute secrete". Pe lângă *Apollo 15* a trecut un obiect de care era cât p-aci să se ciocnească. Explorând mai târziu suprafaţa lunară, cu ajutorul unui „Lunar Rover", în zona Hadley - Apenini, astronauţii din această misiune au fost şocaţi să observe, imprimat în praful lunar, două urme paralele de şenile, coborând de pe muntele de alături, ca şi când un vehicul ar fi trecut pe acolo nu cu mult timp înainte... Se spune că şi astronauţii misiunilor: *Apollo 13, 14, 15, 16, 17* s-ar fi întors cu mai multe sute (!) de fotografii, unele extrem de spectaculoase, înfăţişând obiecte luminoase neidentificate. Ken Mattingly, de pe *Apollo 16* şi Ronald Evans şi Jack Schmitt de pe *Apollo 17* au văzut enorme fulgere luminoase, a căror origine n-a putut fi explicată. Mattingly, comentând observarea unor obiecte luminoase, se zice că ar fi spus: „nu erau cu siguranţă nici sovietice, nici americane, că se mişcau prea repede"; iar despre Evans că ar fi comentat observarea unor OZN-uri în apropierea suprafeţei lunare spunând: „ce multe sunt, roiesc ca albinele în stup". În 1972 misiunile Apollo s-au întrerupt brusc. Nici după aproape treizeci de ani nu se pune problema reluării lor. De ce? Se spune că nu mai există nici miza competiţiei, nici vreun avantaj comercial. Programul *Apollo* a fost într-adevăr costisitor; dar au existat şi alte proiecte, tot atât de costisitoare, care au fost menţinute. Unii se întreabă dacă nu cumva responsabilii misiunilor spaţiale pământeşti au tras concluzia că *Luna este ocupată de altcineva...*

(Va urma)

Aţi dori să ştiţi cum îşi pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriţi să ştiţi ce bucurii şi ce necazuri „sunt scrise" în existenţa voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂŢARA, vrăjitoarea şi clarvăzătoarea care nu a cunoscut eşecuri cu harul şi arta ei magică. Este preţuită chiar şi peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informaţiile dorite despre viaţa, destinul, greutăţile, necazurile, succesele şi insuccesele dumneavoastră, despre boli şi trecut, despre şanse şi viitor.

Testată de mii de ori, BRĂŢARA a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie şi rezultate. Ea vă poate oferi şi dv. informaţiile solicitate. Pentru aceasta trimiteţi pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriţi de la BRĂŢARA, o fotografie şi talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume şi prenume, anul, luna, ziua naşterii şi localitatea.

Răspunsul îl veţi primi prin poştă la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poştal.

Costul acestor servicii este de 150.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poştal pe numele IONESCU SIMION, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod 71341. Pentru alte detalii puteţi telefona la 2243996 şi 2228336.

BRĂŢARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncţii sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, şi-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor şi a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____

ANUL ___, LUNA ____, ZIUA NAŞTERII ____ şi LOCALITATEA _____

ADRESA: str. _____ nr. _____, bl. _____,

sc. ____, et. ____, ap. ____, sector ____, localitate _____,

cod _____, judeţul _____. M/20

NOTA REDACŢIEI: *Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediaţi în acelaşi timp scrisoarea şi mandatul poştal. În acest moment multe scrisori neînsoţite de mandat sunt „în aşteptare". Dacă aţi uitat să expediaţi mandatul, grăbiţi-vă!*
Încă o precizare: numai prin intermediul nostru intraţi în legătură cu adevărata Brăţara. Pentru că, atenţie!, mai multe persoane din Craiova, Bucureşti etc., lipsite însă de puteri magice, şi-au luat acest pseudonim.

Între scepticism şi credulitate

Există „blestemul zidurilor"?

PAUL IOAN

Dilema, în sensul modern al interpretărilor, constă în a elucida dacă este vorba de spirite revanşarde ale unor persoane ce-au suferit o moarte violentă, sau de o psihoză indusă unor oameni cu mare fragilitate psihică. Fergusson McRandall, doctor psihiatru din Manchester, a publicat recent lucrarea „Trapped by The Walls" (Prinşi în capcana zidurilor), în care încearcă să demonstreze că, în pofida abundenţei de cazuri de „intervenţii agresive ale spiritelor neliniştite" din literatura uşor romantică a veacului trecut şi primei jumătăţi a acestui secol, există o explicaţie ştiinţifică. Este vorba de un fel de fobie (teamă iraţională faţă de un obiect, fiinţă, situaţie determinată) simplă, similară unor cazuri mult mai răspândite, cum ar fi: teama de animale mici, de călătoria cu avionul, de a manevra anumite substanţe, de arme, de întunericul nopţii, de cimitire, de privirile concentrate ale unui grup de persoane etc. Aşa cum şoarecele este un stimulent generator de frică, mai ales pentru femei, aşa şi tradiţia sumbră a anumitor incinte poate genera fobie. Dacă aceasta este asociată cu o stare de depresie sau un delir de persecuţie (credinţa unui subiect că este ţinta unor ostilităţi din partea unor persoane sau entităţi reale sau imaginare), atunci aşa-zisa victimă va identifica în orice situaţie o „rebeliune a spiritelor locului îndreptată împotriva sa". Autorul însuşi a dorit să-şi verifice teoria, după principiul ştiinţific al probei-martor. El a imaginat o istorie sumbră a propriei case de la ţară, pe care o considerat-o ca fiind sub imperiul unui blestem străvechi al primilor proprietari, pasămite ucişi de o bandă de gangsteri. A invitat apoi s-o viziteze şi chiar să locuiască acolo două grupuri de subiecţi. Unul format din persoane considerate sănătoase psihic, şi altul alcătuit din persoane suferind de ceea ce psihiatria numeşte delirul de interpretare – deviere persecutorie a mecanismului interpretării realităţii. Rezultatele le vom prezenta în articolul viitor.

ÎNGRIJORARE

Aproape două miliarde de oameni nu au acces direct la nici un fel de sursă de apă, iar un miliard de pământeni nu au acces la apa potabilă.

Perspective amare pentru APA DULCE

PAUL IOAN

Circumstanţele date conduc la moartea anuală a 3-4 milioane de persoane din cauza consumării unei ape improprii, de multe ori infestate în mod natural sau artificial, de către varii industrii, în special cele extractive ◆ Până în anul 2025, populaţia globului va creşte cu o treime (de la şase miliarde la opt miliarde), dar cererea de apă va spori cu cel puţin patruzeci la sută ◆ În plan financiar, dacă actualmente cheltuielile mondiale cu distribuţia, sistemele de irigaţii şi depoluarea sunt de numai 75 miliarde dolari pe an, în 2025 acestea vor trebui să sporească la 180 miliarde USD/an pentru a face, cât de cât, faţă cererii. De unde să vină investiţiile, din bugetele statale sau din cele private? Nu cumva, în faţa crizei mondiale de apă, a doua variantă va genera o „hegemonie" a unor grupuri restrânse în dauna controlului statal şi public, cu consecinţe imprevizibile asupra costului apei? „World Water Vision" susţine ideea unui „contract mondial al apei ca bun vital comun, primordial", dar interese regionale obstrucţionează încă adoptarea unor soluţii concrete în ceea ce priveşte „democratizarea planetară a accesului la apă".

Este România ocolită de o criză a apei?

Aşa cum decurg lucrurile la noi, s-ar părea că suntem feriţi de o criză a apei (industrială şi potabilă). Ba mai mult, este tolerată tacit o pierdere de apă potabilă în mediul urban de până la şaizeci la sută din totalul disponibil. Pierderi importante există şi în sistemele de irigaţii, care ar trebui extinse şi modernizate cu resurse tehnologice autohtone, puse la dispoziţia agricultorilor particulari. Dar au aceştia acces la credite bancare avantajoase? Constatăm an de an că ne invadează legume din alte ţări, la preţuri astronomice, în timp ce există ţărani care ară cu plugul cu boi sau cai şi care stropesc pământul cu găleata alimentată din saca sau direct din râuri... constatăm că preţul apei din centralele de distribuţie urbană creşte vertiginos, iar uriaşele pierderi tehnologice sunt plătite tot de consumatori... apele freatice sunt contaminate sporadic cu produse petroliere, oamenii scoţând din fântâni emulsii de ţiţei cu apă naturală din cea mai pură... constatăm că o parte din populaţie nu are acces la apa potabilă, fie din cauza nelegării la reţelele distribuitoare, fie din cauza preţului; în consecinţă, *condiţiile igienice precare determină anual declanşarea de epidemii* (previzibile deja în sezonul estival), uneori mortale, iar mii de persoane populează spitalele întreţinute cu greu de contribuabili... *Oare aceasta nu se poate numi situaţie de criză cronicizată?* Chiar le trebuie autorităţilor un şoc care să le trezească la realitate? Chiar trebuie să ajungem la îmbutelierea apei şi cumpărarea ei la preţuri prohibitive pentru o populaţie tot mai sărăcită (*în zonele recent inundate, apa minerală s-a vândut şi la preţ de speculă! Iată un mare semnal de alarmă pentru ceea ce ar însemna monopolul apei de consum*)? Trebuie să se întâmple şi la noi ceea ce se petrece în alte zone ale lumii, unde apa este fie mai scumpă decât benzina (în Orientul Mijlociu apa desalinizată costă 1 dolar USD/metru cub), fie este folosită preponderent la irigaţii, fie în dauna consumului casnic (în India şi China irigaţiile ajung la 93% şi respectiv 87% din totalul apei disponibile). Trebuie să ajungem la a elabora sau cumpăra tehnologii de colectare şi tratare a apei de ploaie, ca în Egipt, Africa de Sud, Israel sau Namibia? Privind astfel lucrurile, am putea, total eronat, să spunem că nu ne îngrijorează apa şi practic aşa şi este. Apele râurilor sunt „îmbogăţite" în continuare cu ape industriale prost tratate, iar purificarea apelor urbane este compromisă la orice „revărsare" mai consistentă a norilor.

Ritualul deschiderii robinetului!

Datele îngrijorătoare prezentate de Consiliul Mondial al Apei indică faptul că „apa la robinet" în peste 27 de mari aşezări urbane ale lumii (megalopolisuri cu peste 8 milioane de locuitori) va deveni prohibitivă în anul 2015. Deşi consumul casnic se situează la nivelul de 1 la sută din total, dedurizarea (demineralizarea) apei potabile este deja în pericol în marile oraşe româneşti, cu o demografie mult mai săracă, iar *populaţia urbană s-a familiarizat cu „mirosmele" compuşilor de clor (dezinfectanţi universali, se spune), cu depunerile de piatră fie în sticle, fie în maşinile de spălat, fie pe conducte, fie la rinichi, ficat etc.* Nu mai deloc marginală şi lipsită de interes întrebarea: de ce mor peştii în acvarii, dacă apa lor nu este filtrată „la sânge"? Dar apa noastră? World Water Vision atrage atenţia că mai există doar două fluvii sănătoase pe planetă, Amazon şi Congo, iar 250 de bazine fluviale sunt transfrontaliere, printre care şi cel al Dunării. Deci secolul XXI ar putea transforma deschiderea robinetului de către cetăţeanul de rând într-o ceremonie caracterizată de zgârcenie şi, pe alocuri, de evalvie. Dar dacă aleşii noştri şi statul român îşi iubesc cetăţenii (periodic alegători adoraţi), atunci ceremonia respectivă va rămâne o banalitate.

Anatomia secundei

Spre e-Europe

ALEXANDRU MIRONOV

Trei miliarde de oameni trăiesc cu mai puţin de doi dolari pe zi! – ne informează James Wolfersohn, preşedintele Băncii Mondiale. Şi tot zilnic, aflaţi, circulă prin vasele de sânge ale lumii, care sunt reţelele financiare nu mai puţin decât 1500 miliarde de dolari! – bugetele anuale, reunite, ale 50 de ţări de puterea României. Banii se transformă în bani electronici, masa muncitorilor clasici („gulere albastre") se subţiază zilnic în favoarea „gulerelor albe" (conceptorii, inovatorii, inventatorii, proiectanţii, tehnicienii *high tech),* ba chiar comerţul însuşi se transformă masiv, sub ochii noştri, căci fenomenul numit *e-commerce,* adică comerţul electronic, făcut prin computer (prospecţie, comenzi, plăţi etc. – doar furnizarea presupune o acţiune nevirtuală) a sărit, ca şi cifră de afaceri planetare, de la 1 miliard de dolari, acum trei ani, la peste 10 miliarde, în 2000, şi va atinge 35 miliarde dolari în 2003, urmând să crească, exploziv, până la cifre care nici măcar nu pot fi bănuite, pe măsură ce *T.I.* (tehnologiile informaţionale) se democratizează, pătrunzând în oraşele, casele, instituţiile, fabricile, şcolile noastre.

O recentă întâlnire a mai marilor Uniunii Europene a pus punctul pe i: cum trebuie să prevestim viitorul pentru ca *UE* să devină copartener cu drepturi egale al SUA şi al Japoniei în metabolismul economic planetar? Ce să facem pentru a deveni, cu adevărat, unul dintre jandarmii planetei? Cum putem valorifica noi eficient şcolile – centenare – şi civilizaţia – milenară – a „leagănului" lumii? Răspunsul şi l-au dat pe loc – şi el este foarte simplu: deoarece Epoca Industrială s-a încheiat definitiv, mai peste tot, în lume, pentru că telecomunicaţiile au făcut ca totul să fie auzit şi văzut peste tot, cvasiinstantaneu, pentru că *Internet*-ul leagă deja marea majoritate a „protezei" numite computere şi PC-uri – între ele dar şi cu sute de milioane de cortexuri – va trebui să trecem hotărât în *Era Creierelor...* Cu atât mai mult cu cât şcolile şi universităţile noastre, profesorii dar şi elevii şi studenţii existenţi şi potenţiali pot da naştere, rapid, unei forţe de muncă inteligentă şi – atenţie! – *permanent renuvelabilă...* care doar trebuie convinsă să lucreze acasă. În Europa, acasă... şi *UE* a adoptat, deja, un set de măsuri care vor face ca PC-ul, Internet-ul, produsele inteligente să se reverse peste europeni, într-un corn al abundenţei care îşi va avea sediul chiar în minţile europenilor.

Printre cuvintele cheie: *tehnopolis*-ul. Adică: orăşelul tehnologic care – aşa cum se întâmplă deja în SUA, Japonia, Coreea de Sud, Marea Britanie, Franţa, Israel – strânge laolaltă cercetătorii, îi pune în laboratoarele şi atelierele de care ei au nevoie, în contact cu investitorii posibili şi cu autorităţi dispuse să acorde fonduri de risc, le asigură locuinţe, şcoli pentru copii, dezvoltă facultăţi şi clase postuniversitare, în cazul centrelor performante (gen Institutul Weismann sau Teffen-ul din Israel).

La noi ideea unui tehnopolis a fost vânturată o dată cu reîntoarcerea în România a lui Henri Coandă, prin anii'70 – şi a murit, o dată cu marele inventator, după ce însă, la Măgurele, s-a construit, totuşi, un „orăşel al fizicienilor". Dezastrul actual în economie, cu hemoragia acută de creiere spre SUA, Canada, Europa de Vest, Australia ar trebui să ne facă doar să ridicăm din umeri: *e-Europa,* adică Europa electronizată, industralizată şi valorificatoare de creiere este încă departe de noi.

Şi – totuşi... şi totuşi îndrăznesc să afirm că în momentul în care ne-am trezi, cu adevărat, şi vom pune în faţa României ţinta numită *educaţie,* am avea de observat că minţi creatoare se află încă aici, şi că – nu exagerez – mii de români superperformanţi s-ar întoarce acasă, la muncă intelectuală creatoare, *dacă i-am chema,* noi, societatea. Adică dacă le-am asigura confortul minim pentru ca ei să creeze, mediul ambiant propice exploziei şi materializării ideilor.

De acea propun *tehnopolis*-ul ca soluţie clară şi inteligentă pentru viitorul imediat al României, într-o Europă care intră, cu viteză mare, în lumea suprainformatizată. Nu-i foarte complicat, cred eu, să transformăm „orăşelul fizicienilor" de la Măgurele într-un tehnopolis polivalent (păstrând şi fizicienii înăuntru – mai ales că unul dintre ei, dr. Eugen Pavel, pare a fi el însuşi centrul unei posibile dezvoltări, dacă alegem ca extraordinara sa invenţie, *hyper CD-ROM*-ul, să fie făcută chiar de noi!), la fel campusul Universităţii Politehnice Bucureşti sau pe cel al Politehnicii timişorene (care ar putea deveni, rapid, cel mai important tehnopois al Balcanilor!). Trebuie doar să vrem. Să avem voinţa politică de a ridica ochii din şireturile pantofilor, pentru a construi sau amenda legile de care superdeştepţii noştri au nevoie. De a convinge bogătaşii, dar şi investitorii străini – să cotizeze, cu dividende, în viitor, ca acţionari, la companii societăţi anonime, din care se poate trezi, pentru *e-Europa* de Est, seva bunăstării.

Doar din creierele de valoare poate veni salvarea!...

MAREELE NEGRE un blestem ecologic

Urmările au fost dezastruoase: în timp de o lună nu mai puţin de 500 km de coaste au fost infestate de mareele negre. Printre victime s-au numărat 35000 de păsări dintr-un efectiv aproximat la 150000, o parte din mamiferele marine şi din peşti. Din fericire, unele animale, cum ar fi focile, au reuşit să evite crusta de hidrocarburi. Un studiu efectuat de-a lungul a 15 ani după naufragiul petrolierului Amoco Cadiz (1978) a scos în evidenţă faptul că nevertebratele s-au dovedit aproape imune acestor otrăvuri, în schimb unele specii de crustacee au

CATASTROFĂ

În decembrie anul trecut 10000 de tone de hidrocarburi s-au scurs din coca petrolierului Erika.

fost distruse în proporţie de 20 la sută iar cele care au scăpat dezastrului au avut nevoie de 5 până la 10 ani pentru a-şi recăpăta starea de normalitate. Din fericire marea dispune de propriile mijloace pentru a neutraliza o parte din hidrocarburile biodegradabile. Pe de o parte, prin agitaţia mecanică a apei iar pe de altă parte prin acţiunea bacteriilor, a moluştelor şi a viermilor care digeră hidrocarburile. Un proces care durează însă aproximativ un an. Din păcate, acest gen de catastrofe ecologice este tot mai des întâlnit în mările şi oceanele lumii. În fiecare an aproape 2 milioane şi jumătate de tone de hidrocarburi poluează apele marine fie în urma eşuării petrolierelor, fie datorită ploilor şi fluviilor care transportă materiale poluante, rezultate din activitatea marilor centre industriale.

DORIN MĂRAN

Interviu cu dl. DORIN CIUCĂ, director general al Regiei Naţionale a Pădurilor

PĂDUREA un tezaur lăsat în voia sorţii

– D-le director general, mai este România o ţară a pădurilor?

– În decursul secolelor, România a avut o suprafaţă împădurită ce depăşea cu mult 40 la sută din teritoriu. O dată cu civilizaţia modernă, cu urbanizarea şi industrializarea, au scăzut suprafeţele împădurite, datorită defrişărilor pentru eliberarea terenurilor în alte scopuri. Dar şi astăzi, cu o suprafaţă împădurită de 26,7 la sută, chiar dacă sub media europeană, România este încă o ţară a pădurilor.

– Procesul de despădurire este un proces recent, respectiv din ultimii 50 de ani?

– Defrişări masive au avut loc şi în perioada interbelică, şi după 1948. Au fost câteva etape care au afectat mai grav mari suprafeţe de pădure. Prima a fost reforma agrară din 1921, când s-au trecut la izlazuri comunale peste 1,5 milioane de hectare de pădure care au fost defrişate. După 1948, a fost epoca Sovromurilor, când s-au decopertat suprafeţe mari de pădure şi, ce este mai grav, s-au făcut tăieri rase pe pante mari şi pe suprafeţe întinse, masivele forestiere fiind afectate grav şi suferind ulterior puternice procese erozionale.

– Ca specialist, cum credeţi că trebuie privită pădurea? Ca un tezaur – de aur verde – sau ca o avuţie exploatabilă comercial?

– Pădurea este, în primul rând, un tezaur, în sensul că trebuie să o păstrăm, ba chiar să o sporim. Să nu uităm că dacă un copac se taie în câteva minute, el are nevoie, pentru a creşte, de zeci şi chiar de sute de ani în cazul speciilor cele mai valoroase. Dar, evident, pădurea, în măsura în care este corespunzător gospodărită, este şi o avuţie exploatabilă, chiar dacă nu aduce decât un profit mic în raport cu alte activităţi.

– Care ar fi principala problemă cu care se confruntă, astăzi, pădurea românească?

– Principala problemă ţine de repartiţia inegală pe suprafaţa ţării. Peste 60 la sută din masivele forestiere sunt în zona de munte, 30-35 la sută în zonele de deal şi colinare şi doar ce mai rămâne sunt la câmpie, unde sunt şi foarte dispersate. Marea noastră bătălie este să recuperăm pentru păduri zecile de mii de hectare devenite improprii pentru agricultură, fără valoarea economică nici pentru proprietari. Mă refer la zonele care au căpătat aspect de silvostepă, ba chiar de semideşert, cu nisipuri zburătoare, ca în Dobrogea, în Dolj, în Gorj şi chiar în Olt.

– Cât costă reîmpădurirea unui hectar?

– Este o muncă imensă pentru a înfiinţa un hectar de pădure. Numai plantarea, în funcţie de condiţii, poate costa între 10 şi 100 de milioane de lei. Dar socotind şi lucrările necesare timp de 5-10 ani, până la reuşita provizorie a reîmpăduririi, când masivul a prins contur, costurile totale ating şi miliardul de lei la hectar.

– Cum vedeţi, ca specialist, raportul pădure-mediu?

– Cine gândeşte problemele de mediu fără să ţină seama de pădure este ori naiv, ori neinformat, ori rău intenţionat. Defrişările necontrolate din lume au creat deja probleme climatice la nivel continental, ba chiar şi global. Nu altfel stau lucrurile nici la nivel local, deci nici în cazul României. Cum spuneam, dacă gospodărirea pădurii nu este o activitate prea profitabilă, ea este totuşi singura în măsură să ne asigure permanenţa unui mediu propice vieţii. Datoria silvicultorului de azi este de a păstra şi a ajuta la redescoperirea şi îmbogăţirea, când e cazul, a acestor tradiţii.

– Şi viitorul pădurii româneşti?

– Este un viitor cuplat, în întregime, la exigenţele lumii civilizate, respectiv la normele europene referitoare la mediu. Din acest punct de vedere, dosarul de mediu al integrării europene acordă o mare importanţă pădurilor, existând programe comune ale guvernului României şi ale instituţiilor internaţionale în domeniul reformelor instituţionale şi legislative necesare. Unul ar fi programul „Forestry", dezvoltat împreună cu Banca Mondială, program care prevede realizarea unor instituţii menite a facilita administrarea corespunzătoare a pădurilor, indiferent de forma de proprietate. Regia Naţională a Pădurilor a fost, de asemenea, prima care a iniţiat şi a reuşit să obţină legiferarea unui program dezvoltat împreună cu Banca Mondială, program privind managementul ariilor protejate şi al biodiversităţii, respectiv programul „GEF", care a presupus trei mari arii protejate, ca parcuri naţionale, în Retezat, în Parcul Bucegi – Piatra Craiului şi în Parcul Văratec – Neamţ. Aceasta a însemnat o investiţie de circa 6 milioane de dolari, din care Regia Naţională a Pădurilor a asigurat un milion, restul fiind pus la dispoziţie de guvernul României şi Banca Mondială. În ce ne priveşte dorim să înfiinţăm şi alte parcuri naţionale, în Pietrosul Rodnei, în Căliman şi, poate, şi în Delta Dunării, împreună cu Rezervaţia Biosferei de aici, pentru arboretele şi masivele forestiere din zonă. Oricum, apariţia Legii parcurilor naţionale constituie un mare pas înainte, asigurându-ne locul meritat alături de alte ţări beneficiare ale unor asemenea zone menţinute în stare naturală.

Interviu realizat de

MARIAN GRIGORE

MODĂ...

ROCK'N'ROLL

Bluzonul, acceptat la orice oră, pantalonul din piele, rochii din piele, multe paiete, toate aceste detalii ce aparţin stilului rock'n'roll au revenit în actualitate. Rămâne ca în funcţie de siluetă şi eventual vârstă să le adăugaţi garderobei dv.

Exasperantul... „NU"

Micuţul sau micuţa dv. mofturoasă refuză în bloc, totul? Nu vrea să se plimbe, nu vrea să mănânce? Nu vă necăjiţi prea tare, vă sfătuiesc cu calm psihologii. Copilul a intrat în criza de opoziţie. Spre un an şi jumătate orice copil intră într-o fază inevitabilă a dezvoltării: refuză tot ceea ce îi propun părinţii. Negaţia devine... cuvântul de ordine. De dimineaţă până seara, vă este dat să auziţi doar „nu" şi iar „nu". Perioada poate dura de la câteva săptămâni la câteva luni. Momentul necesită din partea dv. un amestec de înţelegere dar şi de fermitate, greu de echilibrat. La această vârstă copilul începe să înţeleagă câte ceva din identitatea sa: opunându-se părinţilor el atenţionează anturajul privind propria voinţă. „Nu"-urile sale nu sunt întotdeauna refuzuri reale: acum poate refuza o prăjitură pe care o va accepta câteva ore mai târziu. E o manieră de a spune: „dacă eu fac acest lucru e pentru că eu doresc, nu pentru că mă obligi tu". Într-o a doua fază opoziţia încetează a mai fi doar verbală. El se va opune efectiv prin actele sale, mergând până la probe de forţă. De exemplu, refuză să se îmbrace, sau ţine să i se satisfacă un capriciu în public, pe stradă, într-un magazin etc.

Cuvintele cheie ce vă pot ajuta să depăşiţi faza sunt „a explica" şi „a negocia". Copilul trebuie să se simtă că are în faţa sa un adult ferm în decizii, dar nu rigid. De asemenea, exersaţi arta negocierii, fără a-i face însă să piardă în prezenţa unor persoane străine. De exemplu, dacă baia este pregătită şi copilul nu renunţă la jocul în care este antrenat, propuneţi-i să-l mai lăsaţi zece minute, potriviţi ceasul să sune şi la acest semnal să vină singur la baie.

Psihologii mai atrag atenţia asupra unui aspect: dacă copilul ştie să spună atât de frecvent „nu", aceasta se întâmplă pentru că a învăţat de la dumneavoastră. În „faza explorărilor" când copilul umblă în toate ungherele pentru a descoperi tot ce îi este străin, a cunoscut din partea dv. frecvente interdicţii şi refuzuri. El nu face decât să repete acele cuvinte ce l-au stăvilit în elanurile sale. Dacă vă veţi modula refuzurile şi el va face la fel. Supleţea deciziilor şi explicaţiilor calme reprezintă cele mai bune atuuri pentru ca faza exasperantului „nu" să treacă... silenţios.

Lecţii de... respirat

Pentru a avea un tonus ridicat trebuie să ştiţi să respiraţi. Ştiind să vă controlaţi respiraţia, veţi putea face faţă stresului în orice circumstanţă. Faptul că respirăm automat, fără să gândim la actul respectiv, explică adesea greşelile comise: fie respirăm prea repede, fie prea nervos, cu spatele încovoiat şi pieptul contractat. Urmarea va fi o insuficientă oxigenare, energizare şi destindere. Nu ceea ce ameliorează tranzitul intestinal şi digestia. Cu un creier bine oxigenat şi un abdomen destins fiecare se poate simţi excelent. Aveţi un ritm respirator rapid şi doar coastele superioare se mişcă? La fel cu marii anxioşi, doar un sfert din plămânii dv. sunt mobilizaţi, iar la baza lor oxigenul se reînnoieşte rar. Pentru a vă testa, puteţi face următorul exerciţiu: puneţi o lumânare aprinsă la o distanţă de treizeci de centimetri şi încercaţi să o stingeţi suflând. Dacă aţi reuşit din prima încercare este excelent. Dacă au fost necesare două-trei încercări, nu este rău, dar amplitudinea respiratorie este limitată. Reuşiţi să stingeţi flacăra abia după cinci-şase tentative? Sunteţi fie o mare fumătoare, fie extrem de nervoasă şi trebuie urgent să învăţaţi să vă oxigenaţi profund plămânii. De mai multe ori pe zi, practicaţi mai multe respiraţii complete sau „respiraţii fiziologice conştiente". Goliţi plămânii total, apoi cu mâna pe abdomen inspiraţi uşor, pe nas, umflând abdomenul, pieptul, apoi coastele superioare. Păstraţi aerul câteva secunde, apoi expiraţi pe gură. Expiraţia trebuie să fie mai lungă decât inspiraţia. Obişnuiţi-vă să efectuaţi de câteva ori pe zi aceste exerciţii. Veţi constata o ameliorare sensibilă a stării dv. generale.

Pagină realizată de **ECATERINA BĂTRÂNEANU**

Indiscreţii

RAINIER, în rolul preferat

Alexandra, la numai 9 luni, a adus la picioarele sale un... prinţ. Lucrurile nu sunt neobişnuite de vreme ce prinţul (Rainier) nu este altcineva decât... bunicul său. După operaţia dificilă pe care a suferit-o în această iarnă, inima Prinţului de Monaco s-a lăsat cucerită de micuţa prinţesă de Hanovra. Indiscreţii au surprins familia princiară la desfăşurarea unui concurs de echitaţie. Pe pistă, concura cu profesionalism, Charlotte, sora mai mare a Alexandrei.

Gastronomice

Cititoarea noastră din Vişeul de Sus, doamna Chereji Clara, continuă seria reţetelor apetisante:

Sarmale de miel cu frunze de ştevie

Frunze de ştevie sau spanac, 750 g carne macră, câteva felii de slănină, o felie de pâine, 2 cepe, 2 linguri de orez, 100 g untură, sare, piper, mărar tocat, cimbru, 2 linguri de bulion, 1 l borş, o ceaşcă de smântână.

Se opăresc frunzele. Se fac sarmalele la fel ca cele de varză. La sfârşit se adaugă în sos puţin borş amestecat cu bulion de roşii. Se servesc la masă cu smântână sau cu iaurt. Se pot face la fel şi cu frunză de spanac.

Budincă de şuncă cu garnitură de spanac

350 g şuncă, 100 g unt, 50 g caşcaval ras, 300 g smântână, 5 linguri făină, 1 kg spanac din care se prepară un pireu obişnuit.

Se freacă 50 g unt până devine spumos, se adaugă gălbenuşurile, câte unul şi 100 g smântână, se încorporează apoi făina, se sărează şi se amestecă împreună cu albuşurile bătute spumă. Compoziţia se împarte în două părţi egale, care se coc în două tăvi unse bine cu unt. După aproximativ 15 minute foile de budincă sunt gata, se scot din cuptor şi se lasă să se răcească. Între timp şunca se taie mărunt amestecându-se apoi cu 200 g smântână. Se ia forma de mărimea foii de budincă, se unge cu unt, se aşază una din foi, se toarnă amestecul de şuncă şi smântână, se acoperă cu a doua foaie, se stropeşte cu unt şi se presară cu caşcaval. Se pune forma la cuptor până se înfierbântă bine budinca, aproximativ 10 minute. Se serveşte cu pireul de spanac.

Supă de chimen cu omletă

1 ½ l apă, 100 g ceapă, 10 g chimen, 20 g făină, 10 ml ulei, 5 ouă, oţet, piper măcinat, verdeaţă.

Se pun la fiert apa împreună cu ceapa tăiată în patru şi chimenul. Când ceapa a fiert bine zeama obţinută se strecoară printr-o sită deasă. Separat, într-o cratiţă, se pune o jumătate din cantitatea de ulei în care se rumeneşte făina şi se stinge cu zeamă de ceapă şi chimen. Se toarnă restul de zeamă de ceapă şi chimen, se lasă să fiarbă 3-4 clocote apoi se trage la o parte. Într-o tigaie se face o omletă în care se pune sare şi piper măcinat. Când omleta s-a rumenit pe ambele feţe se răstoarnă într-o farfurie, se rulează şi se taie în formă de tăiţei. Tăiţeii de omletă se introduc în supă de chimen căreia i se adaugă, după gust, oţet. Se serveşte cu verdeaţă tocată mărunt.

Bulz cu ochiuri

500 g mălai, 400 g brânză de burduf, 50 g unt, 150 g smântână, 20 g sare, 5 ouă.

După se s-a făcut mămăliga se ia din ea câte un polonic mic în care se face la mijloc un orificiu unde se pune brânză. Se fac bulzuri, se aşază într-o tavă, se pune deasupra untul şi se dau la cuptor pentru a se rumeni. Se servesc cu smântână deasupra şi câte un ou ochi.

Sufleu de spanac şi şuncă

4 ouă, 75 g unt, 50 g făină, ¼ l lapte, 300 g spanac fiert şi tocat, 100 g şuncă, sare, piper.

Cu untul, făina şi laptele se prepară un sos alb în care se adaugă pe rând gălbenuşurile. Se sărează şi se piperează. Înainte de a pune albuşurile bătute spumă, se adaună spanacul bine scurs şi şunca tocată. Se coace 40-45 minute la foc moderat.

Cornuleţe pentru bere

1 kg făină, 1 pahar lapte, 1 lingură plină cu untură, 1 ou, 40 g drojdie de bere, ½ linguriţă zahăr, un vârf de cuţit de sare.

Se dizolvă drojdia în laptele călduţ şi se adaugă grăsimea, oul, făina, zahărul şi sarea. Se frământă bine un aluat, care se lasă să crească o oră. Se împarte aluatul în 28-30 de bucăţi. Se întinde în lung fiecare bucată şi se unge cu ulei. Se rulează, se trag uşor capetele în afară şi se arcuieşte ruloul. Pe deasupra se ung cu gălbenuş de ou şi se presară cu chimen şi sare. Se coc la foc potrivit şi se servesc calde, cu bere.

DE CE?

Unghii cu striaţii longitudinale

Cauze: Micile şanţuri longitudinale care apar o dată cu vârsta (uneori chiar de la 25 de ani) sunt inevitabile. Uneori însă acestea pot avea drept cauze un psoriazis sau o micoză.

Ce se poate face? Apariţia acestor şanţuri fragilizează unghiile, de aceea se recomandă tăierea lor scurtă. În cazul unui psoriazis sau a altei boli, se practică o terapie locală cu corticoizi sau chiar injecţii la nivelul matricei.

Unghii cu bandă neagră

Cauze: Apariţia tardivă a unei singure linii longitudinale de culoare închisă poate indica formarea unui nev sau a unui melanom (mici tumori specifice unor boli de piele, benigne sau maligne). Dacă banda se măreşte ca suprafaţă şi se închide progresiv la culoare virând spre negru, trebuie consultat medicul cât mai repede.

Ce se poate face? În cazul diagnosticării unui melanom superficial (la nivelul „patului" unghiei şi al matricei), acesta este extirpat chirurgical. În situaţiile agravate, se ajunge din nefericire până la amputare.

Unghii cu contur inflamat

Cauze: Poate fi vorba doar de o reacţie alergică la o anumită substanţă (de exemplu, componentă a unor detergenţi) sau de instalarea pe conturul unghiei sau dedesubt a unei ciuperci (de obicei candida), în urma contactului cu un aliment infestat, apă murdară etc.

Ce se poate face? Pentru evitarea cronicizării inflamaţiei, trebuie evitat contactul cu substanţe cu potenţial iritant o perioadă lungă, de până la trei luni. Muncile menajere se efectuează doar cu mănuşi. Totodată, medicul indică tratamente cu antialergice şi corticoizi.

O metodă revoluţionară de a slăbi

REGIM ALIMENTAR PE GRUPE SANGVINE

SILUETĂ

Sutele de metode de slăbire, comprimatele-minune care promit silueta perfectă se soldează prea des cu eşec, urmate de pierderea speranţei privind revenirea la o greutate normală.

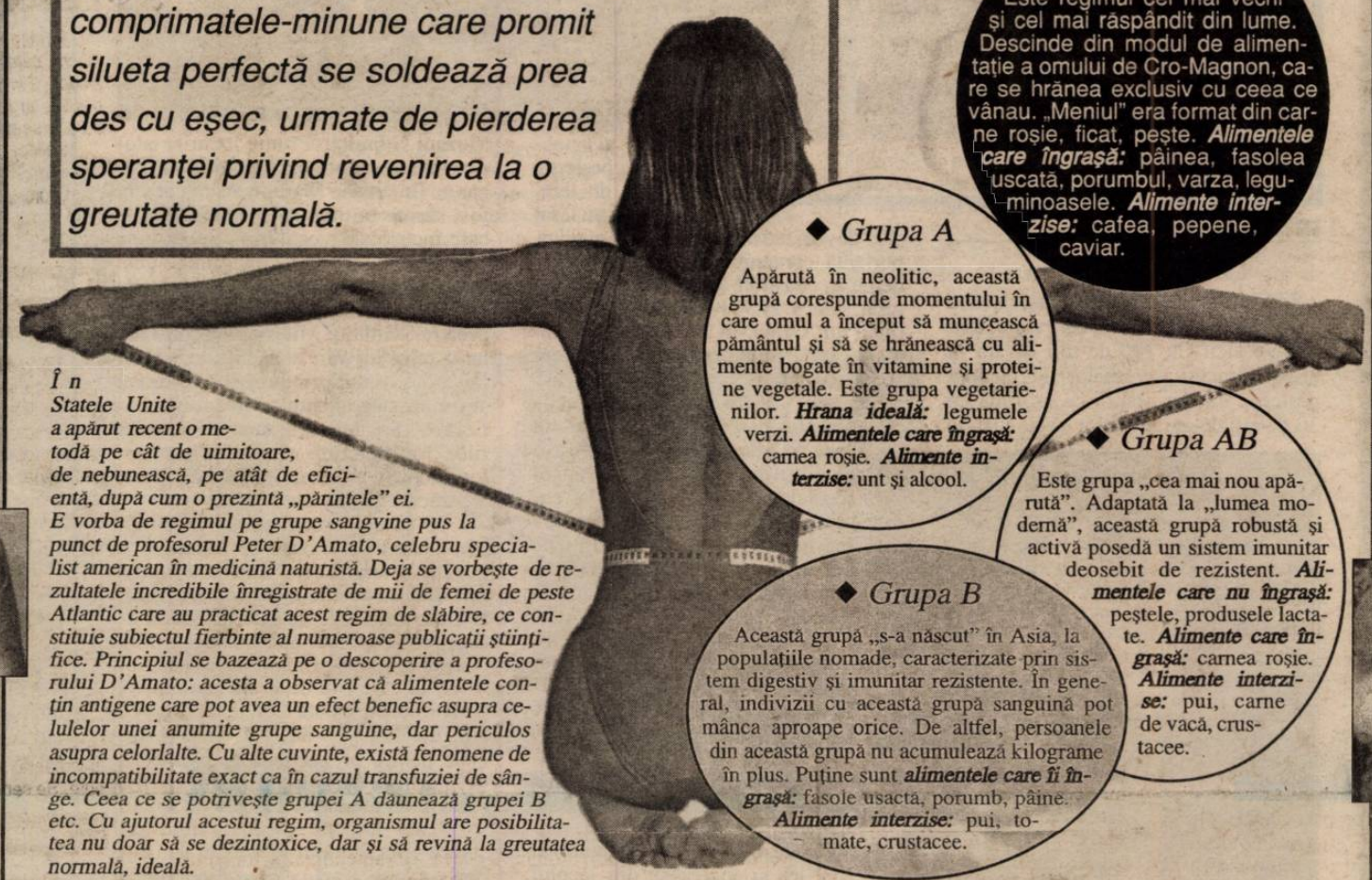

Î n Statele Unite a apărut recent o metodă pe cât de uimitoare, de nebunească, pe atât de eficientă, după cum o prezintă „părintele" ei. E vorba de regimul pe grupe sangvine pus la punct de profesorul Peter D'Amato, celebru specialist american în medicină naturistă. Deja se vorbeşte de rezultatele incredibile înregistrate de mii de femei de peste Atlantic care au practicat acest regim de slăbire, ce constituie subiectul fierbinte al numeroase publicaţii ştiinţifice. Principiul se bazează pe o descoperire a profesorului D'Amato: acesta a observat că alimentele conţin antigene care pot avea un efect benefic asupra celulelor unei anumite grupe sanguine, dar periculos asupra celorlalte. Cu alte cuvinte, există fenomene de incompatibilitate exact ca în cazul transfuziei de sânge. Ceea ce se potriveşte grupei A dăunează grupei B etc. Cu ajutorul acestui regim, organismul are posibilitatea nu doar să se dezintoxice, dar şi să revină la greutatea normală, ideală.

◆ Grupa 0

Este regimul cel mai vechi şi cel mai răspândit din lume. Descinde din modul de alimentaţie a omului de Cro-Magnon, care se hrănea exclusiv cu ceea ce vânau. „Meniul" era format din carne roşie, ficat, peşte. ***Alimentele care îngraşă:*** pâinea, fasolea uscată, porumbul, varza, leguminoasele. ***Alimente interzise:*** cafea, pepene, caviar.

◆ Grupa A

Apărută în neolitic, această grupă corespunde momentului în care omul a început să muncească pământul şi să se hrănească cu alimente bogate în vitamine şi proteine vegetale. Este grupa vegetarienilor. ***Hrana ideală:*** legumele verzi. ***Alimentele care îngraşă:*** carnea roşie. ***Alimente interzise:*** unt şi alcool.

◆ Grupa AB

Este grupa „cea mai nou apărută". Adaptată la „lumea modernă", această grupă robustă şi activă posedă un sistem imunitar deosebit de rezistent. ***Alimentele care nu îngraşă:*** peştele, produsele lactate. ***Alimente care îngraşă:*** carnea roşie. ***Alimente interzise:*** pui, carne de vacă, crustacee.

◆ Grupa B

Această grupă „s-a născut" în Asia, la populaţiile nomade, caracterizate prin sistem digestiv şi imunitar rezistente. În general, indivizii cu această grupă sanguină pot mânca aproape orice. De altfel, persoanele din această grupă nu acumulează kilograme în plus. Puţine sunt ***alimentele care îngraşă:*** fasole uscată, porumb, pâine. ***Alimente interzise:*** pui, tomate, crustacee.

Câtă apă pierdem pe zi?

Ni se repetă permanent că e bine pentru sănătate să bem aproximativ 2 litri de apă pe zi (în 24 de ore). Multora dintre noi ni se pare a fi o exagerare. Ce se întâmplă pe parcursul unei zile cu toată această cantitate de apă? Când se consumă? Iată câteva repere:

– 0,05 litri – în timpul mersului (1/2 h)
– 0,01 litri – în timp ce ne spălăm (1/2 h)
– 0,06 litri – în timpul diferitelor activităţi legate de menaj (1/2 h)
– 0,75 litri – în timpul muncii la birou (8 h)
– 0,014 litri – în timpul afectat bucătăriei (1/2 h)
– 0,03 litri – în timpul şofatului (1/2 h)
– 0,09 litri – în timpul mesei (1 oră şi jumătate)
– 0,264 litri – în timpul petrecut în faţa televizorului, cititului sau a altor preocupări sedentare (trei ore şi jumătate)
– 0,74 litri – în timpul celor 8 ore de somn.

Kilograme de puf sau de plumb?

La greutate egală, grăsimea (formată din celule grăsoase) reprezintă cu un sfert mai mult decât componentele slabe (oase, muşchi, viscere, apă). Chiar dacă două persoane au aceeaşi greutate, cea cu mai multă masă de grăsime pare mai grasă decât persoana cu mai multă masă musculară. În timp ce componenta de grăsime la bărbatul adult atinge în medie 15 la sută din greutatea corpului, la femeie aceasta oscilează în jurul cifrei de 23 la sută, ajungând la vârsta de 60 de ani la 35 la sută şi chiar mai mult.

Nu vă temeţi de un nou început!

– Corespondenta noastră d-na F. din Caracal ni se adresează într-un moment de cumpănă a vieţii sale de familie: a fost nevoită să divorţeze din cauza infidelităţii soţului iar acum ar dori să-şi reconsidere sentimentele faţă de el. Ce sfat îi putem da?

– Stimată doamnă F., dilema dumneavoastră este firească, pentru că sunteţi la o vârstă la care orice decepţie poate costa foarte mult. Dar şi singurătatea ne macină...

Faptul că aţi divorţat de soţul dumneavoastră atunci când simţeaţi că nu mai puteţi fi alături de el nu este un lucru rău. Probabil că, dacă aţi fi rămas împreună, v-aţi fi gândit mereu şi mereu la infidelitatea lui şi l-aţi fi bănuit, poate pe nedrept, în fiecare zi, aşa cum aţi şi făcut înainte de a vă hotărî să vă despărţiţi. De multe ori, gândurile noastre ne sunt cei mai mari duşmani şi pun stăpânire pe noi, ne fac nefericiţi, oricât am încerca să luptăm cu asta. Dimpotrivă, cu cât vrem să ne eliberăm de un mod de gândire, cu atât gândim mai mult în felul acela. Singura soluţie, deşi nu are efect întotdeauna, este confruntarea cu realitatea, adunarea de dovezi împotriva îndoielilor noastre.

Acest lucru s-a întâmplat după ce aţi divorţat, aţi constatat, în ani, că soţul dumneavoastră nu mintea atunci când vă spunea că totul s-a terminat între el şi tânăra colegă. Dar mă îndoiesc că aţi fi putut crede asta înainte, după cum eraţi de mâhnită şi înverşunată.

Pe de altă parte, s-ar putea ca, în urma divorţului, soţul dumneavoastră să-şi fi dat cu adevărat seama că vă iubeşte şi că sunteţi singura femeie pe care o doreşte în viaţa lui. Poate, dacă nu divorţaţi, ar fi rămas cu tânăra prietenă mai mult timp, sau ar mai fi avut şi alte aventuri, pentru că dumneavoastră eraţi oricum aproape, eraţi „a lui" şi asta îi conferea un sentiment de siguranţă, de confort. La vârsta aceea, mulţi bărbaţi încearcă „să întinerească" printr-o serie de aventuri care, deşi nu durează mult, pot răni inima femeii care le-a stat alături o viaţă.

Acum trebuie să vă gândiţi la sentimentele pe care le aveţi faţă de el, să uitaţi ce s-a întâmplat în trecut, pentru că nu este nimic rău în a încerca un nou început. Aveţi trei copii în comun, care cred că ar fi foarte fericiţi dacă părinţii lor ar petece împreună ultima perioadă a vieţii. Dar nu pentru ei ar trebui să vă împăcaţi cu fostul soţ, ci pentru dumneavoastră şi el, pentru că vă iubiţi încă şi este păcat să staţi singuri, fiecare în casa lui şi să regretaţi anii care v-au despărţit. Niciodată nu este prea târziu pentru a o lua de la capăt, cu atât mai mult cu cât partenerul nu este un străin, ci, după cum ne mărturisiţi, este ceea mai dragă fiinţă din lume.

Orgoliile nu-şi au rostul în asemenea situaţii. Dacă sunteţi sigură de ceea ce simţiţi, aveţi curajul să-i împărtăşiţi şi fostului soţ sentimentele şi gândurile şi reparaţi acum ce a stricat el acum 5 ani. Ar fi, până la urmă, o poveste cu final fericit, nu-i aşa?

Rubrică realizată de
MIHAELA DOROBANŢU

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

Arborele Ginkgo Biloba

DOMNUL CRISTIAN ALDEA din Breaza, jud. Prahova, *ne-a trimis o scrisoare la redacţie, în care răspunde unei întrebări mai vechi adresate acestei rubrici de ing. Niciphor din Timişoara, în legătură cu arborele Ginkgo Biloba, care are virtuţi medicinale: „Un articol despre această plantă a apărut, sub semnătura mea (Cristian Aldea n.r.) chiar într-o revistă din Timişoara („Diana"), editată de A.j.V.P.S. Timiş. Pentru început, pe scurt, vă pot spune că acest arbore este un descendent al unei flore vechi de 300 milioane de ani. Are o neasemuită coroană cu flori aurii şi un mod de înmulţire mai apropiat de lumea animală decât de cea vegetală. Sunt arbori de două sexe. Polenul (partea masculină), diseminat în atmosferă, fecundează „ovulele", care seamănă cu ouăle de găină. Au o materie galbenă cu care se hrăneşte embrionul, asemănătoare gălbenuşului de ou. Dar, foarte rar se întâmplă să iasă „pui". Ouăle nefecundate nu rezistă mult timp, ele având nevoie de o temperatură constantă (ca la clocitoare). Asta a dus la*

dispariţia masivă a reprezentanţilor ordinului Ginkgoales, din care a rămas doar varianta Biloba. Acest fapt face ca ouăle fecundate să depăşească greutatea lor în aur. Comercializarea se face doar către grădinile botanice sau în interes ştiinţific. Pe piaţa neagră din statele Asiei sunt vândute (ca afrodisiace) la preţuri ce depăşesc uneori 40000 de dolari kg. Nu ştiu să deţină cineva (persoană particulară) un asemenea arbore. Dar, dacă el există, în Cluj-Napoca (la Grădina Botanică) ar fi probabil singurul loc din ţară în care ar putea trăi. Pentru mai multe informaţii, îmi puteţi scrie pe adresa: Cristian Aldea, Al. Parcului 7, ap.11, Breaza, jud. Prahova.

Picior amputat

DRAGNEA EMILIAN din Râmnicu-Vâlcea. *Diagnosticul de osteomielită cronică şi indicaţia chirurgicală privind amputarea unei porţiuni din piciorul afectat este într-adevăr „un şoc, mai ales pentru o persoană care mai are destul de mulţi ani până la vârsta pensionării". Dar, până la urmă trebuie să acceptaţi ideea că altă soluţie nu e, că temporizarea unei decizii vă poate pune viaţa în pericol, prin apariţia unor complicaţii imposibil de stăpânit mai târziu (complicaţii renale, metastaze etc.). După cum spuneţi, în prezent, piciorul e afectat şi de ulceraţii, uneori pierdeţi controlul asupra lui ca şi cum ar fi paralizat, durerile sunt insuportabile şi, de peste 15 ani, cu intermitenţe, aţi avut probleme cu boala, după aparente vindecări succesive v-aţi confruntat cu numeroase recidive. Încercaţi să acceptaţi situaţia, fiind convins că numai prin îndepărtarea chirurgicală a ţesuturilor infectate (os şi muşchi) se ajunge ca la sfârşitul intervenţiei partea restantă să fie curată, viabilă, cu vascularizare funcţională, care să permită antibioticelor să pătrundă până la limita extremă a fostului focar de infecţie. Durata medie de spitalizare este de 60 de zile, iar după externare, se face o supraveghere medicală pe termen lung (3-6 luni) pentru identificarea în timp util a oricărei recidive, precum şi pentru pregătirea în vederea protezării.*

Pagină realizată de
AURORA POPESCU

Zone cosmice cu timp inversat

Oricine a scăpat pe jos o canâ sau o farfurie din care s-a ales praful! Dar ce-aţi zice dacă, luând acea mână de cioburi şi lăsându-le să cadă pe podea, aţi obţine o canâ sau o farfurie întreagă? Desigur, este practic imposibil – doar experienţa ne-a demonstrat-o cu încăpăţânare – fapt ce probează că

timpul nu are decât o „direcţie" bine definită, una şi aceeaşi mereu. Altfel spus, universul evoluează fără-ncetare către o stare mai puţin structurată, mai puţin ordonată, mult mai haotică. Dar se pare că ar putea exista în spaţiu zone în care timpul se scurge invers, zone în care cioburile se „lipesc" reconstituind obiectele iniţiale! Calculele fizicianului Lawrence Schulman, de la Universitatea din Clarkson (SUA), arată că astfel de zone ar putea exista chiar şi în galaxia noastră, la câteva sute de ani-lumină de Terra. Aceste relicve ale unui viitor îndepărtat ar conţine stele care au încetat să mai strălucească, dar a căror gravitaţie o putem percepe. Asemenea obiecte cosmice ar putea constitui o parte din acea „materie lipsă" din Univers, prevăzută de teorie, dar de negăsit. La hotarul dintre materia „clasică" şi această masă cu timpul inversat ar exista zone în care timpul nu ar mai avea direcţie, rămânând „încremenit"! Se prea poate ca în astfel de zone să fie localizat tărâmul tinereţii fără bătrâneţe şi al vieţii fără de moarte, din celebrul basm. Iată un subiect la care putem reflecta... mult timp!

OMG – reversul medaliei...

O nouă experienţă a demonstrat efectul catastrofal pe care îl poate produce introducerea unui organism modificat genetic (OMG) într-o populaţie. OMG despre care este vorba a fost un peştişor japonez de acvariu, Oryzias latipes, pe care cercetătorii de la Universitatea din West-Lafayette (Indiana, SUA) l-au „perfecţionat" cu o genă de creştere. Peştele mutant este mult mai mare decât ceilalţi şi produce mai multe icre mult mai repede. Patrimoniul genetic modificat se răspândeşte, aşadar, foarte rapid în acvariu. Însă reversul medaliei este teribil: aceşti OMG au, paradoxal, faţă de ceilalţi peşti, mari dificultăţi în a atinge vârsta reproducerii. Cercetătorii au simulat pe calculator introducerea a 60 de OMG în mijlocul unei populaţii naturale de 60000 de peşti. Urmarea? O adevărată catastrofă: sunt suficiente doar 40 de generaţii pentru ca ansamblul populaţiei să se stingă... Aşadar, joaca geneticienilor „de-a Demiurgul" poate deveni un cosmar pentru biodiversitatea Terrei, mai ales dacă lucrurile scapă de sub controlul raţiunii. (A.H.)

Gibraltar
un paradis al naturii

STRÂMTOARE *În extremitatea sudică a Peninsulei Iberice, din adâncurile apelor Mediteranei ţâşneşte spre cer stânca Gibraltarului, străjuind strâmtoarea cu acelaşi nume.*

IRINA STOICA

Datorită acestor factori a existat o succesiune de civilizaţii care şi-au lăsat urmele aici. Cu 100 de mii de ani în urmă oamenii cavernelor au populat peşterile din jur pentru ca în urmă cu 30 de mii de ani locul lor să fie luat de

reprezentanţi ai neoliticului. Apoi peşterile au fost locuite de fenicieni iar romanii au lăsat şi ei dovezi ale trecerii lor. Cea mai importantă comunitate a vremurilor moderne au construit-o arabii care au capturat stânca în 711, schimbându-i numele din Calpe, în Jebel Tarik (Muntele Tarik, după numele celui care cucerise ţinutul).

În anul 1160 a început construcţia oraşului şi din acel moment tot ceea ce a însemnat civilizaţie`s-a polarizat în jurul lui. De-a lungul secolelor, arabii, spaniolii şi englezii au luptat pentru cucerirea acestui paradis al naturii. În cele din urmă, în 1713, el a revenit Marii Britanii prin tratatul de la Utrecht.

Succesiunea diferitelor civilizaţii se reflectă în întregul patrimoniu cultural şi, mai presus de toate, în arhitectură. În aceşti şase kilometri pătraţi se află temple ale unor religii diferite şi eşti înconjurat de-o mixtură de construcţii seculare. Există aici palate arabe din secolul al XIV-lea, monumente spaniole din secolul al XIV-lea şi englezeşti din secolul al XV-lea. Toate constituie mărturii despre trecutul acestui ţinut aşa cum cele mai importante relicve istorice sunt depuse în Muzeul Gibraltar. Printre locurile istorice trebuie menţionat Cimitirul Trafalgar şi Tunelurile Marelui Asalt care au fost săpate în timpul luptelor. Zidurile care înconjoară vechiul oraş sunt bine conservate oferind imaginea unei fortificaţii sigure. Printre evenimentele culturale se remarcă spectacolele din peştera Sfântului Michael. Decorul natural, alcătuit din stalactite şi stalacmite, desăvârşit prin jocurile de lumini şi frumuseţea talentului uman, oferă în fiecare vară bucurii imense spectatorilor. Multe dintre ocupaţiile oamenilor, inclusiv armata, oglindesc aspecte ale trecutului din acest ţinut.

Cei şase kilometri pătraţi constituie în acelaşi timp o oază de frumuseţi şi bogăţii naturale. Aici trăiesc trei sferturi dintre speciile europene de păsări şi cresc şase sute de diferite specii de flori sălbatice. Tot aici întâlneşti în libertate macacul şi mai multe specii de lilieci în cele 140 de grote naturale. În partea de est există o vegetaţie specifică dunelor şi s-au luat măsuri speciale pentru prezervarea acestui paradis al naturii care atrage pe lângă turişti şi un mare număr de oameni de ştiinţă.

Reală atracţie pentru ornitologi, stânca Gibraltarului este locul de unde poate fi observată cel mai bine migraţia păsărilor şi tot locul unde oceanografii sunt mai prieteni ca oriunde cu vieţăţile marine, dintre care cei mai apropiaţi sunt delfinii.

Seducţii africane

RITUALURI *Doi amecani, Angela Fisher şi Carol Beclwith, etnografi şi fotografi, au străbătut continentul african, timp de10 ani, culegând obiceiuri pe cale le dispariţie din 26 de ţări.*

Dintre acestea seducţia ocupă un locruntaş. Fetele shai, din estul Ghanei, înainte de a trece la`arsta adultă şi măriţiş, sunt iniţiate de femeile vârstnice cu trebuie sedus viitorul soţ, prin arta muzicii şi mai ales a dhsului, putând, în acest mod să-şi etaleze farmecul înainte pretendenţilor. Bogăţia şi rangul lor social sunt simbolizate prin coliere din perle de sticlă, ce le înconjoară gâtul. Tribi Dinko trăieşte pe câmpiile din sudul Sudanului. În timpul sezonului secetos întreaga suflare îşi conduce turmele către ţastinile afluenţilor Nilului. Ci ei îşi stabilesc tabăra ţnă la apropierea ploilor, prioadă în care tinerele realizează legături în vederea căniciei. Fetele, pentru a-i seuce pe cei cu care eventu se vor căsători, pun un orset de perle, bine ajustat pe corp, iar o dantelă lună, plasată pe partea dorsa a trupului, indică rangul i gradul de bogăţie ce cortă în numărul de animale e-i aparţin. În Namibia, soile himlea îşi seduc soţii ngându-şi corpul cu o vantate de argilă de culoare gîben-roşiatică, iar podoaba apilară, aranjată în stilul adiţional, este împodobită c bijuterii. Pentru tinerele tbului Turkana, din Kenya, căsătoria este un eveniment majc. Un colier plasat pe spate, cu trei pandantive, indică pregătirea africanei pentru căsătorie, putând fi abordată în acest cop. Tinerii tribului Dokota, purtând măşti din scoarţă de pac şi frunze, ies din pădurea sacră, o dată pe an, pentru prinde într-un dans îndrăcit şi a seduce fetele ce sunt pregtite de măriţiş.

AIREL DIANU

Ţara muzeelor în aer liber

CIVILIZAŢIE *De-a lungul mileniilor, Iordania s-a situat la confluenţa unora din cele mai strălucitoare civilizaţii umane, care şi-au dat întâlnire în zona Văii Iordanului.*

Sanctuarul lui Zeus de la Jeraş

Fie că este vorba de civilizaţiile mesopotamiană, egipteană sau minoică, apoi de cea elenistică, romană, bizantină şi arabă, toate operele arhitectonice şi de manufactură sunt aduse la lumină şi conservate în numeroasele şantiere arheologice ce împânzesc această ţară. Dar istoria cultural-artistică a acestei regiuni a Orientului Apropiat debutează într-o perioadă 9-10 mii de ani înainte de Christos. Statuete de lut pictate în acea epocă a neoliticului atestă faptul că Valea Iordanului a fost unul din locurile de trecere a valurilor de migrare populaţională dinspre Africa spre Eurasia. Pe lângă recipiente şi alte obiecte strict utilitare, la En Şazal s-au descoperit figurine antropomorfe şi zoomorfe aparţinând unui cult idolatric încă nedescifrat. Ulcioarele gigantice, datând din mileniul IV i.Ch. şi găsite la Abu Amid uimesc prin tehnica fabricării şi misterul inscripţiilor. Mormintele şi templele de la Jawa şi Pella, ca şi edificiul de cult descoperit lângă Amman (capitala Iordaniei) dovedesc o adaptare arhitectonică unică în lume, între urbanism propriu-zis şi viaţa nomadă, pastorală a majorităţii locuitorilor. Cetăţile-stat erau dedicate unei elite a societăţii. Fascinantul palat de la Iraq-el-Amir ne aduce aminte de epoca elenistică (predominantă în nordul ţării), după cucerirle lui Alexandru Macedon. Ulterior, din al doilea secol d.Ch., găsim puternica influenţă greacească şi romană în Templul lui Zeus de la Jeraş. În secolul IV d.Ch., Valea Iordanului devine teritoriu creştin-bizantin. La Khirbet-es-Samra şi Umm er-Rasas sunt ridicate biserici având drept pardoseală polichrome mozaicuri cu scene din Noul Testament. După anul 636, Iordania trece sub dominaţie arabă. Reşedinţele califilor sunt însoţite de moschei ce se remarcă prin fresce de o mărime impresionantă, precum cea de 350 de metri pătraţi de la Qusair Amra – unde găsim nuduri, scene mitologice, repere zodiacale, invocaţii cultuale. Prin toate aceste vestigii aduse la lumină prin neîntrerupte cercetări arheologice multinaţionale, Iordania se remarcă drept una din marile perle culturale ale lumii, depozitară a unor inestimabile capodopere antice.

Palatul de la Iraq-el-Amir

PAUL IOAN

IGUANELE
nu mor de foame

Doi cercetători care au urmărit timp de 20 de ani viaţa iguanelor din Galapagos au observat că în perioadele în care acestea nu dispun de hrană, talia lor se micşorează cu un procent de aproximativ 20 la sută (în jur de 7 cm), această „ajustare" corporală ajutându-le să supravieţuiască. Perioadele de foamete sunt corelate cu fenomenul El Niño care distruge o mare parte din algele cu care se hrănesc iguanele. Această transformare morfologică nu este însă ireversibilă, iguanele recăpătându-şi dimensiunile iniţiale în perioadele în care algele cu care se hrănesc sunt din abundenţă.

(D.M.)

PUBLICITATE PUBLICITATE PUBLICITATE PUBLICITATE

PCNET
quality internet solutions

5 ore : 3 USD + TVA
10 ore : 6 USD + TVA
20 ore : 10 USD + TVA
50 ore : 20 USD + TVA
100 ore : 35 USD + TVA

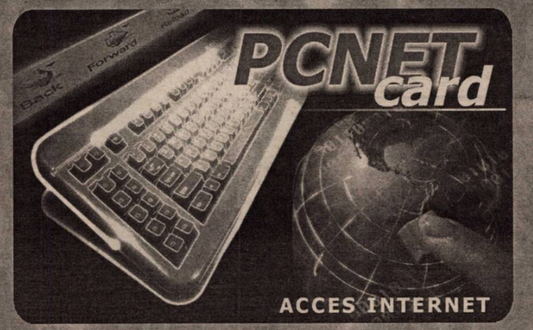

PCNET DATA NETWORK S.A.
Splaiul Unirii 10, bl B5, sc 2, et 1
70421, Bucuresti, Romania
Tel: 330-2801, Fax: 3302842
www.pcnet.ro

Moleculă cu chip de celulă!

Douglas Philp şi colegii săi de la Universitatea din Birmingham (Anglia) au sintetizat recent o moleculă organică în stare să-şi asambleze singură componentele chimice necesare reproducerii ei. Denumită R 1, această moleculă nu are metabolism propriu şi deci nu poate fi socotită că este vie. În orice caz, ea confirmă ipoteza că viaţa ar fi putut foarte bine să apară având ca punct de pornire astfel de molecule organice simple, capabile să se reproducă.

Ţestoasa lui Darwin

George este una din ultimele exemplare de ţestoase gigant aparţinând speciei Geochelone nigra, observată de Darwin pentru elaborarea teoriei sale a evoluţiei. Mai grav este faptul că acest mascul de 400 kg este ultimul reprezentant al subspeciei Geochelone

nigra abingdoni. Dacă acest locuitor al Insulei Pinta, din Arhipelagul Galapagos, nu-şi găseşte mai repede o „tovarăşă de viaţă", această subspecie de ţestoase gigant se va stinge odată cu el, aşa cum s-a întâmplat deja cu alte 15 subspecii. Biologii au descoperit, pe baza analizelor genetice, o posibilă „mireasă" tocmai în Chile, aparţinând unei alte subspecii care se înrudeşte cu subspecia ameninţată...

Minimul genetic vital

Care este lista minimală de gene esenţiale pentru viaţă? La această întrebare, care s-a ivit în ultima vreme, Craig Venter, genetician la centrul TIGR din Rockville (SUA), pare să aducă un început de răspuns: pornind de la bagajul genetic al bacteriei Mycoplasma genitalium, un parazit al căilor genitale şi urinare care nu are decât 517 gene, şi suprimând la întâmplare un anumit număr de gene, el a descoperit între 265 şi 350 de gene absolut necesare vieţii. Aceste cercetări vor permite crearea unei specii vii artificiale foarte simplificate care ar putea deveni, spre exemplu, o teribilă armă biologică. Toate acestea fac necesară şi binevenită o dezbatere bioetică: printre genele „vitale" recenzate de studiu, aproape o sută au o funcţie încă necunoscută... aşa încât e foarte posibil ca, prin astfel de idei „creaţioniste", omul să întredeschidă cutia Pandorei şi pe urmă – Dumnezeu cu mila! (A.H.)

Viitorul aparţine spaţiului

Ce mai fac foştii astronauţi?!

Prof. Dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

Mai întâi echipajul APOLLO-11: primul om pe Lună, Neil Armstrong, s-a retras ca profesor la Universitatea din Cincinatti; dr. ing. Edwin Aldrin, general pensionar, a activat consilier la două firme, iar Michael Collins a devenit subsecretar de stat. Dintre cosmonauţi, Konstantin Feoktistov (Voshod, sept. 1964) a ajuns academician; Alexei Leonov (Voshod, mart. 1965) şi Vladimir Şatalov (Soiuz, ian. 1969) s-au pensionat ca generali-profesori la Academie, iar Vitali Sevastianov (Soiuz, iun. 1970) este... membru al Dumei de Stat a Rusiei! Veteranul Charles „Pete" Conrad (GEMINI, APOLLO, SKYLAB) a părăsit NASA încă din anul 1974 pentru a deveni vicepreşedinte al unei firme de telecomunicaţii, apoi tot vicepreşedinte, dar la McDonnell Douglas (!); în prezent conduce propria sa firmă. După ce a fost avansat general de brigadă (1974) şi numit director operativ la Houston, Frank Borman (APOLLO-8, dec. 1968) s-a pensionat şi a devenit... predicator laic! Harrison Schmitt, geologul din ultimul zbor Apollo (APOLLO-17, dec. 1972) s-a retras în 1975 de la NASA pentru a deveni... senator al statului New Mexico! Încă din 1972 foştii coechipieri din zborul APOLLO-15 (iul.1971) James Irwin şi Alfred D.Worden au părăsit NASA pentru a întemeia fundaţia HIGH FLIGHT, la care s-a alăturat în 1975 şi William Pogue (SKYLAB-3, nov. 1973)! Dintre astronauţii care au zburat mai recent, un caz aparte este James Adamson (ATLANTIS, aug. 1991), care a fost solicitat să conducă un departament în Ministerul Apărării al SUA...

În general, NASA şi-a promovat foştii astronauţi în posturi de manageri, în care experienţa lor s-a dovedit foarte utilă. Astfel, Fred Haise (APOLLO-13, iul 1970), a fost numit în 1973 director tehnic al programului de integrare a aparatelor orbitale ale navetelor, post deţinut până atunci de Don Eisele (APOLLO-7, oct.1968). După ce a fost Administrator asociat al NASA, Richard Truly (COLUMBIA, nov. 1981) a devenit chiar... Administratorul NASA!

Tot în staff-ul NASA, Frederick (Gregory CHALLENGER, apr. 1985) a fost administrator asociat pentru siguranţa zborurilor pilotate, iar Bryan O'Connor (ATLANTIS, nov. 1983) a fost până în 1996 administrator asociat pentru zborurile navetelor. La Kennedy Space Center, director pentru integrarea navetelor a fost numit Loren Shriver (DISCOVERY, ian. 1985), iar Robert Crippen (COLUMBIA, apr. 1981) a îndeplinit succesiv funcţiile de director al cosmodromului, şef al operaţiilor de zbor, iar acum aceea de Preşedinte al Institutului american pentru aeroastronautică (AIAA)! La Centrul de la Houston, Brewster Shaw (COLUMBIA, nov. 1983), James Wetherbee (COLUMBIA, nov. 1990) şi Steven Hawley (DISCOVERY, dec. 1984) au fost directori de zbor, pe când John Young (GEMINI, APOLLO, SPACE SHUTTLE) şi Donald McMonagle (DISCOVERY, apr. 1991) au fost consilieri pentru programe speciale! Între 1990 şi 1997, Franck Culbertson (ATLANTIS, nov. 1990) a răspuns de cuplările navetelor cu staţia MIR!

(Va urma)

RECALIFICARE *Mulţi astronauţi americani şi ruşi şi-au căutat alte slujbe după „pensionare".*

radio CONTACT
O 9 EXPRIMARE

ARAD	65,95 FM	CHIŞINĂU	100,9 FM
BUCUREŞTI	96,1 FM	CRAIOVA	71,12 FM
BUZĂU	69,8 FM	FOCŞANI	95,4 FM
BAIA-MARE	88,5 FM	HUNEDOARA	92,1FM
BOTOŞANI	93,1 FM	IAŞI	91,9 FM
BRAŞOV	105,5 FM	PITEŞTI	90,7 FM
CÂMPULUNG		PLOIEŞTI	92,8 FM
MUSCEL	94,1 FM	RM. VÂLCEA	66,14 FM
CLUJ	89,8 FM	REŞIŢA	70,79 FM
CĂLĂRAŞI	101,8 FM	SIBIU	91,8 FM
CONSTANŢA	91,1 FM	TG. MUREŞ	90,2 FM

http://www.radiocontact.ro

Poduri prea îndepărtate

VÂNTUL
duşmanul podurilor prea lungi

MIHAELA DOROBANŢU

Nici măcar tehnicile cele mai moderne nu par să fie o garanţie totală în faţa forţelor naturii! Mai mult, podurile „noi" par a fi mai expuse decât cele „vechi" – dovada invocată cel mai adesea fiind podurile construite în antichitate şi care au rezistat până astăzi. O spectaculoasă demonstraţie a fost oferită de inundaţiile din Piemont, când podurile vechi au rămas toate în picioare. De fapt însă, după părerea specialiştilor, este mai curând vorba de o... „selecţie naturală", căci nu vom şti probabil niciodată câte din podurile de acum câteva sute sau câteva mii de ani au căzut la vremea lor. Cert este că nu mult invocata rezonanţă poate avea efectele cele mai distrugătoare. Cine nu-şi aminteşte nenumăratele poveşti cu detaşamente militare care, mergând în cadenţă peste un pod, au determinat dărâmarea lui! Duşmanul principal rămâne vântul, unul din exemplele cele mai cunoscute fiind cel al unui pod din Seattle care a căzut la 7 noiembrie 1940 în doar câteva minute sub atacurile unui vânt care sufla cu 75 km/oră. Şi atunci?

Pendulul salvator

Iată o soluţie posibilă: un pendul incorporat în structura podului care, aşa cum se întâmplă în cazul zgârie-norilor, atunci când vântul bal nseaza într-o parte podul, el începe să oscileze în sens contrar, echilibrând automat totul. Un asemenea pendul (unul uias, desigur) a fost instalat pentru prima oară în unul din turnurile de 283 m înălţime ale marelui pod de la Akashi, în Japonia, cu o lungime de aproape 4 km şi şase benzi de circulaţie auto. Ideea pe care încearcă însă acum să o pună în practică proiectanţii este montarea de pendule... la nivelul străzii, pentru a face şi mai eficientă contrabalansarea. Interesant, dar o altă soluţie se prefigurează şi ea este poate cu adevărat surprinzătoare:

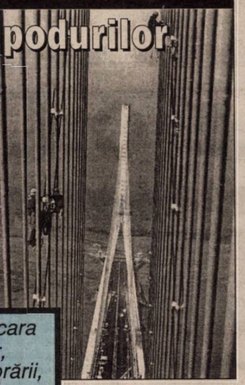

Adio metalelor!

Oţelul este materialul cel mai expus atât intemperiilor, cât şi coroziunii din cauza sărurilor antiîngheţ folosite pentru întreţinere. De aceea specialiştii au încercat să studieze şi alte materiale. Care s-ar putea să revoluţioneze construirea podurilor în viitor. Unul din acestea conţine răşini polimerizate care „leagă" între ele fibrele de sticlă sau carbon, dând un fel de beton armat din... plastic. Mult mai uşor deci, mai robust, mai rezistent la coroziune. Ca să nu mai vorbim că este şi de preferat din punct de vedere estetic, deoarece poate fi colorat în aşa fel încât să se integreze cât mai bine în mediul unde este plasat. Iar faptul că materiale de acest tip au fost deja folosite la celebrul Stealth – avionul invizibil al forţelor aeriene americane – că şi la construcţia unor rachete de tenis şi crose de golf superperformante, este o dovadă în plus că se poate conta pe el. De ce nu, în curând, poduri întregi realizate din asemenea materiale! Un exemplu de pod „din plastic" se poate vedea astăzi la Aberfeldy, în Scoţia – este drept, doar un pod „pietonal", dar oricum o mare promisiune pentru viitor.

INOVAŢIE *Pentru a contracara duşmanul numărul unu al podurilor, vântul, cineva a avut ideea încorporării, în structura metalică a unui pendul.*

„YETI – oamenii zăpezilor” 2

PORTRET *Martorii care s-au întâlnit cu aceste fiinţe nu pot jura cu mâna pe inimă că-i vorba de un om sau de-o maimuţă antropoidă.*

DAN APOSTOL

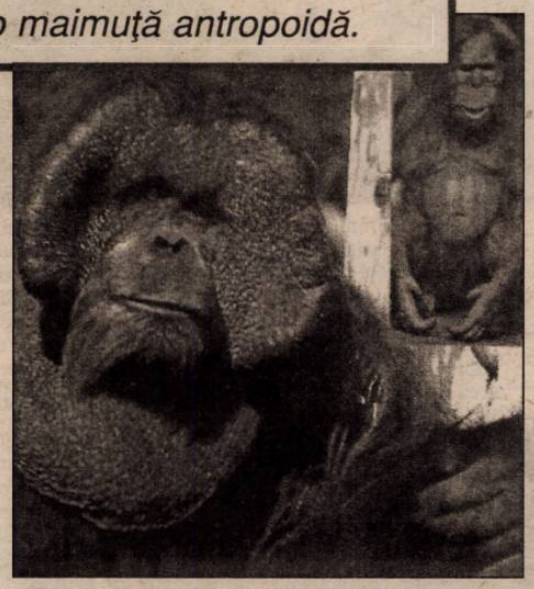

Culoarea creaturilor variază de la roşu-portocaliu la castaniu închis sau chiar negru şi ele nu sunt niciodată confundate de localnici cu urşii himalayeni, cu langurii sau cu maimuţele cu nas cârn. Martorii spun că „Yeti” are întreg corpul acoperit cu o blană deasă şi aspră. Uneori se lasă pe toate patru labele; în general însă, merge biped, chiar dacă aplecat înainte. Are umeri laţi şi labele din faţă (mâinile) atât de lungi încât, în poziţie bipedă îi ajung mai jos de genunchi. Chipul îi este lipsit de păr, mai curând omenesc decât simian, pe cap are plete lungi, iar orbitele sunt foarte adâncite. „Yeti” este extrem de puternic, putând să dezrădăcineze un copac mare ori să ridice şi să arunce aparent fără efort bolovani de zeci de kilograme. Trăieşte în pădurile de rhododendron şi desişurile de jnepeni, la altitudini de 2000-3000 m, urcând însă fără probleme la „etajul superior” (4000-6000 m altitudine) unde se adăposteşte în peşteri.

Ambele subspecii de „Yeti” himalayan sunt omnivore (nici nu ar putea fi altfel datorită mediului, puţin propice dezvoltării considerabile a vegetaţiei), şi vânează noaptea yaci, căprioare sau animale mai mici. Spre deosebire de „oamenii zăpezilor” din alte zone asiatice, „Yeti” himalayan atacă omul, atât indivizii izolaţi, cât şi satele. Motivaţia variază de la golirea depozitelor de hrană din aşezările nepaleze, până la încercarea de a goni intruşii (vânători, păstori, expediţii) de pe teritoriul propriu şi, nu în ultimul rând, răpirea femeilor pentru împerechere. Este interesant de remarcat că la toţi „oamenii zăpezilor”, indiferent unde sunt semnalaţi (teritoriile fostei URSS, India, China, Nepal, SUA, Canada) se întâlneşte aceeaşi problemă: datorită numărului foarte mic de indivizi şi răspândirii lor pe un teritoriu uriaş, supravieţuirea speciei este în pericol. „Oamenii zăpezilor” par conştienţi de acest fapt şi fac tentative disperate de a găsi un remediu, răpind femei pentru a-şi perpetua specia (remarcabil, nu s-a raportat niciodată vreo tentativă de acuplare cu maimuţe, ci numai cu femele dintr-o treaptă evolutivă superioară: *Homo Sapiens).*

Sunetele scoase de „Yeti” variază de la mormăituri şi răgete până la fluierături ascuţite, foarte puternice, care, modulate într-o succesiune rapidă şi precisă, par a se constitui într-un limbaj.

Nenumăraţi călători europeni şi şerpaşi nepalezi au afirmat că s-au întâlnit cu „Yeti”; dar primele rapoarte consemnate oficial datează din anii 1800-1810.

După cum se ştie, prezenţa britanică în subcontinentul indian a fost încă de la început marcată de conflicte aprige cu formaţiunile statale din zonă. Războiul pentru cucerirea Indiei a început în 1662 prin ocuparea oraşului Bombay de către englezi şi s-a sfârşit abia în 1893, prin alipirea la India a ultimelor teritorii cucerite de armata britanică în sudul Afganistanului. Aceste permanente războaie (duse până în 1833 de „Compania Indiilor de Est”, apoi direct de Coroana Britanică, până în 1877, când Regina Victoria a fost proclamată Împărăteasă a Indiei) au necesitat prezenţa a numeroase trupe profesioniste şi a unui corp de funcţionari civili bine pregătiţi.

În Nepal situaţia se prezenta oarecum diferit, Regatul Nepalez purtând un singur război cu Anglia (1814-1816) şi acceptând la finalul său protectoratul britanic, care a ţinut până la emanciparea de sub tutelă şi obţinerea independenţei propriu-zise (1948-1951). În toată această perioadă, prezenţa militarilor şi funcţionarilor civili britanici, deşi incomparabil mai redusă decât în India, a fost neîntreruptă.

În diverse misiuni de cartografiere, spionaj, expediţii oficiale sau particulare, ofiţeri, funcţionari civili, exploratori şi celebri vânători englezi au pătruns în Masivul Himalaya începând din anul 1800. Unul dintre primele rapoarte prestigioase despre „Yeti” datează din 1832, când ziarul *„Times”* publica articolul lui B.H. Hodgson, Rezident Britanic la Curtea Regală din Nepal. Într-o expediţie, hamalii săi localnici, trimişi în recunoaştere înaintea coloanei principale, s-au înapoiat gonind din răsputeri şi urlând că un „om sălbatic” a năvălit asupra lor din desişuri. Creatura atingea 2,5-3 m înălţime, mergea biped, nu avea coadă şi era acoperită din cap până-n picioare cu o blană lungă, deasă, de culoare roşcată. Hodgson a fost convins că oamenii văzuseră un urangutan. I-a însoţit până la locul unde întâlniseră monstrul, dar acesta nu a mai vrut să se arate, deşi s-a ţinut prin preajma coloanei timp de două zile, scoţând nişte urlete foarte ciudate, „aproape umane”, aşa cum englezul nu mai auzise la nici un animal din zonă.

(Va urma)

Amprente ale spiritualităţii noastre

Galaţi – Biserica Precista

Oraşul Galaţi este o aşezare străveche care, situată la răscrucea unor drumuri, s-a înscris pe lista marilor centre comerciale ale ţării. Vestigiile istorice şi arheologice evocă şi o viaţă spirituală neîntreruptă, care însă a trebuit uneori să fie pusă la adăpostul unor fortăreţe datorită invaziilor duşmane. O asemenea fortăreaţă a fost şi biserica Precista situată pe malul Dunării şi având hramul „Adormirea Maicii Domnului”. Veacuri în şir ea a constituit un loc de refugiu, adăpost sigur pentru locuitorii oraşului, fiind supranumită biserica-fortăreaţă.

Tradiţia atribuie construcţia acestei biserici lui Ştefan cel Mare dar documentele atestă înălţarea ei în 1645-1647 în timpul domniei lui Vasile Lupu (1634-1653). Este posibil însă ca acesta din urmă să fi reconstruit un edificiu mai vechi cunoscându-se dorinţa sa de desăvârşire. De altfel voievodul este şi ctitorul bisericii „Trei Ierarhi” din Iaşi, unul dintre cele mai frumoase monumente religioase din ţara noastră. Biserica este construită după obişnuitul plan cu cele trei încăperi: naos, pronaos altar, fiind dotată cu puternice turnuri, creneluri şi un foişor de veghe. Acesta se află pe latura vestică într-o turlă masivă care are în exterior, la primul etaj, drum de strajă. Sunt nelipsite, de asemenea, meterezele de atac.

Exteriorul este decorat cu două rânduri de firide despărţite de un brâu care împarte faţadele în două registre inegale. Important rămâne însă turnul care îndeplineşte funcţii multiple: ascunzătoare, post de strajă şi atac la nivel intermediar, şi clopotniţă la ultimul cat.

Biserica „Precistă” a fost concepută în genul bisericilor fortificate din Transilvania, cu podul prevăzut de jur-împrejurul bolţilor cu drum de strajă şi metereze. Planul acestui gen de fortificaţii este foarte asemănător cu cel al bisericii Sfântul Ioan Boteztorul din Iaşi, înălţată în 1631. În ultimele decenii ale veacului nostru, biserica a fost atent restaurată, redându-i-se întreaga strălucire de odinioară.

IRINA STOICA

Războaiele nevăzute ale serviciilor secrete

INFLUENŢE ALE C.I.A. asupra sistemului de securitate italian

Continuăm publicarea, în exclusivitate, unor fragmente din lucrarea „Servicii secrete străine”, vol. I (Autori: M. Ureche şi A. Rogojan, Ed. PACO, 1999). De astă dată, vom poposi în însorita Italie şi vom avea prilejul să vedem cum se „coace” o lovitură de stat de către serviciile secrete, sub „materna” oblăduire a CIA!... (A.H.)

Şeful serviciului secret militar pregăteşte o lovitură de stat

Giovanni De Lorenzo este desemnat de preşedintele republicii, Giovanni Gronchi, în funcţia de şef al Serviciului de Informaţii al Forţelor Armatei (S.I.F.A.R.). De Lorenzo este, în acelaşi timp, şi omul de încredere al C.I.A., care îl consideră ca fiind cel mai nimerit să controleze eventualele tendinţe „periculoase” ale preşedintelui. Şeful S.I.F.A.R era angajat într-o relaţie directă şi exclusivă cu serviciile secrete ale S.U.A. în realizarea obiectivelor unui plan anticomunist, codificat „Demagnetize”, prin care se urmărea reducerea influenţelor partidelor comuniste asupra guvernelor italian şi francez şi, în mod aparte, asupra sindicatelor, pentru a nu fi lezate interesele Statelor Unite în Italia şi Franţa. Guvernele celor două ţări nu trebuiau să cunoască nimic despre existenţa planului „Demagnetize”. Roberto Faenza avea să spună, în „Viaţa depravată”: „De acum înainte S.I.F.A.R. este legat de mâini şi de picioare de interesele guvernului S.U.A.”

Un prim exemplu al colaborării S.I.F.A.R. – C.I.A. este serviciul cerut de Colby lui De Lorenzo, de a instala microfoane la Palatul Quirinale şi în biblioteca Pontifului, la Vatican, cu scopul de a înregistra convorbirile personale ale preşedintelui Republicii şi ale Papei.

În anii 1959-1960, în contextul sus-menţionat, S.I.F.A.R. a realizat o fişare amplă, întocmind 157000 de dosare. O circulară internă a Biroului „D” (siguranţa internă) cerea structurilor subordonate investigarea amănunţită a tuturor parlamentarilor din jurisdicţia lor teritorială, operaţiunea fiind extinsă, printr-o directivă metodologică, asupra liderilor de partide şi sindicate,

Aldo Moro

industriaşilor, clerului şi diverselor organizaţii. Practic, toate persoanele care apăreau în notele şi rapoartele informative erau îndosariate. Cunoscutul om politic, Amintore Fanfani, avea un dosar de patru volume. Documentele publicate de Roberto Faenza în „Viaţa depravată”, evidenţiază că şeful antenei C.I.A. din Roma, Thomas Karamessines, i-a sugerat lui De Lorenzo să aprofundeze biografiile personale ale liderilor politici favorabili deschiderii spre stânga, cu scopul descoperirii celor uşor de şantajat. Între altele, i s-a cerut supravegherea severă a grupului de colaboratori ai lui Aldo Moro. Caracterul informaţiilor culese depăşea interesele de siguranţă a statului, aplicându-se regula „totul despre toţi”, ceea ce a intruzionat flagrant viaţa intimă a persoanelor. *Dacă iniţial, materialele informative de această natură aveau o sursă identificabilă, ulterior s-a renunţat la indicarea acesteia, adunându-se informaţii anonime, ceea ce a făcut posibilă confecţionarea şi răspândirea intenţionată de informaţii compromiţătoare care să fie apoi „culese” şi valorificate în scopuri evident politice.* Copiile tuturor dosarelor erau furnizate C.I.A. De Lorenzo, în urma unor combinaţii personale abile, devine, în 1962, comandant general al carabinierilor, dar îşi asigură, prin colaboratori de încredere, controlul pentru încă cel puţin doi ani asupra S.I.F.A.R. În acest fel, întregul aparat informativ era pus să aducă „informaţiile de care era nevoie”. Dosarele astfel realizate au fost folosite pentru construirea şi demolarea de cariere politice, în scopul împiedicării alianţelor politice între „centru” şi „stânga” sau a compromiterii lui Giovanni Leone, candidat la preşedinţie, în favoarea lui Antonio Segni, preferatul extremei drepte şi al lui De Lorenzo.

Dependenţa serviciilor secrete italiene de cele americane avea să se accentueze pe tot parcursul anului 1962, De Lorenzo semnând un nou memorandum elaborat de C.I.A. prin care se angaja să „programeze acţiuni de urgenţă; să intensifice finanţările forţelor care se opun cotiturilor politice; să sprijine acţiunile potrivite slăbirii unităţii socialiştilor şi să favorizeze eventualele sciziuni ale acestora”.

■ *Căldură sufletească în penitenciar*

Buretele care şterge PĂCATELE TINEREŢII

Ajunsă în braţele celei de-a doua tinereţi, ialianca Olga Dassina s-a trezit singură şi fără slujbă, după ce a parcurs meandrele unui mariaj furtunos, eşuat într-un lung şi dureros divorţ. Încercase mai multe meserii, dar nici una nu-i adusese decât satisfacţia supravieţuirii. Dorind să încerce ceva mai deosebit şi mai atrăgător financiar, Olga s-a decis pentru dura meserie de gardian. După ce a făcut şcoala necesară, ea a fost angajată la penitenciarul de femei Locarno, de lângă Palermo. Această ciudată opţiune avea să-i schimbe însă în mod fericit felul de a privi viaţa.

În vara trecută, începuse să-i atragă atenţia una din noile „pensionare" de la Locarno. Era vorba de o tânără de 22 de ani, Antonela, condamnată pentru complicitate la un jaf executat de o bandă din care făcea parte ca şofer. Ca în orice stabiliment de acest fel, se ştia totul – sau aproape totul – despre oricine. Nebănuind exact de ce a început s-o obsedeze prezenţa Antonelei acolo – pe care o observa mai ales în timpul meselor şi a lucrului în atelierul de croitorie al închisorii -, Olga a început să se intereseze discret despre trecutul proaspetei deţinute. Şi nu mică i-a fost supriza să afle că Antonela se născuse la Lecce, în anul 1977, din părinţi necunoscuţi. Fusese adoptată la vârsta de 3 luni de o familie din Lucarno, pe care o abandonase după terminarea liceului. Şi cum prietenul ei se ocupa cu afaceri dubioase, a fost şi ea atrasă în „aventuri" periculoase dincolo de lege. Rolul ei de şoferiţă era unul minor în timpul spargerilor făcute de complici în case mai arătoase...

Pentru Olga, durerea cronică a destinului ei a devenit brusc mai intensă. Era necăsătorită când adusese pe lume o fetiţă în 1977, la Lecce, pe care o părăsise încă din maternitate (unde-şi declarase un nume fals) şi plecase în nord să-şi caute un rost departe de familie. Religiozitatea intolerantă a părinţilor era de vină – se consola ea. Dar totul putea fi doar o coincidenţă. În memoria ei afectivă stăruiau, totuşi, câteva amănunte demne de a fi verificate: Antonela (numele ce-l dăduse bebeluşului), 23/6.08.1977 (numărul lui de ordine şi data naşterii, aşa cum figurau în registrele maternităţii) şi o pată brună deasupra încheieturii mâinii drepte şi o alta pe omoplatul stâng... Oare erau suficiente probe ale filiaţiei dintre ele?

Cu ajutorul primăriei din Lecce, Olga a aflat adresa părinţilor adoptivi. Aşa a primit confirmarea că Antonela era fiica ei. Familia Fabiano făcuse adopţia după un lung proces cu părinţii Olgăi, care doreau să-şi păstreze nepoţica. Însă circumstanţele financiare şi vârsta bunicilor îi determinaseră pe aceştia să consimtă la o custodie condiţionată, care după zece ani se transformase în adopţie definitivă... În fotografie sunt mama şi fiica, a căror surprinzătoare întâlnire în penitenciar poate fi considerată un miracol. În anul 2001 Antonela va fi iarăşi liberă, dar de data aceasta asupra destinului ei va veghea o mamă dornică să-şi spele păcatele tinereţii. Şi ea şi fiica ei vor întoarce cu seninătate spatele unui trecut cenuşiu. *(P.I.)*

■ *Parapsihologie canină*

Când se întoarce stăpânul acasă?

Ian Fraser din New York are obiceiul de a pleca deseori pe teren în interes de serviciu fără să precizeze vreodată ziua întoarcerii. Acest lucru nu o neliniştește însă pe soţia sa care a găsit o metodă „infailibilă" de a afla ziua şi chiar ora la care Ian Frazer revine acasă. Ceasornicul magic nu este altul decât boxerul Rusty care devine agitat în momentul în care stăpânul lui se îndreaptă spre casă. Să fie vorba de o exagerare sau de o pură fantezie? Se pare că nu, afrimă un profesor de biochimie de la Universitatea din Cambridge care a realizat un riguros studiu ştiinţific din care rezultă faptul că animalele domestice au capacitatea de a simţi prezenţa stăpânului chiar dacă acesta se află la mare depărtare. *(Gh.R.)*

■ *Bunica anului 2000*

La 74 de ani, VISUL I S-A ÎMPLINIT

Dolores Usibana din Bourgogne (Franţa) a visat de când se ştie să ajungă pe scenă. Copil fiind, voia să devină actriţă de comedie. Bunica ei s-a opus însă cu înverşunare aşa că Dolores n-a ajuns niciodată pe scenă în faţa unui public adevărat până la vârsta de... 74 de ani câţi are în prezent. Visul ei de odinioară, care părea iremediabil pierdut în trecut, avea să se împlinească pe 5 martie a.c., când francezii şi-au ales bunica anului 2000. Numele ei este... Dolores Usibana, aleasă din 18 candidate, care au avut de susţinut o serie de probe menite să pună în valoare personalitatea fiecărei concurente, modul de prezentare a unui costum regional, precum şi talentul de a susţine un scurt moment artistic. Dolores Usibana a reuşit să încânte publicul şi juriul interpretând un potpuriu şi câteva sketch-uri.

În ciuda faptului că a suferit trei operaţii pe cord deschis, bunica anului 2000 este o femeie plină de energie şi de poftă de viaţă. Cu un ascuţit simţ al umorului, e fericită când reuşeşte să-i facă pe ceilalţi să râdă. Este motivul pentru care scrie sketch-uri. Trecând de câteva ori pe lângă moarte, a învăţat ce preţ are viaţa, aşa că trăieşte cu intensitate fiecare clipă: compune careuri de cuvinte încrucişate, face mişcare mergând pe jos sau cu bicicleta. Ceea ce pare normal pentru o „super-bunică". *(A.P.)*

COPILUL ADOPTAT era băiatul fratelui

Bill şi Ted erau doi fraţi din Carolina de Sud nici mai buni, nici mai răi decât alţi tineri de vârsta lor. Nu semănau prea mult şi gusturile şi preferinţele lor erau complet diferite. Viaţa i-a despărţit, Bill devenind decorator de interioare pe coasta Pacificului, iar Ted contabil pe coasta Atlanticului. Cei doi îşi scriau, îşi telefonau şi se vedeau de sărbători când amândoi îşi vizitau părinţii. Bill se însurase şi avea doi copii. Ted se însurase şi el dar copiii nu voiau să apară. Împreună cu soţia lui făcuseră o mulţime de controale medicale şi tratamente dar totul fusese inutil şi se hotărâseră pentru adopţie. Fără să se gândească prea mult optaseră pentru un băieţel de opt ani, care mai fusese o dată adoptat dar revenise la orfelinat pentru că părinţii adoptivi muriseră într-un accident.

Copilul era plin de calităţi, se legase repede de noii părinţi care la rândul lor îl iubeau sincer. Un an trecu mai repede ca gândul şi copilul parcă ar fi fost aici de când lumea; semăna foarte bine cu Ted, prilej de multe glume pentru prieteni. Din nefericire băiatul are şi el un accident stupid, cu bicicleta, şi este internat în stare gravă. Doctorii hotăresc imediat că este nevoie de transfuzii dar copilul are o grupă de sânge foarte rară. În acest caz este nevoie urgentă de părinţii naturali care, în ciuda opreliştilor generale îi sunt comunicaţi lui Ted. Surpriza este imensă când află că părinţii nu sunt alţii decât Bill şi soţia sa. Copilul se născuse în anii studenţiei lor şi neputându-l creşte l-au dat spre adopţie. Era singurul lucru care le întuneca viaţa. Acum însă totul devenise perfect. Transfuziile cu sânge de la mama sa l-au pus pe picioare pe băiatul care s-a trezit cu două perechi de părinţi.

Bineînţeles, a rămas la cei adoptivi, dar cu toţii se văd mult mai des simţind că viaţa e totuşi frumoasă. *(I.S.)*

■ *Şi poliţiştii au surprize...*

HOŢUL era profesor de calculatoare

Totul s-a desfăşurat ca într-un film: o operaţie montată profesionist şi cu multă grijă a Poliţiei din San Diego, suspecţii urmăriţi până când au fost prinşi asupra faptului, arestări etc. Surpriza a venit când s-a constatat că cel care dăduse spargerile la bancă era un personaj foarte cunoscut din lumea biotehnologiilor, acţionar la mai multe companii de profil şi, în timpul liber, profesor de calculatoare. Pe numele său Michael Craig Dickman, profesorul de 40 de ani a fost arestat după o spargere la Bank of America – de altfel a treia pe ziua respectivă!

Mai mult, o serie de jafuri aduse la cunoştinţa poliţiei încă de acum jumătate de an, îl descriau pe principalul „erou" ca având o... strungăreaţă foarte pronunţată, deci o figură uşor de recunoscut! Ceea ce s-a şi întâmplat, când unul din poliţişti l-a văzut dând târcolae prin holul sucursalei Băncii Americii din oraşul universitar San Diego. Ce l-a determinat pe un om de ştiinţă şi de afaceri să treacă de partea cealaltă a legii, mai ales când riscul era atât de mare? În 1996, el a trebuit să-şi vândă societatea sa ChromaXone Corp., pentru a forma, un an mai târziu, o societate de software de calculatoare, Socatrix, în ideea de a promova biotehnologiile moderne pe piaţa americană şi internaţională. Deşi se asociase cu doi profesori de la celebra Universitate Stanford, el a trebuit să se recunoască falit în 1998. Dr. Russ Altman, unul din cei doi asociaţi, profesor de informatică medicală la Stanford, s-a declarat uluit de cele întâmplate: „Nu se poate vorbi nici de cel mai mic semn de activităţi ilegale la Socatrix! Sigur, exista un anume stres financiar, dar de aici şi până la a sparge o bancă... Sunteţi siguri că este vorba de acelaşi Dickman?"

Da, era acelaşi, şi a fost acuzat inclusiv de şase retrageri ilegale de fonduri din diverse bănci. S-a declarat nevinovat în faţa tuturor acuzaţiilor aduse. Acum aşteaptă să fie judecat. Dacă va fi condamnat, va avea de ispăşit 25 de ani în închisoare. Cel puţin... *(M.D.)*

Săptămâna 19 - 25 mai

TV ROMANIA

VINERI 7.00 Matinal naţional 9.00 TVR Iaşi 10.55 TVR Cluj-Napoca 12.55 TVR Timişoara 14.15 CiberFan 15.30 Emisiune în limba germană 17.30 Studioul electoral 18.35 Box. Campionatul European la Tampere 20.00 Jurnal 20.55 Ploaia de stele 22.40 Culise 23.40 Film: „Răpirea lui Elvis" (SUA, 1988).

SÂMBĂTĂ 8.20 Serial: „Zorro" 9.10 Desene animate 10.45 Art-mania 13.30 Arca Marinei 15.00 Box 18.30 Handbal feminin: Rapid Bucureşti – Randers HK 20.00 Jurnal 20.30 Surprize, surprize 22.30 Serial: „Niciodată nu e prea târziu!" 23.35 Film: „Păstorul" (SUA, 1998).

DUMINICĂ 7.00 Ceasul deşteptător 8.00 Desene animate 8.30 Kiki Riki Miky 9.30 Universul credinţei 11.00 Viaţa satului 14.00 Naţional TV Bingo Liberty 17.00 Serial: „Blankenese" 18.25 Trupa de şoc 19.05 Serial: „Justiţie militară" 20.00 Jurnal 20.40 Film: „Eliberaţi-l pe Willy" (SUA, 1997) 22.05 Concert extraordinar Paul McCartney 23.05 Box.

LUNI 12.00 Surprize, surprize (r) 14.15 TVR Craiova 15.00 Pro Patria 16.00 Emisiune în limba maghiară 17.30 Serial: „Orice e posibil" 18.00 Serial: „Hiller şi Diller" 19.15 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Jurnal 20.50 Iartă-mă 22.50 Serial: „Cazuri ciudate" 23.55 Marele Jazz.

MARŢI 7.00 Matinal naţional 9.00 TVR Iaşi 11.00 TVR Cluj-Napoca 12.55 TVR Timişoara 14.15 CiberFan 15.30 Convieţuiri 16.00 Emisiune în limba maghiară 17.00 La telefon, muzica populară! 18.30 Medicina pentru toţi 19.15 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Jurnal 20.55 Telecinemateca: „Norma Jean şi Marilyn" (SUA, 1996) 23.00 Nu trageţi! 23.30 A-Facerea.

MIERCURI 7.00 Matinal naţional 9.00 TVR Iaşi 10.55 TVR Cluj-Napoca 13.00 TVR Timişoara 14.15 CiberFan 16.20 O vedetă... populară 17.30 Studioul electoral 19.15 Serial: „Sunset Beach" 20.30 Jurnal 20.55 Film: „Pele Cuceritorul" Danemarca, 1987) 0.10 Café Corso.

JOI 7.00 Matinal naţional 9.00 TVR Iaşi 10.55 TVR Cluj-Napoca 12.55 TVR Timişoara 14.15 CiberFan 15.00 Convieţuiri 16.00 Scena 17.30 Studioul electoral 19.15 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Jurnal 21.05 Teatrul Naţional TV prezintă: „Căsătorie imposibilă" de Alex Ştefănescu 22.40 Memorialul Bucureştilor 23.55 Punct ochit.

HARRISON FORD
PRO TV
sâmbătă, 20.15

acasa

VINERI 10.00 – 12.15 Reluări 13.15 Serial: „Guadalupe" 14.45 Serial: „Antonella" 15.45 Serial: „Copilul adus de mare" 16.30 Serial: „Dragoste şi putere" 17.00 Desene animate 17.30 Serial: „Maria Isabel" 18.30 Ştirile de acasă 19.05 Serial: „Războiul pasiunilor" 20.00 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 21.00 Serial: „Femeia vieţii mele" 21.55 Film: „Amanţii muzicii" (Marea Britanie, 1971) 0.00 **PRO TV INTERNAŢIONAL.**

SÂMBĂTĂ 10.00 – 12.15 Reluări 13.30 Doctorul casei 14.00 Serial: „Verdict: Crimă!" 15.00 Serial: „Antonella" 15.45 Serial: „Copilul adus de mare" 16.30 Serial: „Dragoste şi putere" 17.00 Desene animate 17.30 Serial: „Maria Isabel" 18.30 Acasă cu Ruxandra Săraru 19.30 Acasă la români 21.00 Film: „Pariziana" (coprod., 1958). Cu: Brigitte Bardot 22.30 Film: „Tarzan şi comoara secretă" (SUA, 1941) 0.00 **PRO TV INTERNAŢIONAL.**

DUMINICĂ 10.00 Acasă la bunica 13.00 Acasă la români 14.00 Serial: „Verdict: crimă!" 17.00 Desene animate 17.30 Serial: „Maria Isabel" 18.30 Serial: „Micuţele doamne" 20.15 Film: „Dublă expunere" (SUA, 191973) 21.30 Film: „Hotel Grand" (partea a III-a) 0.00 **PRO TV INTERNAŢIONAL.**

LUNI 10.00 – 12.00 Reluări 13.15 Serial: „Guadalupe" 14.45 Serial: „Antonella" 15.45 Serial: „Copilul adus de mare" 16.30 Serial: „Dragoste şi putere" 17.00 Desene animate 17.30 Serial: „Maria Isabel" 18.30 Ştirile de acasă 19.05 Serial: „Războiul pasiunilor" 20.00 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 21.00 Serial: „Femeia vieţii mele" 22.00 Film: „Enigma" (coprod., 1982) 0.00 **PRO TV INTERNAŢIONAL.**

MARŢI 10.00 – 12.20 Reluări 13.15 Serial: „Guadalupe" 14.45 Serial: „Antonella" 15.45 Serial: „Copilul adus de mare" 16.30 Serial: „Dragoste şi putere" 17.00 Desene animate 17.30 Serial: „Maria Isabel" 18.30 Ştirile de acasă 19.05 Serial: „Războiul pasiunilor" 20.00 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 21.00 Serial: „Femeia vieţii mele" 21.55 Film: „Niagra" (SUA, 1952). Cu: Marilyn Monroe 0.00 **PRO TV INTERNAŢIONAL.**

MIERCURI 10.00 – 12.20 Reluări 13.15 Serial: „Guadalupe" 14.45 Serial: „Antonella" 15.45 Serial: „Copilul adus de mare" 16.30 Serial: „Dragoste şi putere" 17.00 Desene animate 17.30 Serial: „Maria Isabel" 18.30 Ştirile de acasă 19.05 Serial: „Războiul pasiunilor" 20.00 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 21.00 Serial: „Femeia vieţii mele" 22.00 Film: „Bananas" (SUA, 1971). Cu: Woody Allen 0.00 **PRO TV INTERNAŢIONAL.**

JOI 10.00 – 12.20 Reluări 13.15 Serial: „Guadalupe" 14.45 Serial: „Antonella" 15.45 Serial: „Dragoste şi putere" 16.30 Serial: „Dragoste şi putere" 17.00 Desene animate 17.30 Serial: „Maria Isabel" 18.30 Serial: „Micuţele doamne" 20.15 Film: „Dublă expunere" (SUA, 191973) 21.30 Film: „Hotel Grand" (partea a III-a) 0.00 **PRO TV INTERNAŢIONAL.**

URSULA ANDRESS
ACASĂ
joi, 21.55

PRO TV

VINERI 7.00 Bună dimineaţa, PRO TV e al tău! 10.00 Serial: „Nemuritorul" 12.25 Film: „Ea ştie prea multe" (SUA, 1989) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.30 Urmărire generală 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Serial: „Dosarele X" 21.00 Serial: „Profiler" 22.00 Chestiunea zilei 0.00 Serial: „Dellaventura" 1.00 Film: „Pe urmele adevărului" (SUA, 1992). Cu: Dennis Hopper 3.00 Benny Hill.

SÂMBĂTĂ 7.00 Desene animate 9.00 Serial: „Conor viteazul" 9.20 Serial: „Lois şi Clark" 10.30 ProMotor 11.45 Profesiunea mea, cultura 14.30 Serial: „Susan" 15.45 Serial: „Xena, prinţesa războinică" 17.00 Steaua ta norocoasă 19.00 Ştirile PRO TV 19.30 Chestiunea zilei 20.15 Film: „Jocuri patriotice" (SUA, 1992). Cu: Harrison Ford 22.30 Vacanţa Mare la PRO TV 23.30 Serial: „Echipa condamnaţilor" (ultimul ep.) 0.30 Serial: „Femei fierbinţi".

DUMINICĂ 7.00 Desene animate 9.00 Super Abracadabra 9.30 Serial: „Uriaşul Harry" 12.00 Profeţii despre trecut 13.00 Serial: „Susan" 13.30 Serial: „Cybill" 15.00 Formula 1 16.00 Super Bingo 19.00 Ştirile PRO TV 19.30 Film: „Spionii în vacanţă" (SUA, 1993). Cu: Kathleen Turner 21.20 Film: „Amelia Earhart: Ultimul zbor" (SUA, 1994) 1.00 Serial: „Femei fierbinţi".

LUNI 7.00 Bună dimineaţa, PRO TV e al tău! 10.00 Serial: „Nemuritorul" 12.30 Film: „Magicienii Penn şi Teller" (SUA, 1989) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.30 Viaţa bate filmul 18.20 Serial: „Dădaca" 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Avanpremieră la crimă" (SUA, 1996) 22.00 Chestiunea zilei 0.00 Serial: „Dellaventura".

MARŢI 7.00 Bună dimineaţa, PRO TV e al tău! 12.15 Film: „Perfect normal" (coprod., 1991) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.30 Viaţa bate filmul 18.20 Serial: „Dădaca" 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Serial: „Nikita" 21.00 Serial: „Melrose Place" (ultimul ep.) 22.00 Chestiunea zilei 0.00 Serial: „Dellaventura" 5.00 Serial: „Miracolul tinereţii".

MIERCURI 7.00 Bună dimineaţa, PRO TV e al tău! 12.15 Film: „Mama miresei" (SUA, 1993) 14.10 Serial: „Nemuritorul" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 16.50 Sens unic 17.30 Viaţa bate filmul 18.20 Serial: „Dădaca" 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Serial: „Walker, poliţist texan" (ultimul ep.) 21.00 Chestiunea zilei 21.30 Fotbal: Real Madrid – Valencia 4.30 Serial: „Babylon" 5.00 Serial: „Miracolul tinereţii".

JOI 7.00 Bună dimineaţa, PRO TV e al tău! 12.15 Film: „Podul Brooklyn" (SUA, 1983) 14.15 Serial: „Nemuritorul" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.30 Viaţa bate filmul 18.20 Serial: „Dădaca" 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: Iubire, onoare şi trădare" (SUA, 1997) 22.00 Chestiunea zilei 23.50 Serial: „Dellaventura" 4.30 Serial: „Babylon" 5.00 Serial: „Miracolul tinereţii".

tvr2

VINERI 7.00 Serial: „Femeia misterioasă" (r) 8.35 Care pe care (r) 10.50 Osia lumii (r) 12.00 Credo (r) 13.00 Desene animate 14.00 Conexiuni 15.15 Care pe care 16.00 Trupa DP2 17.50 Serial: „Femeia misterioasă" 18.45 Telejurnal TVR2 20.35 Cinematograful de artă: „Bietul de mine" (Franţa, 1992) 22.10 Serial: „Alfred Hitchcock prezintă... «Capcana»" 23.10 Grădina lui Cupidon.

SÂMBĂTĂ 7.00 Serial: „Femeia misterioasă" (r) 9.15 Osia lumii 12.25 Dragonii tunelului 13.35 Desene animate 14.00 Serial: „Îngeri bucluceşi" 15.05 Film: „Vacanţă de studii" (Franţa, 1992) 17.40 Top TVR 2 18.45 Telejurnal TVR2 18.55 Serial: „Lumini şi umbre" 21.05 Serial: „Familia şi legea" 22.00 Fotbal – Spania 23.55 Integrale.

DUMINICĂ 9.05 Orizont spiritual 10.10 Ferma 11.10 Tip-top, mini-top 12.00 Arca lui Noe 14.00 Serial: „Îngeri bucluceşi" 15.10 Film: „Nestor Burma: En grade, Burma" (Franţa, 1998) 17.40 Concert extraordinar 18.45 Telejurnal TVR2 19.00 Film: „Uite cum cad bărbaţii" (Franţa, 1993) 20.40 Un secol de cinema 21.35 Serial: „Familia şi legea" 23.00 Teatrul Naţional TV prezintă: „Jocul de-a vacanţa" de Mihail Sebastian.

LUNI 12.00 Tip-top, mini-top (r) 13.00 Desene animate 14.00 Toţi, împreună 15.15 Care pe care, o nouă provocare! 16.00 Trupa DP2 17.50 Serial: „Femeia misterioasă" 18.45 Telejurnal TVR2 19.35 Punct şi de la capăt 21.05 E dreptul tău! 22.00 Fotbal – Anglia.

MARŢI 7.00 Serial: „Femeia misterioasă" (r) 9.20 Veni video vici! (r) 11.00 Atlas (r) 13.00 Desene animate 14.00 Toţi, împreună 15.15 Care pe care! 16.00 Trupa DP2 17.50 Serial: „Femeia misterioasă" 18.45 Telejurnal TVR2 19.35 Credo 21.10 Puls 2000 22.10 Serial: „Alfred Hitchcock prezintă... «Angajatul de la fermă»" 23.05 Lentila de contact.

MIERCURI 7.00 Serial: „Femeia misterioasă" (r) 9.30 Arca lui Noe (r) 13.00 Desene animate 13.45 Toţi împreună 15.15 Care pe care! 16.30 Trupa DP2 17.50 Serial: „Femeia misterioasă" 18.45 Telejurnal TVR2 19.35 Film: „Lumea se distrează" (România, 1973) 21.55 Călătorind prin ţară 22.10 Serial: „Alfred Hitchcock prezintă... «Fraţii»".

JOI 7.00 Serial: „Femeia misterioasă" (r) 10.50 Orizont spiritual (r) 12.05 Ferma (r) 13.05 Desene animate 14.00 Toţi, împreună 15.15 Care pe care! 16.00 Trupa DP2 17.50 Serial: „Femeia misterioasă" 18.45 Telejurnal TVR2 19.40 Film: „Ochii minţii" (SUA, 1992) 21.05 Turnul de control 22.15 Serial: „Alfred Hitchcock prezintă... «Barba lui Wally»".

prima

VINERI 8.00 Taifas 13.00 Serial: „Milagros" 16.00 Serial: „Justiţie militară" (r) 17.00 Serial: „Viper" 18.00 Focus 18.30 Impact 19.10 Serial: „Justiţie militară" 20.00 Film: „Johnny, băiat frumos" (SUA, 1989) 22.00 Sex cu Nadine 23.00 Serial: „Detectivi de elită" 0.00 Serial: „Confesiuni erotice".

SÂMBĂTĂ 7.00 Program pentru copii 10.00 Serial: „Povestea Alpilor" 14.00 Exploziv 16.00 Serial: „Justiţie militară" (r) 17.00 Serial: „Viper" 18.00 Focus 19.10 Serial: „Justiţie militară" 20.00 Film: „Centurionii" (SUA, 1966). Cu: Anthony Quinn, Claudia Cardinale 22.00 Serial: „Raven" 23.00 Serial: „Detectivi de elită" 1.00 Serial: „Confesiuni erotice".

DUMINICĂ 7.00 Program pentru copii 11.30 serial: „Will şi Grace" 13.00 Motor (r) 15.00 Serial: „Frasier" 15.30 Serial: „Poz la minut" 16.00 Serial: „Creaturi sălbatice" 17.00 Obiectiv 18.00 Focus 18.30 Impact 19.00 Perechea potrivită 20.00 Film: „Fulger, armăsarul alb" (SUA, 1986) 21.50 Film: „Vise de vară" (SUA, 1990).

LUNI 8.00 Taifas 13.00 Serial: „Milagros" 14.00 Obiectiv (r) 16.00 Serial: „Justiţie militară" (r) 17.00 Serial: „Viper" 18.00 Focus 19.10 Serial: „Justiţie militară" 20.00 Film: „Avioane, trenuri şi automobile" (SUA, 1987) 23.00 Serial: „Detectivi de elită".

MARŢI 8.00 Taifas 13.00 Serial: „Milagros" 14.00 Cronica cârcotaşului (r) 17.00 Serial: „Viper" 18.00 Focus 19.10 Serial: „Justiţie militară" 20.00 Film: „Păcătosul" (SUA, 1988) 23.00 Serial: „Detectivi de elită".

MIERCURI 8.00 Taifas 13.00 Serial: „Milagros" 16.00 Serial: „Justiţie militară" (r) 17.00 Serial: „Viper" 18.00 Focus 19.10 Serial: „Justiţie militară" 20.00 Film: „Iubire trădată" (SUA, 1992) 23.00 Serial: „Detectivi de elită".

JOI 8.00 Taifas 13.00 Serial: „Milagros" 16.00 Serial: „Justiţie militară" 17.00 Serial: „Viper" 18.00 Focus 19.10 Serial: „Justiţie militară" 20.00 Film: „Profesioniştii crimei" (SUA, 1992) 22.00 Motor 23.00 Serial: „Detectivi de elită".

ANTHONY QUINN
PRIMA
sâmbătă, 20.00

antena 1

VINERI 7.00 Observator 8.00 Dimineaţa devreme 10.10 Film: „Frumoasa Creezy" (Franţa, 1973). Cu: Alain Delon, Jeanne Moreau 12.00 Serial: „Voi cuceri Manhattan-ul" 13.15 Serial: „Pericol iminent" 14.00 Serial: „Camila" 15.00 Serial: „Scandalul" 16.00 Serial: „Suflet rebel" 17.25 Serial: „Labirintul pasiunii" 19.00 Observator 20.00 Film: „Abuz de încredere" (SUA, 1995) 22.30 Film: „Misiune îndeplinită" (SUA, 1998) 0.30 Film: „Până când moartea ne va despărţi" (SUA, 1992) 2.00 Film: „Povestea lui O" (Franţa, 1975).

SÂMBĂTĂ 9.00 Serial: „Aventuri în junglă" 9.30 Serial: „Kelly" 10.00 Casa de piatră 13.00 Serial: „Aventuri în Miami" 14.00 Film: „Fuzz" (SUA, 1972). Cu: Burt Reynolds 15.30 Clanul Popeştilor 17.00 Fotbal: Aston Villa – Chelsea 19.00 Observator 20.00 Film: „Vremea răfuielii" (SUA, 1997) 22.00 Film: „Omul din Laramie" (SUA, 1955). Cu: James Stewart 0.00 Film: „Ultima soluţie" (SUA, 1996) 1.30 Film: „Împotriva tuturor" (SUA, 1997).

DUMINICĂ 6.00 Film: „Hoţii de diamante" (SUA, 1994) 8.00 Credinţa şi viaţa 9.00 Serial: „Aventuri în junglă" 9.30 Serial: „Kelly" 10.00 Desene animate 10.50 Buni prieteni 11.40 Serial: „Aventurile lui Sinbad" 12.30 Seria Stan şi Bran 13.00 Duminica în familie 16.00 Film: „Obsesii ucigaşe" (SUA, 1995) 18.00 Serial: „Labirintul pasiunii" 19.00 Observator 19.50 TeleEurobingo Show 23.00 Film: „Un act de conştiinţă" (SUA, 1997) 1.00 Film: „Centurion Force" (SUA, 1995).

LUNI 7.00 Observator 8.00 Dimineaţa devreme 10.10 Film: „Mereu pe drumuri" (SUA, 1991) 12.00 Serial: „Voi cuceri Manhattan-ul" 13.15 Serial: „Pericol iminent" 14.00 Serial: „Camila" 15.00 Serial: „Scandalul" 16.00 Serial: „Suflet rebel" 17.25 Serial: „Labirintul pasiunii" 19.00 Observator 19.45 Film: „Afacerea Thomas Crown" (SUA, 1968) 22.30 Marius Tucă Show 1.00 Serial: „Navarro" 5.30 Serial: „Trei destine".

MARŢI 7.00 Observator 8.00 Dimineaţa devreme 10.10 Film: „Sărutări, pe luni" (Franţa, 1974) 12.00 Serial: „Voi cuceri Manhattan-ul" 13.15 Serial: „Pericol iminent" 14.00 Serial: „Camila" 15.00 Serial: „Scandalul" 16.00 Serial: „Suflet rebel" 18.00 Serial: „Labirintul iubirii" 19.00 Observator 20.00 Film: „Viziuni macabre" (SUA, 1995) 23.00 Marius Tucă Show 1.00 Serial: „Navarro" 5.30 Serial: „Trei destine".

MIERCURI 7.00 Observator 8.00 Dimineaţa devreme 10.10 Film: „Tot înainte – Soldaţi în fuste" (Maria Britanie, 1968) 12.00 Serial: „Voi cuceri Manhattan-ul" 13.15 Serial: „Pericol iminent" 14.00 Serial: „Camila" 15.00 Serial: „Scandalul" 16.00 Serial: „Suflet rebel" 17.25 Serial: „Labirintul pasiunii" 19.00 Observator 20.00 Film: „Pionul" (SUA, 1998) 22.30 Marius Tucă Show 1.00 Serial: „Navarro" 5.30 Serial: „Trei destine".

JOI 7.00 Observator 8.00 Dimineaţa devreme 10.10 Film: „Călătorie în timp" (SUA, 1988) 12.00 Serial: „Voi cuceri Manhattan-ul" 13.15 Serial: „Pericol iminent" 14.00 Serial: „Camila" 15.00 Serial: „Scandalul" 18.00 Serial: „Labirintul pasiunii" 19.00 Observator 20.00 Serial: „Mercy Point" (ep.1) 21.00 Brigada mobilă 21.30 Prezentul simplu 22.15 Tele eurobingo 2 23.00 Marius Tucă Show 5.30 Serial: „Trei destine".

LETICIA CALDERON
ANTENA 1
luni-duminică, 17.25

TELE 7 abc

VINERI 7.10 Bună dimineaţa, România 10.00 Ştiri 10.45 Gura lumii (r) 12.00 Linia întâi (r) 15.30 Domino 17.00 Daţi vina pe Corina 19.00 În justiţie 20.00 Telejurnal 20.50 Gura lumii 21.00 Senzaţional 22.00 Ţara de dincolo de Bucureşti 1.00 Concert.

SÂMBĂTĂ 8.00 Ştiri 9.00 Ţara spiriduşilor 11.00 Ţara de dincolo de Bucureşti (r) 13.15 Studioul Tudor Vornicu 16.30 Lumea misterelor 17.00 Rendez-vous la TELE 7 19.00 Telejurnal 19.45 Documentar 21.30 O noapte cu Adrian Păunescu.

DUMINICĂ 8.00 Ştiri 10.00 Ţara spiriduşilor (r) 12.00 Cântecul şi casa lui 13.00 Ora unu a venit 15.45 Cinetour 16.15 Cutia muzicală 17.00 Forţa destinului 19.00 Telejurnal 19.45 Serial: „Derrick" 21.00 Senzaţional 22.00 Cenaclul „Totuşi iubirea".

LUNI 7.10 Bună dimineaţa, România 10.00 Ştiri 11.00 Senzaţional (r) 12.30 Ora unu a venit (r) 15.30 Post Meridian 17.00 Daţi vina pe Corina 19.00 Documentar 20.00 Telejurnal 20.50 Gura lumii 21.00 Senzaţional 22.00 Ofsaid.

MARŢI 7.10 Bună dimineaţa, România 10.00 Ştiri 11.00 Senzaţional (r) 12.00 Studioul Tudor Vornicu (r) 15.30 Post Meridian 17.00 Daţi vina pe Corina 18.00 24 din 24 18.30 Serial: „Derrick" 20.00 Telejurnal 20.35 Economic ABC 21.00 Senzaţional 22.00 Măştile puterii 0.30 Serial: „Confesiuni erotice".

MIERCURI 7.10 Bună dimineaţa, România 10.00 Ştiri 10.45 Gura lumii (r) 13.00 Ora unu a venit 15.30 Post Meridian 17.00 Daţi vina pe Corina 18.00 Documentar 18.30 Serial: „Derrick" 20.00 Telejurnal 20.35 Economic ABC 21.00 Senzaţional 22.00 Reporter TELE 7 22.30 Telemedicina 0.30 Serial: „Confesiuni erotice".

JOI 7.10 Bună dimineaţa, România 10.00 Ştiri 12.00 Reporter TELE 7 (r) 14.30 Lumea misterelor (r) 15.30 Post Meridian 17.00 Daţi vina pe Corina 18.00 Documentar 20.00 Telejurnal 20.50 Gura lumii 21.00 Senzaţional 22.00 Linia întâi 0.30 Serial: „Confesiuni erotice".

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

STARURI CORIGENTE la bune maniere

Câți nu visează cu ochii deschiși la lumea bună a starurilor, câți nu și-i imaginează pe idolii lor ca pe niște icoane demne de închinat! De departe, orice reuniune a starurilor fascinează prin lux, strălucire și eleganță, acestea fiind de altfel și subiectele preferate ale mass-mediei. Dacă nu au loc incidente de-a dreptul scandaloase (injurii, bătăi, calomnii exprimate fără perdea), nimeni nu se întreabă cum se comportă de fapt starurile la un dineu, la o cină sau la un coktail..., dacă știu să folosească tacâmurile potrivite sofisticatelor feluri de mâncare ce li se oferă, dacă fac o pasiune din arta conversației pe teme mai puțin mercantile și mai mult intelectuale, dacă adoptă o ținută potrivită evenimentului la care participă, dacă evită glumele de proastă calitate... sau își exprimă „personalitatea" făcând abstracție de bunele maniere, până la a curma celor din jur pofta de mâncare?

Arnold Schwarzenegger

Glumele sale dau fiori

„Micile" glume ale uriașului au darul de a îngheța până și mâncărurile calde de pe masă. Singurul care râde din tot sufletul pe seama răgnetelor pe care le scoate, ce amintesc de fiarele sălbatice, este chiar autorul lor, alias ex-Mister Univers. Obiceiul este deja cunoscut multora, se poate spune că e de așteptat, dar cum nimeni nu are de unde să știe când va fi emis răgetul, sperietura este sută la sută garantată. Sigur pe inteligența și pe farmecul său, Schwarzy se mai amuză și

făcând tot felul de glume, cam copilărești, pe seama invitaților. Jocul său preferat? Să verse o carafă cu apă rece ca gheața pe picioarele comesenilor, fără discriminare de sexe. Dacă soția lui sau unele persoane mai indulgente acceptă ideea că numai așa poate Terminatorul să stingă focul insistentelor admiratoare, impresia generală nu e nici măcar călduță în aprecieri. Cum a crescut Arnold așa de mare fără cei șapte ani de acasă?, se întreabă maliții oșii.

Kim Basinger

În nouă secunde și jumătate taie buna dispoziție

Ca o bătrână atinsă de senilitate și obsesii, frumoasa Kim Basinger are un singur subiect de

discuție, mereu același, până la exasperarea auditoriului: apărarea drepturilor animalelor. E tema ei favorită, nu pierde o secundă în a face campanie în favoarea bietelor suflete năpăstuite. Dacă, din întâmplare, în meniu mai figurează cumva și vreun steack din carne de cal sau preparate din vânat sau supă de broască țestoasă sau cine știe ce alt fel de mâncare ce sugerează viața curmată a unui animal, blonda vegetariană e în pragul crizelor de nervi, gata să scoată ghearele de pisică și să atace pe orice gurmand nepăsător la cauza ei. Dacă, în schimb, norocul îi alătură la masă un vegetarian, e în stare să-i ciugulească acestuia din palmă, toată numai zâmbete și dulcegării.

Rod Steward

Apetitul pentru obscenități

Rod Steward nu a fost niciodată un rocker cuminte, dintotdeauna i-a plăcut să guste din droguri, să consume alcool, să fie înconjurat de femei frumoase. Căsătoria cu manechinul Rachel Hunter i-a deschis apetitul și pentru paradele de modă. La petreceri, după ce se delectează peste măsură cu voluptoasa bere blondă, ține morțiș să ofere invitaților un spectacol în care el însuși să fie top-modelul care prezintă lenjerie intimă. Cel care cândva ridica sute de mii de persoane interpretând „Da Ya Think I'm Sexy", nu ezită nici acum să-și testeze sex-appeal-ul. Lipsit de... ținută, riscă adesea să fie dezagreabil.

Robert DeNiro

Un oaspete total nesărat

Atitudinea maestrului DeNiro la dineuri este tipică pentru un timid paranoic, spun cei ce pretind că se pricep să pună un... diagnostic. Bob nu scoate un cuvânt, nu schimbă nici o părere cu invitații, de teamă să nu se trădeze sau, mai grav, să nu fie trădat. Se mulțumește să mănânce în liniște, să-i privească și să-i asculte pe ceilalți, fără să simtă nevoia să-și exprime vreun punct de vedere. Din când în când, pentru a-i asigura pe cei din jur că nu doarme și că e încă viu, gratulează câte un conviv cu un zâmbet sau își așază pe chip o expresie dubitativă. Asta e tot, plictisitor și fad, ca o masă italienească fără spaghete. „Avantajul" de a cina cu un asemenea om este acela că nu știi dacă are de

gând să scoată pistolul să-ți găurească tâmpla sau se năpustește să te pupe și să te îmbrățișeze în stil italian.

David Arquette

Bunul gust dinamitat

Deliberat sau nu, David Arquette este cel care șochează prin aspectul său vestimentar în asemenea măsură încât fiecare apariție a actorului la dineurile „oficiale" pare un afront adus caselor de modă și o sfidare la adresa bunului gust. Când toată lumea se îmbracă în negru, el aruncă în peisaj, prin simpla sa prezență, o pată de culoare roșie, când ținuta sobră și ultraelegantă e obligatorie, el apare în costum de lamé și încălțat în adidași... „Vrea să se dea nonconformist, spune un psiholog, dar s-a transformat deja într-un clovn." Nu-i de mirare că în câteva rânduri s-a aflat pe lista primelor 10 personalități cel mai prost îmbrăcate de la Hollywood. Admiratorii soției sale, actrița Courteney Cox, deplâng soarta acesteia gândindu-se la momentele când ea îl dezbracă pe David de asemenea oribilități.

Keanu Reeves

Autorul unor „crime olfactive"

Despre Keanu Reeves se spune că e bine să fie invitat la dineu când ceilalți oaspeți sunt răciți și și-au pierdut întrucâtva simțul mirosului. Altfel, încă de la începutul mesei, în aer plutește un intens parfum de... camembert, care de obicei se servește la sfârșit. Denigratorii actorului afirmă că nici în vamă, când se blochează timp de câteva luni transportul de brânzeturi, nu se răspândesc

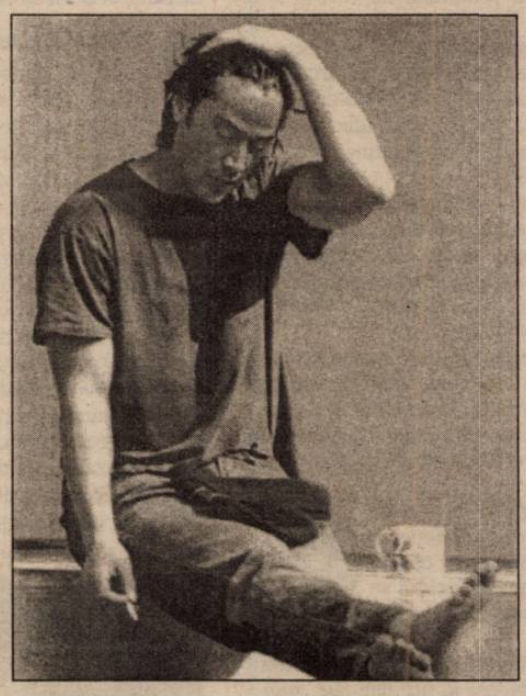

atâtea efluvii de miros insuportabil. Să fie Diavolul atât de negru, să nu suporte el apa și săpunul? Dacă este așa, cât trebuie să fi pretins actorul pentru secvența din „Avocatul diavolului" în care regizorul l-a pus să se spele la chiuvetă?

Silvester Stallone

Un erou cu deprinderi proaste

S-ar putea spune că Rambo cel dur n-a depășit încă vârsta primei copilării; ca ăia mici luați cu joaca, amână până în ultimul moment să meargă la toaletă și când organismul se revoltă e prea târziu pentru a rezolva problema cu discreție. Dacă vreun „inamic" vrea să se răzbune pe actorul

cu mușchi de oțel e suficient să-i dea indicații imprecise în privința locului unde este amplasată toaleta. Sly, care în general afișează printre invitați masca unui calm olimpian, a unui om care privește cu superioritate lucrurile mărunte ale vieții, intră într-o agitație ridicolă dacă nu ajunge în câteva secunde în „cabina albă".

GROS-PLAN

◆ Complice și în viața de zi cu zi, Ornella Muti și fiica ei Naike, și-au unit forțele (de fapt frumusețea) pozând împreună pentru Lepel, o firmă de lenjerie intimă. Prezentarea a avut loc în... saloanele private ale primăriei din Roma. În ciuda celor 20 de ani care o despart pe mamă de fiică, invitații la acest spectacol al modei n-au știut pe cine să admire mai mult, amândouă fiind la fel de seducătoare.

Naike Muti

◆ Dacă despre Claudia Schiffer s-a spus mereu că e cam naivă și aeriană, nu același lucru se poate spune despre avocații ei. Pentru că frumoasa blondă va deveni soția unui bărbat recunoscut pentru plăcerea lui de a toca banii, aceștia au elaborat un contract de căsătorie beton armat. În ceea ce o privește pe viitoarea soție, ea încearcă să închidă gura răutăcioșilor, dovedind astfel că Tim Jeffries o iubește pentru ceea ce reprezintă ea însăși, nu pentru contul atrăgător aflat în bancă pe numele ei. Data nunții: 20 mai.

◆ Claudia Cardinale a fost numită ambasadoare UNESCO. Actrița s-a angajat în numeroase acțiuni și programe consacrate ameliorării prin educație a condiției femeii și tinerelor. Neobosită ca întotdeauna, nu va pregeta să facă înconjurul lumii.

Pagină realizată de
AURORA POPESCU

Memento

22 mai – în anul 1816 s-a născut Andrei Mureşanu, iar în anul 1906 s-a născut Profira Sadoveanu. În anul 1957 a murit George Bacovia

23 mai – în anul1880 s-a născut Tudor Arghezi (Ion N.Theodorescu); în anul 1871 s-a născut Garabet Ibrăileanu, iar în anul 1902 s-a născut Vladimir Streinu (Nicolae Iordache)

25 mai – în anul 1942 s-a născut Ana Blandiana

26 mai – în anul 1932 s-a născut criticul şi scriitorul Eugen Simion, actualul preşedinte al Academiei Române. În anul 1875 s-a născut Stan Golestan, compozitor şi critic muzical român

28 mai – în anul 1913 s-a născut George Macovescu, iar în anul 1906 s-a născut Ion Ionescu-Puţuri. În anul 1963 a murit Ion Agârbiceanu

Mai sunt

227

de zile până la începutul Mileniului III

HOROSCOP

22.05 - 28.05

BERBEC (21.03-20.04): Două evenimente fericite vor umple această perioadă. Unul provine din sfera materială şi va sosi miercuri sau joi, iar celălalt se conturează în domeniul afectiv-emoţional. Se pare că se va produce o modificare pozitivă în relaţiile din cuplu, când partenerul vă va face o surpriză plăcută. Mici probleme cu sănătatea se pot ivi spre finele săptămânii.

TAUR (21.04-21.05): Configuraţia astrală este prielnică pentru afaceri în parteneriat şi, mai ales, pentru investiţii pe cont propriu. Mercur, planeta celor care învârt bani la lumină, dar şi la umbră, vă protejează acum orice mişcare de acest fel. Curba financiară este în continuă creştere, având un maxim luni sau marţi. Sunt posibile şi trecătoare conflicte cu partenerii mai irascibili.

GEMENI (22.05-21.06): Parcurgeţi o perioadă de acumulări intelectuale, însoţită de oscilaţii psihice importante. Vă frământă faptul că aţi întârziat în aplicarea unei idei şi vreţi neapărat să recuperaţi timpul pierdut. Nu vă pripiţi şi nu vă aventuraţi în jocuri sentimentale care v-ar îndepărta şi mai mult de realizarea dorinţelor. Joi sau vineri primiţi o sumă frumuşică de bani.

RAC (22.06-22.07): Poziţia Lunii ar indica faptul că nu sunt excluse excesele temperamentale şi sământa de gâlceavă din te miri ce. În consecinţă, se pare că nu vor lipsi divergenţele în mediul familial şi în cel profesional, dar vor fi însoţite, în mod contradictoriu şi derutant, cu clipe de sentimentalism şi tandreţe - „inspirate" de acelaşi satelit natural al pământenilor. Controlaţi-vă pornirile cât mai mult posibil!

LEU (32.07-22.08): Aveţi o tendinţă evidentă de a vă complica singur, creându-vă probleme şi acolo unde acestea nu există. Este un fel de acţiune kamikaze, care vă îndepărtează de la adevăratele şi spinoasele dificultăţi financiare şi profesionale ce vă pândesc. Atenţie, şi curba financiară tinde să scadă sub normal, în această zonă trebuie să vă concentraţi forţele psihice şi intelectuale.

FECIOARA (23.08-21.09): Vă urmăreşte un vis bizar sau o obsesie şi în această săptămână aşteptaţi cu înfrigurare un răspuns, o infirmare a gândurilor cenuşii. Pe de altă parte, curba financiară prezintă sinuozităţi periculoase, fapt care trebuie să reprezinte un semnal de alarmă. În weekend sunt posibile mici şi trecătoare probleme de sănătate - dificultăţi circulatorii sau reumatismale.

BALANŢA (22.09-22.10): Un ghinion previzibil se va concretiza marţi sau miercuri, când veţi intra fără voie într-o încurcătură financiară. Este cazul să apelaţi la un prieten apropiat, uitând de orice orgoliu, pentru a limpezi apele. Pe de altă parte, curba afectivităţii arată că parcurgeţi o perioadă propice descătuşării sentimentelor şi relaţiilor impregnate cu tandreţe nedisimulată.

SCORPION (23.10-21.11): În această perioadă veţi trăi o dezamăgire datorată comportamentului unui amic, de la care veţi primi o lovitură de graţie premeditată. Şi totuşi, relaţiile dintre Saturn şi Soare, deşi sugerează apariţia imprevizibilului, deznodământul situaţiei delicate create va fi unul favorabil dv. Curba financiară staţionează la un nivel acceptabil, dar este posibil să oscileze periculos în continuare.

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Totul vă merge din plin, nici o scamă cenuşie nu impurifică orizontul destinului dv. Toate curbele astrale importante se situează peste normal. Inspiraţia şi creativitatea sunt acum armele dv. principale şi cu ele vă veţi atrage reuşite financiare şi profesionale. Vineri sau sâmbătă primiţi o veste excelentă despre bani, care se va confirma cât de curând.

CAPRICORN (21.12-19.01): Două informaţii pozitive sau două situaţii favorabile vor umple acest interval plin de evenimente mărunte, dar semnificative. Vă implicaţi, vrând-nevrând, în câteva acţiuni riscante, din care veţi ieşi basma curată. Curba financiară se dovedeşte a fi prietenoasă, astfel că veţi primi bani şi bugetul dv. se va ameliora sensibil. Atenţie la un Berbec din anturaj!

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): Curba financiară este cea mai interesantă în această perioadă. Ea prezintă oscilaţii dubioase în primele zile, apoi are o ascensiune bruscă spre zări de Soare pline. Din aceste „zări" se poate ivi redresarea financiară şi achitarea unor datorii mai vechi. Totodată, veţi lua decizii importante în domeniul profesional, unde nu se sfiesc să apară dificultăţi de tot felul.

PEŞTI (19.02-20.03): Poziţiile astrelor sugerează faptul că vă puteţi aştepta la mici probleme financiare, dar şi la surprize plăcute de aceeaşi natură. Dinamismul neobişnuit din această perioadă se datorează unei motivaţii de ordin moral şi mai puţin financiar. La finele intervalului se întrevede o călătorie de scurtă durată, în scopuri extrem de plăcute, uşor parfumate şi nostalgice.

PERSONALITĂŢILE SĂPTĂMÂNII

Fory Etterle, Ion Caraion, Petre Strihan, Richard Wagner, Charles Aznavour, Anatoli Karpov, Bob Dylan (Robert Zimmerman), Isadora Ducan, John Wayne, Rainier de Monaco, regina Victoria a Angliei, sir Lawrence Olivier, Maurice Ravel, Anton Diabelli, Hamus Alfren (Nobel fizică 1970). (P.I.)

Scrisori primite

Veniamin Băltăţeanu, Iaşi: Calde mulţumiri pentru gândurile bune pe care ni le-aţi trimis cu ocazia Sfintelor Sărbători! Vom ţine seama de sugestiile Dv. care sunt pe cât de interesante, pe atât de lesne de înfăptuit! Aceleaşi urări de bine din partea noastră!

M. Dimov, Bucureşti: Ne-a impresionat profund, mărturisim, scrisoarea Dv... De aceea, vom încerca să vă ajutăm. Vom apela la colegul nostru Ion Ţugui, care, la rândul lui, se va implica în problema Dv. Prin urmare, vă rugăm să ne telefonaţi la 2225111 pentru a vă pune în legătură cu Dl. Ion Ţugui. Dorim multă sănătate fiicei Dv.!

Elisabeta Pescariu, Timişoara: 1. După cum bănuim că aţi observat, careurile de cuvinte încrucişate sunt compuse de cititorii noştri! Ca atare, fireşte că sunt binevenite şi careurile Dv.! 2. Cerinţele noastre le puteţi lesne desluşi, observând modul în care sunt compuse careurile pe care le publicăm. Cât priveşte tematica, aceasta o lăsăm la libera Dv. alegere. 3. Încă de la bun început, din 1957, nu s-a pus problema banilor... 4. În funcţie de tematică şi de necesităţile redacţionale, careurile acceptate apar, de regulă, la o lună – o lună şi jumătate de la primire. 5. Careuri! Vă dorim succes şi aşteptăm colaborările promise!

Rubrică realizată de
ADRIAN HOAJĂ

De vorbă cu avocatul casei

Societăţile agricole

Doamnei D.A. Bucureşti, sector 2

Legea care reglementează constituirea societăţilor agricole este legea nr. 36 din 30 aprilie 1991.

Societatea agricolă este o societate de tip privat cu capital variabil şi un număr nelimitat şi variabil de asociaţi având ca obiect exploatarea agricolă a pământului, uneltelor, animalelor şi a altor mijloace aduse în societate, precum şi realizarea de investiţii de interes agricol. Societatea agricolă nu are caracter comercial. Societăţile agricole se constituie printr-un act scris numit act de constituire semnat de membrii fondatori şi un statut ce vor fi autentificate la un notariat. Cererea de înscriere a societăţii agricole, însoţită de actul de constituire şi de statut, se depune la judecătoria în circumscripţia căreia îşi va avea sediul societatea. Preşedintele judecătoriei dispune prin încheiere, înscrierea societăţii agricole în registrul rezervat anume acestor societăţi, iar de la data înscrierii, societatea dobândeşte personalitate juridică.

Actul de constituire şi statutul vor cuprinde modul de organizare şi funcţionare a societăţii agricole precum şi drepturile şi obligaţiile asociaţilor.

Calitatea de asociat al unei societăţi agricole se dobândeşte prin subscrierea actului de constituire sau, după constituire, prin semnare a unei declaraţii. Încetarea calităţii de asociat are loc prin retragere, excludere, înstrăinare sub orice formă legală a terenului adus în folosinţă sau prin deces. Retragerea din societate se face la cerere iar proprietarul redobândeşte dreptul la folosinţă asupra terenului la sfârşitul anului agricol.

Societatea agricolă are trei organe principale de conducere: consiliul de administraţie, comisia de cenzori şi adunarea generală, fiecare având atribuţii clar stabilite de lege. Acţiunea civilă împotriva administratorilor pentru fapte care privesc responsabilitatea lor aparţine adunării generale.

Prin urmare, dacă societatea agricolă respectivă a fost înfiinţată conform prevederilor legii 36/1991, atunci litigiul nu poate fi rezolvat decât la instanţa de judecată (dacă nu aţi reuşit pe cale amiabilă) în temeiul acestei legi, precum şi a prevederilor statutului societăţii agricole în cauză.

Dacă societatea agricolă nu a fost înfiinţată potrivit prevederilor acestei legi şi la baza societăţii agricole se află un contract semnat de către toţi cei care au constituit asociaţia (de ex: un contract de societate civilă, contract de arendare sau chiar un contract nenumit) atunci temeiul juridic al acţiunii civile pe care o veţi formula îl reprezintă codul civil şi contractul respectiv. Astfel, formulaţi o cerere de chemare în judecată împotriva preşedintelui asociaţiei în care să solicitaţi obligarea acestuia la plata a ceea ce s-a obligat prin contract precum şi retragerea dv. din asociaţia agricolă. În drept veţi invoca art. 969, 970 C. civil. („convenţiile legal făcute au putere de lege între părţile contractante. Ele se pot revoca prin consimţământul mutual sau din cauze autorizate de lege".)

Dacă societatea agricolă nu are le bază încheierea nici unui act, atunci cererea dv. de chemare în judecată se va întemeia pe îmbogăţirea fără justă cauză, care este un principiu de drept ce stă la baza acţiunii de restituire împotriva aceluia care şi-a mărit patrimoniul prim micşorarea patrimoniului celuilalt.

Dicţionar juridic: *contracte nenumite* = acele contracte care nu sunt nominalizate, ca figuri juridice distincte, în legislaţie.

Avocat NELI PĂDURARU

GRĂDINA *micul nostru Paradis*

DĂUNĂTORII DE LA RĂDĂCINĂ

◆ ***Viermii rădăcinilor (nematozii).*** Sunt de dimensiuni mici (circa 1 mm), albi şi trăiesc în sol, atacând rădăcinile de ciclamen, primulă, gura leului, garoafă, hortensie, bujor, urzicuţă, begonie, petunie, cactus, trandafir, plante cu bulbi etc. Pe rădăcini, în urma înţepăturilor produse de viermi, se formează umflături, ca un şirag de mărgele. În cazul unui atac puternic, rădăcinile putrezesc, iar planta se ofileşte şi piere. Combaterea fiind foarte dificilă (dezinfectarea pământului), pentru prevenire este necesar să se folosească numai pământ neinfectat şi să se înmulţească numai plante sănătoase. Plantele atacate se distrug prin ardere.

◆ ***Râmele.*** În general, sunt inofensive însă dacă în ghiveci se găsesc în număr prea mare pot deveni dăunătoare deoarece se hrănesc cu rădăcinile fine ale plantelor. În acest caz, pentru combatere se poate folosi o soluţie de hipermanganat de potasiu (se dizolvă 2g hipermanganat în 10 l apă). Tratamentul se face seara, după care pământul din ghiveci se ţine acoperit 24 de ore.

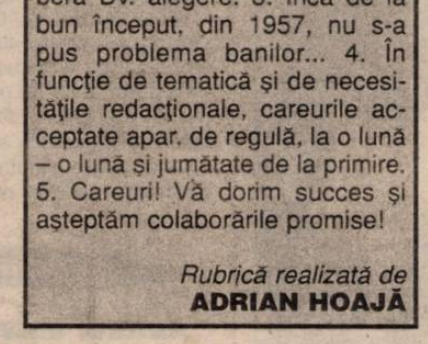

◆ ***Coropişniţa.*** Se întâlneşte mai ales în pământul îngrăşat cu gunoi şi este foarte păgubitoare deoarece prin galeriile săpate în sol deranjează sistemul radicular al plantelor sau retează plantele de la suprafaţa pământului. Plantele se veştejesc. Iată câteva dintre metodele de combatere a coropişniţelor: ■ Toamna, terenul infestat se sapă adânc. Prin această lucrare, se distruge un mare număr de larve şi adulţi de coropişniţă. ■ Controlul gunoiului de grajd folosit la îngrăşarea terenului şi distrugerea coropişniţelor găsite ■ Toamna, în luna septembrie, pe terenul infectat se face un şanţ lung de 2-3 m şi adânc de 30 cm, în care se introduce gunoi proaspăt de cal, apoi se acoperă cu pământ. Coropişniţele se adună în număr mare în acest loc. În timpul iernii (în zilele geroase) sau primăvara, se scoate gunoiul şi se distrug insectele găsite. ■ Pe suprafeţe mai mici de teren se pot îngropa la 1 cm sub pământ ghivece, borcane sau cutii de conserve, în care vor cădea coropişniţele care trec pe acolo. ■ Dacă s-a depistat o galerie, se urmăreşte până se observă că ia o direcţie verticală – spre cuib – şi se toarnă apă amestecată cu petrol, pentru a distruge ouăle. ■ Folosirea de momeli toxice care se împrăştie printre plante în grămăjoare mici sau se încorporează în sol la adâncimea de 2-4 cm. Un exemplu de preparare de momeală: 1 kg boabe de grâu (fiert în prealabil 15 minute) se amestecă cu 50 g insecticid (Lindatox) şi 10-12 g untdelemn. *(A. Popescu)*

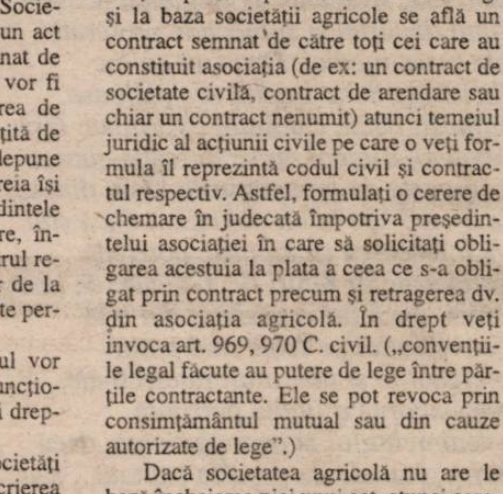

Verificaţi-vă cunoştinţele

Focuri şi flăcări

1. Cum este aprinsă flacăra olimpică?
2. Cine a scris în 1945, romanul „Flăcări"?
3. Cine a compus muzica baletului „Pasărea de foc"?
4. Ce înseamnă un foc bengal?
5. Cine a regizat în 1963 filmul „Focul fatidic"?

Răspunsurile din numărul trecut

1) Cele trei corăbii ale lui Cristofor Columb se numeau „Santa Maria" (vasul amiral), „Pinta" şi „Niña". 2) Tabloul „Naufragiul" aparţine pictorului rus Ivan Konstantinovici Aivazovski (1817-1900). 3) Poezia „Romanţa celor trei corăbii" a fost scrisă de Ion Minulescu (1881-1944). 4) Muzica operei „Vasul fantomă" a fost compusă de Richard Wagner (1813-1883). 5) Filmul „Corabia nebunilor" a fost realizat în 1965 de regizorul american Stanley Kramer.

Poşta cititorilor

Au răspuns corect la întrebările noastre: *Mirela Cristea* – Satu-Mare, *Ionela Cismaru* – Tg.Jiu; *Cristina Neamţu* – Argeş; *Viorica Vasile* – Bucureşti; *Ion Ion* – Slatina.

Cristiana Neamţu – Argeş. Vom reveni asupra unor teme dar nu atât de curând. Poate, cum ne sugeraţi dumneavoastră, adică împărţind o „temă" în două sau trei apariţii. *(Irina Stoica)*

Umor

Un meteorolog este martor într-un proces. Înainte de a depune mărturia judecătorul îl întreabă:

– Dar cum o să fie vremea mâine?

– Nu pot spune nimic domnule judecător! Am jurat să spun numai adevărul!

Un mecanic terminase revizia unui avion care zbura din California în Hawaii. Pilotul îl întreabă:

– Ne mai temem de ceva?

– Da, de rechini!

Chelner, această bucată de carne, crudă şi tare, o numeşti dumneata friptură?

– Scuzaţi-mă, domnule, dar eu sunt chelner, nu lingvist!

Tăticule, îţi aduci aminte când mi-ai povestit tu, odată, cum ai rămas corigent la istorie?

– Da, dar ce-i cu asta?

– Să ştii că istoria se repetă!

Tăticule, cine e Rosinanta, asta?

– Un cal bătrân şi prăpădit, dar de ce întrebi?

– Păi aşa îi spun copiii maşinii noastre!

Cum poţi să-ţi baţi în halul ăsta joc de oameni? întreabă indignată soţia unui scriitor deosebit de cinic. Nu ştii că omul este creaţia lui Dumnezeu?

– Da, numai că Dumnezeu a uitat să depună brevet şi acum orice dobitoc poate face acelaşi lucru!

Bună ploaia asta, spune un ţăran vecinului. Ai să vezi ce-o să iasă din pământ!

– Doamne fereşte! Abia am îngropat-o pe soacră-mea!

Sportivă

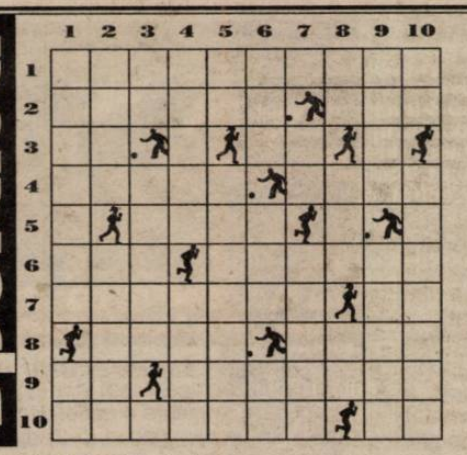

ORIZONTAL: 1) Întreceri sportive 2) Ramură karateka – Schimb de joc. 3) Marian Niculescu – Brass! 4) Fostă gimnastă românca (Mirela) – Sport bivalent. 5) Constantin Dumitru. 6) Timp – Trimis. 7) Fără modificări de program – Fotbal Club. 8) Fotbalist român – Jucător de tenis Francez (Yannick). 9) De două ori – Apreciate la culturism. 10) Alt fotbalist român (Aurelian) – Acum!

VERTICAL: 1) Primul sosit – Boris Becker. 2) Sport naţional – „Lanterna " fotbaliştilor. 3) Nike! – Început pentru unii. 4) Loc secund – Formaţii sportive. 5) Uned – Olimpiada '95 (1995). 6) Slugă – Iulie (abr.) – Aur. 7) Pase 3-1! – Dribling. 8) Uns! – Organizaţie de turism – Golul! 9) Club de fotbal spaniol (Sociedad) – Aut. 10) Iată! – Vâlcenii în sport.

PETRINA RISTEA
Bucureşti

Perspicacitate

Puteţi să precizaţi câte persoane existente în desenul de sus se regăsesc în desenul de jos?
Un exemplu: B-8 (sunt opt perechi).

DE LA UN DESEN LA ALTUL

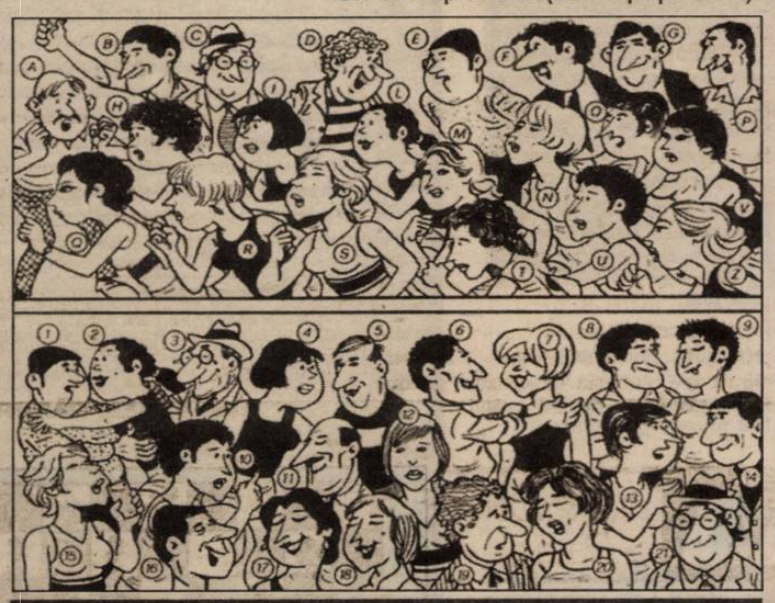

De la un desen la altul: B-8, C-21, E-1, I-4, L-2, O-13, S-15, U-10.

PAR(anormale) de la PAR

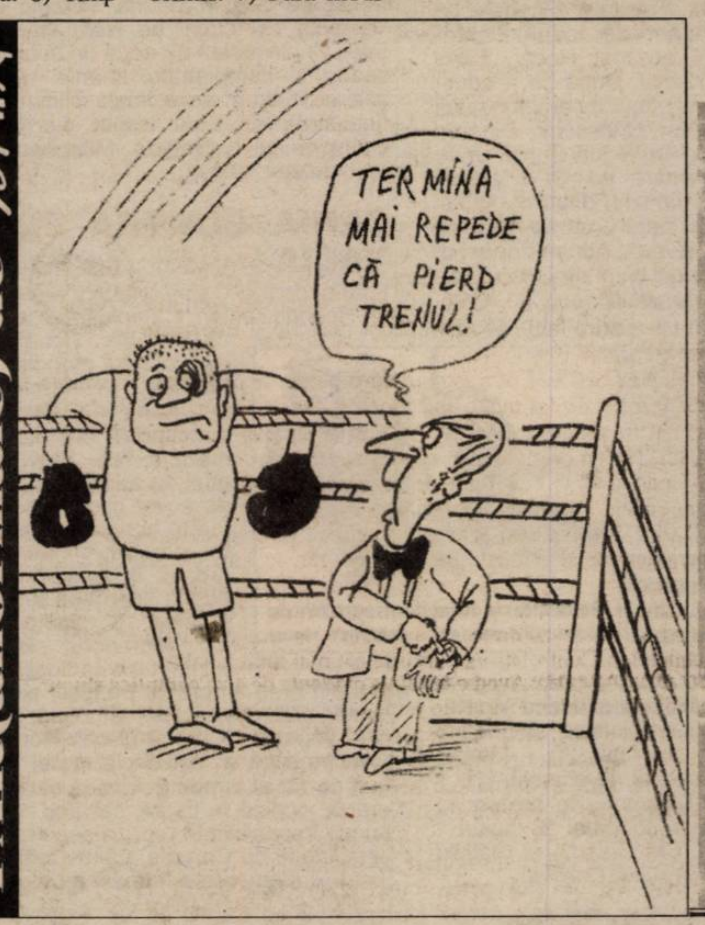

Soluţia careului „FLORAR"

Orizontal: FLORI - TOTAN - LOTUSI - RUNC - UR - GA - ROAFE - TEI - CI - CLAMA - UN - D - SA - NON - R - REZIS - TENT - AMADO - ECLER - SASI - EY - E - A - CUTIT - M - DC - AERAT - BANUT - USA - NAR - CISE.

Ştiaţi că...

...în pădurile tropicale ale Americii creşte arborele care dă lapte, numit de călătorii europeni „arborele-vacă"? El se găseşte mai ales în valea Cancagna din Cordilierii litoralului.

...în accepţiunea mai veche, termenul alpinism însemna o ascensiune în Munţii Alpi cu atingerea unuia dintre vârfuri? Sensul mai nou cuprinde toţi munţii mai înalţi de pe planetă sau traseele deosebit de dificile.

...primul explorator care a atins Polul Nord a fost Robert Edwin Peary (1856-1920)? Aceasta s-a întâmplat la expediţia din 1908-1909.

...primul zbor cu hidroavionul a fost efectuat în 1910, de inginerul francez Henri Fabre (1882 – 1984)? Zborul s-a desfăşurat deasupra lacului Berre (Provence).

...după legendă aheii au intrat în Troia au ajutorul unui cal de lemn, construit după sfaturile şi îndemnurile lui Ulise? Meşterul care realizase calul se numea Epeios.

...primul oraş din lume iluminat cu gaz lampant a fost Bucureştiul? Gazul era furnizat de rafinăria înfiinţată în 1856 în judeţul Prahova de Theodor Mehedinţeanu.

Integramă de MARIAN MINCULESCU „CREDO"

REFAC OPERE / TIP DE UNIFICARE		INCONŞTIENŢĂ / CADOURI		PĂSĂRI / DEVIERE		CIURURI / SĂRMĂ SUBŢIRE		VIN CU EURO 2... / VERIGĂ		CALE! / LOCALURI	
NIVELUL SĂRII / DEFECTE											VOCALE
								ASTFEL / DIN CAREII			
PRENUME FEMININ / CURAT							VOCE ÎNALTĂ / TÂRÂT				
			NOTA 7 / CRESCUTĂ			A ALEGE / CÂMP GOL!					VAGONUL CU CĂRBUNI...
PUSĂ LA URMĂ / CUPĂ!					LUAT PE CUVÂNT / 1999-2000						
		CUPRU / AMOR						PRIMUL ARESTAT / RAR			
ARIE / A GRĂBI						DRACUL GOL / CIOLAN					
				EU / ALIFIE			PUS CU FLORI... / PLOP SEC!				
A ÎNVĂRTI / REVERII					CRĂPATE						
						LUNĂ DE PRIMĂVARĂ					

Dezlegarea integramei „CONEXIUNI"

Orizontal: T - A - P - A - A - A - IRESPONSABIL - AXIALA - BANI - ANARHISTI - OM - SM - AG - RAITE - EPITROPI - LAN - ANA - AISTA - T - CRACANATI - RA - ETICE - INCET - ENOTI - O - UIT - TRADUCATORI - RAI - APARATOR.

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	14500 LEI	❑ 4 LUNI	61500 LEI
❑ 2 LUNI	29000 LEI	❑ 5 LUNI	76000 LEI
❑ 3 LUNI	47000 LEI	❑ 6 LUNI	94000 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

VÂRSTA: _____ OCUPAŢIA: _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

Plata abonamentului se va face prin mandat poştal la adresa:
Ionescu Simion, P-ţa Presei Libere, nr. 1,
sector 1, Bucureşti, cod 71341

Vă rugăm să decupaţi acest talon, să-l completaţi şi să-l expediaţi, la adresa mai sus menţionată, pentru primirea corectă a abonamentului dv.
În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal.
Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 01/222.83.36

SPORT FLASH

DINAMO FACE DUBLA

– Săptămâna trecută s-a încheiat ediția 1999-2000 a Campionatului României la fotbal și Cupei României. „A murit un campionat bolnav" a titrat presa sportivă. Dinamo București a fost cea mai prolifică echipă a acestui sezon: în cele 33 de etape a câștigat 27 de meciuri, a pierdut 3 și a remizat 3, marcând 90 de goluri și primind 35, acumulând 84 de puncte, cu 15 mai multe decât ocupanta locului secund, Rapid București. Pe locul 3 s-a clasat Ceahlăul Piatra Neamț. Cele patru echipe care au retrogradat sunt Brașov, Onești, Reșița și Extensiv. La numai un punct de locurile „lanternelor roșii" au fost Rocar, Farul Petrolul și Craiova. După ce a administrat în ultima etapă a campionatului un 7-1 usturător Oneștiului, Dinamo s-a pregătit pentru finala Cupei, unde o avea adversară pe U. Craiova. Jucând în 10 oameni, după ce Mihali a fost eliminat pentru că l-a lovit pe antrenorul craiovean, Adrian Popescu, pedepsit la rândul lui pentru insultarea unui dinamovist, „câinii roșii" au învins în cele din urmă cu 2-0. Arbitrul central a apelat de șapte ori la cartonașe și a acordat 65 de lovituri libere. Scorul a fost deschis de Marius Niculae în minutul 33 (p), iar Cătălin Hâldan stabilind rezultatul final în ultimele minute de joc, după un contraatac. Dinamo realizează astfel dubla cupă-campionat, ceea ce își propune și în următorii doi ani, în plus dorind și calificarea în Liga Campionilor. Golgheterii campionatului au fost: 20 - Marian Savu (FC Național București), 18 - Adrian Mutu (Dinamo – în prezent la Inter Milan), iar cu câte 16 goluri - Marian Ivan (FCM Brașov) și Claudiu Niculescu (Universitatea Craiova).

Peste 10000 de fani turci la Copenhaga.

Istanbul a jucat finala Cupei UEFA, fiind prima echipă turcă din ultimii 45 de ani care reușește o astfel de performanță, în urma egalului (2-2) din returul semifinalei cu Leeds United. Cealaltă finalistă este Arsenal, care a trecut cu scorul cumulat 3-1 de Racing Lens. Arsenal este câștigătoare a Cupe UEFA în 1970. Detalii în numărul viitor. Valencia și-a câștigat locul în finala Ligii Campionilor cu scorul cumulat de 5-3 în dauna Barcelonei. Valencia va întâlni pe Real Madrid, într-o finală jucată de două ori în acest sezon în campionatul spaniol. Real și-a croit drum spre finală eliminând finalistele de anul trecut ale Ligii Campionilor – Bayern München și Manchester United.

CEHIA CONTRA SLOVACIA

– Aceasta a fost finala de anul acesta a Campionatului Mondial de Hochei, seniori. Campioana olimpică, Republica Cehă și-a păstrat titlul mondial la hochei, învingându-i pe, până nu demult, conaționalii din Slovacia cu 5-3. Slovacii, aflați la prima lor finală de acest gen, au jucat foarte agresiv în debutul partidei, însă trei greșeli în apărare i-a dus la scorul de 0-3 în primele 13 minute de joc. Antrenorul slovacilor a recunoscut că miza partidei și-a pus din greu amprenta pe jocul elevilor săi, care nu au experiența unor meciuri importante. Portarul ceh Roman Chechmanek a fost declarat cel mai bun portar al turneului. El și-a calificat practic echipa în finală, salvând niște pucuri imposibile în repriza secundă a semifinalei cu Canada, când Cehia a jucat în inferioritate numerică timp de 3 eliminări consecutive.

Portarii decid de multe ori partidele de hochei: Chechmanek a confirmat regula.

G. CUȘNARENCU
magazinsport@yahoo.com

FINALE EUROPENE.

Pe 17 mai, la Copenhaga, Galatasaray

Casa Editorială „MAGAZIN" caută AGENȚI DE PUBLICITATE din întreaga țară. Se oferă condiții avantajoase. Pentru relații, cei interesați pot telefona zilnic între orele 9 - 14 la telefon/fax 224.39.96

Fotografia săptămânii

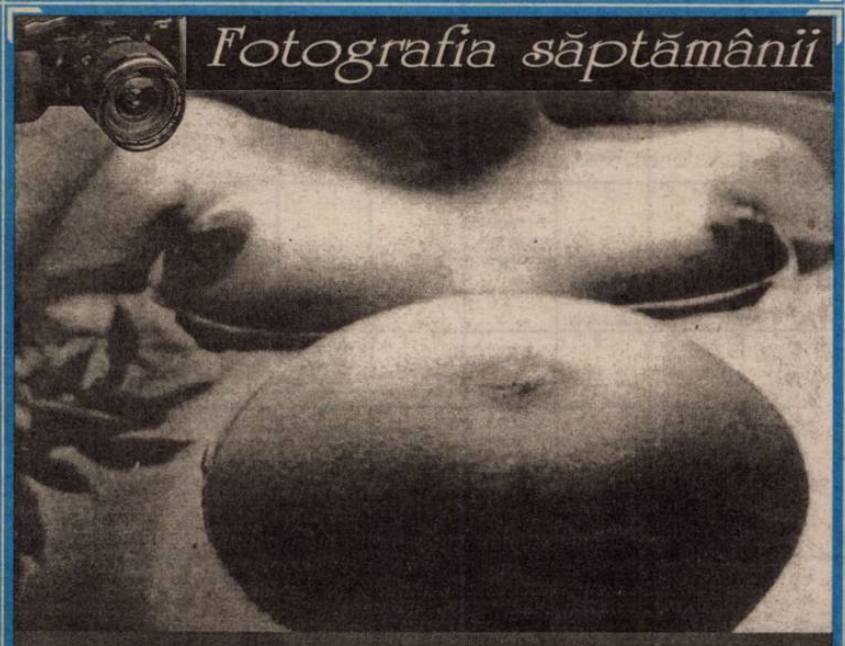

O veste bună pentru femeile însărcinate! În urma unui aport suplimentar de vitamine B6 ele devin de două ori mai puțin predispuse stărilor de greață atât de frecvente în timpul sarcinii. Așadar, vitamina B6! (D.M.)

Mini-interviul săptămânii

TRAIAN T. COȘOVEI, poet

– Traian T. Coșovei, care era motivația scrisului înainte de '89?

– Cred că ne unea solidaritatea. Respectul pentru scrisul celuilalt, indiferent dacă frecventam Cenaclul Junimea condus de Ov. S.Crohmălniceanu, Cenaclul de Luni al lui Nicolae Manolescu ori că ne înfrățisem cu nucleul Echinox-ist, cu poeții ieșeni, timișoreni, cu poeții de expresie maghiară ori germană. Frigul moral al acelor vremuri de care amintești ne „obliga" să ne unim ca în jurul unui foc de tabără. Spiritul de complicitate, de solidaritate nu a dispărut: poeta Mariana Marin a dorit să inițieze un proiect de ajutorare pentru scriitori, colegul nostru, prozatorul Mircea Nedelciu, a dorit același lucru. Mircea Dinescu a avut o idee asemănătoare. Laurențiu Ulici a reușit să o pună în practică. Mai mult, o colegă de generație, poeta Rodica Buzdugan, autoare a patru cărți de versuri, vrea să înființeze o pensiune pentru scriitorii care au probleme de sănătate, venituri modeste...

– Dar acum?

– Nu este nici un secret situația precară în care trăiește scriitorul român. Specialiștii din cercetare s-au dus cu pancarta de gât în

«Noi, scriitorii anului 2000, am devenit un fel de omlete publice...»

fața Ambasadei Statelor Unite ale Americii la București... Vor toți să fie lăsați să plece ca să-și facă meseria. Scriitorul este legat de limba maternă: adică aceea în care se exprimă! În urmă cu câțiva ani am luat un interviu pentru un ziar de mare tiraj unei personalități culturale germane; una din afirmații suna cam așa: „Scriitorul este la fel de coruptibil ca și măcelarul ori șoferul de taxi". N-am avut cum să-l contrazic pentru că asta era imaginea văzută din afară. Părerea multora a fost și rămâne că arta e un lux.

– Ce crezi că ai adus nou în poezie?

– Starea de spirit a unei generații de care rămân legat. Câteva teme, câteva metafore... Uite ce e, scriitorul român al anului 2000 este atât de desconsiderat, încât nu te justifici cu metafore. Noi doar sperăm că unul dintre noi, indiferent dacă e poet ori prozator, va lua premiul Nobel. Cum văd eu lucrurile, la cât de ignorant-politizat e acest premiu Nobel, m-aș distra să văd la televizor cum colegii mei Ion Stratan, Mihai Antonesei, Ion Mureșan, Ioan Flora, frații Mircea Cărtărescu, Florin Iaru, poete ca Angela Marinescu ori Mariana Marin au luat Nobelul (special) pentru România.

– Presupunem că poezia nu înseamnă totul pentru tine. Care ar fi cea de-a doua mare pasiune?

– Una mare de tot: arta omletei la români!

DORIN MĂRAN

CASĂ, DULCE CASĂ...

Iată cum trebuie să arate casa viitorului în concepția proiectantului său, Roger Dean: luxoasă, ecologică, primitoare, totul fiind construit pe forme rotunde. Răcoroasă vara, călduroasă iarna, echipată cu sisteme eoliene și panouri solare, casa-prototip a fost construită din aceleași materiale care au fost folosite pentru tunelul din Canalul Mânecii. *(A.P.)*

EROU pentru un week-end

Nu degeaba despre America se spune că este țara tuturor posibilităților. Cei ce doresc să trăiască senzații tari asemenea eroilor imbatabili din filmele de acțiune au prilejul să contacteze agenția Covert Ops din Florida și să se înscrie într-un program special care cuprinde curse cu automobilul în plin deșert prăfos și auster ca decor, antrenamente de rezistență fizică pe vreme cu ploaie de gheață sau vânt puternic, ședințe de tir, cursuri de eliberare din diferite capcane etc. Plata pentru un singur week-end este de aproximativ 5000 de dolari, dar ce înseamnă această sumă când ai șansa să devii un erou? (A.P.)

PREMIERĂ MONDIALĂ

CIBERCRIMINALITATEA în atenția G8

Membrii G8 (7 țări superindustrializate plus Rusia) și cele mai mari întreprinderi mondiale în domeniu s-au reunit de luni până miercuri la Paris pentru a analiza problema cibercriminalității. Este o premieră mondială ca, la o conferință de acest gen să participe nu doar specialiști informaticieni, ci și reprezentanți ai sferei politice, juriști și înalți funcționari din țările membre ale G8, ca urmare a faptului că în urmă cu două săptămâni, virusul „I Love You" a semănat panică pe Internet. Conferința, coprezidată de Japonia, nu și-a propus adoptarea unor măsuri concrete și imediate, ci doar stabilirea unui cadru de activitate în domeniul Internet, până la viitoarea întâlnire de la Okinawa (Japonia) care va avea loc în iulie a.c. *(A.P.)*

Ce le trece unora prin minte?!

Cu gândul la roadele verii, poate că ar trebui să ne pregătim de pe acum pentru unele așa-zise concursuri care se desfășoară – doar pentru amuzament – pe alte meleaguri. La Calmaire, în sudul Franței, se organizează o întrecere a pepenilor verzi, sub deviza: cine reușește să-i mănânce (numai miezul, evident) fără să-și folosească mâinile (care, din prudență, sunt legate la spate). Concurenții știu de la bun început că trebuie să spargă „ghiuleaua" naturală prin lovituri aplicate cu fruntea, dar care să n-o facă să se rostogolească de pe masă – caz în care concurentul este descalificat. Cel mai abil campion este până-n prezent Pierre Galleroix, care a despicat în stilul amintit și apoi a înfulecat miezul din „cioburile" a cinci pepeni verzi, în mai puțin de zece minute.

O întrecere asemănătoare se desfășoară cu banane, dar aici trebuie să participe echipe de câte doi concurenți – care nu trebuie să-și folosească mâinile. Unul ia banana cu dinții de pe masă și o ține astfel încât celălalt să o poată coji tot cu dantura. Recodul este de șaisprezece banane în cinci minute, la perechi mixte (cel care cojește, devorează și miezul, așa că rolurile se schimbă mereu).

O altă probă de concurs cu pepeni verzi, cu nuanțe ușor intelectuale, pretinde consumatorilor să umple cât mai multe cornete de hârtie cu sâmburii colectați și numărați, într-un anumit interval de timp. La „categoria" cinci minute, Henri Dutronc a umplut două cornete cu 286 de sâmburi, „recoltați" din doi pepeni de câte două kilograme fiecare (care sunt și consumați în timpul „prestației"). Henri a refuzat să evalueze numărul de sâmburi înghițiți în timpul furibundei probe, susținând că se simte bine și nu-și face astfel de probleme. Însă specialiștii prezenți în juriu apreciază că mai mult de zece la sută din total ajung în stomacul concurentului, adică între 25 și 40 de sâmburi. Cine mai încearcă? (P.I.)

În numărul viitor

■ Semințele vieții ■ Vom găsi orașe pe Marte? ■ Pământul, un organism viu ■ Bulimia, o suferință fizică și psihică ■ Pe urmele miticelor Amazoane ■ Atac la biografiile starurilor ■ Femina club ■ Întâmplări adevărate ■ Mini-interviul săptămânii: Dr. primar chirurg IOAN CONSTANTIN TEODORESCU, Spitalul Clinic de Urgență „Sf. Pantelimon" ■ Horoscop ■ De vorbă cu avocatul casei.

Cititorii din străinătate

care doresc să se aboneze la revista noastră pot contracta abonamente prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L., București, Piața Presei Libere nr. 1, Fax 2243996.

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacției la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10⁰⁰ - 14⁰⁰

NU UITAȚI!

Abonarea, acum, direct la redacție vă pune la adăpost, în viitor, de eventualele majorări ale prețului revistei. Pe cei care vor să se aboneze direct la redacția „Magazin" îi informăm că în pagina 15 găsesc talonul ce cuprinde și alte informații utile.

Biblioteca Județeană MUREȘ TÂRGU MUREȘ

SERIE NOUĂ - 471 • ANUL XLIII • 1 IUNIE 2000 • 16 PAGINI • 4000 LEI Nr. 22 (2221)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

1 IUNIE

1831 A fost localizat Polul Nord magnetic de către Sir James Clark Ross în timpul unei expediții arctice.

1938 Joe Shuster și Jerry Siegal au lansat pe piață personajul Superman.

S-A NĂSCUT ÎN ACEASTĂ ZI

1926 Marilyn Monroe (Norma Jean Mortensen), legendă a Hollywoodului.

Ziua în care descoperim viitorii adulți în proprii noștri copii și copiii din propriile noastre suflete de adulți.

Premieră medicală de senzație

PILULA-SPION A ORGANISMULUI UMAN

Specialiștii englezi în aparatură medicală de investigație au anunțat realizarea unei adevărate „pilule-spion" a organelor interne ale omului. Este vorba de o pastilă endoscopică, având o formă cilindrică de 1,1 cm grosime și 3 cm lungime și care nu rănește în nici un fel țesuturile atinse. Pilula-explorator este echipată cu sistem de iluminare și cameră video, care transmite imagini pe un monitor. Ea va înlocui – când va intra în producție de serie, prevăzută pentru viitorul apropiat – incomodul furtun endoscopic care este plimbat manual de către medic. Pastila endoscopică este eliminată în mod natural, după ce a parcurs traseul organelor investigate. Singura diferență față de submarinul ce călătorea prin corpul omenesc în filmul „Călătorie fantastică" este că pilula-spion nu are propulsie proprie. Dar nici nu are nevoie, dovedind că realitatea poate depăși ficțiunea științifico-literară. *(P.I.)*

TV
- România 1
- TVR 2
- Pro TV
- Acasă
- Antena 1
- Prima TV
- Tele 7 abc

Acele invizibile animale mecanice

NANOROBOȚII

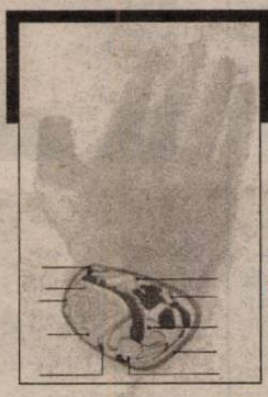

DOUĂ MÂINI

pentru același om!

femina club

TICURILE

expresie a suferinței

- Music box
- Misterele lumii
- Întâmplări adevărate
- Avocatul casei

HOROSCOP

Oameni obișnuiți, cu nume de

STARURI

Concert extraordinar

GORAN BREGOVICI ne-a dezvăluit frumusețea Balcanilor

Evenimentul cultural de excepție al sfârșitului de săptămână a fost fără nici o îndoială concertul lui Goran Bregovici de la București. Compozitorul iugoslav care încearcă din interiorul unei culturi mici, cum spunea, să atragă atenția marilor culturi că Balcanii sunt un loc deosebit, bogat în tradiții culturale, față de care Occidentul începe să manifeste un oarecare interes. Prin muzica lui Bregovici, Europa se apropie de Balcani și de unicitatea lui. L-am rugat în finalul conferinței de presă să ofere un autograf pentru cititorii revistei „Magazin". Mi l-a oferit cu generozitate, iar eu nu fac decât să-l reproduc în acest colț de pagină.

BREGOVICI, prințul Balcanilor

În materie de muzică, Goran Bregovici poate fi numit fără nici o rezervă Prințul Balcanilor. Acest lucru s-a văzut și în concertul de la Sala Palatului, de sâmbătă, 27 mai 1999. Un concert organizat de Dan Chișu, boss-ul companiei DaKino, care a ținut să-și aniverseze cei zece ani de existență cu un concert Bregovici. Un concert care arată traseul parcurs de Bregovici, ghitaristul și compozitorul formației *Bijelo Dugme* (Nasture Alb) cu care a cunoscut gloria în anii 70-80, de la muzica rock la muzica Balkano pe care a compus-o în ultimii zece ani pentru filmele lui Kusturica. Adică de la melodii care „imitau" rock-ul occidental, cum ar fi splendidele melodii *Selma* sau *Blues za moju bivsu dragu* (Blues pentru fostul meu prieten), la melodiile care stilizează melodii tradiționale balcanice. E un drum lung pe care Bregovici l-a rememorat la București, e drumul pe care un mare artist își descoperă rădăcinile culturale. La Sala Palatului, Bregovici ne-a dezvăluit frumusețea Balcanilor (unde „am atât de puține ocazii să cânt, deși adresa muzicii mele sunt Balcanii") interpretând alături de un cor bărbătesc din Belgrad, de o orchestră din Polonia și patru bulgăroaice cunoscutele lui compoziții pe care iubitorii artistului iugoslav născut la Sarajevo...

GEORGE CUȘNARENCU

(Continuare în pag. 2)

Extratereștrii din adâncuri

Nări care seamănă cu ochii, o gură înzestrată cu o placă dințată servind la sfărâmarea moluștelor și crustaceelor – platitudinea extraordinară a acestei curioase ființe trăind în California este rezultatul adaptării la viața de pe fundul oceanului.

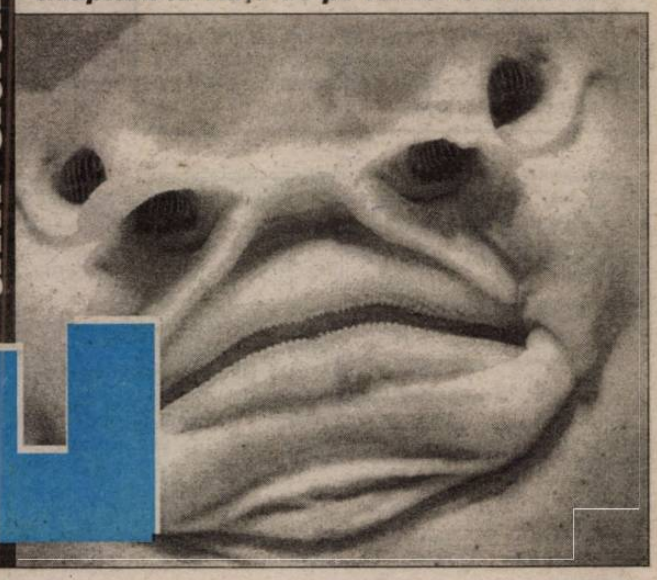

Biblioteca Județeană

BREGOVICI
prinţul balcanilor

Urmare din pag. 1)

...le cunosc deja de pe cd-urile care au apărut şi la noi („Piraţii de discuri m-au făcut cunoscut la dumneavoastră", a spus amuzat Bregovici la conferinţa de presă). Pe lângă elaboratele melodii din filmul „Regina Margot", Bregovici şi-a încântat publicul (tânăr în proporţie de 80 la sută) cu excepţionalele lui melodii *Mesecina* (Lumina Lunii), *Ausencia*, *Ederlezi*, *Death Car* (într-o interpretare absolut senzaţională, mult peste varianta de studio cu Iggy Pop) şi *Kalashnikov*, melodia care ar putea, cu o singură injecţie, să scoată din moartea clinică, în care se află de vreo câţiva ani buni, muzica occidentală. Sigur, personal, aş fi vrut să-l aud mai mult, în spectacol, pe Bregovici, măcar în câteva solo-uri de ghitară, el fiind un ghitarist excepţional. Probabil că n-a vrut să iasă în faţă, probabil că sunetul electric, amplificat, ar fi rupt din vraja naturală a muzicii balcanice.

La miezul nopţii, Dan Chişu şi-a invitat prietenii, împreună cu Goran Bregovici, la restaurantul „La Guvern", unde fiecare a avut privilegiul de a vorbi şi de a se fotografia alături de Goran Bregovici, omul de dincolo de scenă. Surpriza lui Dan Chişu s-a numit mini recitalul tarafului din Chetriş, cel care în această toamnă va concerta la Bologna.

GÂNDURI SEMNATE BREGOVICI

„La Bologna sunt directorul muzical al unui Festival pentru ţările ortodoxe şi am dorit ca anul acesta să arăt câte ceva din tradiţia muzicală a ţărilor noastre. Anul acesta, împreună cu mine, vor merge la Bologna o orchestră de suflători din România (taraful din Chetriş), din Bulgaria şi o orchestră sârbească... La Bologna vreau să arăt că muzica tradiţională a început prin a fi militară şi a terminat prin a fi cântată la nunţi şi la înmormântări."

„Singurul alibi pe care-l folosesc pentru a explica de ce «fur» câte ceva din muzica populară din Balcani este şi acest fapt: că la rândul meu, dăruiesc câte ceva. Dar nu succesul este ţelul meu."

„E necesar un dialog între culturi. Este important ca aceste culturi să se cunoască. Tot timpul, când sârbii au bombardat albanezii sau americanii i-au bombardat pe sârbi, am considerat că ar fi fost cu totul altceva dacă aceste părţi ar fi cunoscut cultura celeilalte. Ar fi fost mult mai greu să bombardezi Parisul unde ştii că poţi nimeri Luvrul, Mona Lisa. Aşa e uşor, arunci bombe pe întuneric peste nişte sălbatici. Pentru că nu le cunoşti cultura. De aceea e important să fie arătat câte ceva din cultura noastră."

„Mie nu-mi plac nici un fel de teorii rasiale. Nu cred în nici un fel de superioritate a oricărei zone faţă de alta. Dar ceea ce este sigur e că nu suntem mai răi decât alţii şi că merităm să avem o soartă mai bună."

„Am intrat în film cu totul întâmplător şi acum ies din el datorită propriei mele voinţe. E minunat. Filmul este un ambient foarte isteric şi temperamentul meu se încadrează foarte greu."

„Muzica românească este una dintre cele mai influente muzici de aici din Balcani şi oricare instrumentist care cântă muzică populară nu se poate să nu cunoască muzica românească. Nu de mult am avut un concert la Sao Paolo, muzicanţii mei s-au întâlnit cu muzicanţii tarafului Haiduc, care locuiau în acelaşi hotel, şi toată noaptea au cântat împreună fără nici un fel de probleme."

„Kusturica şi cu mine am făcut trei filme pe care le consider cele mai importante filme din ultimii 20 ani. Am fost împreună 15 ani şi pentru vremurile astea este chiar prea mult. Iar el este unul dintre ultimii mari regizori europeni care continuă să creadă că cinematografia este cea mai importantă artă. După *Underground* am ajuns la concluzia că trebuie să ne despărţim. Aşa că în viitor nu ştiu ce o să fie."

„Am fost cel mai mare star rock-and-roll al ţării mele. Astfel ego-ul meu este suprasaturat de bucuria de a-i vedea pe cei din public cum aplaudă cu frenezie cântecele mele."

cronica săptămânii

Spirits Of The World
Various Artists

A trecut o mică veşnicie de când am prezentat ultimul album de muzică numită generic electronică şi iată că acum mi s-a oferit un minunat prilej să mă reabilitez în faţa amatorilor genului cu această excelentă compilaţie lansată de *Earthtone Records* pe 2 mai. Spunând excelentă compilaţie nu exagerez cu nimic, da' cu nimic, deoarece este o adevărată sărbătoare a sufletului, o minunată colecţie de new age, world music şi ambient, cu sonorităţi din toată lumea! Ascultând *„Spirits Of The World"* nu este greu să remarci că ea (compilaţia...) a fost inspirată de nevoia noastră de a comunica cu ceilalţi prin muzică, instrumentele, foarte variate şi care mai de care mai exotice, fiind ambasadorii ideali pentru stabilirea punţilor sufleteşti... Ascultaţi-le cu atenţie şi nici nu veţi sesiza când veţi parcurge distanţele de la un continent la altul! *„Spirits Of The World"* oferă un amestec eclectic de compoziţii, din diverse ţări, care au ca numitor comun melodicitatea, iar fiecare dintre autorii prezenţi pe acest extraordinar CD contribuie la mai buna cunoaştere reciprocă, nu numai în regiunile de unde provin, ci şi la nivel mondial! La urma urmei, ce mică este lumea, nu-i aşa? Dar şi ce frumoasă...

CAZIER discografic

ABBA

Albume: The Singles collection 1972-1982 (martie 1999) ● The Music still goes on (octombrie 1998) ● Love Songs (septembrie 1998) ● Forever gold (octombrie 1997) ● Interview disc (octombrie 1997) ● Agnetha & Frida – The Sound of Abba (februarie 1994) ● Hits box, The (octombrie 1991) ● The Love songs (noiembrie 1989) ● Absolute Abba (octombrie 1988) ● The Collection vol. 2 (septembrie 1988) ● Abba live (august 1988) ● The Album / Voulez vous (octombrie 1988) ● The Hits (septembrie 1987) ● The collection (ianuarie 1987) ● Thank you for the music (octombrie 1983) ● Singles – The Firt 10 Years (octombrie 1982) ● The Visitors (noiembrie 1981) ● Super trouper (octombrie 1980) ● Greatest hits Vol. 2 (noiembrie 1979) ● Voulez vous (aprilie 1979) ● The album (ianuarie 1978) ● Arrival (octombrie 1976) ● Greatest hits Vol. 1 (martie 1976) ● Abba (iunie 1976).

Metaliştii de la ***Iron Maiden*** *tocmai şi-au trecut, pe 30 mai, încă un titlu în discografie. Este vorba de „Brave New World", primul album de studio din ultimii opt ani al trupei zbuciumatului Bruce Dickinson...*

Ştiri pe bandă rulantă

◆ Dedic rubrica de azi a ştirilor prezentării unor noi apariţii discografice, foarte interesante, aparţinând categoriei ambient-world music, lansate de casa *BSC Music* (www.bscmusic.com) în ultimele două luni: *„Sahara: The Sound Of Arabia" – Potsch Potschka* (fostul membru din trupa *Ninei Hagen* demonstrează acelaşi mare talent ca şi în precedentele sale două CD-uri solo, de această dată el combină perfect diferite culturi muzicale, accentul fiind pus pe ritmurile lumii arabe. Un produs nu numai pentru cunoscători...), *„Trance Alpin Alphorns Meet Didgeridoos" – Delago* (aparţine categoriei *World Music*, austriacul *Hermann Delago* vă oferă acum sunete exotice din Asia, Africa şi America, o punte spre mai buna înţelegere), *„Ancient Journeys" – Cusco* (în spatele numelui *Cusco* se ascund

Michael Holm şi *Kristian Schultze*, doi germani îndrăgostiţi de muzica amerindiană. Cei doi lucrează împreună de 20 de ani...), *„Mystic Fantasies" – Various Artists* (o colecţie de clasice ale genului, o călătorie sonoră prin toată lumea, meditativă şi relaxantă), *„Roedeliusweg" – Roedelius* (cel numit *„Godfather Of*

Ambient", cu 30 de ani de carieră în spate, revine cu o capodoperă în care autorul s-a lăsat convins să-şi combine muzica sa clasică cu groove-ul tinerei generaţii. Ce a rezultat, face toţi banii!), lume-lume a apărut *„Sacred Spirit Drums"* al duetului *David & Steve Gordon*, continuarea celebrului CD *„Sacred Earth Drums"*, un bestseller al genului! Vi-l voi prezenta luna viitoare, într-una din cronicile mele săptămânale.

Grupaj realizat de
MARIAN MINCULESCU
E-Mail: shl@totalnet.ro

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 71341.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU - *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU - Administrator
PAUL IOAN - Administrator

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Aurora Popescu, Mihaela Dorobanţu, Dorin Măran, Marian Grigore; Ionel Cojocaru, Vasilica Mărgărita; Maria Rădoi, Elena Ilie; Irina Stoica, Paul Ioan, Teodora Bujor-Panaitescu

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Marian Grigore
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36, Nicuşor Dincă (director), Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL: Liliana Suciu, Mariana Lupescu, Natasa Munteanu
Cont: 401001085000 (lei)
• 402001085030 ($) • 402001085031 (DM)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.A.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
Tel.: 222.51.11;
ADRIAN HOAJĂ
Secretar general de redacţie
Tel.: 222.51.11;
DOREL DORIAN, PAUL IOAN, ION ŢUGUI

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L, Fax: 224.39.96 sau RODIPET S.A. - P.O. BOX 3357, Fax: 222.64.07 Telex: 1 1995, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu

Tiparul: **INTACT S.A.**

UNIVERS, SUB-UNIVERS, MULTIVERS!

ADRIAN HOAJĂ

Marea Explozie (Big Bang) care s-a produs acum 15 miliarde de ani a fost, fără îndoială, clipa în care s-a născut Universul „nostru" definit prin patru dimensiuni – trei spaţiale şi una temporală. Însă Andrei Linde, de la Universitatea Stanford (California), unul din cei mai mari cosmologi contemporani, susţine că s-ar forma în permanenţă o infinitate de alte universuri, gigantice „bule de spaţiu-timp", despărţite de distanţe inimaginabile – distanţe ce ar necesita scrierea unui kilometru de cifre pentru a le putea exprima! De la infinitatea lumilor imaginată de Giordano Bruno, la infinitatea universurilor lui Linde au trecut patru veacuri – doar o fărâmă infimă din timpul Universului!

IPOTEZĂ

Potrivit cosmologului Andrei Linde, o infinitate de Mari Explozii, asemănătoare cu aceea din care s-a născut Universul nostru, se petrece veşnic.

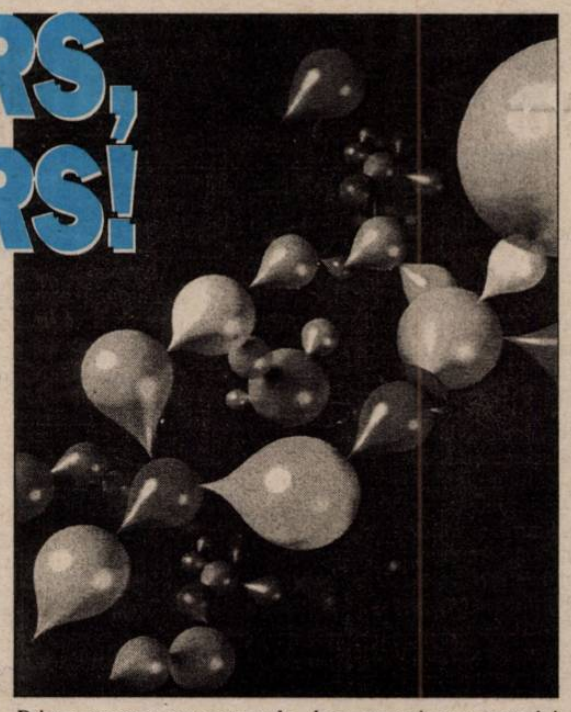

Trăim într-un banal sub-univers

Unele dintre aceste universuri ar putea fi mult mai bătrâne decât al nostru şi au avut parte de un Big Bang al lor cu mult înainte. Altele, chiar în această clipă când citiţi revista „Magazin", îşi încep istoria... Aceste universuri ar putea foarte bine să aibă legi ale fizicii total diferite de legile pe care le cunoaştem. Ce le-ar putea împiedica, bunăoară, ca spaţiu-timpul lor să aibă 4, 6 sau chiar 10 dimensiuni? Fiecare dintre aceste universuri – imense insule de materie – ar constitui o infimă parte din adevăratul UNIVERS, cu litere mari, la originea căruia ar fi fost adevăratul BIG BANG! Aşa cum, prin comparaţie, galaxiile sunt aglomerări de sisteme stelare, iar Universul „nostru" (de fapt un „sub-univers"!) este alcătuit dintr-o multitudine de galaxii, tot astfel UNIVERSUL este o aglomerare de „sub-universuri" izolate! Această realitate înfricoşătoare prin măreţia ei a fost denumită Multivers de către astronomul britanic Martin Rees în cartea sa „Before the Begining. Our Universe and other" (Înaintea Începutului. Universul nostru şi alte universuri). Multiversul s-ar regenera veşnic şi nu va cunoaşte niciodată sfârşit. Numai (sub)Universul „nostru" şi toate celelalte sub-universuri au avut un început şi, din păcate, vor avea parte şi de un sfârşit...

De ce nu-i Universul „nostru" cât un proton?

Această nouă viziune care revoluţionează cosmologia nu-i câtuşi de puţin rodul unor simple exerciţii de imaginaţie sau elucubraţii ale unor minţi nu tocmai la locul lor. Ea nu este decât rodul unor cercetări ştiinţifice îndelungate, începute prin anii '70, care căutau să ofere răspuns unor întrebări pe care teoria big bang – elaborată cu 50 de ani mai înainte – izbutise doar să le ridice, fără să le şi poată rezolva.

Printre acestea, spre exemplu, de ce repartizarea materiei în Univers este atât de omogenă la scară mare? Dacă luăm o porţiune de Univers de zece miliarde de ani-lumină, observăm în orice direcţie că galaxiile sunt dispuse într-o manieră extrem de regulată. De unde şi de ce această uniformitate? Şi, iarăşi, de ce spaţiul este plat şi nu curb? În fond, potrivit teoriilor fizicii cuantice, spaţiul ar trebui să fie extrem de curbat sub influenţa materiei conţinute. Potrivit calculelor, raza Universului, dacă spaţiul ar fi curb, ar trebui să măsoare circa 10 la minus 33 cm, (adică 0,00000000000000000000000000000001 cm!) cu mult mai mică decât raza unei particule ca protonul... Totuşi este de domeniul evidenţei că nu trăim într-un... proton, deci Universul „nostru" e, desigur, cu mult mai mare decât un proton şi, în plus, toate observaţiile de până acum ne indică faptul că spaţiul e cât se poate de... plat cât vedem cu ochii, până hăt, la hotarele Universului observabil! Altfel spus, două linii paralele, măsurând fiecare o lungime de 10 la puterea 26 m (adică 100.000.000.000.000.000.000.000 km – mărimea Universului observabil) binevoiesc să rămână paralele şi nu au de gând să se întâlnească vreodată! Altminteri, într-un spaţiu curb – ca suprafaţa unui balon – liniile paralele sfârşesc totdeauna prin a se intersecta. Cine, aşadar, „minte"? Teoriile fizicii cuantice sau observaţiile astronomice? Dar dacă toate au dreptate?... Cum au rezolvat fizicienii acest paradox vom vedea într-un număr viitor!

Premieră mondială

Două MÂINI pentru acelaşi om!

DORIN MĂRAN

Tânărul şi-a pierdut extremităţile ambelor braţe în urmă cu 3 ani în timp ce manipula o rachetă artizanală. Operaţia a fost condusă de pr. Jean-Michel Dubernard la spitalul Edouard-Herriot din Lyon în data de 13 ianuarie a.c. şi a fost consemnată ca o premieră mondială. Pacientul a părăsit spitalul o lună mai târziu într-o formă fizică perfectă. Această performanţă nu ar fi fost însă posibilă dacă nu au fi existat un precedent. Este vorba de o alografă de mână realizată în 1998, beneficiarul acesteia fiind un om de afaceri australian. După 2 ani de la operaţie acesta nu s-a putut însă bucura de mobilitatea mâinii, lucru care a stârnit vii dispute în rândul specialiştilor, unii dintre ei pronunţându-se asupra interdicţiei de a se repeta acest gen de grefe. Ceea ce constituie însă o performanţă în ambele cazuri este faptul că nu au fost semnalate reacţii de respingere şi asta datorită fabricării unor medicamente eficace pe care ambii pacienţi sunt însă obligaţi să le ia tot restul vieţii. Pericole există însă şi ele se referă la posibilitatea riscului apariţiei cancerului de piele, a unor probleme renale sau a diabetului. Deocamdată nici cel de-al doilea pacient nu-şi poate mişca palmele, întrucât creierul nu mai e capabil să reactiveze zone de control care au devenit de-a lungul celor 3 ani de la accident inactive. În următorii doi ani echipa condusă de dr. Jean Michel Dubernard va mai efectua încă cinci operaţii de acest gen în speranţa că pacienţii îşi vor putea recupera o parte din mobilitatea mâinii.

DUBLĂ GREFĂ

Timp de 17 ore o echipă internaţională multidisciplinară compusă din 50 de persoane dintre care 18 chirurgi a colaborat la realizarea unei intervenţii chirurgicale de excepţie în urma căreia pacientul Denis Chatelier în vârstă de 33 de ani a fost înzestrat cu două mâini provenite de la un singur donator.

Grefa unei mâini presupune conexiunea a cinci tipuri de ţesuturi. Întâi se procedează la fixarea oaselor, radius şi cubitus, cu ajutorul şuruburilor şi plăcilor, după care urmează partea cea mai lungă şi delicată a operaţiei: sutura ţesuturilor nervoase.

RETROSUNETELE o călătorie în timp?

PAUL IOAN

Analizând proprietăţile unui astfel de sistem acustic, Fink şi colaboratorii au descoperit proprietăţi uluitoare ale sunetelor ce-şi retrăiesc trecutul în viitor. Situaţia poate fi comparată cu următoarea scenă a filmată: un pahar se sparge. Derulând pelicula invers, cioburile se readună în ordine inversă, recompunând integral paharul. Specialiştii în sticlă pot analiza astfel punctele slabe ale compoziţiei sticlei şi alte aspecte tehnice. Dar reîntoarcerea sunetelor prin schimbarea ordinii literelor (nu ca la un simplu ecou, când se aude acelaşi cuvânt reverberat de o incintă sau de pereţii muntelui), la ce ar putea folosi?

Iniţial, fenomenul a fost botezat în glumă „Efectul Ioana d'Arc" (aluzie la vocile divine auzite de marea eroină franceză, care i-au propulsat acţiunile patriotice). Dar s-a constatat experimental cât de disciplinat şi tenace este sunetul ce-şi retrăieşte viaţa invers. Calităţile sunt extrem de preţioase: disciplina se referă la exactitatea cu care semnalele sonore pleacă spre ţintă şi se întorc la sursă; tenacitatea este reprezentată de capacitatea de a reconcentra (refocaliza) – de a-şi păstra unitatea sonoră –, indiferent de obstacolele întâlnite în cale. Altfel spus, sunetele emise astfel se descurcă de minune pe trasee sinuoase. Practic, „efectul Ioana d'Arc" se caracterizează printr-o precizie superioară ultrasunetelor utilizate în diferite medii industriale, ca şi cum ar căuta dificultăţile propagării pentru a le învinge.

„EFECTUL IOANA D'ARC"

Fizicianul francez Mathias Fink studiază sunetele pentru a obţine efecte neaşteptate

A găsi cu precizie acul în carul cu fân!

Una din cele mai importante aplicaţii ale „retrosunetelor" este detectarea cu o precizie mult superioară a defectelor constitutive ale aliajelor. În industria aeronautică, un defect de metal poate genera în timp o catastrofă. În timp, defectul de structură metalică se amplifică prin efecte electrolitice, eroziune şi coroziune de adâncime. Toate acestea conduc la slăbirea rezistenţei materialului şi autodistrugere. Tehnica actuală poate depista defecte în aliajul unei aeronave de maximum 0,8 milimetri. Dar retrosunetele sunt mult mai eficace, scoţând la iveală imprecizii de 0,4 milimetri, deci acuitate dublă. Tehnica medicală de distrugere a calculilor renali (pietre la rinichi) are, de asemenea, o precizie limitată în ceea ce priveşte atingerea ţintelor propuse. Pe lângă acest fapt, traseul acustic are obstacole care-i generează unele imperfecţiuni. Proprietatea retrosunetelor de a concentra cu maximă precizie, indiferent de sinuozităţi, le face pe acestea să ghideze atacul ulterior al utrasunetelor. Piatra de la rinichi este localizată cu precizie optimă în interiorul ţesutului, şi atacul distrugător se declanşează doar asupra ei.

Fiind la început, „efectul Ioana d'Arc" urmează să-şi etaleze calităţile şi în domeniul navigaţiei submarine şi în cel al depistării minelor. Dar „joaca" savanţilor ne va rezerva multe alte surprize cu aplicaţii imprevizibile.

planet@IT

„Te iubesc", o simplă lucrare de diplomă!

S-a descoperit una dintre organizaţiile de piraţi ai Internetului care au participat la răspândirea şi la conceperea virusului „Te iubesc". Acest grup se numeşte Grammersoft şi este celebru prin încercările sale de pătrundere în cel mai mare distribuitor de servicii de Internet din Filipine, Moscom. Grammersoft a distribuit intenţionat de cel puţin două ori viruşi abonaţilor Moscom Este mai mult ca sigur că hackerii acestui grup au encriptat „Te iubesc", virus ce a produs pagube de aproximativ 10 miliarde de dolari în toată lumea. Într-o conferinţă de presă ţinută la sfârşitul lunii mai, Onel De Guzman, în vârstă de 23 de ani, student la un colegiu de informatică, suspectat de a fi scris virusul împreună cu colegul său Michael Buen, a recunoscut că este membru al Grammersoft. El a mai afirmat că şi alţi membri au cunoştinţă despre virusul „Te iubesc", care nu este nimic altceva decât proiectul său de lucrare de diplomă.. În cadrul aceleiaşi conferinţe, De Guzman a declarat că este posibil să fi trimis accidental virusul pe Internet. Buen a declinat orice implicare a sa în acest scandal, subliniind că acest proiect de diplomă al colegului său a fost aprobat de comisia de învăţământ a colegiului. Buen face şi el parte din Grammersoft. Investigatorii au descoperit prin urmărirea a trei distribuitori de servicii de Internet, numărul de telefon de la care s-a lansat virusul ca fiind al lui De Guzman. De asemenea, anchetatorii susţin că au găsit acasă la Buen o dischetă cu o copie a unui macro virus de Microsoft Word, care conţinea o copie a unui curriculum vitae al lui Buen şi o ameninţare în care scria: „Dacă nu găsesc o slujbă stabilă până la sfârşitul lunii viitoare o să lansez un al treilea virus care va şterge toate fişierele de pe harddiskul principal. Cu toate acestea, nu s-au găsit asemănări între virusul de pe discheta lui Buen şi „Te iubesc", cu excepţia faptului că amândouă sunt scrise cu limbajul de programare Visual Basic.

Hackerii se înmulţesc în Rusia

Numărul delictelor informatice creşte alarmant în Rusia, media de atacuri ale hackerilor fiind în primele trei luni ale acestui an de peste 200 lunar, a afirmat pentru o agenţie de ştiri unul dintre înalţii ofiţeri ai Poliţiei ruse. Din ianuarie până în martie au fost raportate mai multe atacuri ale hackerilor decât în tot anul 1999, în 1998 fiind numai 80. Victimele nu raportează de obicei la poliţie, de frica de a nu îşi afecta reputaţia în afaceri. Numărul acestui gen de infracţiuni a crescut, pentru că mult mai mulţi ruşi folosesc Internetul. Cele mai dese delicte informatice în Rusia sunt furtul numerelor cărţilor de credit care sunt folosite pentru cumpărături online, software piratat, furtul de parole pentru acces gratis online şi furtul informaţiilor de afaceri.

Monitor şi televizor

Monitorul Samsung SyncMaster 170MP este o combinaţie de monitor şi televizor care promite multe: nu strică deloc ochii, are o imagine oglindă, are culori vii şi clare. Toate acestea sunt sub forma unui produs uşor şi plat, cu ecran LCD. Utilizatorii pot comuta din Word sau de pe email direct pe un canal de televiziune, pe care îl pot urmări la standarde profesionale, numai cu o apăsare de buton. SyncMaster 170MP cântăreşte 7 kilograme, cu mult mai puţin decât multe monitoare şi decât multe televizoare. Are o lăţime de 40,48 cm şi o înălţime de 39.9 cm, iar grosimea este de 4,6 cm. Rezoluţia sa maximă este de 1280x1024 dpi, iar imaginea redată poate fi privită de oriunde din cameră fără a pierde în calitate. (G.V.C.)

Inexplicabilul de lângă noi

Evoluţii remarcabile în TERAPIILE NECONVENŢIONALE

ION ŢUGUI

În ultimele două decenii s-a impus în lume un adevărat repertoriu de terapii aşă numite neconvenţionale; favorizate de absenţa factorilor de stres şi de unele efecte induse de produsele de sinteză, terapiile neconvenţionale s-au dezvoltat pe două rădăcini tradiţionale – pe de o parte şcoala rusească de bioterapie şi fitoterapie, iar pe de altă parte şcoala occidentală. La cele două şcoli, ca să le numesc astfel, se adaugă experienţele milenare ale Chinei, mai cu seamă în fitoterapie...

În România, până cu un deceniu în urmă, aveam şcoala regretatului Valeriu Popa, căruia i s-au adăugat apoi alţi bioterapeuţi şi fitoterapeuţi. Şi iată că a apărut, de puţină vreme încoace, mai întâi o idee. Ideea coagulării tuturor disciplinelor aparţinătoare medicinii alternative într-un *corpus* terapeutic organizat pe principii interdisciplinare. Autorul acestei idei este Petre Dumitru , iar instituţia care însumează un complex de discipline specifice este „Centrul de recuperare şi menţinere a sănătăţii" din Bucureşti.

Centrul însumează la ora actuală opt discipline: bioterapie, energoterapie, cristaloterapie, fitoterapie, aromoterapie, meloterapie, reflexoterapie şi masaj terapeutic.

Acest model de profesionalizare în medicina alternativă se pare că începe să cucerească teren în Occident, în Statele Unite şi alte zone geografice. Ne amintim că din enciclopedia plantelor tămăduitoare apărută în China cu câteva secole în urmă, abia au putut fi „traduse" câteva din limba chineză veche. Ce surprize ne va rezerva tălmăcirea integrală a acelei mult râvnite enciclopedii?

Important este că Centrul bucureştean abordează acum un repertoriu de aproape 50 de maladii. Iniţiatorul Centrului comunica deunăzi un eveniment aparent incredibil: tratarea cu rezultate remarcabile a leuconevraxitei. Cu acelaşi prilej am aflat că Centrul a obţinut rezultate remarcabile în unele boli considerate incurabile. S-a emis o motivaţie modernă privînd cauzele unor maladii, citându-se printre acestea poluarea, stresul sau, deloc surprinzător!, defectuoasa poziţionare a caselor, locuinţelor, ruperea legăturii cu energia telurică a pământului şi multe altele...

Principiul de la care pornesc terapeuţii Centrului sunt acelea ale reechilibrării energetice. Acesta începe să devină un concept, şi ni se atestă faptul că energia pur şi simplu are o funcţie vitală asupra organismului uman, ca şi biomagnetismul. S-a născut de fapt un mod terapeutic denumit *energoterapie*. La atestarea şi afirmarea acestei adevărate discipline terapeutice participă fizicieni, biochimişti, medici, bioterapeuţi etc.

Ne îndreptăm oare spre un nou mod de abordare a stării de sănătate şi a stării de boală? Se pare că da. Afluenţa în lume a unor medicamente refuzate oricărei reacţii adverse, medicamente produse în exclusivitate din plante pare să vestească, încă de pe acum, o nouă orientare în medicină.

Într-o sinteză oferită de Centrul bucureştean distingem faptul că, exceptând neoplasmele, s-a ajuns la peste 90 la sută de vindecări în următoarele afecţiuni: hipertensiune arterială, insuficienţă cardiacă cronică, cardiopatie ischemică, hipotensiune arterială, tulburări circulatorii cerebrale periferice, varice gambiere, arteriopatii obliterante, astm bronşic, rinită alergică, laringită, litiază renală, gastrită, ulcere, hepatită cronică, pancreatită cronică şi multe alte maladii...

Desprindem de aici o idee salutară: întoarcerea prin ştiinţă la natură. Experţii afirmă că este marea noastră şansă într-o lume care, prin artificializarea nestăvilită, riscă să „iasă din natură" şi să se autodistrugă în ceea ce are omul mai de preţ: vitalitatea fiinţei biologice şi a fibrei biologice naturale...

Înconjuraţi de baze extraterestre

Există marţieni pe Phobos?

DAN D. FARCAŞ

MARTE ARE DOI SATELIŢI: *Phobos* şi *Deimos*. Numele lor înseamnă, în traducere din greacă, *spaima* şi *groaza*.

Sateliţii sunt relativ mici şi întunecaţi; ei au fost zăriţi prin telescop abia în anul 1877 de americanul Asaph Hall, deşi zvonuri despre existenţa lor circulau încă de la începutul secolului XVIII (în scrierile lui Swift, Voltaire, Fontenelle etc.). Aceasta a dat loc la numeroase speculaţii. De unde au aflat aceştia despre existenţa celor doi sateliţi? Din arhivele unei civilizaţii pierdute? Dintr-o sursă extraterestră? Phobos şi Deimos se rotesc în jurul planetei Marte în sensuri opuse, fapt greu de explicat prin mecanica cerească. Satelitul cel mai curios este Phobos. Seamănă cu un cartof, lung de 27 de kilometri, acoperit de nenumărate cratere de diverse mărimi, şi este atât de întunecat, încât la un moment dat s-a crezut că ar fi din cărbune. Cei doi sateliţi se rotesc foarte aproape de suprafaţa marţiană: Phobos la doar 6000 iar Deimos la 20000 de kilometri de suprafaţa planetei (Luna, de pildă, se află la 380000 kilometri de Pământ). La o astfel de înălţime un corp ceresc nu poate sta foarte multă vreme pe orbită, ci va cădea pe suprafaţa planetei. În 1945 astronomul american B. P. Sharpless a constatat că satelitul Phobos şi-a accelerat brusc mersul. Astfel de accelerări pot amâna căderea satelitului, dar ele nu pot fi explicate în nici un fel prin actualele noastre cunoştinţe. Phobos are şi o densitate neobişnuit de mică. În 1959, astronomul rus Iosif Şklovski a emis ipoteza că satelitul ar fi artificial şi eventual gol pe dinăuntru. Ulterior el şi-a retractat ipoteza (retractarea a publicat-o prima dată în „Problemî Filozofii", revista ideologică a Partidului Comunist). Ideea a fost în schimb preluată, cu anumite modificări, de alţii. De pildă, academicianul rus Felix Ziegel a remarcat faptul că astronomul John Herschel (fiul renumitului William) a examinat în 1862, cu mare atenţie, planeta Marte, fără să zărească cei doi sateliţi. Instrumentele sale erau mult mai performante decât telescopul cu care Hall a văzut cei doi sateliţi în 1877. Nu cumva cei doi sateliţi au fost aduşi în jurul planetei Marte în acest interval? Are cineva grijă ca satelitul să fie accelerat din timp în timp pentru a fi menţinut pe orbita sa? Cine?

Pe suprafaţa lui Phobos există multe formaţiuni de origine misterioasă. Între acestea, şiruri paralele de mici găuri (cratere) care nu puteau rezulta prin impact cu meteoriţi şi cu atât mai puţin prin activitate vulcanică. O formaţiune care a stârnit interes în ultimul timp a fost un „monolit" fotografiat în 1998 de sonda *Mars Global Surveyor*. Lan Fleming şi Efrain Palermo, efectuând calcule asupra acestuia, au constatat că obiectul seamănă cu un bloc turn vertical de 30-40 etaje (sau mai mult), înălţimea fiind de 3-4 ori mai mare decât lăţimea bazei. Nu s-a găsit vreo cauză naturală care să explice originea acestei formaţiuni.

Dar Phobos uimeşte mai ales prin fenomenele stranii care se petrec în preajma sa. Unul dintre acestea îl vom istorisi în episodul următor.

(Va urma)

Aţi dori să ştiţi cum îşi pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriţi să ştiţi ce bucurii şi ce necazuri „sunt scrise" în existenţa voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂŢARA, vrăjitoarea şi clarvăzătoarea care nu a cunoscut eşecuri cu harul şi arta ei magică. Este preţuită chiar şi peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informaţiile dorite despre viaţa, destinul, greutăţile, necazurile, succesele şi insuccesele dumneavoastră, despre boli şi trecut, despre şanse şi viitor.

Testată de mii de ori, BRĂŢARA a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie şi rezultate. Ea vă poate oferi şi dv. informaţiile solicitate. Pentru aceasta trimiteţi pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriţi de la BRĂŢARA, o fotografie şi talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume şi prenume, anul, luna, ziua naşterii şi localitatea.

Răspunsul îl veţi primi prin poştă la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poştal.

Costul acestor servicii este de 150.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poştal pe numele IONESCU SIMION, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod 71341. Pentru alte detalii puteţi telefona la 2243996 şi 2228336.

BRĂŢARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncţii sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, şi-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor şi a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____

ANUL ___, LUNA ____, ZIUA NAŞTERII ____ şi LOCALITATEA _____

ADRESA: str. _____ nr. _____, bl. _____,

sc. ____, et. ____, ap. ____, sector ____, localitate _____,

cod _____, judeţul _____. M/22

NOTA REDACŢIEI: *Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediaţi în acelaşi timp scrisoarea şi mandatul poştal. În acest moment multe scrisori neînsoţite de mandat sunt „în aşteptare". Dacă aţi uitat să expediaţi mandatul, grăbiţi-vă!*
Încă o precizare: numai prin intermediul nostru intraţi în legătură cu adevărata Brăţara. Pentru că, atenţie!, mai multe persoane din Craiova, Bucureşti etc., lipsite însă de puteri magice, şi-au luat acest pseudonim.

Dosarul gândurilor comunicante

Transfer de gânduri

MIHAELA DOROBANŢU

Aspectul la care poate nu ne-am gândit niciodată este că legătura – foarte puternică uneori – care se realizează în acest fel, generează un contact telepatic între pacient şi medicul său. Din nou Dr. Lietaert Peerbolte a fost primul care a publicat rezultatele cercetărilor sale asupra acestui subiect, făcând ca interesul pentru acest domeniu să crească în ultima vreme constant, deşi nu foarte spectaculos. Vise ale unor subiecţi care să dovedească stabilirea unei comunicaţii telepatice cu medicul lor au fost raportate şi de alţi psihiatri. Unul din cazuri se referă la un medic de pe lângă un azil de bătrâni care, la întoarcerea dintr-o scurtă călătorie de studii în străinătate, a constatat că unul din pacienţi avusese un vis în care „i se comunicase" o experienţă specială trăită de medic în hotelul unde locuise. De aici decurge o întrebare legitimă: pot exista cazuri în care medicul să fie influenţat telepatic de pacient?

Se pare că răspunsul afirmativ la o asemenea întrebare a fost dat pentru prima oară de către cercetătoarea Helen Deutsch, care a atras încă din 1926 atenţia asupra acestei eventualităţi. În unul din studiile sale, ea a arătat cum contactul psihiatru-pacient devine atât de intim, încât, în anumite împrejurări precise, primul poate fi influenţat telepatic de pacientul său. Un contact telepatic care nu este limitat la psihiatri şi psihanalişti, ci se poate stabili şi în cazul altor categorii de medici.

Sunt medici care au declarat că *ştiu* şi când pacienţii lor au nevoie de ei, ca medici. Majoritatea acestor „momente de inspiraţie" au fost urmate de apeluri telefonice sau directe: niciodată nu s-au dovedit eronate! Acest tip de legături se creează şi în cazul altor profesii, printre care cea de preot sau de „predicator" religios. În plus, informaţiile privind experienţe telepatice spontane nu doar că nu se limitează la adulţi, dar sunt extraordinar de numeroase în cazul copiilor. De exemplu, doamna Belinfante-Ahn, autoare de cărţi pentru copii, povesteşte cât de şocată şi înspăimântată a fost când fetiţa ei, în ziua în care împlinea doi ani, odihnindu-se întinsă pe o canapea, a început dintr-o dată să „viseze" cu glas tare ceea ce gândea ea, mama sa, despre un lucru foarte precis.

Dacă în general cercetările în acest domeniu sunt de cele mai multe ori sporadice, psihiatrul american Berthold Schwarz a reuşit, împreună cu soţia sa, să ţină o evidenţa riguroasă, pe parcursul a şapte ani, privind contactele lor telepatice cu cei doi copii ai lor. Este vorba de 500 de cazuri, publicate în 1971 într-o carte intitulată „Telepatia părinte-copil".

Între scepticism şi credulitate

EXPLOZIA RELICVELOR

„SEMNE" *Nu de mult, un locuitor al satului mureşan Cipău a descoperit în secţiunea transversală a unui trunchi de salcie semnul Crucii.*

PAUL IOAN

Era în ajunul Paştelui şi descoperirea a fost considerată de preotul locului drept „semn de la Dumnezeu, care vrea să ne atragă atenţia că prin Cruce ne-a venit mântuirea..." Faptul nu este nou, astfel de „amprente ale bunăvoinţei Divine" abundă încă din perioada creştinismului timpuriu, ele fiind considerate semnale providenţiale şi tratate ca atare, cu o pioşenie nedisimulată. De regulă, nefericirea oamenilor, coroborată cu adânca lor credinţă, a dus la transformarea unor obiecte cu însemne (naturale sau supranaturale) creştine (sau pretinse a proveni din Locurile Sfinte) în adevărate relicve, iar acestora li s-au atribuit, de regulă, calităţi tămăduitoare. Unele din aşezările respective au devenit chiar loc de pelerinaj. Din păcate, istoria medievală a creştinismului cuprinde adevărate „explozii ale relicvelor", asociate unui spirit mercantil cu totul străin spiritului religios. Autenticele relicve erau parazitate de falsuri mergând până la absurd, iar comercianţii se bazau pe religiozitatea absolută a maselor. Astfel, deşi unele rămăşiţe pământeşti erau imposibil de identificat, în biserici erau venerate fragmente de oase şi chiar dinţi aparţinând unor sfinţi prezenţi în Noul Testament, deci trăitori cu secole în urmă şi fără mormânt cunoscut. Absurdul de care vorbeam atingea cote maxime atunci când erau prezentate credincioşilor toiagul cu care Moise despicase Marea Roşie, trâmbiţele ale căror sunete dărâmaseră zidurile Ierichonului sau... tulpini din viţa-de-vie plantată de Noe după Potop! Analiştii fenomenului susţin că acest gen de „religiozitate deviată" medievală nu a dispărut definitiv. Dar atunci când aveam de-a face cu inexplicabilul, concluzii certe nu pot fi trase, iar parapsihologia implică de multe ori supranaturalul.

(Va urma)

O pungă de napolitane...

„RECOMPENSA" PENTRU ELITA ELEVILOR ROMÂNI

PAUL IOAN

Respectul faţă de propriile valori reprezintă una din trăsăturile fundamentale ale patriotismului sănătos, sentiment care – cum spunea filosoful Noica – transformă o populaţie într-o naţiune. Doar astfel naţiunea respectivă capătă o personalitate distinctă, competitivă printre naţiunile lumii. La rândul ei, această competitivitate se răsfrânge, cu timpul, de la nivel individual la nivelul întregii ţări, prin efectele economice pe care le produce.

Dacă nu ei, atunci cine?

Elevii cu talent bine conturat spre discipline ştiinţifice reprezintă, în consecinţă, o comoară a României, acel potenţial creator indispensabil evoluţiei fireşti a unui domeniu sau altul de activitate... Dar atunci când elevii premianţi ai Olimpiadei pe ţară la matematică – de exemplu – primesc drept recompensă pentru munca şi vocaţia lor indubitabile, în umbra cărora stau dascăli merituoşi, *un premiu echivalent cu două kilograme de napolitane vârsate (25 mii lei/kg), adică 50 mii lei,* atunci se pare că Ministerul Educaţiei a uitat sau se preface că a uitat un fapt extrem de alarmant: *actualmente, şcolile şi universităţile noastre pregătesc, cu preponderenţă, mari specialişti pentru alte naţiuni.* Să fim bine înţeleşi. Gândirea acestor adolescenţi supradotaţi nu este încă impurificată de mercantilismul „uşor" paranoic manifestat în societatea noastră de tranziţie. Deprimantele lor declaraţii invocă *dorinţa de a se afirma acolo unde li se creează condiţii, deci acolo unde sunt respectaţi ca atare.* Inevitabil, sunt şi ei la curent cu următoarea atitudine a Occidentului faţă de statul român: pe de o parte, există un interes manifestat „vehement" faţă de copiii instituţionalizaţi, iar faţă de tinerii cu mare potenţial ştiinţific şi, implicit, economic de viitor, există un interes obscur, concretizat prin atragerea lor către centrele de mare productivitate tehnică şi tehnologică. În aceste circumstanţe, vrând-nevrând, inteligenţa românească este atrasă spiritual şi material către alte zări. Şi aici intervine iarăşi impactul istoriei elitei ştiinţifice româneşti asupra memoriei autorităţilor, care se comportă ca şi cum...

UMILINŢE

Orice naţiune îşi apără valorile şi se mândreşte cu ele – iată un adevăr ce credeam că nu mai trebuie repetat. Dar atitudinea autorităţilor faţă de elevii olimpici pe ţară la matematică ne obligă să-l repetăm, cu tristeţe.

...Marile exemple au fost date uitării

Faptul că nu mercantilismul, ci respectul faţă de autenticele valori determină tânăra elită ştiinţifică românească să emigreze, poate fi ilustrat de savanţii care au primit o incontestabilă recunoaştere în străinătate, dar apoi s-au întors în patrie pentrù a face şcoală, a forma noi generaţii.

Şi dacă a venit vorba de matematică, să le reamintim autorităţilor următoarele personalităţi: *Gheorghe Ţiţeica* (1873-1939), ctitorul geometriei moderne în România, specializat şi afirmat la Sorbona, apoi profesor la Universitatea Bucureşti; *Spiru Haret* (1851-1912), bursier şi doctorand la Paris, ministru al Instrucţiunii Publice; *Octav Onicescu* (1892-1983), creatorul şcolii româneşti de calculul probabilităţilor, profesor la Facultatea de ştiinţe a Universităţii Bucureşti; *Dimitrie Pompeiu* (1873-1954), specializat în Franţa, apoi profesor la Iaşi, Cluj şi Bucureşti; *Miron Nicolescu* (1903-1975), maestru al analizei matematice, specializat în Franţa, profesor la Cernăuţi şi Bucureşti; *Gheorghe Mihoc* (1906-1981), doctorand la Paris, profesor la Universitatea Bucureşti... Exemplele ar putea, desigur, continua. Am ales savanţi matematicieni din diferite epoci pentru a sublinia faptul că autenticele valori au putut să se afirme dacă s-au bucurat de un minim respect din partea statului, servindu-şi ţara de origine şi neuitându-şi obârşia. Marele creator-inovator se poate afla, cu mare probabilitate, şi printre elevii olimpici de azi. Numai că ei sunt umiliţi încă de pe băncile şcolii şi, de asemenea, cunosc şi situaţia cercetării ştiinţifice româneşti şi mai ales pesimismul din acest domeniu, care ar trebui să-i aştepte cu braţele deschise... Să-i luăm în seamă cât mai grabnic, cât se mai află în ţară!

P.S. Într-o viziune sumbră (dar deloc de neglijat), care l-ar înfiora şi pe Orwell, ne-am putea imagina două râuri paralele de protestatari îndreptându-se spre sediul Parlamentului: pe un bulevard al Bucureştiului grupuri de handicapaţi (fapt care s-a şi întâmplat de curând), iar pe altă arteră afluind elevii olimpici, sau supradotaţii. Reprezentanţii celor două grupuri se întâlnesc în faţa Parlamentului, îşi strâng mâinile, se-mbrăţişează, schimbă opinii şi se pun pe aşteptat... Aleşii neamului sunt ocupaţi, tocmai îşi votează majorarea salariilor. Aşteptarea nu e lungă, iar când ies din clădirea triumfală, parlamentarii poartă în mâini câte o pungă cu napolitane...

Tehno XXI

Acele invizibile animale mecanice: NANOROBOŢII

MARIAN GRIGORE

Parcurs (serios) în basmele copilăriei

Copiii au dat dintotdeauna dovadă de mai multă imaginaţie, întrevăzând avantajul potenţial de a fi „mic, pitic". Basmele cu Neghiniţă putea gândi să ajungă. Abia ulterior basmelor populare au apărut şi scriitorii „profesionişti" (precum autorul lui Guliver) sau acel scenarist de film care a imaginat o călătorie prin organismul uman la bordul unui minuscul submarin (un nanovehicul) cu pasageri reduşi la scară ca urmare a ingerării unei savante

MILI, MICRO, NANO

Trei prefixe care, ataşate unei unităţi de măsură, înseamnă a mia, a milioana, a miliarda parte din aceasta; prin extensie, din orice „ceva". Aşa s-a ajuns să se vorbească de microroboţi sau, mai recent, de nanoroboţi. Dar ce ar însemna a miliarda parte dintr-un robot?

Robotul „a prins viaţă" mai întâi în imaginaţia lui Karel Čapek (care a inventat şi lansat termenul într-una dintre piesele sale de teatru SF) din visul omului de a scăpa de trudnicele munci fizice grele. Deci, prin definiţie, trebuia să fie o maşină puternică, mare, un soi de monstru mecanic. Cititorul de astăzi nu este departe de această concepţie „arhaică" şi, firesc, nu va realiza imediat la ce-ar folosi un nanorobot care, la dimensiunile sale, nu ar fi nici măcar vizibil. În fond, un asemenea mecanism ar fi dimensionat la scara atomilor!

sau Tom Degeţel, dar şi furnicile care l-au ajutat pe Harap Alb să separe firele nisip de cele de mac sunt un fel de referire avant la lettre la nanoroboţi capabili să pătrundă acolo unde un om normal (şi, pe deasupra, adult) nici cu gândul n-ar

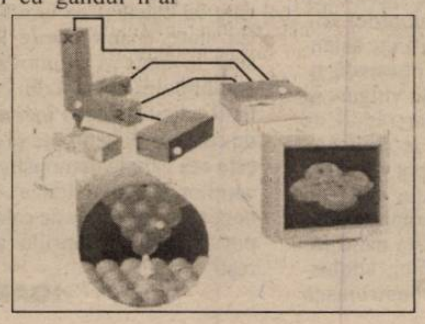

şi secrete mixturi. Recent, despre nanoroboţi au început să vorbească, cât se poate de serios, oameni dintre cei mai serioşi din lumea ştiinţei.

Microscopul cu efect tunel – unealta „pionier" a nanotehnologiilor

Sfârşitul secolului XX a adus pe scena realităţii imediate primii actori ai microtehnologiilor, punând şi bazele teoretice ale viitorilor nanoroboţi. Cu alte cuvinte, la ora actuală cam ştim că am putea face asemenea mecanisme invizibile, dar, deocamdată, nu prea ştim cum şi ***ce mijloace*** am putea folosi. Microscopul cu efect tunel, acel mecanism care „palpează" cu vârful său de tungsten suprafaţa materialelor, sesizând atomii precum suspensia unui automobil bolovanii drumului, nu numai că a permis pentru prima oară vizualizarea unei reţele atomice, ci ar putea fi şi prima unealtă care să permită mişcarea atomilor dintr-un loc în altul, smulgându-i din reţea datorită diferenţei de potenţial electric dintre vârful palpator şi suprafaţa materialului, pentru a-i reasambla conform unui plan dinainte stabilit. Deja, acum zece ani, cu un asemenea microscop s-a reuşit gravarea literelor „IBM" pe o plăcuţă de nichel, deplasându-se 35 de atomi de xenon. Sunt doar 35 de atomi, care au reprezentat tot atâtea puncte ale grilei pe care au fost compuse literele respective, după acelaşi principiu cu care scrie o imprimantă matricială; ceea ce ne dă o idee despre dimensiunea respectivelor litere. Deşi performanţa este notabilă, nu putem spune deocamdată cum am putea mişca ***oricâţi*** şi ***orice*** atomi pentru a crea o anume structură, posibilităţile fiind încă strict limitate de tehnologie. Dar tehnologiile nu vor întârzia să progreseze, aşa încât cei ce vorbesc de o apariţie relativ apropiată în timp a nanoroboţilor pe scena istoriei nu sunt chiar visători incurabili. Vom mai auzi în mileniul III despre ei şi despre creaţiile lor, nanoroboţii, cu ale căror posibile aplicaţii vom face cunoştinţă în episodul următor.

Anatomia secundei

Secolul automobilului

ALEXANDRU MIRONOV

La începutul secolului al XX-lea primul „capitalist de bandă rulantă" – ilustrul Henry Ford – a convins cetăţeanul simplu al Americii că automobilul, unealtă de lux cu care se jucau bogăţaşii vremii, putea fi democratizat. Aşa a pornit, către familiile cu venituri mijlocii, o unealtă aparent inofensivă, de real ajutor capului familiei – în timpul săptămânii – şi întregii familii – în vacanţe. Iubit, de la prima vedere, automobilul astfel democratizat s-a dovedit un perfid aparat social care a realizat, printre altele, o reţea de autostrăzi fabuloase, întâi în SUA, apoi în Germania şi Italia, în întreaga Europă de Vest, Japonia, Australia – până prin 2030 nici un colţişor de planetă nu va scăpa de panglicile de beton, de la Amazonia până la Arctica şi inevitabilele, în viitor, şosele transafricane; o gigantică afacere planetară a petrolului – cea mai importantă industrie a economiei mondiale – înglobând producători (ţările OPEC), prelucrători, distribuitori şi – mai ales – utilizatori, sute de milioane de oameni lucrând efectiv, în această economie care serveşte, probabil, aproape trei sferturi din populaţia Globului Terestru; şi, evident, o industrie a mijloacelor de transport atât de dezvoltată, încât este capabilă să submineze ideea de asociativitate, comunitarism, social – trăsătură esenţială a speciei umane.

Despre această a treia latură vă voi da câteva date – mai exact, un fel de „clasament" al fruntaşilor din lumea automobilului, cea prea mult timp neschimbătoare. „Firma" nr. 1, în cifră de afaceri şi în număr de autovehicule vândute a fost, în 1998 (anul de la care avem statistici precise), gigantul *General Motors:* a vândut 40100000 vehicule, mărcile fiind *Chevrolet, Cadillac, Buick, Oldsmobile, Opel, Vauxhall, Saab, Isuzu* (unde *GM* deţine 49 la sută din acţiuni), *Fiat-Alfa Romeo-Lancia* (20 la sută), *Suzuki* (10 la sută), mai nou, *Fiat* – din lista de mai sus se poate observa cum se amestecă şi se lărgesc marile companii transnaţionale. Pe locul II, *Ford,* tot o „americană" (pun ghilimelele tot din motive de evidentă globalizare a producţiei de automobile şi camioane), mărcile vândute poporului Terrei au fost *Ford, Lincoln, Mercury, Aston Martin, Jaguar, Volvo, Land Rover, Mazda* (33 la sută) –6500000 vehicule, în total. A treia, *Daimler-Chrysler,* cu 5300000 vehicule vândute în '98, cuprinzând *Mercedes, Chrysler, Jeep, Dodge, Plymouth, Smart, Mitsubishi* (34 la sută). Pe locul IV, o companie japoneză sadea, *Toyota,* cu 4900000 vânzări în acel an: *Toyota, Lexus, Hino, Daihatsu.* A V-a: *Volkswagen,* 4800000 vânzări anuale, mărci foarte cunoscute – *Volkswaagen, Audi, Seat, Skoda, Bentley, Lamborghini, Bugatti.* Urmează *Renault,* 4800000 vehicule pe an, cu mărcile *Renault, Dacia (!), Nissan* (37 la sută) şi încercând să achiziţioneze compania coreeană *Samsung.* Apoi, *Honda,* cu 2300000 vehicule vândute, mai ales pe piaţa nord americană, cu două mărci: *Honda* şi *Akura.* A opta: *PSA,* cu 2300000 vehicule vândute, mai ales în Franţa, cu mărcile *Peugeot* şi *Citröen.*

Un grafic al evoluţiei vânzării de automobile este aproape continuu crescător, evoluând de la cifra de 29720637 vehicule vândute în 1980 la 37925000 automobile noi, ale anului 1998 – circa 68 milioane de maşini, în total, achiziţionate de automobiliştii Pământului, o uriaşă armată de furnici mecanice, înghiţind carburant şi scuipând fum – probabil cel mai important „contribuabil" la poluarea atmosferei planetei, la înspăimântătorul efect de seră care ameninţă civilizaţia noastră.

Să adăugăm şi faptul că regele-automobil a fost declarat cel mai sângeros ucigaş al secolului XX – distrugând chiar mai multe vieţi şi făcând mai multe pagube decât cele două războaie mondiale care au zguduit veacul – şi să recunoaştem că, în problema transportului pe şosele, Homo faber, inginerul planetei, ne-a vârât într-o cumplită încurcătură. Situaţia ar fi, aparent, uşor de pus în practică: un sistem de *transport în comun,* pe căi ferate dar şi pe autostrăzi şi şosele tehnologizate, unde şiruri de vehicule circulând pe itinerare prestabilite asigură transportul celor 7-8 miliarde de locuitori ai Pământului din deceniile următoare. Cum însă piaţa liberă este stăpâna societăţii noastre şi cum automobilul înseamnă o afacere gigantică, mă îndoiesc, din păcate, că Homo faber vor putea deveni, brusc, Sapiens, în anii care urmează...

NON-sensuri

Paradoxul vremurilor pe care le trăim este acela că avem construcţii mai înalte,
Dar mai puţină toleranţă;
Străzi mai largi, dar minte mai îngustă;
Cheltuim mai mult, dar câştigăm mai puţin;
Avem case mai mari, dar cercuri de prieteni mai mici;
Avem licenţiaţi mai mulţi, dar specialişti mai puţini;
Mai multe medicamente, dar mai puţină sănătate;
Bem prea mult, fumăm mai mult, ne irosim mai mult;
Împrăştiem banii; Ne simţim din ce în ce mai blazaţi;
Ne enervăm foarte rău prea repede;
Ne culcăm prea târziu;
Ne sculăm prea încercănaţi;
Ne uităm prea mult la televizor,
Citim şi ne instruim prea puţin,
Uităm de suflet şi ne închidem în contexte;
Ne-am sporit bogăţiile, dar ne-am redus valorile;
Vorbim prea mult, iubim prea interesat, urâm prea intens;
Am învăţat să ne descurcăm în viaţă, dar nu ştim să ne trăim viaţa;
Am cucerit planete necunoscute, dar nu şi universul nostru interior;
Am curăţat (sau am încercat să curăţăm) aerul, dar nu şi sufletul nostru
Şi ne mai întrebăm de ce. *(I.P.)*

Idei utile

Când sunteţi în postura de invidiat de a fi „invadată" de flori, automat aveţi de rezolvat câteva probleme. Una dintre ele se referă la punerea lor în valoare prin vaze potrivite. Sunt interesante vazele tubulare, transparente, dar şi cele din ceramică emailată, de forme asimetrice.

Dacă doriţi să daţi o ambianţă de vacanţă bucătăriei, este suficient să apelaţi la culori marine: boluri şi farfurii albastre, faţă de masă albă, dar cu o dungă lată albastră, şi o idee foarte interesantă, husa ce îmbracă scaunul, ce repetă culorile feţei de masă, are pe spătar un „buzunar" amplu, pentru şervete.

Gastronomice

Câteva reţete de sezon ne-au fost sugerate de cititoarea noastră fidelă din Vişeul de Sus, doamna Chereji Clara:

Ochiuri florentine

8 ouă, 500 g spanac, 100 g caşcaval, 100 g şvaiţer ras, 50 g unt, 25 g făină, 1/4 l lapte, puţin piper, puţin muştar, 1 lămâie.

Se topeşte într-o tigaie jumătate din cantitatea de unt, se adaugă făina şi se lasă să fiarbă 1-2 minute. Se adaugă laptele, puţin câte puţin, amestecând mereu până se îngroaşă. Se lasă să fiarbă 1 minut şi se adaugă 3/4 din brânză, piperul, sarea şi muştarul. Se fierbe spanacul în apă clocotită cu sare, se scurge bine, se adaugă 25 g de unt şi o linguriţă de zeamă de lămâie. Se pune într-un vas de sticlă (yena). Se fierb ochiurile şi se pun pe spanac. Se adaugă sosul cu brânză, se presară restul de brânză şi se dă la cuptor ca să se rumenească.

Ochiuri cu pireu de cartofi şi şuncă

5 ouă, 200 g pireu de cartofi, 200 g şuncă, 4 felii subţiri de slănină, 1 lingură de pătrunjel tocat, sare, piper.

Se toacă mărunt şunca şi se amestecă cu pireul, pătrunjel tocat, sare, piper şi un gălbenuş de ou. Se împarte acest amestec în patru grămăjoare rotunde şi se înconjoară fiecare din acestea cu o felie de slănină afumată care se prinde cu o scobitoare. Se pun pe o tavă unsă cu unt şi se ţin 20 de minute în cuptor (încălzit dinainte). Se fierb ochiurile şi se pun pe fiecare grămăjoară. Înainte de a servi, se scot scobitorile.

Aluat pentru tarte sărate

300 g făină, 200 g unt, 3 gălbenuşuri, 50 g smântână, sare.

Untul, gălbenuşurile, smântâna şi sarea se amestecă bine. Se adaugă făina se frământă 30 minute. Se lasă coca circa 4-5 ore la rece. Se porţionează şi se coace în forme speciale de tarte care au fost unse (sau totul într-o tavă). Coca se înţeapă cu furculiţa de mai multe ori (pentru a nu creşte). Se coc la foc potrivit în cuptor. Se pot umple cu ciuperci, cu sos alb, carne, brânză, creier, ficat, peşte, spanac pireu, după preferinţă.

Pui cu mazăre verde sau gulii

1 pui mijlociu, 1 ceapă, 1 kg mazăre boabe sau 1 kg gulii, 1 lingură făină, 1 linguriţă zahăr, 1 lingură untură, pătrunjel verde, sare, piper, smântână (facultativ).

Se curăţă puiul şi se taie în bucăţi. Într-o cratiţă, într-o lingură de untură, se căleşte ceapa tăiată mărunt. Când s-a călit se adaugă bucăţile de pui şi un pahar de apă. Când puiul este fript pe jumătate se adaugă mazărea sau guliile tăiate mărunt şi se continuă fierberea. Când totul este fiert se adaugă 1 lingură de făină, zahărul şi pătrunjelul verde tocat; eventual se mai adaugă puţină apă. Dacă se prepară cu gulii se adaugă smântână şi piper.

Tartă spumoasă cu căpşuni

140 g unt, 200 g făină, 70 g zahăr, 70 g nuci măcinate, 1 ou, gem de căpşuni, 100 g alune măcinate, 1 kg de căpşuni, frişcă bătută cam 500 g.

Se frământă untul, făina, zahărul, oul şi nucile măcinate. Se întinde o foaie de grosimea degetului. Foaia se aşază într-o tavă unsă şi se înţeapă cu o furculiţă din loc în loc. Se coace. După ce s-a copt foaia se unge cu gem de căpşuni. Peste asta se aşază căpşunile întregi sau tăiate în două. Peste căpşuni se întinde frişca bătută cu zahăr. Deasupra se presară alunele tocate mărunt. Se taie rece.

Pagină realizată de
ECATERINA BĂTRÂNEANU

Dosarele frumuseţii

Cosmetica la domiciliu

În îngrijirea tenului, în menţinerea unui obraz fin, catifelat, frumos, măştile au un rol esenţial. Iată de ce astăzi vă sugerăm trei măşti, extrem de eficiente, recomandate de doamna cosmeticiană Neli Pfeiffer, de la Api Estetic.

- 10 g miere diluată în suc de lămâie. Se aplică pe tenul curat şi se stă la întuneric 20 de minute.
- 10 g miere amestecată cu 3 g alaun (piatră acră sub formă de pudră) şi cu 20 g albuş bătut. Se ţine 20 de minute.
- O linguriţă drojdie de bere amestecată cu ½ linguriţă miere şi 2-3 picături tinctură de propolis.

Agitata despărţire de COPILĂRIE

Vine o vreme când până şi cei mai cuminţi copii adoptă un vocabular agresiv, spre marea nemulţumire a tuturor celor din jurul lor. În mare măsură perioada pubertară explică agresivitatea de limbaj. Explicaţiile ţin de sensibilitatea şi emotivitatea crescute, precum şi de rolul tot mai mare pe care cuvântul îl are în viaţa puberului, sub influenţa educaţiei şi mediului. Expresiile vulgare sunt, deseori, învăţate în grupul de colegi sau pe stradă. În acest caz, limbajul agresiv este un fel de recunoaştere pe care copilul o primeşte din partea anturajului, prin care se simte apreciat.

Copilul intrat în pubertate începe să simtă nevoia de a-şi forma propria identitate, acest proces fiind marcat atât de conflicte interne, cât şi de multe conflicte cu părinţii, profesorii, adulţii în general. Începe să se manifeste refuzul de a se supune, ca un protest afişat în faţa subordonării. Mai întâi pe ascuns, apoi cu ostentaţie, copilul începe să răspundă obraznic, foloseşte cuvinte vulgare şi se revoltă împotriva unor reguli de politeţe pe care înainte le respecta. Asemenea manifestări pot fi o încercare de a atrage atenţia adulţilor şi prietenilor asupra propriei persoane. De la 15-16 ani, vârsta când începe perioada adolescenţei, adolescentul începe să-şi construiască identitatea, să-şi stabilească un loc în lumea în care trăieşte. El experimentează foarte multe roluri, nu mai ştie despre sine dacă este copil sau deja tânăr, motiv pentru care trăieşte o stare de confuzie accentuată legată de propria persoană. Simte că are datoria de a schimba lumea şi regulile după care trăieşte, doreşte să fie ascultat şi părerile lui să fie luate în considerare.

Teribilismul şi revolta lui ating cote maxime, reflectându-se în comportamentul general şi, mai ales, în limbaj. Agresivitatea în limbaj este un mod de manifestare a personalităţii şi a identităţii în formare. Dincolo de această nevoie, cuvintele dure, tonul ridicat, vulgarităţile, timbrul îngroşat reprezintă mecanisme de apărare pe care adolescentul încearcă să le opună duritătii vieţii cotidiene. Agresivitatea limbajului este şi o sursă de afirmare personală, o modalitate de eliberare a tensiunilor materiale şi afective cu care ei se confruntă. Adolescenţii găsesc propriile lor mijloace pentru a face faţă greutăţilor cu care ne confruntăm toţi. Într-o perioadă în care au nevoie să înţeleagă cât mai bine valorile şi normele lumii în care trăiesc, adolescenţii se confruntă cu o societate care îşi caută şi ea ierarhia valorică. Ca atare, manifestările lor agresive sunt învăţate şi promovate chiar de comunitatea socială din care fac parte. Realitatea care-i înconjoară, plină de competiţii nedrepte şi de oprelişti, este cea care le demonstrează adolescenţilor că agresivitatea – în comportament şi limbaj – este calea pe care-şi pot satisface propriile aspiraţii firesti.

IOANA POPA

Voaletă şi Dantelă Veche

Ce nu face un soţ care-şi adoră soţia? Chiar dacă el este un mare savant al epocii şi se numeşte Nostradamus (1503-1566). Când Anne Ponsard, văduvă, a devenit a doua lui soţie, marele vizionar şi medic, aflat în graţiile tentaculare ale Catherinei de Medicis, avea 44 de ani. A uitat de ştiinţă, de nebuloasele-i „Profeţii", şi, de dragul ei, a alcătuit un imens „Tratat de cosmeticale şi dulceţuri" (încă actual şi prea puţin cunoscut la noi). Dorea ca ea să fie blondă ca o ducesă şi să fie durdulie, desfătându-se cu fructe glasate (marile lui inovaţii). Străduinţa şi priceperea au impresionat-o atât de mult pe Anne, încât i-a dăruit în 21 de ani de căsnicie 8 copii. Când bizarul ei soţ şi-a prezis ziua şi ora morţii (2 iulie 1566, la prânz), Anne a zâmbit amar, dar a fost singura care l-a crezut. Premoniţia s-a confirmat întocmai, iar ea s-a călugărit la 42 de ani... Mormântul lui era în curtea mănăstirii. (*P.I.*)

Laborator de sănătate

CORP STRĂIN ÎN GÂT

Uneori, copiii pot înghiţi mici obiecte sau bucăţele de mâncare cu structură densă (floricele de porumb, alune, miez de nucă, coajă de covrig sau de pâine etc.), iar acestea se pot înţepeni în căile respiratorii superioare, deasupra sau dedesubtul corzilor vocale. Obiectul fixat la acest nivel produce o uşoară senzaţie de sufocare şi o schimbare în voce, care capătă o sonoritate stridentă.

Ce este de făcut?

- Dacă copilul este în stare să tuşească sau să respire adânc, el va recurge involuntar la aceste manevre, pentru a scoate în afară obiectul respectiv.
- Urmăriţi cu atenţie copilul şi păstraţi-vă calmul pentru a nu-l speria.
- Nu introduceţi degetele în gâtul copilului pentru a extrage corpul străin, deoarece l-aţi putea împinge spre interior mult mai adânc.
- Nu interveniţi în primele încercări ale copilului de a elimina corpul străin.
- Dacă încercările lui se dovedesc lipsite de succes şi vedeţi că senzaţia de sufocare este din ce în ce mai acută, aşezaţi-vă în spatele copilului şi puneţi pumnul cu degetul mare lipit de abdomenul lui, puţin mai sus de ombilic, dedesubtul coastelor.
- Prindeţi pumnul cu cealaltă mână şi efectuaţi 4 împingeri rapide, energice, în sus.
- Nu apăsaţi cu braţele pe coaste, folosiţi doar pumnul din zona abdomenului. S-ar putea să fie nevoie să repetaţi manevra de 6 până la 10 ori.
- Dacă totuşi copilul nu reuşeşte să scoată prin tuse obiectul înţepenit în gât, transportaţi-l de urgenţă la un cabinet medical sau la o cameră de gardă dintr-un spital. Staţi tot timpul cu el, păstraţi-vă calmul şi încurajaţi-l.

Dr. AURELIA DĂSCĂLESCU

TICURILE *expresie a suferinţei*

AURORA POPESCU

Ticurile sunt acele mişcări necontrolate care afectează faţa sau altă zonă a părţii superioare a corpului. În funcţie de tic, de sute de ori pe zi, cel în cauză clipeşte, îşi mişcă nasul, ridică din umăr, îşi trece mâna prin păr, răsuceşte capul într-o parte etc. etc. Uneori, aceste ticuri sunt trecătoare, cu alte cuvinte nu au cauze funcţional nervoase, ele fiind doar expresia unei stări de tensiune interioară neexprimată sub altă formă. La început, gestul trece neobservat, dar foarte repede, prin repetare, este perceput de anturaj. Fenomenul se declanşează cu precădere la copii, unii specialişti apreciind că între 6 şi 14 ani aproximativ 10% dintre aceştia pot deveni „victime" ale ticurilor. În privinţa sexului, băieţii sunt mai vulnerabili, numărul celor afectaţi fiind de trei ori mai mare decât al fetelor. Potrivit psihologilor, explicaţia ar fi legată de faptul că, de obicei, băieţilor li se cere mai mult decât fetelor să-şi stăpânească emoţiile, ceea ce duce la o acumulare ce-şi caută un debuşeu. Agasante pentru cei din jur, ticurile şi implicit persoanele în cauză devin ţinta unor ironii răutăcioase, mai ales când e vorba de copii şi anturaj de vârstă fragedă. Consecinţa nu este favorabilă, sentimentul de jenă, de handicap provocat de gestul imposibil de controlat se accentuează, alimentând starea de stres, de tensiune interioară. În general, ticul, indiferent sub ce formă se manifestă, dispare de la sine în câteva luni, deşi poate să revină după un timp, la fel de agasant. Prima încercare de a pune capăt supărătorului tic poate fi făcută de membrii apropiaţi ai familiei sau de prieteni (în cazul unui adult) ori de părinţi, în cazul unui copil. Abordarea subiectului presupune însă mult tact şi delicateţe, astfel încât să nu se declanşeze o traumă psihică suplimentară, ci, dimpotrivă, să se creeze un teren propice exprimării problemelor interioare care îşi semnalează prezenţa prin intermediul ticurilor. În cazul copiilor, grija pentru suprimarea ticurilor trebuie să fie cu atât mai mare, deoarece acestea se pot transforma din situaţii pasagere în „semn particular" pe viaţă. La ce alte metode simple mai pot părinţii să apeleze?

ELIBERARE

Prin declanşarea acestui gest involuntar, care e ticul, organismul (psihicul, de fapt) încearcă să se elibereze de o presiune, de o nemulţumire neexprimată, de urmările unui şoc emoţional, de efectele unor eşecuri, de o frustrare...

Sport. Prin efort fizic, copilul are posibilitatea să-şi exteriorizeze fie o formă latentă de agresivitate, fie de anxietate, elemente ce trebuie luate în calcul ca posibile cauze ale ticului. Indiferent către ce sport e orientat (fotbal, înot, gimnastică, tenis etc.), important este consumul de energie ce-l va ajuta pe copil să se destindă.

Relaxare. Unul dintre părinţi poate să-şi rezerve cinci minute pe zi pentru exerciţii de relaxare alături de copil. De exemplu, ca şi cum ar fi vorba de un joc, se inspiră cu putere aer şi se expiră de 12 ori la rând sau, după o baie caldă, i se propune copilului un alt fel de joc, să se „transforme" într-o păpuşă de cârpă, adică atât de moale, încât ar fi nevoie de sfori şi de un păpuşar ca să o pună în mişcare. Preocupat să intre cât mai bine în rol, copilul uită de propria anxietate, iar organismul se relaxează.

Concentrarea. În nici un caz ticul nu poate fi lăsat să se instaleze, aşa că imediat ce devine mult prea prezent, atenţia copilului trebuie distrasă de la motivele ascunse de anxietate. Jocurile de atenţie, îndemânare şi concentrare (cuburi, Lego, video etc.) îl vor ajuta să se elibereze de angoase. Unii specialişti consideră că de mare ajutor este desenul care îl ajută pe copil să-şi exprime emoţiile în altă manieră decât cu ajutorul corpului său.

Potrivit statisticilor, rareori ticurile durează mai mult de un an, dacă se insistă cu răbdare pe îndepărtarea lor. În privinţa copiilor, psihologii consideră că ticurile au şi partea lor bună, în sensul că prin apariţia lor atrag atenţia asupra unor suferinţe interioare ale persoanei în cauză.

Un paleativ pentru iubirea neîmplinită?

– Corespondenta noastră Mihaela T. din Buşteni ne mărturiseşte că „pendulează" între sentimentele de dragoste sau prietenie pe care le încearcă faţă de doi băieţi din anturajul ei. Ne roagă să o ajutăm cu un sfat pentru a ieşi din această încurcătură.

– Dragă Mihaela, vreau să încep prin a-ţi spune că dragostea nu ascultă de reguli sau raţiune. Dragostea mai e şi oarbă, cum se spune, dar dacă nu e lăsată liberă, ne „pedepseşte" şi nu putem fi fericiţi. Tu încerci să iubeşti cu mintea, ceea ce nu i-a reuşit nimănui prea bine până acum. Dacă îl iubeşti pe Cristi, atunci de ce crezi că ai putea fi prietenă cu Şerban? Din milă? Se spune că este cea mai mare jignire pentru un băiat sau un bărbat să stai cu el din milă. Sunt de acord cu prietenul tău că ar trebui să-i spui cât mai repede lui Şerban ce simţi cu adevărat pentru el, pentru a nu-şi face iluzii deşarte şi a nu pierde un timp preţios, în care ar putea să încerce să fie cu adevărat fericit cu altcineva. Mai este un aspect însă. Cât de mult te-ar durea dacă Şerban nu ar mai vorbi cu tine? Dacă reuşeşti să-ţi răspunzi la întrebarea asta, poate îţi vei da seama într-adevăr ce simţi pentru el. Pentru că se întâmplă de multe ori să nu ne dăm seama că iubim un băiat decât după ce îl pierdem. Chiar dacă nu ai fost niciodată „îndrăgostită" de el, s-ar putea ca Şerban să fie potrivit pentru tine. Dar nu pentru că toate fetele îl plac şi consideră că eşti „proastă" dacă îl respingi, ci pur şi simplu pentru că asta ai simţi tu pentru el. Va trebui însă să îţi răspunzi singură la această întrebare.

Acum să ne ocupăm puţin de Cristi. Diferenţa de vârstă nu este neapărat o piedică (cu atât mai mult cu cât se pare că nici el nu a fost prieten cu foarte multe fete până acum), pentru a vă despărţi „experienţa" lui. Dacă îţi spune că nu a mai fost îndrăgostit niciodată, poate că nu se apropie prea mult de tine de teamă, pentru că nu ştie ce va simţi, poate îl sperie acest necunoscut şi vrea să fie mai precaut. Dacă ţii la el cu adevărat, vei avea răbdare ca el să se obişnuiască cu noile sentimente pe care le încearcă. Şi pe urmă, când doi tineri sunt îndrăgostiţi unul de celălalt, există foarte multe feluri de a-şi spune acest lucru, nu numai prin cuvinte sau demonstraţii clare.

Vezi însă să nu fii îndrăgostită doar de faptul că pe Cristi nu îl poţi avea deocamdată. Să nu fii atrasă de ceea ce nu ai, de ceea ce e greu de obţinut. Să nu fii tentată de „vânătoare" mai mult decât de cel pe care îl „vânezi". Se poate şi asta. S-au putea întâmpla ca după ce Cristi se va apropia în sfârşit de tine şi veţi fi prieteni să îţi dai seama că nu îţi place chiar atât de mult, că tot farmecul s-a risipit. Cu timpul, vei vedea singură care este realitatea. Dar în nici un caz nu rămâne cu Şerban doar pentru că el te iubeşte. Sunt aici două probleme diferite şi ar trebui să nu le amesteci. Vezi pe care îl iubeşti cu adevărat dintre cei doi şi încercă să fii prietenă cu el. Dar dacă nu reuşeşti, nu te întoarce spre celălalt doar ca spre un medicament, un paleativ pentru iubirea neîmplinită. Caută mai departe, vei găsi până la urmă un băiat cu care să te potriveşti din toate punctele de vedere. Mai ales că acum vei avea şi preocuparea bacalaureatului, va fi mai uşor să te detaşezi dacă lucrurile nu vor merge aşa cum vrei tu. Succes!

Rubrică realizată de
MIHAELA DOROBANŢU

TREI IDEI FALSE despre SARE

Organismul se poate lipsi de sare. FALS.

Sarea este indispensabilă echilibrului hidrodinamic al organismului. În lipsa sării riscăm apariţia insomniilor, crampelor şi deshidratării. Privarea de sare nu reprezintă o „cură de slăbire" acceptabilă. Dar, atenţie! Consumul excesiv de sare poate agrava tendinţa spre hipertensiune.

Sarea de mare este mai bună. FALS.

Fie că se obţine prin evaporarea apei de mare (care este salină), fie prin extragerea din zăcăminte subterane (mine de sare), alimentul este identic în ceea ce priveşte efectele pozitive sau negative asupra sănătăţii.

Sarea grunjoasă este mai naturală. FALS.

Extrasă şi prelucrată într-o manieră mai grosieră, sarea gri la culoare conţine şi unele substanţe străine insolubile. Sarea albă în schimb este purificată.

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

Hemoroizii şi posibilele complicaţii

PORUMBACU ION din Băicoi, jud. Prahova – *Durerile mari pe care le resimţiţi în momentul defecaţiei pot fi o consecinţă a hemoroizilor, chiar dacă dv. nu depistaţi nici un semn al prezenţei acestora. Trebuie să ştiţi că, după sediul lor, hemoroizii sunt de două feluri: exteni şi interni. Mai frecvent întâlniţi sunt hemoroizii interni, care, deşi pot avea dimensiuni microscopice, produc suferinţe foarte mari (dureri însoţite de sângerări mici şi repetate care apar după scaun, scurgeri cu aspect purulent). Spre deosebire de hemoroizii interni, hemoroizii externi produc mai rar suferinţe clinice, iar când acestea apar se manifestă în forme relativ minore: prurit (senzaţie de mâncărime în zona anală), jenă suportabilă la defecaţie. Totuşi, în lipsa unui tratament specific, în timp aceştia pot da naştere unor complicaţii severe, cum ar fi fisura anală, tromboza, tromboflebita, cu manifestări acute. Hemoroizii externi apar ca mici proeminenţe albăstrui, în coroană sau în anumite puncte perianale. Aşa stând lucrurile, singura modalitate de elucidare a cazului dv., menită să vă scutească de dureri şi incertitudini, este totuşi consultul medical. Dacă nu e vorba de o formă complicată, tratamentul se bazează, în general, pe igienă generală şi alimentară, cu evitarea alcoolului şi a condimentelor, în scopul evitării tendinţei congestive. De asemenea, se combate constipaţia printr-o alimentaţie echilibrată, bogată în lichide, şi laxative uşoare. După fiecare scaun se fac băi de şezut cu muşeţel. Se folosesc şi pomezi sau supozitoare cu efect antiinflamator şi antispastic, cum ar fi Hemorzon sau Hemorsal.*

Adenofibromul. Tumoră a sânului

F.C. din Sectorul agricol Ilfov – *Diagnosticul de adenofibrom care vi s-a pus face parte din tumorile benigne ale sânului. De obicei, adenofibromul se dezvoltă până la dimensiunea unui sâmbure de cireaşă, a unei alune sau chiar a unei nuci. Suprafaţa sa este regulată şi relativ rotundă, dar poate avea şi formă lobată. În general, adenofibromul este închis într-o capsulă proprie, fapt care permite extirparea tumorei fără mari probleme. Există însă şi situaţia în care aderă la restul glandei mamare, prezentând unele prelungiri ale ţesutului tumoral în ţesutul glandular. Faptul că nu aţi depăşit cu mult vârsta de 20 de ani nu reprezintă o excepţie în cazuistica medicală, avându-se în vedere că adenofibromul se întâlneşte cu maximă frecvenţă la femeile tinere, cuprinse între 20 şi 30 de ani. Tumora poate creşte în volum mai ales în perioada de sarcină sau de lactaţie. Procedura terapeutică practicată este reprezentată de extirparea în totalitate a tumorei, nu a sânului. Chiar şi în cazul unei tumori aderente sau cu prelungiri în ţesutul glandular înconjurător, se face o incizie estetică, extirpându-se un sector conic din glandă, pentru a se înlătura riscul rămânerii unor aderenţe. Operaţia permite, totodată, efectuarea unei biopsii, singura în măsură să hotărască definitiv asupra naturii tumorii (benignă sau malignă) şi a măsurilor ce trebuie luate în consecinţă. Restrângerea tratamentului doar la administrarea de estrogeni sau androgeni este riscantă, deoarece, teoretic, există o şansă din două să se obţină diminuarea sau dispariţia tumorii, dar şi posibilitatea unui rezultat foarte prost.*

Pagină realizată de
AURORA POPESCU

Bacterii care vaccinează!

Bacteriile lactice inofensive, oaspeți obișnuiți din intestinele noastre și din alte cavități, ar putea, în viitorul apropiat, să ne vaccineze împotriva maladiilor intestinale sau urogenitale, dintre care unele favorizează apariția anumitor cancere. Cercetările efectuate în mai multe laboratoare sunt finanțate de UE. Deja s-a obținut ca o bacterie banală ca Lactococcus lactis să fie transformată genetic pentru producerea de antigene, conținând fie un fragment din toxina tetanică, fie o proteină de învelis a unui virus animal (virusul porcin al maladiei lui Aujeszky). Introduse nazal, pe cale orală sau vaginal la șoareci sau la maimuțe, bacteriile modificate genetic au provocat răspunsul imunitar așteptat. Așadar, bacteriile continuă să fie tolerate de organism care, în același timp, recunoaște antigenele care vaccinează și reacționează contra lor.

Defibrilatoare „publice"

Saloanele aeroportului din Chicago sunt echipate, din iunie 1999, cu 30 de defibrilatoare portabile automate. Circa 80 de milioane de pasageri tranzitează în fiecare an prin acest aeroport. Printre aceștia se numără și multe persoane în vârstă sau suferinde de maladii coronariene care sunt, așadar, susceptibile să fie victimele unui stop cardiac. Mașina analizează automat activitatea cardiacă a pacientului, dictează instrucțiunile salvatorului și, dacă se impune, furnizează un impuls electric necesar repunerii în funcțiune a mimii intrate în grevă. Un telefon este instalat lângă fiecare defibrilator. După cum subliniază autoritățile aeroportuare din Chicago, inițiativa s-a dovedit mai mult decât fericită, multe vieți fiind salvate în mai puțin de un an

de funcționare a noilor echipamente. E de prisos să ne întrebăm pe când astfel de echipamente vom vedea în gările și aeroporturile din țara noastră, atâta vreme cât ele nu sunt nici măcar în dotarea tuturor ambulanțelor... (A.H.)

EXTRATERESTRII din adâncuri

MIHAELA DOROBANȚU

STRANIU!

Unele specii create de evoluție sunt asemănătoare imaginii pe care ne-o facem despre ființele extraterestre.

Dacă evoluția vieții pe Pământ ar fi redusă la o singură zi, atunci primele organisme multicelulare ar apărea în jurul orei 6 după amiaza, mamiferele la ora 23, iar omul în ultimul minut înainte de miezul nopții. S-au născut specii, s-au dezvoltat și au dispărut, au apărut altele noi – tot ce există astăzi reprezintă rezultatul acestei evoluții. Un rezultat care a fost în mare măsură decis de obligata de a se adapta la condițiile mediului înconjurător și care uneori a îmbrăcat aspecte cu adevărat stranii. Iată câteva dintre ele, așa cum le-a descoperit cunoscuta revistă italiană „Focus"...

Un E.T. de 25 cm!

Numele său științific este „Stomias boa" și este unul din violenții locuitori ai adâncurilor. Folosește drept momeală un tentacul luminos pe care îl agită făcându-l să pară un vierme...

O rudă îndepărtată

Încă și mai mică, de numai 15 cm, Ascidia este o viețuitoare care trăiește fixată pe stânci. Exemplarul din imagine a fost fotografiat la o adâncime de 200 m în golful californian Monterey. Poate fi luat foarte bine drept o făptură extraterestră din... dosarele NASA. Este o rudă îndepărtată a omului, întrucât în stare larvară prezintă un început de coloană vertebrală. Cu o singură închidere a gurii prinde în cursa raci mici și alte ființe minuscule ale adâncurilor. Organismul său funcționează ca un filtru, ceea ce o face să aibă aspectul unui tub.

Portret cu capul în jos

Cum se poate mișca în apă o insectă? Se pare că probleme insolubile nu există pentru natură. Soluția este un profil hidrodinamic, labe posterioare cu aspect de rame, păstrând totuși aripile pentru deplasarea de la o baltă la alta...

Elefant în miniatură

Nu este de fapt un pachiderm, ci... un fluture nocturn, la care găsim doar rudimente de ochi și antene. Adultul se fixează pe flori în care își înfige cu nădejde trompa...

Travestită în orhidee

Pe această fotografie a sa puteți distinge gura, doi ochi mari, antenele, precum și protuberanțele centrale care, în Indochina, acolo unde trăiește, o ajută să ia aspectul unei orhidee, păcălind astfel insectele care îi vor cădea prada...

Nas... cu coroană

...O coroană care, cu cei 12 apendici ai săi, îi servește cârtiței cu bot stelat pentru a prinde râme și alte animale mici – hrana sa de toate zilele.

La vânătoare cu periscopul

Iată o molusc folosind o neobișnuită tehnică de vânătoare: se apropie pe sub nisip de alte moluște, crustacee sau pești mici și, în momentul când vede că a ajuns la distanța optimă, „lansează" spre ei un ac veninos cu care îi ucide.

Față sau ureche?

Pe botul acestui liliac care se întâlnește în Europa se poate observa un adevărat labirint de lobi care îi servesc unei receptări superioare a ecoului ultrasunetelor pe care tot el le emite.

Călătorie la Avignon

ORAȘUL PAPILOR

IRINA STOICA

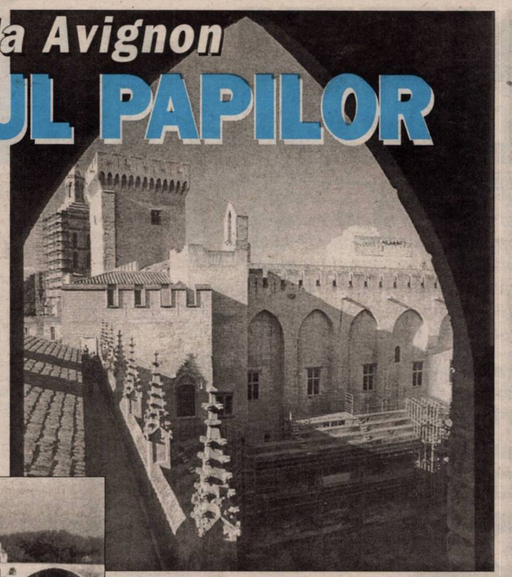

Cu aproape 600 de ani în urmă, în 1309, papa Clement al V-lea, vrând să pună capăt luptelor pentru putere, a plecat din Roma transferând curtea pontificală la Avignon. Până în anul 1417 au locuit aici șapte asemenea înalte personalități, orașul cunoscând o perioadă de incontestabilă glorie. Orașul este unul medieval, de piatră, a cărui întreținere este exorbitantă. Numai restaurarea și prezervarea unui metru din întăriturile sale în jur de 60000 de franci francezi, și ele se întind pe cinci kilometri. Cei circa 90000 de locuitori ai orașului țin însă nespus la zidurile și întăriturile înălțate, în secolul al XIV-lea, de papa Inocențiu al VI-lea. Scopul lor era de a apăra orașul atât de eventuale invazii, cât și de inundațiile Rhonului.

Multe dintre monumentele orașului sunt ocrotite și de UNESCO, dar, din nefericire, cea mai mare parte a cheltuielilor

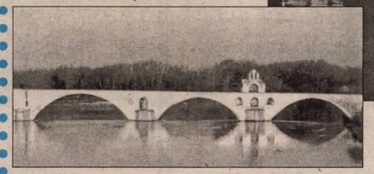

este susținută de locuitori. Printre cele mai frumoase exemplare ale arhitecturii de aici trebuie amintită Strada Republicii, întreruptă într-o piațetă specific provensală, numita „Piața orologiului", după orologiul montat într-un turn medieval, față în față cu Palatul Papilor, tăcut, impunător, gotic. Orașul are, de asemenea, un pod legendar, redus la patru arce, datorită capriciilor Rhonului. De altfel, acest pod este cunoscut și datorită cântecului „Sur le pont d ' Avignon" (Pe podul din Avignon), cântec fredonat de copiii din întreaga lume și însoțit de mișcări ritmice. În ultimii cincizeci de ani, orașul găzduiește în luna iulie un festival de teatru care îl ocupă în întregime. Teatrul, opera, concertele de jaz umplu de viață străvechea cetate și în timpul iernii. Hoteluri moderne și cafenele elegante s-au înălțat pretutindeni fără a diminua cu nimic vechiul parfum al orașului mângâiat de suflarea mistralului. Atracție pentru turiști, orașul își etalează cu mândrie blazonul pe care se odihnesc cele trei chei. Ele par să nu mai reprezinte un cod secret, ci trei cuvinte semnificative: patrimoniu, festival, Provence.

PUBLICITATE PUBLICITATE PUBLICITATE PUBLICITATE

PCNET

quality internet solutions

5 ore : 3 USD + TVA
10 ore : 6 USD + TVA
20 ore : 10 USD + TVA
50 ore : 20 USD + TVA
100 ore : 35 USD + TVA

PCNET DATA NETWORK S.A.
Splaiul Unirii 10, bl B5, sc 2, et 1
70421, Bucuresti, Romania
Tel: 330-2801, Fax: 3302842
www.pcnet.ro

Portretul robot al gripei viitoare

Un neprețuit ajutor în realizarea unor viitoare vaccinuri împotriva gripei îl oferă o nouă metodă care îngăduie prezicerea evoluției virusului gripei în cazul unor epidemii. Cercetători de la Universitatea din California (San Francisco) și de la Centrul de control și prevenire a maladiilor din Atlanta cunosc deja strategia de atac a virusului: acesta produce o proteină (hemagglutinina) și se învelește cu ea pentru a trece neobservat pe lângă agenții de apărare imunitară. Șmecheria virusului nu este descoperită de organismul atacat decât în momentul în care se declanșează epidemia. De-abia acum virusul și „uniforma" lui

de camuflaj vor fi reperate și memorizate de sistemul imunitar. Cercetării au selectionat în codul genetic al virusilor gripei 18 secvențe implicate în sinteza acestei proteine. O mutație a acestei porțiuni din genom transformă proteina de camuflaj și permite astfel virusului gripei să redevină „invizibil" și să invadeze din nou organismul. Metoda de prezicere a formei de gripă care se va manifesta iarna viitoare constă în studiul genealogiei gripei până la strămoșul tuturor virusilor de azi, apoi determinarea – prin concentrarea asupra celor 18 fragmente strategice – a virusului care a evoluat cel mai mult în raport cu acest strămoș comun. Din acesta vor proveni, probabil, viitoarele epidemii. Folosind datele din anii precedenți, cercetătorii au reușit să prezică de 9 ori din 11 încercări virusii responsabili de producerea epidemiilor de gripă din anii următori. (A.H.)

Viitorul aparține spațiului

„EROS" fotografiat la... el acasă!

Prof. dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

În noaptea de 13 către 14 august 1898, astronomul Dr.G.Witt, directorul Observatorului URANIA din Berlin, a descoperit un nou asteroid, care a primit inițial numărul de ordine 433 și ulterior, datorită orbitei sale cu totul speciale, primul nume masculin acordat acestor planete minore: EROS! Nu faptul că excentricitatea acestei orbite era foarte mică (e = 0,23) i-a dat caracterul deosebit, ci faptul că ea era *cuprinsă* integral în interiorul orbitei planetei Marte și era parcursă de asteroidul respectiv în circa 4,5 ani terestri... Astronomii au demonstrat că EROS se poate apropia mult de Pământ (circa 17 milioane km), iar cu ocaziile marilor apropieri din 1931 și 1975, au fost făcute și numeroase fotografii, care au evidențiat un corp cosmic alungit, având parcă forma cifrei „8", cu lungimea de circa 27 km și grosimea maximă de 8 – 10 km... Această formă curioasă a rezultat din variațiile de strălucire, care au provocat totodată și imposibilitatea de a avea imagini elucidante! (De menționat că EROS s-a apropiat în 1975 la numai 21 milioane km de Terra!).

Și cu alte ocazii am mai scris despre atenția care se acordă monitorizării și cercetării asteroizilor, a căror orbite intersectează pe aceea a Terrei sau se apropie de aceasta, precum și despre Programul de cercetări spațiale intitulat NEAR (Near Earth Asteroid Research – cercetarea asteroizilor din vecinătatea Terrei), ale cărui „ținte" sunt circa 450 asteroizi și peste 500 de comete care, la intervale mai mult ori mai puțin diferite, trec prin imediata vecinătate a planetei noastre. Astfel, un robot, spațial denumit chiar NEAR de la denumirea programului, a ajuns în februarie trecut în vecinătatea asteroidului EROS, căruia i-a făcut numerose fotografii, printre care și cele alăturate.

Din studierea acestor imagini, Dr.Andrew Cheng de la NASA a putut remarca faptul că asteroidul EROS a suferit, cu multe sute de milioane de ani în urmă, un intens bombardament meteoric și chiar o ciocnire cu un asteroid comparabil ca dimensiuni cu el... Se pare că această coliziune este responsabilă de forma cu totul neobișnuită a asteroidului EROS!

Asteroidul Eros fotografiat de Near

Cercetarea de la „fața locului" a asteroizilor, folosind în acest scop sonde interplanetare dotate corespunzător, din categoria DEEP SPACE, Clementine sau NEAR, nu are doar un scop științific; mai întâi, extinderea cunoștințelor asupra acestor curioase corpuri cerești va permite pregătirile unor măsuri de „deturnare" a acestora de la traseul lor, care ar putea deveni potențial periculos pentru Pământ dacă, dintr-un motiv sau altul, acești asteroizi s-ar apropia prea mult de planeta noastră; în al doilea rând, umanitatea nu poate neglija ideea unei viitoare exploatări miniere instalate pe un astfel de asteroid, considerat de mulți specialiști ca o resursă importantă de metale deficitare pe Pământ! Astfel, încă de la începutul deceniului pe care ne pregătim să-l finalizăm (!), Societatea planetară de pe lângă Universitatea americană Princeton a sugerat instalarea, până în 2010, a unei exploatări minime pe asteroidul 3361 ORPHEUS! Despre derularea acestei investiții, într-un alt articol...

(Va urma)

radio CONTACT
O 9 EXPRIMARE

ARAD	65,95 FM	CHIȘINĂU	100,9 FM
BUCUREȘTI	96,1 FM	CRAIOVA	71,12 FM
BUZĂU	69,8 FM	FOCȘANI	95,4 FM
BAIA MARE	88,5 FM	HUNEDOARA	92,1FM
BOTOȘANI	93,1 FM	IAȘI	91,9 FM
BRAȘOV	105,5 FM	PITEȘTI	90,7 FM
CÂMPULUNG		PLOIEȘTI	92,8 FM
MUSCEL	94,1 FM	RM. VÂLCEA	66,14 FM
CLUJ	89,8 FM	REȘIȚA	70,79 FM
CĂLĂRAȘI	101,8 FM	SIBIU	91,8 FM
CONSTANȚA	91,1 FM	TG. MUREȘ	90,2 FM

http://www.radiocontact.ro

CHINA LUI ISUS

DORIN MĂRAN

Bisericile sunt însă puține și se află la distanțe uriașe, numărul lor fiind de aproximativ 5000 de tot întinsul Chinei. Cea mai veche urmă de creștinism datează din secolul 7, când primii creștini au venit din Persia pe Drumul mătăsii, jalonat cu mănăstiri budiste. Este vorba de nestorieni (denumire provenită de la Nestorius, patriarhul Constantinopolului în secolul 5) În contextul tulburărilor sociale ale confucianismă, mandarinii și pătura intelectuală chineză încearcă să demoleze religiile occidentale, în special creștinismul și maniheismul, acuzate de toate relele care măcinau China. Nestorienii sunt obligați să se refugieze timp de 3 secole în triburile mongole din Nord, care erau parțial creștinate, lucru menționat și de Marco Polo în 1298 în „Cartea minunilor lumii". În 1289 Papa Nicolae al IV-lea îl trimite în China pe părintele franciscan Jean de Montcorvin, care îl contactează pe împăratul Timur Khan de-abia după cinci ani de la plecarea sa, timp în care trece prin Armenia, Persia și India. În mod surprinzător, acesta găsește înțelegere la curtea marelui suveran, dar se împiedică de opoziția creștinilor nestorieni reîntorși în China în 1213, care le refuză dreptul de a construi locașuri de cult. Ambasadorul Papei reușește însă cu mare greutate să construiască două biserici, adaptând liturghia creștină în limba chineză. După moartea sa, misiunea franciscană începe să plutească în derivă. Religia creștină cunoaște un reviriment în epoca Renașterii, prosperând sub pavilionul științelor de care economia chineză avea atâta nevoie. În 1724 suveranul Yongzeng întoarce spatele creștinilor occidentali, debarasându-se de misiunile lor mai ales în zonele de provincie, considerându-le... inutile. Cu toate astea, mișcarea creștină, clandestină își urmează destinul care redevine prielnic prin anii 1840-1842, când se produce o nouă „invazie" tehnologică occidentală în China, facilitată și de deschiderea a 5 porturi, printre care și cel din Shanghai. Noaptea Sfântului Bartolomeu este reiterată și în această parte a lumii în 1900, când elevii școlilor de arte marțiale se revoltă și ucid nu mai puțin de 18000 de creștini. În 1911 Imperiul moare și în locul lui este instituită o republică naționalistă în care sunt consemnați peste un milion de creștini. După proclamarea în 1 octombrie 1949 a Republicii Populare Chineze, mii de preoți și religioși catolici și protestanți sunt expulzați. În ciuda persecuțiilor politice, chinezii, mai ales cei din provincie, continuă să adere la creștinism, numărul lor atingând 12 milioane în rândul catolicilor și 15 milioane în rândul protestanților. Biserica catolică este integrată aparatului de Stat sub forma unei asociații patriotice fără nici o legătură oficială cu Roma.

CREȘTINI

După 13 secole de persecuții, fervoarea creștinilor chinezi nu s-a stins. Deși numărul lor e mic, 17 milioane, credința creștină se face din ce în ce mai simțită, mai ales în mediul rural.

Fotografii de la cititori

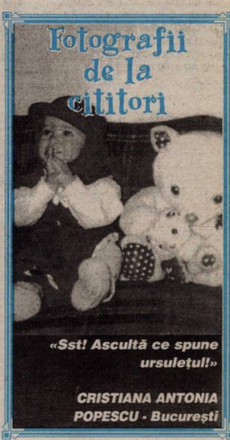

«Sst! Ascultă ce spune ursulețul!»

CRISTIANA ANTONIA POPESCU - București

YETI – oamenii zăpezilor 4

DISPARIŢIE CIUDATĂ

În 1902, la zece ani după ce dispăruse, o femeie a fost găsită de doi detectivi indieni. Ea le-a povestit cum fusese răpită de o fiinţă care semăna cu un urs galben himalayan. Ursul s-a dovedit a fi un humanoid acoperit cu o blană galben-portocalie, cu plete încâlcite de culoare brună, cu ochi bulbucaţi, orbite adânci, maxilar proeminent.

DAN APOSTOL

Şi incredibilul s-a produs! În septembrie 1902, la zece ani după ce dispăruse, Anges Neville a fost găsită într-un caravanserai din oraşul Punakha (actualul stat Bhutan), unde era ţinută în sclavie de stăpânul casei. Acesta o cumpărase cu trei ani în urmă de la nişte vânători tibetani şi de atunci o silea să satisfacă dorinţele tuturor călătorilor care puteau plăti o oră sau o noapte cu ea. Agnes a fost răscumpărată de doi detectivi indieni deghizaţi în nobili pashtu (tribul „marilor nomazi" din Hinducuş), care au plătit cinci sute de lire sterline aur, valoarea unei cămile bactriene de luptă. Adusă în casa tatălui ei, tânăra femeie a căzut bolnavă, delirând timp de aproape opt luni. Dar îngrijirile unor medici buni şi devotamentul lui John Neville au ajutat-o să se refacă până la urmă, iar când a putut povesti ce i s-a întâmplat, odiseea-calvar prin care trecuse a avut un răsunet ieşit din comun, fiind reprodusă de mari ziare din India, Anglia şi Franţa în anii 1903-1904. În seara aceea din mai 1892, Anges se scălda lângă micul debarcader al cabanei construite de tatăl ei, într-un crâng de sălcii de pe malul lacului Kasi. Deodată, dintre copaci s-a ivit o siluetă enormă, care semăna în acelaşi timp cu un urs galben himalayan şi cu un urangutan. Făptura era bipedă, însă s-a lăsat în patru labe ca să adulmece veşmintele de pe pontonul de scânduri. Apoi s-a ridicat, scoţând un fel de mârâit gros, şi a întins braţele spre fata care dădea să urce treptele pontonului. Neputându-l distinge clar în penumbra sălcilor şi crezând că este un urs, Anges a pornit înot de-a lungul malului, sperând să iasă undeva, înainte ca sălbăticiunea s-o ajungă din urmă. Dar ciudatul animal alerga în paralel cu ea, cu o viteză şi o agilitate nebănuite la o făptură atât de greoaie. Au trecut minute, care s-au preschimbat în ore. Agnes era de prea mult timp în apa rece, era noapte şi trupul îi amorţise de tot. Un val a aruncat-o aproape de ţărm; a vrut să se întoarcă în larg dar făptura s-a năpustit asupră-i, a smuls-o din apă, a tras-o într-un desiş şi acolo fata l-a putut vedea pentru prima oară pe cel care-i sfâşia ultimele veşminte, adulmecându-i sânii şi pântecele, exact ca un câine flămând. Era un humanoid acoperit cu blană galben-portocalie, cu plete încâlcite, de culoare brună, cu ochi bulbucaţi, orbite adânci, maxilar inferior proeminent şi colţi ca de urs.

Avea nişte mâini enorme, o putere neobişnuită şi, când Agnes a început să-l izbească peste faţă cu pumnii, i-a răsucit braţele atât de brutal, că fata şi-a auzit oasele trosnind ca nişte surcele, gata să se frângă. A rămas nemişcată, lăsând uriaşa creatură, despre care credea că este o specie de maimuţă necunoscută, s-o salte de parcă n-ar fi fost decât o păpuşă de cârpe. Prea târziu, a observat că făptura era un mascul, şi că mirosul fricii emanat de trupul ei îl stârnise: scotea hârâituri tot mai repezi, ochii îi luceau în lumina lunii, botul i se umpluse de o spumă alburie. Brusc, a întors-o cu faţa în jos, apoi s-a prăvălit asupră-i şi, strivită în menghina labelor de fier, Agnes l-a simţit intrând în ea cu o violenţă care a făcut-o să urle. Fără să-i ia în seamă zbaterea şi ţipetele disperate, uriaşul a siluit-o până ce nefericita şi-a pierdut cunoştinţa...

(Va urma)

Ştiinţa şi Biblia

Ipoteze moderne despre „IEŞIREA DIN EGIPT"

PAUL IOAN

Nu este vorba, în nici un caz, de scepticism religios, de găsirea de argumente care să altereze în vreun fel evenimente din Scrierile Sfinte, ci de a pune o amprentă ştiinţifică de verosimilitate doar asupra unor fapte ce se pretează unor astfel de analize. Este vorba, până la urmă, de diferenţa între o interpretare ad litteram sau una „liberală" a unor texte biblice, în ideea că ştiinţa şi religia pot coexista şi coopera în epoca modernă. Descoperirea unor vestigii ale Troiei de către Schliemann n-a dăunat, ci a consolidat scrierile lui Homer. Evident, din imensa bibliografie dedicată acestei teme eliminăm din capul locului aşa-zisa ipoteză a „implicării extratereştrilor" în Exodul triburilor israelite din Egipt şi lunga lor călătorie prin Deşertul Sinai. Dar semnalăm existenţa acestei inepţii tendenţioase pentru cei ce navighează pe Internet şi care sunt, din păcate, naivi receptori ai oricăror aberaţii publicistice. Vom acorda respectul cuvenit religiei mozaice, din care se trag şi creştinismul, şi islamismul. Principalele întrebări ce reies din studiile biblice asupra „ieşirii" sunt următoarele (nu neapărat într-o ordine prioritară): *1. În timpul cărui faraon s-a produs Eliberarea evreilor din robia egipteană? 2. Care este adevărata semnificaţie (deloc întâmplătoare) a numelui lui Moise? 3. Exodul a avut un singur val, sau mai multe? 4. Câte persoane au părăsit Egiptul, însoţindu-şi Profetul eliberator? 5. Pe unde s-a desfăşurat străbaterea Mării Roşii? 5. Ce traseu (trasee?) au urmat triburile israelite până în Ţara promisă, Canaan? 6. Cum au supravieţuit timp de 40 de ani în deşert, învingând setea şi foamea?* O mare parte a acestor întrebări poate fi subsumată, conform cu analizele profesorului Arie S. Issar, de la Universitatea Ben-Gurion din Neguev (Israel), publicate în prestigioasa revistă „La Recherche", uneia singure: *Ce condiţii climaterice şi, implicit geofizice erau în acea zonă mediteraneană la epoca respectivă (secolul XIII-XII î.Ch.)?* O tulburătoare enigmă a istoriei dinastice a Egiptului este, poate, direct legată de personalitatea şi faptele lui Moise. A avut acesta cunoştinţă sau nu de uluitoarea reformă religioasă a faraonului Amenhotep al IV-lea, care *a instaurat temporar monoteismul în Egipt*, din întreg panteonul poporului său păstrându-l doar pe zeul solar Aton? A fost cumva Moise un neevreu care a adoptat ideile monoteiste ale lui Amenhotep IV (1372-1354 î.Ch.) şi le-a conferit evreilor (etnie „aleasă" de el, având în vedere interzicerea cultului lui Aton pentru egipteni), o dată cu salvarea din robie?

(Va urma)

ENIGME

De mai multe decenii, echipe interdisciplinare de oameni de ştiinţă caută să desluşească în textele canonice ale Vechiului Testament aspecte istorice, geografice, climaterice, lingvistice etc. concrete ale acelor vremuri îndepărtate.

Amprente ale spiritualităţii noastre

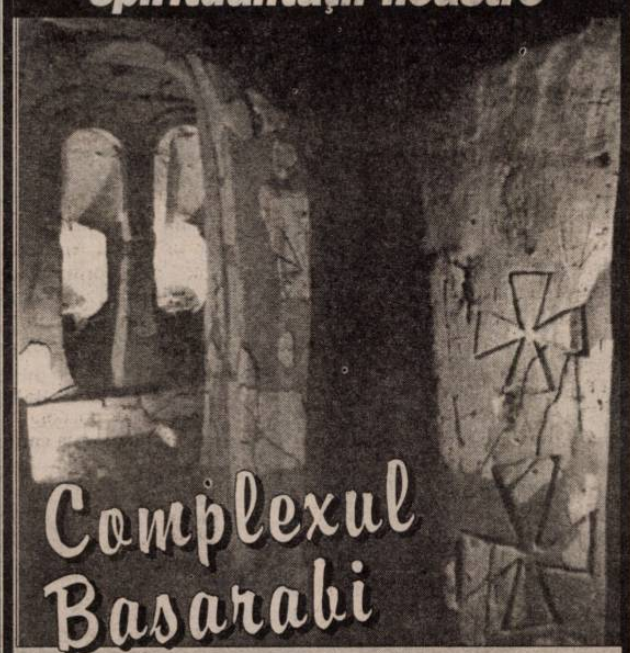

Complexul Basarabi

Pe dealurile de cretă din comuna Basarabi, de lângă satul Murfatlar, mai exact pe Dealul de Tibişir, cum îi spun locuitorii, muncitorii care lucrau la cariere au făcut în 1957 o descoperire excepţională . Ei au găsit aici mai multe încăperi săpate în stâncă, galerii şi locaşe de rugăciune. Acestea datează, probabil, din secolul al X-lea. În urma cercetărilor arheologice s-a stabilit că în secolele X-XI bizantinii au ridicat în această zonă noi fortificaţii folosind materialul din cariera de la Basarabi. Locuitorii de aici erau recrutaţi din rândul locuitorilor din zonă. Ansamblul de monumente descoperit are un aspect oarecum ciudat, dar este evident că reprezenta o aşezare omenească. Cei care lucrau la cariere erau creştini, iar desenele de pe pereţi, pe lângă siluete de animale, înfăţişează cruci şi chipuri de sfinţi. Complexul cuprinde o mică biserică, două paraclise şi mai multe încăperi, dintre care unele aveau o destinaţie clar funerară. Biserica, de mici dimensiuni, este concepută după un plan dreptunghiular, terminându-se cu o absidă semicirculară. Are cele trei încăperi specifice ritualului greco-oriental şi anume: pronaos, naos, altar. Partea superioară a intrărilor şi deschiderilor încăperilor se termină în formă de arc. Plafoanele încăperilor dreptunghiulare şi ale galeriilor sunt realizate sub forma unor bolţi semicilindrice. Încăperile pătrate ca şi cele neregulate au plafoanele uşor boltite. Dintre sfinţii de pe pereţi mulţi poartă costume bizantine, ceea ce a făcut să se înţeleagă şi mai bine perioada când a fost realizată „construcţia", cât şi scopul ei. Desigur, complexul Basarabi, un adevărat labirint în cretă, loc de refugiu şi de rugăciune, ascunde încă multe taine care aşteaptă să fie dezvăluite.

IRINA STOICA

Războaiele nevăzute ale serviciilor secrete

SFÂRŞITUL UNUI SCANDAL

Continuăm publicarea, în exclusivitate, unor fragmente din lucrarea „Servicii secrete străine", vol. I (Autori: M. Ureche şi A. Rogojan, Ed. PACO, 1999). Vom vedea, de astă dată, cum se ajunge de la complot la proces şi de aici la manipularea adevărului şi şantaj, dar şi iţele care leagă serviciile secrete italiene de CIA şi NSA... via NATO. (A.H.)

Adevăratul scandal De Lorenzo avea să înceapă, însă, când L'Expresso" va publica sub semnătura lui Iannuzzi: *În sfârşit, adevărul despre S.I.F.A.R.; 14 iulie 1964, complot la Quirinale. Segni şi De Lorenzo pregăteau lovitura de stat.* Timp de câteva luni, atacurile de presă vor continua foarte dur, iar în septembrie 1967 Iannuzzi va fi acţionat în justiţie pentru o notiţă de câteva rânduri în care De Lorenzo s-a considerat calomniat. Deşi în proces s-a făcut dovada incontestabilă a complotului, ziariştii Iannuzzi şi Sealfari au fost condamnaţi la 14 şi, respectiv, 15 luni de închisoare, pentru calomniere gravă.

În proces a rezultat că, la 26 iunie 1964, comandanţii a trei importante divizii de carabinieri – Roma, Napoli şi Milano – fuseseră convocaţi „pentru comunicări importante", respectiv în vederea punerii în aplicare a planului loviturii de stat militare, ulterior contramandat. Au urmat câteva anchete ministeriale şi parlamentare, escamotări ale adevărului, adevăruri cenzurate, adevăruri mutilate, martorii incomozi dispărând rapid, unii în condiţii stupide. Giulio Andreotti a dispus, în august 1974, distrugerea dosarelor întocmite de S.I.F.A.R. Înainte de ardere, ele au fost de mai multe ori fotocopiate, multiplicându-se armele şantajului. Ligio Gelli avea să fie unul dintre cei care nu numai că au făcut avere din traficarea acestor dosare, dar le-a utilizat în marele scandal cunoscut sub numele „Loggia Propaganda Due" (P.2), incriminată de justiţia italiană drept o „conspiraţie politică anticonstituţională."

Analişti ai activităţii serviciilor secrete italiene au concluzionat că devierile extraprofesionale ale acestora au fost o consecinţă a sarcinilor pe care Italia şi le-a asumat în cadrul N.A.T.O. Adeziunea Italiei la N.A.T.O. a fost mult discutată de forţele politice de stânga, inclusiv sub aspectul obligaţiilor asumate referitor la serviciile secrete. După cum avea să afirme Massimo Caprara, *„în baza acordurilor N.A.T.O., S.I.D, a fost ţinut să transmită informaţii şi să primească instrucţiuni de la o anume centrală a C.I.A. care depinde direct de preşedintele S.U.A."* Un alt acord s-a încheiat cu N.S.A. -„Naţional Security Agency" –, care permitea agenţiei americane să supravegheze global căile de comunicaţii italiene, fără a se primi ceva din informaţiile preluate. Alte obligaţii se consideră a fi prevăzute în protocoale secrete încă necunoscute.

MONSTRUL din lacul Tanganika

Locuitorii satelor din jurul lacului Tanganika sunt speriaţi de moarte. Un crocodil uriaş, a cărui lungime a fost apreciată la aproximativ 5 m, a făcut peste 30 de victime, pescari sau copii care se jucau pe malul lacului. Ultima victimă a fost un copil care îşi spăla picioarele la câţiva metri de mal. Deşi fiorosul animal a creat o panică de nedescris în rândul locuitorilor din satele apropiate, aceştia sunt totuşi obligaţi să folosească apele lacului fie pentru a-şi procura hrană, fie în scopuri gospodăreşti sau igienice şi de fiecare dată speră că nu vor da nas în nas cu uriaşa reptilă. Numărul mare al victimelor a alertat autorităţile locale, care au pornit în mai multe rânduri pe urmele monstrului şi nu o dată au dat de urma sa. Armele pe care le-au folosit, celebrele automate Kalaşnikov, s-au dovedit însă inofensive, gloanţele nereuşind să străpungă blindajul de solzi. Se pare că monstrul are obiceiul de a-şi ascunde victimele în gropi sau sub rădăcini pentru a-şi face rezerve de hrană, dar lăcomia şi voracitatea lui sunt cu totul ieşite din comun, ceea ce-l face să caute în permanenţă noi victime. Militarii vor recurge însă la grenade sau la arme mai puternice de îndată ce-l vor repera din nou. Ceea ce nu e deloc simplu, întrucât monstrul are obiceiul de a apărea în locurile cele mai neaşteptate. *(D.M.)*

Kursty Smith a inventat un sutien care are încorporat un dispozitiv sonor ce activează ritmul cardiac al femeii în caz de agresiune; zgomotul micii sirene declanşată în mod automat atrage atenţia cetăţenilor aflaţi în apropiere.

■ **Şansa unei familii de nevăzători**

Când priveşti PRIN OCHII UNUI COPIL

Chris Patche este într-adevăr un copil, are doar 14 ani, dar afirmaţia din titlu trebuie luată la propriu, pentru că el este singurul din familie care vede! Tatăl său, mama, un frate şi o soră sunt toţi orbi şi, deci, dependenţi de el. „Eu le aleg haine de măsuri potrivite, le aleg culorile, o conduc pe mama când merge la cumpărături", spune el, adăugând că prin el ei găsesc „un mod de a privi lumea". Dar familia este departe de a fi total neajutorată! Mama, Joni, şi tatăl, Paul, asigură funcţionarea câtorva snack baruri în vecinătate. Chris este foarte mândru de ceea ce fac ei şi întreabă toată lumea dacă ar fi în stare să facă şi ei aşa ceva! Doamna Patchie s-a născut oarbă. Soţul său s-a născut fără iris – o deficienţă numită aniridie – şi, în plus, are glaucom. Poate distinge contururi, dar numai aproximativ şi fără detalii. Aniridie şi probleme similare au şi fratele său mai mic, Paul Jr. în vârstă de 12 ani, şi sora sa de 9 ani, Robin.

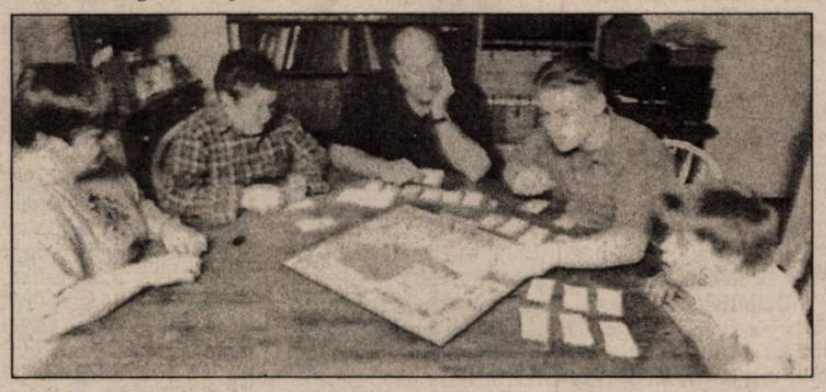

Aflaţi în incapacitatea de a judeca orice distanţă şi orice dimensiuni, situaţia lor este şi mai complicată, datorită faptului că se află la peste un kilometru de cea mai apropiată linie de autobuze. Chris îşi propune astfel să... obţină cât mai repede permisul de conducere. „Sper că îmi vor acorda un permis pentru a-l putea avea chiar şi înainte de vârsta de 16 ani. Nu poţi cere şi accepta mereu favoarea pe care ţi-o fac alţii ducându-te cu maşina unde ai nevoie." Şi tot el se grăbeşte să adauge: „Altminteri trăim o viaţă perfect normală!" Jocul lor favorit este Monopoly – versiunea Braille, le place să înoate în bazin şi chiar să sară de la trambulină, iar pasiunea principală este să meargă la iarbă verde în microbuzul familiei, condus deocamdată de prieteni. Iar seara, acasă, le place tuturor să navigheze pe Internet – graţie unui dispozitiv special care le „vorbeşte" descriind tot ce se întâmplă pe ecran şi le recunoaşte vocile lor, preluându-le comenzile. O familie care luptă să nu fie diferită de altele. Dar care realizează importanţa lui Chris. „Este un copil bun", spune mama sa, „face atât de multe lucruri pentru un copil de vârsta lui..." Şi nu uită niciodată să adauge: „Suntem tare mândri de el!" *(M.D.)*

Minciuna are picioare scurte...

Bob K. era unul dintre cei mai cunoscuţi antrenori de baschet din California. Prieten cu o groază de tineri, era teribil de săritor la nevoie, aşa că nimeni nu s-a mirat când maşina sa a oprit la poarta spitalului aducând un bărbat rănit. Rănile acestuia, făcute cu o puşcă specială, cu aer comprimat, erau destul de superficiale şi spaima pacientului a fost repede înlăturată de îngrijirea atentă a personalului medical. Rănitul, amic al lui Bob de o bună bucată de vreme, a însăilat o poveste destul de confuză, pretinzând o explicabilă amnezie. La rândul său, Bob a declarat că şi-a găsit prietenul căzut la marginea drumului, că făptaşul dispăruse, iar el s-a grăbit să aducă rănitul la spital. Neconcordanţele dintre declaraţiile celor doi i-au făcut atenţi pe poliţiştii care au descoperit că totul era o minciună. Accidentul se petrecuse în timpul unei partide de vânătoare. Bob, mare amator de prepeliţe, pornise la „atac" fără a avea însă permis de vânătoare, ceea ce contravine serios legilor statului. Şirul de minciuni a adus fiecăruia o serioasă amendă, Bob fiind chiar în pericol să-şi piardă slujba, obligat, în plus, să plătească spitalizarea prietenului său, ceea ce a reprezentat o sumă destul de frumuşică. *(I.S.)*

■ **Cotrobăind prin colb de cronici**

Prizoniera gheţurilor de la POLUL SUD

Despre Jerri Nielsen, de profesiune medic, se cunoştea că este o femeie puternică, o adevărată „stâncă". Şi această apreciere i se cuvenea, după toate necazurile pe care le-a avut de întâmpinat. Şi-a pierdut locul de muncă, căsătoria ei a eşuat, ulterior iubitul a părăsit-o, iar fiii ei nu se împăcau cu ea. În această situaţie, s-a decis să-şi schimbe viaţa pentru a uita necazurile trecutului. Ca o sfidare, ca să demonstreze voinţa ei, a acceptat să facă parte dintr-o misiune ştiinţifică, urmând să plece în vederea unor cercetări în ostilul continent alb, Polul Sud.

Într-o bună zi, în timp ce-şi palpa sânii, a descoperit un nodul. Şi-a făcut o biopsie înfigându-şi un ac special în locul respectiv. Rezultatul a arătat că este vorba de un cancer în stare incipientă. În mod normal, ar fi trebuit să plece imediat de la baza americană. Dar, când ştii precis că afară temperatura este de minus 60 de grade, că cel mai apropiat spital se află la o distanţă de 6000 kilometri, în Noua Zeelandă, moralul tinde să cedeze. Cu ajutorul unui computer, Jerri Nielson s-a adresat fundaţiei care a iniţiat această cercetare ştiinţifică. Răspunsul a fost categoric: nu i se poate trimite un avion pentru că, în condiţiile de ger năpraznic corespunzător perioadei respective, există pericolul să îngheţe combustibilul avionului. Trebuia să aştepte câteva luni, până când timpul se încălzea. Imediat ce a fost posibil, un avion militar C-130 a paraşutat, lângă baza unde se afla Jerri, diferite produse farmaceutice specifice şi un aparat care îi permitea să facă şedinţe de chimioterapie. Simultan, paraşuta i-a adus fructe proaspete şi un buchet de flori. După patru luni de aşteptare chinuitoare, totul s-a desfăşurat ca într-un film de acţiune. Deşi temperatura era încă scăzută, a fost trimis un avion special, care în timpul staţionării a lăsat motoarele în funcţiune pentru a se evita îngheţarea combustibilului. Cei 12 membri ai echipajului sosiţi s-o ia au venit împreună cu dr. Robert Thompson, care urma s-o înlocuiască pe Jerri Nielsen. După 20 de minute, avionul a decolat, îndreptându-se spre Christchurch (Noua Zeelandă), unde Jerri era aşteptată de fraţii ei, Scott şi Eric Chaill, cu care şi-a continuat călătoria către casa ei din Ohio. Astfel Jerri a câştigat prima bătălie, urma să câştige şi războiul. Examenul medical la care a fost supusă a confirmat verdictul: cancer. Trebuia să suporte grabnic o intervenţie chirurgicală. Cazul lui Jerri Nielsen a produs o profundă emoţie în SUA, ea primind mii de scrisori de încurajare pentru dramatica ei experienţă de viaţă. Întâmplarea la care a fost supusă a generat ideea unui film propus de o companie de la Hollywood. Speranţa tuturor este ca Jerri să fie oaspetele de onoare la premiera filmului. *(Gh.R.)*

Ce mai fac rudele mele din... PALEOLITIC?

Monique Laffit este o franţuzoaică de 32 de ani şi are două mari pasiuni: antropologia (istoria străveche a omului) şi istoria Franţei. Dar cercetările şi descoperirile ei i-au adus numai probleme în ultimul timp. Noroc că Monique are din plin simţul umorului. Pentru mai multe taxe plătite unor institute specializate, francezii îşi pot cunoaşte înaintaşii din veacurile trecute – mai precis spus, genealogia. Cercetările genealogice contra cost pot merge înapoi, în scara timpului, cam până în veacul al XVI-lea. Începând din acea perioadă pot fi găsite dovezi scrise în arhivele diverselor parohii, căci preoţimea ţinea atunci cea mai bună evidenţă a enoriaşilor (date de naştere şi deces, rude etc.) Ei bine, Monique şi-a descoperit astfel un străstră-strămoş, trăitor pe la sfârşitul secolului XVIII, în timpul lui Ludovic al XVI-lea. Pe nume Alain Cadiaque, acest strămoş primise de la un conte de Sidois, apropiat al regelui, un întins domeniu, pentru mari merite militare (în regiunea Dordogne). Iar de-a lungul veacurilor, aici fusese descoperit cupru şi fier (deschizându-se exploatări miniere), şi fuseseră construite două castele-fortificaţii cu toate amenajările de rigoare... Monique Laffit se credea deja putred de bogată. Revendicându-şi drepturile materiale, sub formă de despăgubiri, femeia a ajuns la sume astronomice şi şi-a tocmit avocat. „Monstruoasa" avere trebuia s-o moştenească, fiind urmaşă directă a lui Alain Cadiaque. Dar autorităţile nici nu s-au sinchisit de cererile ei, pretextând cu faptul că Napoleon deposedase de drepturi nobilimea mijlocie (la începutul secolului XIX). Avocatul lui Monique a susţinut cu legile vremii că gestul lui Bonaparte fusese un abuz constituţional al proprietăţii private, iar asupra unor drepturi nobiliare revenise însuşi „Marele tricorn"... Văzându-se pierdută prin hăţişurile unor legi schimbătoare şi extrem de nuanţate, Monique cheltuia – de peste doi ani – din ce în ce mai mulţi bani în zadar, cu slabe speranţe de recuperare. Era exasperată. Şi ce i-a venit în gând ? Mai în glumă, mai în serios, şi fiind o excelentă cunoscătoare a preistoriei omului de pe meleagurile Franţei, ea a pretins că se trage direct din „Omul de Cro-Magnon". Schelete intacte ale acestui Homo sapiens sapiens, trăitor în paleoliticul superior (acum 10 mii de ani) în regiunea Dordogne, au fost prezentate ca „probe" în instanţă. Evident, judecătorul putea cere expertiza ei psihiatrică, dar n-a făcut-o. Nimeni n-ar fi putut nici stabili, dar nici nega faptul că genealogia ei are ramuri directe în paleoliticul superior... Gestul disperat al lui Monique Laffit n-a dat roade, dar a aprins speranţa multor alţi cetăţeni francezi de a răscoli prin colbul arhivelor şi a trece la revendicări. Unii, ca şi eroina noastră, nu au primit decât propunerea de a fi declaraţi marchizi, contese sau arhiducese, fapt care nu ţine deloc de cald. *(P.I.)*

Săptămâna 2 – 8 iunie

TV ROMANIA

VINERI 7.00 Matinal național **9.00** TVR Iași **11.00** TVR Cluj-Napoca **13.00** TVR Timișoara **14.15** CiberFan **15.30** Emisiune în limba germană **17.30** Cuvânt pentru necuvântătoare **18.20** Pentru dumneavoastră, doamnă! **19.15** Serial: „Sunset Beach" **20.00** Jurnal **20.55** Ploaia de stele **22.40** Culise **23.40** Tenis **0.10** Film: „Furie spațială" (SUA, 1998).

SÂMBĂTĂ **8.25** Serial: „Zorro" **9.15** Desene animate **10.45** Art-mania **11.30** Muzia da capo al fine **13.30** Arca Marinei **15.35** Serial: „Echipa de salvare" **17.05** Serial: „Mare schimbătoare" **18.00** Teleenciclopedia **19.00** Serial: „Hotelul Payne" (ep.1) **19.30** Jurnal **19.55** Fotbal: România – Grecia **22.00** Surprize, surprize **0.00** Tenis **0.30** Film: „Vagabondul" (SUA, 1999).

ANDREA DEL BOCA
TVR 2
luni-sâmbătă, 16.45

DUMINICĂ 7.00 Ceasul deșteptător **8.00** Universul credinței **9.00** Desene animate **9.30** Kiki Riki Miky **11.00** Viața satului **14.00** Național TV Bingo Liberty **17.00** Serial: „Blankenese" **18.25** Trupa de șoc **19.05** Serial: „Justiție militară" **20.00** Jurnal **20.40** Film: „Întâlnire cu fiica președintelui" (SUA, 1998) **0.15** Tenis.

LUNI 12.00 Surprize, surprize (r) **14.15** TVR Craiova **15.00** Pro Patria **16.00** Emisiune în limba maghiară **18.20** Serial: „Orice e posibil" **18.45** Serial: „Hiller și Diller" **19.15** Serial: „Sunset Beach" **20.00** Jurnal **20.50** Iartă-mă **22.50** Serial: „Cazuri ciudate" **23.55** Tenis.

MARȚI 7.00 Matinal național **9.00** TVR Iași **11.00** TVR Cluj-Napoca **12.55** TVR Timișoara **14.15** CiberFan **15.30** Convietuiri **16.00** Emisiune în limba maghiară **17.00** La telefon, muzica populară! **17.30** Medicina pentru toți **18.45** Serial: „Hiller și Diller" **19.15** Serial: „Sunset Beach" **20.00** Jurnal **21.00** Ceremonia decernării Premiilor Naționale de Televiziune Gala APTR **23.15** Nu trageți! **23.45** A-Facerea **0.30** Tenis.

MIERCURI 7.00 Matinal național **9.00** TVR Iași **11.05** TVR Cluj-Napoca **13.00** TVR Timișoara **14.15** CiberFan **16.30** O vedetă... populară **17.30** Impas în doi **18.20** Serial: „Orice e posibil" **18.45** Serial: „Hiller și Diller" **19.15** Serial: „Sunset Beach" **20.00** Jurnal **20.55** Film: „Crima" (Franța, 1993). Cu: Alain Delon **23.30** Lumea dansului **0.30** Tenis.

JOI 7.00 Matinal național **9.00** TVR Iași **11.05** TVR Cluj-Napoca **12.55** TVR Timișoara **14.15** CiberFan **15.00** Convietuiri **16.00** Scena **17.30** Studioul electoral **19.15** Serial: „Sunset Beach" **20.00** Jurnal **21.05** Teatrul Național TV prezintă: „Căsătorie imposibilă" **22.40** Serial: „Aristocrații" **23.50** Tenis **0.20** Rock la miezul nopții.

prima

VINERI 8.00 Taifas **13.00** Serial: „Milagros" **16.00** Serial: „Salvați de clopoțel" **17.00** Serial: „Viper" **18.00** Focus **18.30** Impact **19.10** Serial: „Cavalerul rătăcitor" **20.00** Film: „Taxi Driver" (SUA, 1976). Cu: Jodie Foster **22.00** Serial: „Raven" **23.00** Serial: „Detectivi de elită" **0.00** Sex cu Nadine.

SÂMBĂTĂ 7.00 Program pentru copii **10.00** Serial: „Povestea Alpilor" **14.30** Exploziv **16.00** Serial: „Salvați de clopoțel" **17.00** Serial: „Viper" **18.00** Focus **19.10** Serial: „Cavalerul rătăcitor" **20.00** Film: „Revolta" (coprod., 1962) **22.00** Serial: „Raven" **23.00** Serial: „Detectivi de elită" **0.00** Serial: „Confesiuni erotice".

DUMINICĂ 7.00 Program pentru copii **11.30** Serial: „Will și Grace" **13.00** Motor (r) **15.00** Serial: „Frasier" **15.30** Serial: „Poză la minut" **16.00** Serial: „Creaturi sălbatice" **17.00** Obiectiv **18.00** Focus **18.30** Impact **19.00** Perechea potrivită **20.00** Film: „Îngerul" (SUA, 1991) **22.00** Film: „Aur și dinamită" (SUA, 1990).

LUNI 8.00 Taifas **13.00** Serial: „Milagros" **14.00** Obiectiv (r) **16.00** Serial: „Salvați de clopoțel" **17.00** Serial: „Viper" **18.00** Focus **19.10** Serial: „Cavalerul rătăcitor" **20.00** Film: „Vacanță cu peripeții" (SUA, 1985) **23.00** Serial: „Detectivi de elită".

MARȚI 8.00 Taifas **13.00** Serial: „Milagros" **16.00** Serial: „Salvați de clopoțel" **17.00** Serial: „Viper" **18.00** Focus **19.10** Serial: „Cavalerul rătăcitor" **20.00** Film: „Mâna destinului" (coprod., 1989, partea I) **23.00** Serial: „Detectivi de elită".

MIERCURI 8.00 Taifas **13.00** Serial: „Milagros" **16.00** Serial: „Salvați de clopoțel" **17.00** Serial: „Viper" **18.00** Focus **19.10** Serial: „Cavalerul rătăcitor" **20.00** Film: „Mâna destinului" (partea a II-a) **23.00** Serial: „Detectivi de elită".

JOI 8.00 Taifas **13.00** Serial: „Milagros" **16.00** Serial: „Salvați de clopoțel" **17.00** Serial: „Viper" **18.00** Focus **19.10** Serial: „Cavalerul rătăcitor" **20.00** Film: „Rezervația" (SUA, 1991) **21.50** Croniea cârcotașului **22.00** Motor **23.00** Serial: „Detectivi de elită".

JERRY LEWIS
ACASĂ
vineri, 22.00

tvr2

VINERI 7.00 Serial: „Domnișoara Andrea" (r) **9.30** Trupa DP2 **13.00** Desene animate **14.00** Toți împreună **15.55** Osia lumii **16.45** Serial: „Domnișoara Andrea". Cu: Andrea Del Boca **17.35** Serial: „Femeia misterioasă" **18.30** Telejurnal TVR2 **20.00** Grădina lui Cupidon **21.15** Afaceri la cheie **22.10** Film: „Întoarcerea acasă" (SUA, 1994) **23.45** Armonii clasice.

SÂMBĂTĂ 7.00 Serial: „Domnișoara Andrea" (r) **9.30** Osia lumii **13.15** Documentar **14.15** Serial: „Îngeri buclucași" **14.45** Atlas **16.45** Serial: „Domnișoara Andrea" **18.00** Scrimă **19.40** Un secol de cinema **20.40** Serial: „Familia și legea" **21.35** Top TVR2 **22.40** Serial: „Star Trek Voyager".

DUMINICĂ **9.30** Orizont spiritual **10.15** Ferma **11.35** Tip-top, mini-top **12.25** Arca lui Noe **14.15** Serial: „Îngeri buclucași" **15.00** Scrimă **16.00** Memoria teatrului **17.00** Volei feminin: România – Polonia **18.30** Telejurnal TVR2 **18.40** Film: „Semne de bogăție" (Franța, 1993) **20.45** Serial: „Familia și legea" **22.10** Teatrul Național TV prezintă: „Rivalii" de Richard B. Sheridan.

LUNI 12.00 Tip-top, mini-top (r) **13.00** Desene animate **14.00** Toți, împreună **14.55** Grădina lui Cupidon **16.45** Serial: „Domnișoara Andrea" **17.35** Serial: „Femeia misterioasă" **18.30** Telejurnal TVR2 **19.35** Punct și de la capăt **21.15** E dreptul tău! **21.45** Sport plus.

MARȚI 7.00 Serial: „Alfred Hitchcock prezintă..." (r) **9.30** Trupa DP2 **12.30** Atlas (r) **13.00** Desene animate **14.00** Toți, împreună **14.50** Tenis **18.30** Telejurnal TVR2 **19.40** Credo **21.15** Puls 2000 **22.10** Serial: „Alfred Hitchcock prezintă... «Capcana»" **23.10** Lentila de contact.

MIERCURI 7.00 Tenis **9.30** Trupa DP2 **12.30** Arca lui Noe (r) **13.00** Desene animate **13.45** Toți, împreună **14.50** Tenis **18.30** Telejurnal TVR2 **19.35** Film: „Toamna bobocilor" (România, 1975). Cu: Marin Moraru **21.15** Mit și istorie **22.15** Serial: „Alfred Hitchcock prezintă... «Scena morții»" **23.10** Lentila de contact.

JOI 7.00 Tenis **9.30** Trupa DP2 **12.30** Arta apărării (r) **13.00** Desene animate **14.00** Toți, împreună **14.50** Tenis **18.30** Telejurnal TVR2 **19.35** Film: „Farinelli" (coprod. 1994) **21.15** Turnul de control **22.15** Serial: „Alfred Hitchcock prezintă... «Ucigașii plătiți»" **23.15** Enigmatica, Terra.

acasă

VINERI 10.00 – 12.20 Reluări **13.15** Serial: „Guadalupe" **14.45** Serial: „Antonella" **15.45** Serial: „Milady" **16.35** Serial: „Dragoste și putere" **17.00** Desene animate **17.30** Serial: „Maria Isabel" **18.30** Știrile de acasă **19.05** Serial: „Războiul pasiunilor" **20.00** Serial: „90-60-90 Fotomodele" **21.00** Serial: „Femeia vieții mele" **22.00** Film: „În vizită pe planeta Pământ" (SUA, 1960). Cu: Jerry Lewis **0.00 PRO TV INTERNAȚIONAL.**

SÂMBĂTĂ 10.00 – 12.15 Reluări **13.30** Doctorul casei **14.00** Serial: „Verdict: Crimă!" **15.00** Serial: „Antonella" **15.45** Serial: „Milady" **16.30** Serial: „Dragoste și putere" **17.00** Desene animate **17.30** Serial: „Maria Isabel" **18.30** Acasă cu Ruxandra Săraru **19.30** Acasă la români **21.00** Film: „Scurtă întâlnire" (SUA, 1975). Cu: Richard Burton, Sophia Loren **22.45** Film: „Triumful lui Tarzan" (SUA, 1943) **0.00 PRO TV INTERNAȚIONAL.**

DUMINICĂ 10.00 Acasă la bunica **12.30** Acasă la români **14.00** Serial: „Verdict: crimă!" **17.00** Desene animate **17.30** Serial: „Maria Isabel" **18.30** Serial: „Micuțele doamne" **20.15** Film: „Transcendență mortală" (SUA, 1975) **21.30** Film: „Hotel Grand" **0.00 PRO TV INTERNAȚIONAL.**

LUNI 10.00 – 12.00 Reluări **13.15** Serial: „Guadalupe" **14.45** Serial: „Antonella" **15.45** Serial: „Milady" **16.35** Serial: „Dragoste și putere" **17.00** Desene animate **17.30** Serial: „Maria Isabel" **18.30** Știrile de acasă **19.05** Serial: „Războiul pasiunilor" **20.00** Serial: „90-60-90 Fotomodele" **21.00** Serial: „Femeia vieții mele" **22.00** Film: „Divina creatura" (Italia, 1976). Cu: Marcello Mastroianni **0.00 PRO TV INTERNAȚIONAL.**

MARȚI 10.00 – 12.20 Reluări **13.15** Serial: „Guadalupe" **14.45** Serial: „Antonella" **15.45** Serial: „Milady" **16.35** Serial: „Dragoste și putere" **17.00** Desene animate **17.30** Serial: „Maria Isabel" **18.25** Știrile de acasă **19.00** Serial: „Războiul pasiunilor" **19.55** Serial: „90-60-90 Fotomodele" **20.55** Serial: „Femeia vieții mele" **21.55** Film: „Brubaker" (SUA, 1980). Cu: Robert Redford **0.00 PRO TV INTERNAȚIONAL.**

MIERCURI 10.00 – 12.20 Reluări **13.15** Serial: „Guadalupe" **14.45** Serial: „Antonella" **15.45** Serial: „Milady" **16.35** Serial: „Dragoste și putere" **17.00** Desene animate **17.30** Serial: „Maria Isabel" **18.30** Știrile de acasă **19.05** Serial: „Războiul pasiunilor" **20.00** Serial: „90-60-90 Fotomodele" **21.00** Serial: „Femeia vieții mele" **22.00** Film: „Vin miresele" (Iugoslavia, 1978) **0.00 PRO TV INTERNAȚIONAL.**

JOI 10.00 – 12.20 Reluări **13.15** Serial: „Guadalupe" **14.45** Serial: „Antonella" **15.45** Serial: „Milady" **16.35** Serial: „Dragoste și putere" **17.00** Desene animate **17.30** Serial: „Maria Isabel" **18.30** Știrile de acasă **19.05** Serial: „Războiul pasiunilor" **20.00** Serial: „90-60-90 Fotomodele" **21.00** Serial: „Femeia vieții mele" **22.00** Film: „Cursa de șoareci" (SUA, 1960). Cu: Tony Curtis **0.00 PRO TV INTERNAȚIONAL.**

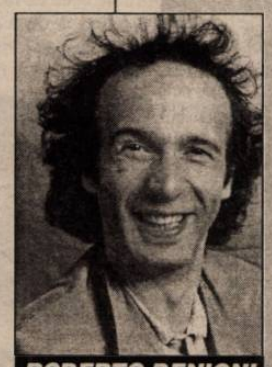

ROBERTO BENIGNI
PRO TV
miercuri, 20.00

PRO TV

VINERI 7.00 Bună dimineața, PRO TV e al tău! **10.00** Serial: „Nemuritorul" **12.15** Film: „Numele trandafirului" (coprod., 1986). Cu: Sean Connery **16.00** Serial: „Tânăr și neliniștit" **17.30** Urmărire generală **19.00** Știrile PRO TV **20.00** Serial: „Dosarele X" **21.00** Serial: „Profiler" **22.00** Chestiunea zilei **23.45** Serial: „Dellaventura" **1.30** Film: „Părinți incomozi" (SUA, 1996) **3.00** Baschet NBA Action **5.30** Serial: „Babylon 5".

SÂMBĂTĂ 7.00 Desene animate **8.25** Serial: „Conor viteazul" **9.20** Serial: „Lois și Clark" **10.30** ProMotor **11.45** Profesiunea mea, cultura **14.30** Serial: „Susan" **15.00** Serial: „Cybill" **15.45** Serial: „Hercule" **17.00** Steaua ta norocoasă **19.00** Știrile PRO TV **19.30** Chestiunea zilei **20.15** Film: „Rocky" (SUA, 1976). Cu: Silvester Stallone **22.30** Film: „Între prieteni" (coprod. 1995) **0.10** Serial: „N.Y.P.D. Blue – Viață de polițist" **1.00** Serial: „Femei fierbinți".

DUMINICĂ 7.20 Desene animate **9.00** Super Abracadabra **9.30** Serial: „Uriașul Harry" **12.00** Profeții despre trecut **14.50** Formula 1 **17.00** Super Bingo **19.00** Știrile PRO TV **20.00** Film: „Cocoșatul de la Notre Dame" (SUA, 1997) **22.00** Film: „Soldatul universal: Confruntare finală" (SUA, 1999). Cu: Burt Reynolds **23.45** Serial: „N.Y.P.D. Blue – Viață de polițist" **0.30** Serial: „Femei fierbinți".

LUNI 7.00 Bună dimineața, PRO TV e al tău! **11.40** Serial: „Baby Boom" (ep.1) **12.15** Film: „Gallipoli" (SUA, 1981). Cu: Mel Gibson **16.00** Serial: „Tânăr și neliniștit" **17.30** Viața bate filmul **18.20** Serial: „Dădaca" **19.00** Știrile PRO TV **20.00** Film: „Femeia din umbră" (SUA, 1996). Cu: Tori Spelling **22.00** Chestiunea zilei **0.00** Serial: „Lege și ordine" (ep.1) **1.15** Film: „ Avanpremieră la crimă" (SUA, 1996).

MARȚI 7.00 Bună dimineața, PRO TV e al tău! **11.40** Serial: „Baby Boom" **12.15** Film: „J. Edgar Hoover" (SUA, 1987) **16.00** Serial: „Tânăr și neliniștit" **17.30** Viața bate filmul **18.20** Serial: „Dădaca" **19.00** Știrile PRO TV **20.00** Serial: „Nikita" **21.00** Serial: „Protectorii" (ep.1) **22.00** Chestiunea zilei **0.00** Serial: „Lege și ordine" **1.30** Film: „Halloween" (SUA, 1978).

MIERCURI 7.00 Bună dimineața, PRO TV e al tău! **11.40** Serial: „Baby Boom" **12.15** Film: „Comportamentul animalelor" (SUA, 1989) **14.10** Serial: „Nemuritorul" **16.00** Serial: „Tânăr și neliniștit" **16.50** Sens unic **17.30** Viața bate filmul **18.20** Serial: „Dădaca" **19.00** Știrile PRO TV **20.00** Film: „Fiul Panterei Roz" (SUA, 1993). Cu: Roberto Benigni, Claudia Cardinale **22.00** Chestiunea zilei **0.00** Serial: „Lege și ordine" **1.30** Film: „Gothic" (Marea Britanie, 1987).

JOI 7.00 Bună dimineața, PRO TV e al tău! **11.40** Serial: „Baby Boom" **12.15** Film: „Poturi periculoase" (Marea Britanie, 1990) **16.00** Serial: „Tânăr și neliniștit" **16.50** Sens unic **17.30** Viața bate filmul **18.20** Serial: „Dădaca" **19.00** Știrile PRO TV **20.00** Film: „Moarte în doze mici" (SUA, 1995) **22.00** Chestiunea zilei **0.00** Serial: „Lege și ordine" **1.15** Film: „Bun venit în Paradis" (SUA, 1994).

antena 1

VINERI 7.00 Observator **8.00** Dimineața devreme **10.10** Film: „Balboa" (SUA, 1982). Cu: Tony Curtis **12.00** Serial: „Rezervația" **13.15** Serial: „Pericol iminent" **14.00** Serial: „Camila" **15.00** Serial: „Scandalul" **16.00** Serial: „Suflet rebel" **17.25** Serial: „Labirintul pasiunii" **19.00** Observator **20.00** World Music Awards 2000 **22.30** Film: „Umbra ucigașa" (SUA, 1997) **0.30** Film: „O femeie dezlănțuită" (SUA, 1994) **2.00** Film: „Amantul milionar" (Franța, 1971).

SÂMBĂTĂ 9.00 Serial: „Aventuri în junglă" **9.30** Serial: „Kelly" **10.00** Casa de piatră **13.00** Serial: „Aventuri în Miami" **14.00** Film: „Marele restaurant" **16.00** Documentar **17.00** Clanul Popeștilor **18.00** Serial: „Labirintul pasiunii" **19.00** Observator **20.00** Film: „Suspecții" (SUA, 1992) **22.00** Film: „Legenda comorii pierdute" (coprod., 1957). Cu: John Wayne **0.00** Film: „Submarinul" (SUA, 1996) **1.30** Film: „Arena" (SUA, 1989).

DUMINICĂ 8.00 Credința și viața **9.00** Film: „Playing for Keeps" (SUA, 1986) **10.50** Buni prieteni **11.40** Serial: „Aventurile lui Sinbad" **12.30** Seria Stan și Bran **13.00** Duminica în familie **16.00** Film: „Scandalul" (SUA, 1986) **18.00** Serial: „Labirintul pasiunii" **19.00** Observator **19.50** TeleEurobingo Show **23.00** Film: „Secretul lacului" (SUA, 1988) **1.00** Film: „Încătușați" (SUA, 1996).

LUNI 7.00 Observator **8.00** Dimineața devreme **10.10** Film: „Kokoda Crescent" (SUA, 1989) **12.00** Serial: „Rezervația" **13.15** Serial: „Pericol iminent" **14.00** Serial: „Camila" **15.00** Serial: „Scandalul" **16.00** Serial: „Suflet rebel" **17.25** Serial: „Labirintul pasiunii" **19.00** Observator **20.00** Film: „Aventurile Rabinului Iacob" (Franța, 1973). Cu: Louis de Funès **22.50** Serial: „Moloney" (ep.1) **1.00** Serial: „Navarro" **5.30** Serial: „Trei destine".

MARȚI 7.00 Observator **8.00** Dimineața devreme **10.10** Film: „Drumul spre Corint" (Franța, 1968) **12.00** Serial: „Rezervația" **13.15** Serial: „Pericol iminent" **14.00** Serial: „Camila" **15.00** Serial: „Scandalul" **16.00** Serial: „Suflet rebel" **17.20** Serial: „Labirintul iubirii" **19.00** Observator **20.00** Film: „Robbersonii și poliția" (SUA, 1994) **22.50** Serial: „Moloney" **1.00** Serial: „Navarro" **5.30** Serial: „Trei destine".

MIERCURI 7.00 Observator **8.00** Dimineața devreme **10.10** Film: „Tot înainte – Printre ruine" (Marea Britanie, 1975) **12.00** Serial: „Rezervația" **13.15** Serial: „Pericol iminent" **14.00** Serial: „Camila" **15.00** Serial: „Scandalul" **16.00** Serial: „Suflet rebel" **17.25** Serial: „Labirintul pasiunii" **19.00** Observator **20.00** Film: „Expusă riscului" (SUA, 1983). Cu: Nastassja Kinski **22.50** Serial: „Moloney" **23.50** Serial: „Pericol iminent" **1.00** Serial: „Navarro" **5.30** Serial: „Trei destine".

JOI 7.00 Observator **8.00** Dimineața devreme **10.10** Film: „Pământ sacru" (SUA, 1983) **12.00** Serial: „Rezervația" **13.15** Serial: „Pericol iminent" **14.00** Serial: „Camila" **15.00** Serial: „Scandalul" **16.00** Serial: „Suflet rebel" **17.25** Serial: „Labirintul pasiunii" **19.00** Observator **20.00** Serial: „Spitalul spațial" **21.00** Brigada mobilă **21.30** Prezentul simplu **22.15** Tele eurobingo 2 **23.00** Serial: „Moloney" **1.00** Serial: „Navarro" **5.30** Serial: „Trei destine".

TORI SPELLING
PRO TV
luni, 20.00

TELE 1 abc

VINERI 7.10 Bună dimineața, România **10.00** Știri **10.30** Senzațional (r) **12.00** Linia întâi (r) **15.30** Domino **17.00** Dați vina pe Corina **18.30** În justiție **19.30** Telejurnal **20.15** Gura lumii **20.30** Senzațional **22.00** Țara de dincolo de București **0.30** Tentații **1.15** Concert.

SÂMBĂTĂ 8.00 Știri **9.00** Țara spiridușilor **11.00** Țara de dincolo de București (r) **13.05** Studioul Tudor Vornicu **16.30** Lumea misterelor **17.00** Rendez-vous la TELE 7 **19.00** Telejurnal **19.45** Serial: „Derrick" **21.30** O noapte cu Adrian Păunescu.

DUMINICĂ 8.00 Știri **10.00** Domino (r) **12.00** Cântecul și casa lui **13.00** Ora unu a venit **15.45** Cinetour **16.15** Cutia muzicală **17.00** Forța destinului **19.00** Telejurnal **19.45** Serial: „Derrick" **20.30** Senzațional **22.00** Cenaclul „Totuși iubirea".

LUNI 7.10 Bună dimineața, România **10.00** Știri **11.00** Senzațional (r) **12.30** Ora unu a venit (r) **15.30** Post Meridian **17.00** Dați vina pe Corina **19.00** Documentar **20.00** Telejurnal **20.50** Gura lumii **21.00** Senzațional **22.00** Ofsaid **0.30** Concert.

MARȚI 7.10 Bună dimineața, România **10.00** Știri **10.30** Economic ABC (r) **12.00** Studioul Tudor Vornicu (r) **15.30** Post Meridian **17.00** Dați vina pe Corina **18.00** 24 din 24 **18.30** Serial: „Derrick" **20.00** Telejurnal **20.35** Economic ABC **21.00** Senzațional **22.00** Măștile puterii **1.10** Clipuri muzicale.

MIERCURI 7.10 Bună dimineața, România **10.00** Știri **10.30** Economic ABC (r) **13.00** Ora unu a venit **15.30** Post Meridian **17.00** Dați vina pe Corina **18.00** Documentar **18.30** Serial: „Derrick" **20.00** Telejurnal **20.35** Economic ABC **20.50** Gura lumii **22.00** Reporter TELE 7 **22.30** Telemedicina **0.30** Concert.

JOI 7.10 Bună dimineața, România **10.00** Știri **12.00** Reporter TELE 7 (r) **13.15** Telemedicina (r) **15.30** Post Meridian **17.00** Dați vina pe Corina **18.30** Serial: „Derrick" **20.00** Telejurnal **20.35** Economic ABC **21.00** Senzațional **22.00** Linia întâi **0.30** Concert.

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

Oameni obişnuiţi

CU NUME DE STARURI

Numele unei celebrităţi din lumea filmului, a muzicii sau a televiziunii pare să aibă, din perspectiva admiratorilor, a fanilor, a publicului în general, statut de unicat. Dar, în mod firesc, există mii de alte persoane, pe întreg globul, care, deşi anonime, au nume identice cu unul sau altul dintre staruri. Numai în Franţa, de exemplu, zece persoane se numesc Alain Delon, deşi n-au avut niciodată nimic în comun cu „Rocco şi fraţii săi", cu „Aventurierii, cu „Samuraiul" ori cu „Zorro"... Cine aude despre Claire Chazal că a împlinit de curând 92 de ani e tentat să creadă că e vorba de o greşeală de exprimare, gândindu-se evident la celebra animatoare de la TF1 care are doar 43 de ani. Numai că, în Gironde, trăieşte în linişte şi pace o bătrână care poartă acelaşi nume cu faimoasa vedetă a televiziunii franceze. Sophie Marceau nu e doar frumoasa parteneră a lui Pierce Brosnan din ultimul James Bond, ci şi o tânără care nu are nevoie de regizor pentru a-şi juca bine rolul de studentă la o universitate din Paris. Aşa stând lucrurile, francezii au avut ideea de a aborda câteva persoane care poartă nume cu sonoritate celebră; au vrut să afle în ce măsură această situaţie îşi pune amprenta pe viaţa obişnuită a acestor oameni.

Jennifer Lopez

„În ciuda faptului că aparţine unei vedete, acesta e un nume des întâlnit, pe care îl poartă mii de persoane din întreaga lume. Prenumele poate e un pic mai rar, dar asta este o chestiune de modă a numelor, în funcţie de generaţie. În ce mă priveşte, locuiesc la ţară, înconjurată de persoane vârstnice, care nu au auzit de actriţa şi cântăreaţa Jennifer Lopez. Pentru cei mai mulţi dintre ei nu există decât o singură Jennifer şi aia sunt eu. Mie mi se întâmplă însă ca atunci când îi aud numele rostit la radio sau la televizor să tresar ca şi cum s-ar vorbi despre mine. Din punct de vedere fizic, ea e foarte frumoasă, recunosc, mi-ar plăcea să semăn cu ea. Dar, pe de altă parte, mă gândesc că ea nici nu ştie, ei nici nu-i pasă

că are acelaşi nume cu mine..." (21 de ani, fără ocupaţie, Colombey-les-Belles)

Gérard Depardieu

„Îi sunt întru-totul dator pentru începutul carierei mele. Aveam 20 de ani şi îmi căutam o slujbă. Am sunat la un restaurant şi m-am prezentat: Gérard Depardieu. Înainte de a auzi telefonul trântindu-mi-se brusc în nas o voce mi-a spus: «şi eu mă numesc Mireille Mathieu!» Văzând cum stau lucrurile, m-am prezentat la hotel ca să demonstrez că nu e vorba de o farsă. Aşa-zisul interviu de care depindea şansa mea de a fi încadrat ca ospătar a avut un singur subiect de discuţie: cariera vedetei cinematografiei franceze, marele Gerard Dépardieu. Rezultatul? Toată lumea s-a amuzat pe seama faptului că purtăm acelaşi nume şi am fost angajat. Dar asta nu e tot, aveam să aflu mai târziu că amândoi

suntem din aceeaşi localitate: Chateauroux." (38 de ani, ospătar şef hotel Excelsior, Villers-les-Nancy)

Patrick Bruel

„El s-a născut pe 14 mai 1959, eu pe 13 mai 1958, în Algeria, ca şi el. Adevărul e că am scris la fan-clubul lui solicitând să mi se spună de unde vine acest nume, dar n-am primit nici un răspuns. Oricum, numele meu e uşor de reperat în anuare, e uşor de reţinut

şi asta e un lucru bun pentru afacerea mea. Când îmi rezerv o cameră la hotel ştiu sigur că unii abia aşteaptă să-mi vadă mutra. Cel mai dur a fost vara trecută la Bruelmania. Adolescenţii mă strigau în plină noapte rugându-mă să le cânt melodiile lor preferate, iar fetele îmi făceau declaraţii de iubire." (42 de ani, electrician, Saint-Priest-en-Jarez)

Carole Bouquet

„Este un nume frumos al unei actriţe frumoase. Când prietenii mei spun că lucrează cu Carole Bouquet oamenii rămân foarte surprinşi şi, după ce confuzia dispare, mor de curiozitate să afle un lucru: dacă, în afara numelui, am şi „mutra" celebrei actriţe.

Michelle Pfeiffer

„La şcoală, colegii mă luau peste picior pentru că actriţa apărea la vremea aceea într-un clip publicitar la săpun. În general, însă, nu-mi fac probleme că port acelaşi nume cu o persoană celebră. Uneori însă îl întreb pe soţul meu ce efect are asupra lui faptul că s-a însurat

cu... Michelle Pfeiffer. El îmi răspunde simplu: „Nici un efect, de vreme ce tu nu eşti ea". În ceea ce-l priveşte pe fiul meu de 11 ani, habar n-are, nu-i pasă de aşa ceva. Dacă ar fi după el, i-ar plăcea să mă cheme Mortitia Addams din serialul „Familia Addams". Ăla da personaj interesant!" (35 de ani, brutăreasă, Lixheim)

Michael Jackson

„Permanent sunt tachinat: «Ai pielea mai închisă decât a lui, dar cel puţin ai averea lui?». La 13 ani, pe când eram la Londra împreună cu

doi prieteni, am fost opriţi de un poliţist care ne-a cerut să ne declinăm identitatea. Când am răspuns: Michael Jackson, Robert (Bob) Dylan şi James Dean, nu ne-a crezut, şi-a închipuit că ne batem joc de el. Am prezentat actele de identitate, dar nici aşa n-am fost mai credibili, drept pentru care ne-a luat la comisariat pentru verificări. S-a dovedit că nu era o poveste." (32 de ani, englez, informatician la Michelin, Clermont-Ferrand).

GROS-PLAN

◆ Războiul stelelor are mereu noi protagonişti. De data aceasta, în rolurile principale apar Whitney Houston şi Mariah Carey. Asociate o vreme sub forma unui duo în „Prinţul Egiptului", cele două staruri au sfârşit prin a se transforma în rivale „de tip american". Invitate împreună la diferite

ceremonii, Whitney şi Mariah n-au găsit nimic altceva de făcut decât să estimeze de câţi admiratori se bucură fiecare în parte. La una dintre ceremonii, Whitney Houston s-a situat vizibil pe locul întâi, scorul fiind de 72 la 54, în favoarea sa. Mariah a promis să se răzbune. Cu prima ocazie, când soarta le va aduna sub acelaşi acoperiş, va avea grijă să vină însoţită de o echipă de susţinători capabilă să ocupe locurile unui Boeing.

◆ Fost manechin, Daryl Hannah („Blade Runner", „Crazy People"...) ştie adevărul: „numai calităţile mele fizice au contat atunci când am fost distribuită în filme". Drept urmare, actriţa ar trebui să aibă grijă de arma sa

forte şi totuşi: „Mănânc după pofta inimii produse lactate şi dulciuri", mărturiseşte ea. Deşi născută într-o familie numeroasă, cele cinci surori şi cei şase fraţi ai săi nu au făcut-o pe Daryl să îndrăgească „viaţa tribală" şi nici să ducă tradiţia mai departe: „Una dintre surorile mele are şapte copii, alta cinci. Eu am ales să trăiesc în celibat, deşi uneori îmi place să mă simt înconjurată de familia mea numeroasă, de părinţi, în ranch-ul nostru din Santa Barbara sau pe proprietatea noastră din Colorado."

◆ Asupra lui Kevin Spacey, câştigătorul premiului Oscar pentru cel mai bun actor într-un rol principal („American Beauty"), planează zvonul potrivit căruia ar fi homosexual. Actorul a luat atitudine publică împotriva acestei calomnii şi a afirmat că el are de gând să devină în curând tată, relaţia cu actuala lui parteneră de viaţă fiind foarte serioasă.

◆ Încununat cu marele premiu César din acest an pentru cel mai bun actor, Daniel Auteuil consideră că i se potriveşte şi un titlu nobiliar, motiv pentru care se metamorfozează în marchizul de Sade („Sade"), trăind perioada acestuia de detenţie. Alături de Daniel Auteuil, vor pătrunde în „tunelul timpului" şi actriţele Marianne Denicourt şi Jeanne Balibar.

Pagină realizată de
AURORA POPESCU

Memento

6 iunie – în anul 1883 a murit Ciprian Porumbescu. În anul 1894 s-a născut Sabin Drăgoi, compozitor şi folclorist

7 iunie – în anul 1886 s-a născut Henri Coandă. În anul 1716 a murit stolnicul Constantin Cantacuzino

8 iunie – în anul 1938 a murit Ovid Densuşianu

9 iunie – în anul 1912 a murit Ion Luca Caragiale

10 iunie – în anul 1839 s-a născut Ion Creangă, iar în anul 1853 s-a născut Ion Pop-Reteganul

11 iunie – în anul 1943 s-a născut Grigore Arbore

Mai sunt

213

de zile până la începutul Mileniului III

HOROSCOP

5.06 - 11.06

BERBEC (21.03-20.04): Nimic nou sub Soarele constelaţiei dv., şi asta poate însemna că veţi parcurge o perioadă propice analizelor a ceea ce aţi acumulat până acum, de la începutul anului. Cea mai interesantă curbă este cea afectiv-emoţională, ale cărei oscilaţii indică o spinoasă problemă sentimentală nerezolvată.

TAUR (21.04-21.05): Venus şi Marte au o poziţie reciprocă favorabilă, fapt concretizat şi în curbele astrale. Viaţa sentimentală decurge la nivel optim şi gustaţi din plin fiece clipă de fericire a acestei săptămâni. Pe de altă parte, Marte sugerează şi combativitate, deci veţi avea confruntări nemiloase.

GEMENI (22.05-21.06): Câteva evenimente neliniştitoare ar trebui să vă pună pe gânduri, pentru a le contracara efectul la timp. Luni şi marţi, o persoană de sex opus se intersectează cu interesele dv. După cum arată curba psihicului, aveţi tendinţa de a amesteca afacerile cu plăcerile. Dacă o faceţi, urmează catastrofa.

RAC (22.06-22.07): Mângâierea Lunii vă poate aduce clipe de extaz în dragoste, iar pentru celibatari, decizii serioase pe termen lung. În a doua jumătate a intervalului, nu sunt excluse excese temperamentale în relaţiile din mediul profesional şi din cel familial. Joi sau vineri primiţi o sumă importantă de bani.

LEU (23.07-22.08): Primele două-trei zile ale săptămânii se vor caracteriza printr-un confort psihic favorabil creativităţii extrem de productive. De altfel, două succese profersionale vă „pândesc" în această perioadă. În weekend, este posibil să survină unele mici probleme de sănătate, trecătoare dacă le luaţi în serios.

FECIOARA (23.08-21.09): Luni şi marţi vor fi zile de infern. Sunteţi irascibil, nimeni nu vă intră în voie şi, pe acest fundal psihic, puteţi lua decizii pripite, regretabile. Spre finele săptămânii se întrevede o călătorie de scurtă durată, în scopuri de afaceri şi nu numai. Miercuri sau joi primiţi bani, dar o sumă modestă.

BALANŢA (22.09-22.10): Două evenimente fericite se vor concentra în a doua jumătate a perioadei, ambele provenind din domeniul financiar. Se pare că o afacere mai veche şi fără prea mari speranţe va avea, totuşi, un deznodământ pozitiv. Curba financiară este în continuă creştere, puteţi face mici investiţii.

SCORPION (23.10-21.11): O uşoară instabilitate psihică vă aruncă în braţele acaparatoare ale melancoliei. Săptămâna aceasta va fi mai puţin productivă decât precedenta. Curba financiară oscilează periculos, parcă ar vrea să vă atragă atenţia asupra unor cheltuieli pe care tindeţi să le faceţi prea uşor.

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Agitaţie şi fantezie în constelaţia dv. Mai multe astre îşi dau mâna pentru a vă întreţine buna dispoziţie şi inspiraţia în tot ce întreprindeţi. Dar să nu vă gândiţi la bani, aceştia se cam lasă aşteptaţi până săptămâna viitoare. Atenţie la un Capricorn din anturaj, care a uitat să fie sincer cu dv.!

CAPRICORN (21.12-19.01): Luaţi în serios prea multe din iluziile dv. şi vă va aştepta o mică decepţie (la începutul intervalului). Curba financiară staţionează la un nivel acceptabil, iar unele dintre proiectele dv. se vor dovedi simple baloane de săpun fără un efort suplimentar de voinţă şi înţelepciune, în ultimul ceas.

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): Plin de umor şi optimism, parcurgeţi această săptămână în pas de vals, cu realizări profesionale deosebite (marţi, joi). Influenţe benefice are asupra dv. şi Jupiter, astfel încât veţi lua decizii inteligente, de mare perspectivă. Curba financiară vă aduce şi ea bucurii, dar nu spectaculoase ca altădată.

PEŞTI (19.02-20.03): Două veşti bune vor umple această perioadă. Prima provine din domeniul profesional şi vă va aduce mari satisfacţii morale. A doua soseşte dinspre zona materială a existenţei, joi sau vineri. Pe de altă parte, spre sfârşitul săptămânii primiţi o veste excelentă de departe, care vă va motiva din plin.

PERSONALITĂŢILE SĂPTĂMÂNII

Tudor Vladimirescu, Haricleea Darclée, Jacques-Yves Cousteau, Richard Strauss, Robert Schumann, Petru cel Mare, Paul Gauguin, Alexandru Macedon, Thomas Mann (Nobel literatură 1929), Nikolaus August Otto (motorul în patru timpi), Frank Lloyd Wright (conceptul de zgârie-nori), Pierre Corneille, Velàsquez. (P.I.)

Serisori primite

Prof. Virgil Mitrofan, Bistriţa: Vă mulţumim pentru epistola Dv.! Din păcate, ea ne-a parvenit cu mare întârziere pentru ca materialul trimis să poată fi valorificat cum se cuvine în numărul respectiv... Îl vom păstra pentru a-l folosi data viitoare!

Pentru toţi cititorii care ne-au telefonat în dorinţa de a obţine informaţii suplimentare despre Mihaela (vezi „Magazin", din 4.05.2000), oferim următoarele numere de telefon: 01/668.27.89 şi 094/88.33.82.

Ioan Mihai Şerbănescu, Târgovişte: Din păcate, cu toate străduaniile noastre, nu am izbutit să aflăm cele două adrese care vă interesează...

Ion din Adunaţii Copăceni: „Revista a devenit o moaşă comunală ce se ocupă cu ce face guvernul şi oligarhia din conducerea ţării, a devenit o revistă politică", ne scrieţi în scrisoare. Dincolo de faptul că e scrisă într-un limbaj demn de zonele „umbroase" de la marginea oraşelor, credem că scrisoarea Dv. şi-a greşit destinatarul! Fiindcă ultimul lucru de care poate fi acuzată revista noastră este că ar fi... partizană politic!!! Iar cine citeşte în „cheie politică" paginile revistei, înseamnă că e irecuperabil pentru lectura normală a unei publicaţii independente politic!

Rubrică realizată de **ADRIAN HOAJĂ**

De vorbă cu avocatul casei

Fond funciar

Domnului Dumitru Gabriel, com. Şimnicul de Sus, Albeşti, jud Dolj

Legea 169/1997 prevede că sunt lovite de nulitate absolută, potrivit dispoziţiilor legislaţiei civile, aplicabile la data încheierii actului juridic, actele emise cu încălcarea prevederilor Legii fondului funciar, printre care şi actele de reconstituire sau constituire a dreptului de proprietate, în favoarea persoanelor fizice care nu erau îndreptăţite, potrivit legii, la astfel de reconstituiri sau constituiri.

Dacă dv. consideraţi şi puteţi face dovada că celui în cauză i s-a reconstituit în mod ilegal dreptul de proprietate pentru suprafaţa de 1200 mp, formulaţi la judecătoria în a cărei rază teritorială se află terenul o acţiune în constatarea nulităţii absolute parţiale (adică pentru cei 1200 mp nu şi pentru cei 800 mp) a titlului de proprietate emis. Acţiunea este imprescriptibilă, adică poate fi invocată oricând şi poate parcurge trei grade de jurisdicţie fond (la judecătorie), apel (tribunal), recurs (curtea de apel).

În ceea ce priveşte autoritatea de lucru judecat care vă îngrijorează, vă precizez că în această cauză nu se poate aplica. Pentru a funcţiona puterea de lucru judecat, trebuie să existe triplă identitate: de părţi, de obiect şi de cauză. Astfel, chiar dacă există o identitate de părţi (dar care oricum nu au aceeaşi calitate procesuală) nu există identitate de obiect (primul a fost reconstituirea dreptului de proprietate, iar al doilea va fi nulitatea absolută a titlului de proprietate) şi nici de cauză, temeiul juridic pentru dv constituindu-l legea 169/1997.

În ceea ce priveşte consideraţia dv. că instanţa nu s-a pronunţat asupra fondului, nu vă pot spune cu certitudine, întrucât nu dispun de decizia civilă, dar dacă s-au administrat probe în cauza respectivă, iar instanţa şi-a motivat soluţia pe anumite argumente juridice (chiar dacă nu a fost articolul invocat de dv.) înseamnă că a existat o judecată a fondului. Faptul că instanţa nu s-a pronunţat asupra unui capăt de cerere, a acordat mai mult decât s-a cerut sau ceea ce nu s-a cerut sunt motive de recurare a unei hotărâri judecătoreşti sau de revizuire. În principiu, chiar dacă nu s-a judecat fondul cauzei, dacă există acea triplă identitate de care v-am vorbit, se poate invoca autoritatea de lucru judecat (de fapt această problemă comportă anumite nuanţe juridice pe care nu vi le pot reda aici). Oricum, important pentru dv. este că în acţiunea pe care o puteţi introduce, partea adversă nu vă poate opune autoritatea de lucru judecat.

Recursul în anulare poate fi admis pentru unul din următoarele motive: când instanţa a depăşit atribuţiile puterii judecătoreşti, când s-au săvârşit infracţiuni de către judecători în legătură cu hotărârea pronunţată. Parchetul General a considerat că nu vă încadraţi în unul din aceste motive.

Dicţionar juridic: *contracte cu executare succesivă* = contracte care se execută treptat, în timp (ex. ctr. de închiriere, ctr. de asigurare etc.)

Avocat NELI PĂDURARU

GRĂDINA *micul nostru Paradis*

STILUL TRADIŢIONAL, LA MODĂ

Grădina „concepută cu stil, cu inspiraţie şi pricepere de designer" este sinonimă în concepţia unora numai cu grădina în care au „permis de intrare" doar gazonul impecabil, arborii şi plantele decorative, cu provenienţă cât mai exotică. Cu toate acestea, grădina în stilul bunicilor de la ţară, cu farmec rustic cu alte cuvinte, nu şi-a pierdut deloc din puterea de seducţie, revenind în actualitate, ca variantă deconectantă, mult mai aproape de natura cu aer spontan, care ne lipseşte atât de mult. În grădina de inspiraţie tradiţională, nu se pune mare preţ pe aranjarea perfectă, minuţios gândită a plantelor, ci pe efectul de spontaneitate şi naturaleţe. Pomii fructiferi, legumele şi florile nepretenţioase, viu colorate, trăiesc în armonie perfectă. Senzaţia de vegetaţie abundentă este copleşitoare şi totodată relaxantă, învăluită într-un aer de nostalgie.

Gardurile vii, de mai mare sau mai mică înălţime, care maschează zone mai puţin estetice ale grădinii sau delimitează straturile de legume, pot fi alcătuite din culturi de porumb, fasole căţărătoare, mazăre, dovleac, dalii sau hrean, borceag parfumat, pelin alb, levănţică, plante miraculoase care parfumează toată grădina şi ţin dăunătorii departe. Floarea soarelui poate deveni la rândul său un element de atracţie. Straturile de legume şi zarzavat sunt şi ele deosebit de plăcute la vedere, cu frunzele grase de salată, filigranate de morcov, bătoase de ceapă...

Florile „surori" cu cele din tradiţionala grădină a bunicii nu sunt pretenţioase, nu se resping nici prin culoare, nici prin statură, suportându-se perfect una pe alta şi punându-se reciproc în valoare, pentru a crea un decor luxuriant. În grădina de tip tradiţional, jocul volumelor şi simfonia culorilor se formează de la sine, prin tufe de trandafiri, dalii multicolore înalte şi pitice, nalbe, irişi, lalele pestriţe, bujori, gura leului, crăiţe, mixandre, gălbenele, muşcate, maci, levănţică, crini albi, conduraşi, cercelueşi etc. *(A. Popescu)*

ŞAH

PROBLEMA DE AZI:

Negrul mută şi câştigă

1...Dg3! (1...Dh2 2. Rd3 T:e4! 3. Te1 etc.) 2. Rd3 T:e4! 3. Dd2 (3. R:e4 Dg6 mat) Te3 + 4. Rc2 Tc3 + 5. Rb2 T:f3 + 6. Rc1 Tc3 + 7. Nc2 Ne3 şi câştigă dama.

Verificaţi-vă cunoştinţele

Păduri

1) Care este cea mai compactă zonă forestieră din lume?

2) Unde se află în ţara noastră culmea muntoasă numită „Pădurea Craiului"?

3) Cine a scris, în 1935, drama „Pădurea împietrită"?

4) Cine a compus muzica operei „Pădurea vulturilor" a cărei premieră a avut loc la Cluj în 1961?

5) Cine a regizat, în 1965, filmul „Pădurea spânzuraţilor", realizat după romanul cu acelaşi nume de Liviu Rebreanu?

Răspunsurile din numărul trecut

1) În tradiţia rurală românească solomonarii sunt vrăjitori populari, chiar şamani, practicând magia. 2) Drama „Vrăjitoarele din Salem" aparţine dramaturgului american Arthur Miller. 3) Poemul simfonic „Ucenicul vrăjitor" a fost compus de muzicianul francez Paul Dukas (1865-1935) 4) Fiica regelui colhilor, vestita vrăjitoare devenită soţia lui Iason, căpetenia argonauţilor, se numea Medeea. 5) Rolul principal feminin din filmul „Vrăjitorul din Oz", realizat în 1939 de regizorul Victor Fleming, a fost interpretat de actriţa americană Judi Garland (1922-1969).

Poşta cititorilor

Au răspuns corect la întrebările noastre: *Iulia Marcu*, Arad; *Cezarina Ioan*, Cluj-Napoca; *Victoria Pascu*, Neamţ; *Cristina Iosif*, Bucureşti; *Crina Ionescu*, Bucureşti; *Mugur Popa* – Ploieşti; *Constantin Alexie*, Constanţa.

Victoria Pascu, Neamţ. Încercăm să ne ancorăm cât mai mult în cultura românească, dar nu ne putem rezuma la ea, fiindcă rubrica şi-ar pierde caracterul enciclopedic. *(Irina Stoica)*

Perspicacitate
ÎN PATRU PĂRŢI

Un fotograf a realizat la o foarte mică distanţă în timp aceste patru fotografii: A, B, C, D, dar ele nu sunt prezentate în ordine cronologică. Puteţi să stabiliţi ordinea exactă? *(Gh.R.)*

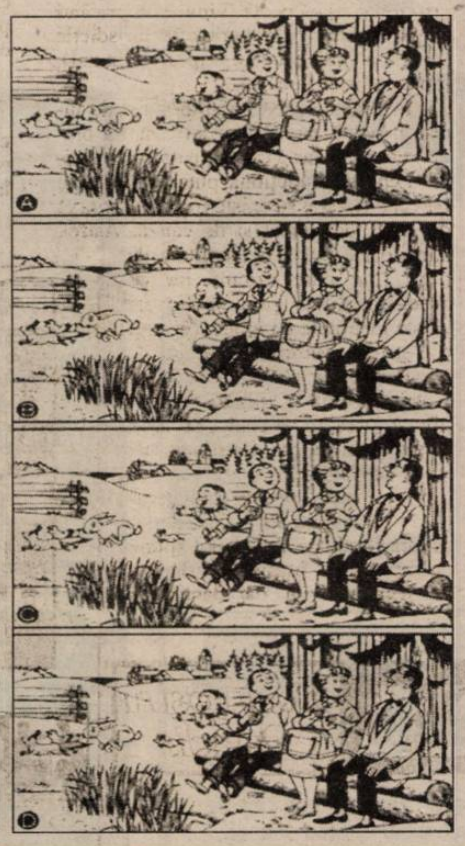

Soluţia: B, A, D, C.

Umor

Fiul meu este un medic excelent! se laudă o doamnă unei prietene. Ai putea merge şi tu la el!

– Bine, dar eu nu sufăr de nimic!

– N-avea grijă! El e un doctor aşa de bun că sigur îţi găseşte ceva.

Cum staţi cu pofta de mâncare? este întrebat pacientul.

– Mizerabil, doctore, nu-mi mai plac nici măcar mâncărurile care le-aţi interzis!

Bucură-te, scumpa mea, spune tatăl. Ai căpătat un fraţior!

– Vai, ce bine! Mă duc să-i spun şi mamei!

Tatăl îi arată micuţului de patru ani fraţiorul nounăscut. Copilul îl examinează atent, apoi spune!

– Nu are nici dinţi,... nici păr! Te-au păcălit, tăticule, ţi-au dat unul vechi!

Recunoaşteţi că aţi bătut-o pe vecina dumneavoastră?

– Recunosc, dar cu o singură condiţie. Să recunoască şi ea că deşi e grasă şi urâtă, face ochi dulci soţului meu!

Vecinul dumitale spune că i-ai adresat tot felul de cuvinte jignitoare!

– Dar, dumneavoastră, domnule judecător, puteţi crede ce spune un tâmpit ca el?

Un singur lucru-mi place la soţia lui Ionescu!

– Ce anume?

– Că nu este soţia mea!

Domnule doctor, sunt disperată! Bărbatul meu vorbeşte noaptea în somn! Ce să mă fac?

– Lăsaţi-l să vorbească şi el ziua, din când în când!

Cireşar

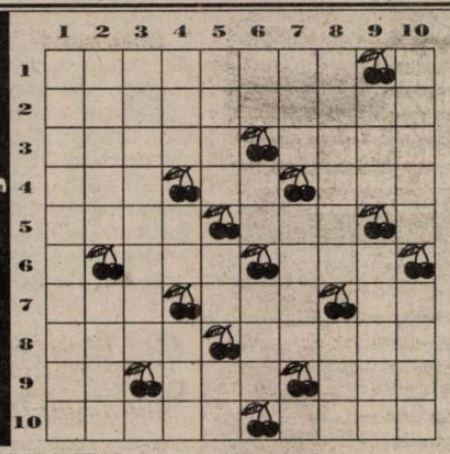

ORIZONTAL: 1) Ion Pillat include în volumul „...viei" poezia „Cireşar" (nom.). 2) Cristinei Tacoi îi apare în anul 1983 acest volum din care amintim poezia „Iunie". 3) De la ţară – Autorul poeziei „Noapte de iunie" (Emil). 4) Vai! (pop.) – Din iunie în iunie – Siglă pentru „International Coffe Organization". 5) Târg în Elveţia – Se naşte la Deva, la 29 iunie 1922 acest scriitor (Ioan). 6) Arbore cu flori albe, puternic parfumate, care înfloreşte în luna iunie – Canea. 7) La cosit! – Autorul reportajului „Ploaia de iunie" (Simion) – Campion. 8) Liric basarabean, autorul poeziei „Întâlnire în iunie" (Emilian Galaicu) – Ia vacanţă la sfârşitul lunii iunie (fem.). 9) Din nouă! – Abr. uz. pentru luna „iunie" – „Redacţia Emisiunilor Sociale" (sigla). 10) Semnatarul poeziei „Dimineaţă de iunie" (Alexandru) – „Cinci... în iunie", roman al scriitorului german Stephan Heym.

VERTICAL: 1) Liric contemporan, autorul poeziei „După amiază de iunie" (Virgil). 2) George Ţărnea include în acest volum poezia „Iunie" – Poet, care ne spune că a văzut „Coţofana de iunie" (George). 3) Îi aparţine poezia „Amiaza de iunie" (Cleopatra). 4) Etalat în faţă! – Sfârşit de iunie! – Nigeria, pe autoturisme. 5) Localitate în Pakistan – Ioan Pop – Unu şi unu! 6) Doina Melinte – Nicolae Dragoş – Cântăreţ legendar cretan. 7) Prefix pentru albine – Abr. pentru „Atmospheric Cloud Physics Laborator". 8) Sentiment de jenă, pe care l-a avut Nică fiind prins la furat cireşe de mătuşa Mărioara – Ferit la mijloc! 9) Zodie care începe pe 22 iunie (nom.) – Sfântul Petru şi Sfântul..., care sunt sărbătoriţi pe 29 iunie. 10) Participă la tema noastră cu poezia „Din iunie" (Sterian) – Numărul lunii iunie în calendar.

DICŢIONAR: IAI, ARNI, NIG, OEN, ACPL, ERI.

GEORGETA FLORENŢA
Bârlad

PAR(anormale) de Io PAN

Soluţia careului
„POFTITI LA MASĂ"

Orizontal: **M - MESCIOARA - OCAZII - APEL - BANI - NAS - GI - ITC - EE - PRAM - LEAFA - IESLE - ADRA - SAT - AN - RENTA - IC - T - TA - TANC - APA - A - CAR - LACAT - IMAS - CALICI - NOPTIERA - IE.**

ştiaţi că...

◆ *...oraşul în care se înregistrează cea mai redusă cantitate de precipitaţii este Luxor? El se află în Egipt, în nord-estul Africii, în plin deşert.*

◆ *...celebrele „manuscrise de la Marea Moartă" au fost găsite în 1947 în câteva dintre cele 300 de grote din jurul acestei mări? Ele au fost scrise în ebraică şi arameică.*

◆ *...statul Vatican a luat fiinţă la 11 martie 1929? Atunci a fost semnat Tratatul de la Lateran, prin care Italia îi recunoaşte proprietatea exclusivă şi jurisdicţia suverană asupra unui cartier din nord-vestul Romei.*

◆ *...cel mai înalt arbore din lume este eucaliptul, specific Australiei? El este întâlnit în peste 600 de specii.*

◆ *...cea mai înaltă staţie de cale ferată (cu ecartament de un metru) este Condor? Aceasta se află în Bolivia, la o altitudine de 4786 m.*

Integramă de MARIAN MINCULESCU

„DISPUNERI"

PUS LA CALORIFER / FĂRĂ GREUTATE		SALBĂ / STICLE SCUMPE...		DIN MODĂ! / NUN		COSTURI / VULCAN		DIMIE / STAT ÎN SUA		ELITĂ / ACESTA	
VAS CU PÂNZE / DESTINATARI					PLATOU / PUSĂ ÎN GARDĂ						
									TESE! / APRECIAT!...		
FIRE / OPUSE CERERILOR				AU NĂSCUT / SECRET						PIPĂIT	
						SENS / STRĂMOŞ					PRESCRIPŢIE
IALOMIŢA / BUNE LA URCAT			MEŞTER SCUMP... / CARIE!								
							USTUROIATE / DIN ILIRIA!				
ATÂRNAŢI / AVANTAJ								UNUL DIN APUSENI / MARINA			
			ACUT! / ACUŞ!			PLANTE / CALC!					
CEAS / A ÎNŞELA				MÂNGÂIAT							
					FLOARE						

Dezlegarea integramei ***„TEMPO"***

Orizontal: C - E - Z - V - C - R - CENTRALIZARE - RANITA - IRAN - OCTAV - RT - OM - EU - ARGAT - AV - STRANA - TEN - A - AIDOMA - SENS - AT - ILARITATE - OTO - SALAM - L - BAR - PICATURI - RATATI - ARIN - REPERATI - INA.

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	14500 LEI	❑ 4 LUNI	61500 LEI
❑ 2 LUNI	29000 LEI	❑ 5 LUNI	76000 LEI
❑ 3 LUNI	47000 LEI	❑ 6 LUNI	94000 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

VÂRSTA: _____ OCUPAŢIA: _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

Plata abonamentului se va face prin mandat poştal la adresa:
Ionescu Simion, P-ţa Presei Libere, nr. 1,
sector 1, Bucureşti, cod 71341

Vă rugăm să decupaţi acest talon, să-l completaţi şi să-l expediaţi, la adresa mai sus menţionată, pentru primirea corectă a abonamentului dv.

În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal.

Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 01/222.83.36

SPORT FLASH

Cu stângul pentru Euro - Pe 27 mai, jucătorii reprezentativelor de fotbal ale României şi Olandei au avut ultima şansă de a-şi impresiona antrenorii, înaintea începerii Campionatului European 2000, de pe 10 iunie. Meciul nu a fost spectaculos sau alert, nu a impus un ritm deosebit, cu toate acestea elevii lui Frank Rijkaard, dovedind că sunt mai în formă au câştigat cu 2-1. Este a treia victorie a Olandei din ultimele 16 meciuri. Rezultatul nu poate fi decât mulţumitor pentru oaspeţi, şi oarecum meritat, pentru că au jucat mai bine şi mai atent decât ai noştri, cel puţin în primele trei sferturi ale meciului. Golul lui Marc Overmars, marcat printr-un şut de la distanţă cu puţin înainte de pauză, şi acţiunea solitară a lui Patrick Kluivert au fost suficiente pentru o victorie de palmares. Viorel Moldovan a redus din diferenţă, prea târziu însă ca România să mai poată înscrie şi golul egalizator. Dennis Bergkamp a impresionat plăcut, având o poftă de joc necaracteristică lui în ultimele luni. El şi-a servit coechipierii cu nişte pase inteligente şi bine executate. „Tricolorii" au jucat împiedicat, rareori reuşind acţiuni frumoase în jumătatea de teren a adversarilor. Gheorghe Hagi a avut puţine momente reuşite de joc, unul dintre ele fiind totuşi lovitura liberă executată de el şi deviată de Moldovan în plasă, pe lângă un Edwin van der Sar spectator. Numărul 1 olandez a dovedit apoi că are clasă şi calităţi de mare portar, reuşind să salveze o minge bine şutată de Hagi, tot din lovitură liberă. Adrian Mutu a jucat cu numărul 7 în prima echipă. Oricum, să salutăm înscrierea primului gol, din istoria întâlnirilor cu Olanda, de către tricolori. Într-un alt meci amical, duminică, Franţa a învins Croaţia cu 2-0. Franţa este calificată la Euro 2000, pe când Croaţia a pierdut locul în primele echipe ale continentului nostru, în favoarea lugoslaviei.

Rapid, Campiona Oraşelor europene – Duminică seara, echipa de handbal Rapid Bucureşti a câştigat Cupa Oraşelor, după ce le-au învins în deplasare pe danezele de la Randers HK. La Bucureşti, jucătoarele noastre câştigaseră cu 30-25, la Copenhaga câştigând de asemenea. Cea mai bună jucătoare a meciului a fost portarul nostru, Cristina Dogaru. Ea a apărat peste 30 de mingi, dintre care câteva lovituri de la 7 metri. Fără Cristina, echipa noastră ar fi avut mari emoţii, pentru că ar fi fost foarte posibil să piardă la o diferenţă mai mare de cinci goluri (cea asigurată din tur), în acest caz pierzând şi finala la scor cumulat.

Mai bine nu se prezentau – Dacă ar fi să ne luăm după regulile din fotbal, care în caz de neprezentare acordă victoria cu 3-0 celor care s-au aflat pe teren în aşteptarea adversarilor, atunci aşa trebuia să facă şi Steaua în finala Campionatului Naţional al României la hochei pe gheaţă. Bucureştenii au pierdut cu 0-3 în faţa harghitenilor din Miercurea Ciuc. Câştigătoarea urma să se stabilească în urma unei serii de 5 partide cel mult, trei victorii fiind suficiente. După ce a făcut o figură bună în deplasare la Miercurea Ciuc, pierzând în cele din urmă cu 4-5, Steaua a venit cu gânduri mari la Bucureşti. Mai erau de jucat două partide în Capitală, după care, dacă mai era nevoie, încă două la ciucani. Fiind pe primul loc după încheierea sezonului regulat, Ciuc avea dreptul la o partidă în plus pe teren propriu. Nu s-a mai ajuns însă acolo. 8-0 şi 7-3 au fost scorurile cu care Ciuc s-a impus la Bucureşti. Steaua a vrut să arate că măcar la bătaie stă mai bine şi a trimis în spital mai mulţi sportivi din Ciuc. Sport Club Miercurea Ciuc devine astfel campioana României pentru a şaptea oară în istoria sa, după ce reuşise ultima performanţă în 1997. Hocheiştii din provincie au fost mai buni, cel puţin aşa au arătat pe gheaţă. Totuşi, discuţiile pe marginea partidei au fost aprinse. Antrenorul ciucanilor s-a arătat foarte mulţumit de victorie şi a afirmat că are de luat 200 de milioane de lei de la sponsori, dorind să câştige campionatul „mulţi ani de acum încolo". Ion Ioniţă, tehnicianul Stelei, a declarat că nu a fost de acord cu disputarea finalei în mai, pentru că ea era programată abia în toamnă. Pe lângă acest fapt el a mai adăugat că linia ciucanilor „importată" din Ungaria şi ieşirea din formă a jucătorilor săi au împins Ciucul spre victorie, subliniind că „s-a dorit ca Sport Club să ia titlul şi s-a făcut totul în acest sens".

G. C.
magazinsport@yahoo.com

Mini-interviul săptămânii

GORAN BREGOVICI, compozitor sârb

– Cum te mai înţelegi cu vechii componenţi ai grupului Bijelo Dugme?

– Războiul a fost cel care a împrăştiat oamenii. În grup au fost şi croaţi şi musulmani şi sârbi şi războiul i-a împrăştiat. Bijelo Dugme a avut succes în ţara mea pentru că s-a sprijinit pe folclor. M-a impresionat Ofra Haza şi mi-am zis când am auzit-o „dacă această femeie mică are atâta încredere în tradiţia ei yemenită care este o tradiţie mică, atunci noi care venim dintr-o tradiţie puternică, este imposibil să nu avem încredere în tradiţia noastră. Astfel m-am dezbrăcat şi eu de haina rock-and-roll-ului care nu-mi era specifică şi m-am apropiat de sufletul muzicii balcanice.

– Cum ţi se pare zona în care trăim, Balcanii?

– Zonă asta este o graniţă directă între ortodoxie şi catolicism. Occidentul nu se aşteaptă ca în această zonă, întunecată a Europei oamenii să scrie şi să creeze cultură. Ei sunt obişnuiţi că de aici sosesc hoţii, criminalii. Cultura balcanică este o cultură mică în comparaţie cu alte culturi, mai ales că a avut mici perioade de pace, când s-a dezvoltat. Sper că vom avea o perioadă lungă de pace, când lucrurile vor veni la locul lor. Pentru că ceea ce oferim noi Occidentului este o frumuseţe puţin diferită de cea a lor.

«Important e să faci pe bani ceea ce ai vrea să faci gratis»

– Cum ai caracteriza muzica pe care o compui?

– Un amestec de rigoare militară, pe care o moştenesc de la tatăl meu, care era colonel de armată, şi o totală libertate a fanteziei.

– Care este melodia ta preferată de pe albumele Bijelo Dugme? Mie îmi place, de pildă, Selma. Ţie care îţi place?

– Am reascultat cântecele acelea vechi. Cred că *Ederlezi* este cântecul meu favorit.

– Eşti influenţat de muzica militară, folclorică. Albumul* Silance in the Balkans, *din spectacolul de la Salonic, din 1997, conţine şi alt gen de muzică?

– Într-adevăr, sunt fascinat şi de muzica ortodoxă şi de aceea chiar în concertul de astă seară am introdus elemente de muzică ortodoxă.

– Dacă ai pleca pe o insulă pustie, ce instrument muzical ai lua cu tine?

– Ghitara, bineînţeles.

– Ai compus vreodată muzică pentru bani?

– Pe vremea când eram la Paris, fără un ban în buzunar, era în primii doi ani ai războiului, am compus muzică pentru vreo 12 filme, pentru reclame la parfum, la margarină. Acum am suficienţi bani şi nu fac decât ce-mi place. Am compus o muzică bună, pentru că, deşi o făceam pe bani, voiam să fie pentru sufletul meu, ca şi când aş fi făcut-o pe gratis. Când faci ceva pentru bani, doar cu gândul la bani, nu iese nimic de calitate.

– Hvala, Gorane!

GEORGE CUŞNARENCU

POLIŢIST la şase ani

Adrian Gale, 6 ani, rezident în West Sussex (Statele Unite), a fost onorat de poliţie cu titlul de bun cetăţean pentru ajutorul pe care l-a dat la capturarea unui hoţ. Adrian se afla în casa bunicii sale când a observat un hoţ care spărgea încuietorile de la o locuinţă din imediata vecinătate. Imediat a sunat la poliţie şi a dat toate informaţiile necesare pentru ca un echipaj să vină la locul faptei. Hoţul a fost prins în flagrant. Deşi la o vârstă fragedă, Adrian nu visează altceva decât să devină poliţist, iar cu acest prilej a făcut proba aptitudinilor sale. *(A.P.)*

EXEMPLU DE PRIETENIE... pentru oameni

În vreme ce prietenia e o noţiune şi un sentiment pe cale de dispariţie în rândul oamenilor, la animale lucrurile stau adesea într-un mod surprinzător. Ura de rasă, suspiciunea, teama de a fi suprimat, instinctul de conservare pălesc atunci când e vorba de prietenie. O dovadă este acest „grup" de amici, format din... câine, pisică şi şoarece. Pare o ironie la adresa sutelor de poveşti, desene animate sau filme celebre în care câinele aleargă după motan, iar acesta după şoarece, animaţi fiind de intenţii inamice. *(A.P.)*

Un „şahist" între şahişti...

„Fritz SSS" este al doisprezecelea concurent la titlul de câştigător al Turneului Naţional de şah al Germaniei. Cei curioşi să ştie de unde a răsărit acest şahist cu nume puţin obişnuit vor fi poate dezamăgiţi să afle că este vorba de... un computer. Câştigător al Campionatului mondial de şah pentru calculatoare, în 1995, în finala cu nu mai puţin celebrul „Deep Blue", „Fritz SSS" şi-a câştigat astfel dreptul de a se confrunta cu crema şahiştilor germani. În cazul (posibil şi probabil) că va câştiga turneul, titlul va fi totuşi acordat primului clasat printre cei 11 concurenţi ai săi, ca şi premiul de 44 mii USD, cu care, oricum, computerul n-ar prea avea ce face... El nu bea, nu fumează, joacă doar şah. *(M.G.)*

Ce le trece unora prin minte?!

◆ *Amatorii de senzaţii tari trebuie să plătească preţuri piperate celor care le provoacă. A câştiga un ban cinstit generând frisoane şi sudori reci spectatorilor nu e puţin lucru. Numai că unii protagonişti îşi pun viaţa în mare şi necontrolat pericol. Luigi Fassini Amato, din Livorno (Italia), pretindea că este un excelent hipnotizator de animale. Apogeul carierei s-a produs atunci când s-a închis într-o cuşcă cu doi dobermani necunoscuţi, avertizându-l pe proprietarul câinilor să nu intervină, după ce-şi asmute patrupedele asupra lui... Luigi a fost dus de urgenţă la spital, grav rănit, după ce „privirile lui hipnotizatoare" au aţâţat câinii, în loc să-i calmeze. Costul spitalizării a fost mult mai mare decât încasările.*

◆ *Daril Montgomery a câştigat 2.500 de dolari spânzurându-se de bună voie în faţa unui public numeros şi refuzând asistenţa poliţiei sau a medicilor. Bazându-se pe un detonator cu ceas, construcţie proprie, el spera să distrugă spânzurătoarea după cinci secunde de atârnat în streang. Detonatorul trebuia acţionat chiar de picioarele lui suspendate... Din fericire, un poliţist în civil s-a repezit şi a tăiat la timp funia, pe când lui Daril îi cam ieşeau ochii din orbite. Cu toate acestea, nimeni n-a cerut banii înapoi, iar o clinică psihiatrică i-a asigurat un sejur gratuit de două luni.*

◆ *În urma unor repetate divergenţe privind alegerea programelor TV, John Sidering s-a decis să se arunce (tot în prezenţa unor spectatori, contra cost) cu televizorul în braţe, pe o saltea elastică. Locuia la etajul doi al blocului şi repetase scena, dar fără aparat. În ziua sorocită, John s-a avântat în gol, dar „pe drum" a scăpat televizorul din mână... Acrobatul de ocazie n-ar fi păţit nimic, dar „lada" de 5 kg l-a izbit fără milă, luând traiectorii total neprevăzute după impactul cu salteaua elastică... Nu faceţi ca ei!* (P.I.)

În numărul viitor

■ Microbii care ne protejează ■ Şapte munci pentru o lume viitoare ■ Tratamente cu miere ■ Misterioasele mumii din China ■ Idoli: Alain Delon. Singurătatea samuraiului de cursă lungă ■ Femina club ■ Întâmplări adevărate ■ Mini-interviul săptămânii: IOAN HOLBAN, Directorul Teatrului Naţional „Vasile Alecsandri din Iaşi ■ Horoscop ■ De vorbă cu avocatul casei.

Casa Editorială „MAGAZIN" caută AGENŢI DE PUBLICITATE din întreaga ţară. Se oferă condiţii avantajoase. Pentru relaţii, cei interesaţi pot telefona zilnic între orele 9 - 14 la telefon/fax 224.39.96

Fotografia săptămânii

Moda oficierii căsătoriilor subacvatice începe să stârnească din ce în ce mai mult fantezia americanilor amatori de senzaţional. Printre protagoniştii acestui nou „val" se numără şi Scott Bekham şi Rachel Medina din Los Angeles, care au înghiţit o gură de apă spunând: Da! (D.M.)

Cititorii din străinătate

care doresc să se aboneze la revista noastră pot contracta abonamente prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L., Bucureşti, Piaţa Presei Libere nr. 1, Fax 2243996.

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10^{00} - 14^{00}

NU UITAŢI!

Abonarea, acum, direct la redacţie vă pune la adăpost, în viitor, de eventualele majorări ale preţului revistei. Pe cei care vor să se aboneze direct la redacţia „Magazin" îi informăm că în pagina 15 găsesc talonul ce cuprinde şi alte informaţii utile.

Biblioteca Judeţeană

SERIE NOUĂ - 472 • ANUL XLIII • 8 IUNIE 2000 • 16 PAGINI • 4000 LEI Nr. 23 (2222)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

8 IUNIE

632 Moare la Mecca profetul Muhammad, fondatorul religiei islamice.

1968 James Earl Ray, asasinul lui Martin Luther King este arestat la Londra.

S-A NĂSCUT ÎN ACEA

1940 Nancy Si... cântăreaţă americană.

Picturi... din materiale reciclate!

În Dolj, un nou zăcământ fosilier

În urma săpăturilor întreprinse în anii 1998-1999 pe teritoriul comunei Leu, din judeţul Dolj, au fost descoperite fosile de elefant, precum şi numeroase resturi de cerb,

bou, urs şi rinocer. Asocierea fosilelor din zăcământ a permis stabilirea vârstei acestuia: circa 2000000 de ani. Aceste relicve sunt expuse în prezent, pentru publicul vizitator, la Secţia de Ştiinţele Naturii din cadrul Muzeului Olteniei din Craiova. În imaginea alăturată: piese fosiliere descoperite la Leu aparţinând unui elefant care atingea dimensiunea impresionantă de 6,5 m lungime, 4,20 m înălţime şi o greutate de peste 7 tone.

(C. DAVID, Craiova)

IDENTIFICAREA UNEI GENE responsabile de o boală rară

Gena unei maladii ereditare rare dar foarte grave, numită „incontinentia pigmenti", a fost identificată recent de o echipă internaţională de cercetători. Maladia este mortală pentru băieţii aflaţi în stadiu fetal. În cazul fetelor, boala evoluează după naştere, cu simptome asemănătoare celor ale varicelei sau herpesului, diagnosticul fiind greu de precizat. Consecinţele sunt însă foarte grave. Apar probleme de pigmentaţie, pierderi de păr, absenţa dentiţiei, probleme de vedere sau chiar orbirea, atacuri cerebrale, convulsii şi, într-un caz din trei, întârziere mintală. Cercetătorii – francezi, britanici, italieni, germani şi americani – au identificat cauza apariţiei maladiei: o genă defectă numită NEMO localizată pe cromozomul X. Fiind dotate cu doi cromozomi X, fetele au şanse mari de a supravieţui „agresiunii" acestei gene. Totuşi, una din 10000 este atinsă de maladia „incontinentia pigmenti". Specialiştii speră ca în scurt timp să detecteze această genă înainte de naşterea fătului. *(DORIN MĂRAN)*

TV

- România 1
- TVR 2
- Pro TV
- Acasă
- Antena 1
- Prima TV
- Tele 7 abc

MISTERIOASA DISPARIŢIE

a sondei Phobos 2

femina club

- Music box
- Misterele lumii
- Întâmplări adevărate
- Avocatul casei

FLORENŢA Galeria Uffizi

Înălţarea Domnului

Astăzi, 8 iunie, credincioşii ortodocşi din ţara noastră şi de pretutindeni sărbătoresc Înălţarea Domnului nostru Iisus Hristos. După cum se menţionează în Evanghelii – cu toate că evenimentul este destul de puţin pomenit în aceste sfinte cărţi – sărbătoarea marchează încheierea şederii Mântuitorului pe Pământ după Învierea Sa din morţi. Aşa cum ne arată şi preotul Nicolae N.Barbu în cartea sa „Codul bunelor maniere în raportul OM-BISERICĂ" se ştie că Mântuitorul s-a arătat credincioşilor în mai multe rânduri după Înviere. În cea de a 40-a zi – cifră cu semnificaţii multiple – s-a întâlnit cu apostolii şi cu ceilalţi ucenici şi a mers împreună cu ei pe muntele Măslinilor. El le-a poruncit să rămână în Ierusalim până la pogorârea Sfântului Duh asupra lor, care îi va îmbrăca astfel cu putere de Sus. Când Mântuitorul a fost acoperit de un nor luându-l din faţa lor, apostolii au rămas neclintiţi dar doi îngeri le-au spus: „Acest Iisus care a fost luat de la voi la cer, iarăşi va veni, aşa cum L-aţi văzut suindu-se la cer". Apostolii s-au întors veseli la Ierusalim, gata să răspândească în lume cuvântul Domnului În ziua Înălţării Domnului noi, românii, sărbătorim şi Ziua Eroilor, amintindu-ne plini de evlavie de cei căzuţi în luptă, apărând patria şi credinţa noastră străbună. Totodată, în această zi se vopsesc din nou ouă, încheindu-se, în mod festiv, ciclul Sărbătorilor Pascale.

IRINA STOICA

MISTERIOASELE mumii din China

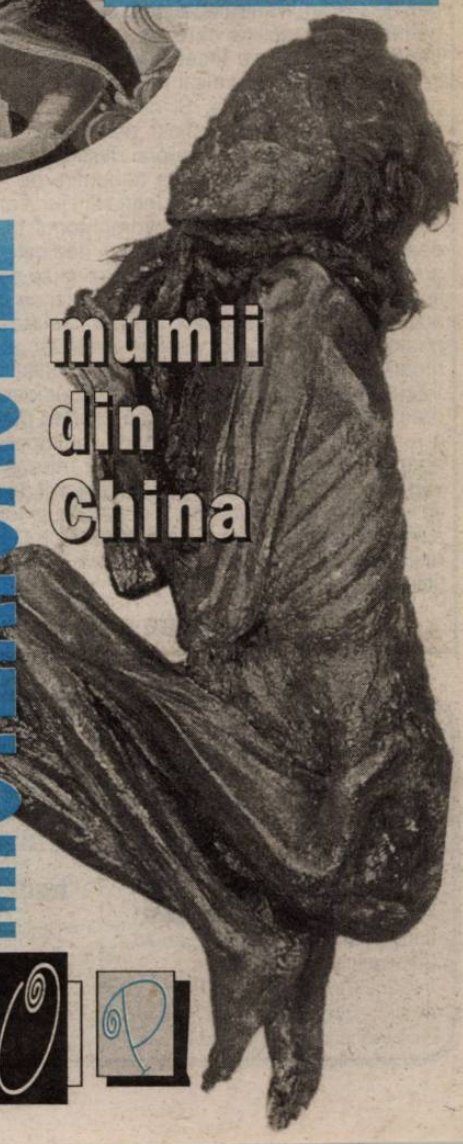

HOROSCOP

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

cartea albă

Un mare eseist sârb: VLADIMIR VELMAR-JANKOVICI

...ultimul număr al revistei „Caiete critice" (...Eugen Simion), lansat cu mare interes ...nt încheiatul Târg internaţional de carte ... Bucureşti, am reţinut dosarul intitulat „Literatura română în regimul libertăţii (1990-2000)", anchetă la care răspund câţiva scriitori şi critici contemporani, grupajul „Anul Eminescu la Belgrad", interviul lui Răzvan Voncu realizat cu Radislav Trkulja, un extraordinar pictor din Belgrad şi prezentarea făcută de Miljurko Vukadinovici marelui eseist Vladimir Velmar-Jankovici, dramaturg, nuvelist, eseist, critic şi psiholog. Născut la 10 august 1895 la Caglic (Slavonia), Vladimir Velmar-Jankovici a terminat facultatea de Drept la Zagreb pentru ca în perioada interbelică (1918-1941) să lucreze ca funcţionar superior pe lângă Ministerul Culturii din Belgrad. În timpul celui de-al doilea război mondial, din 1941 până în 1944, Velmar-Jankovici a fost adjunctul lui Vladimir Jonici, ministru al culturii în guvernul lui Milan Nedici. Din 1944 a trăit în emigraţie, mai întâi în Italia, apoi în Spania, la Barcelona. A murit într-un accident de circulaţie, în noaptea de 11 spre 12 august 1976, la o zi după ce împlinise 81 de ani. Este înmormântat în cimitirul din Barcelona, sub numele „Profesor V. J. Wukmir". Din marea sa operă, „Caiete critice" s-a oprit la un fragment din studiul „Privire de pe Kalemegdan", premiat la data apariţiei, în 1938, cu Premiul Academiei Regale sârbe. Voi reproduce şi eu (prin bunăvoinţa „Caietelor critice") câteva fraze ale eseistului Vladimir Velmar-Jankovici. Şi asta pentru că o privire de pe Kalemegdan, cetatea Belgradului, am aruncat şi eu la începutul acestei veri, m-am lăsat şi eu pradă gândurilor în faţa imensei panorame a oraşului şi a râului Sava care se uneşte cu Dunărea şi m-am întrebat în gând de ce oare ţineau turcii atât de mult la acest loc. De aici am transmis Belgradului ultimul meu salut înainte de a pleca.

Facir-Bajir

„Turcii au numit Kalemegdanul Facir-Bajir, Dealul meditaţiei. Turcii, mai ales adevăraţii osmanlâi, erau oameni serioşi, contemplativi. Atunci când nu se luptau pentru onoarea împărăţiei, simţeau nevoia de a-şi trimite gândurile legate de destin spre înalturi, liniştit, într-o tihnă care semăna cu somnolenţa. Meditaţiile lor erau pioase, reculese şi puţin triste, glose mai triste faţă de Coran. Pentru acel mod de viaţă oriental, pentru lumea aceea care se stinge o dată cu împărăţia încetul cu încetul, erau necesare orizonturi deschise, privelişti întinse pentru odihna ochiului şi a sufletului. Şi conacul vizirului din Belgrad avea pereţi de sticlă, pentru o mai întinsă şi profundă privire asupra destinului într-un mod spiritual s-a găsit acea denumire de «deal al meditaţiei». Platoul acela întins din jurul oraşului, acel mic podiş de pe promontoriul belgrădean, invita la urzirea gândurilor dedicate Belgradului şi destinului său, care dezvăluie semnificaţia tainică a oraşului nostru. De aici se poate auzi mustrarea, se poate afla consolarea, se poate dori odihna. Aici visele egoiste îşi găsesc moartea, nervii agitaţi îşi găsesc balsamul... Văzut de pe Avala, Belgradul este doar ideea de oraş, un oraş ca o biserică albă, luntrea paşnică a oraşului, depărtată chemare luminoasă în noapte. De pe Avala, Belgradul se întrezăreşte vag, nu i se simte pulsul; este înconjurat de uriaşa întindere în profunzime a peisajului şi topit în aceasta. Acesta e oraşul pe care călătorul l-a părăsit deja la Torlak, iar de pe Avala îi transmite ultimul salut..."

GEORGE CUŞNARENCU

ROBIN SPIELBERG- Beautiful Dreamer

De peste ocean, mai precis de la casa *North Star Music* (www.northstarmusic.com), mi-a parvenit acest album pe care nu ezit să-l categorisesc drept excelent! *Robin Spielberg* este departe de a fi o necunoscută, cele şapte albume precedente conferindu-i o poziţie de frunte în lumea selectă a pianiştilor... Precizare necesară: nu există nici o legătură, în afara potrivirii de nume, între *Robin* şi celebrul regizor de film! *„Beautiful Dreamer"* este net superior producţiilor europene similare (ale căror autori s-au limitat, în majoritatea covârşitoare a cazurilor, să preia succese de aiurea şi să le transpună pe pian...) iar prezenţa sa în prim planul topurilor demonstrează cât de mult era aşteptat... Albumul conţine 14 melodii (clasice şi mai noi), fiecare având o semnificaţie aparte pentru *Robin*, toate fiind legate de naşterea fiicei sale – *Valerie*, prezentă şi pe coperta albumului.

Ce este, la urma urmei, acest *„Beautiful Dreamer"*? O excelentă colecţie de atmosferă, intimă, romantică, graţioasă, nostalgică şi meditativă care poate relaxa pe oricine, o muzică a liniştii interioare, o oază în care te poţi refugia după stresul cotidian, un triumf al visătorilor.... Sperând că v-am trezit interesul vă ofer, la final, şi locul în care puteţi găsi maximum de informaţii despre Robin, adică website-ul său: www.robinspielberg.com.

Ştiri pe bandă rulantă

Fostul *Take That, Robbie Williams*, a devenit pentru a doua oară

consecutiv cel mai difuzat solist la posturile de radio britanice.

Amatorilor de jazz le propun trei CD-uri tari de tot, venite de peste Atlantic: *„Faces Of Love" – Marcelle Gauvin* (o albă cu o voce neagră, de mare excepţie! Vizitaţi www.whalingcitysound.com pentru maximum de detalii), *„A Work Of Heart" – Harry Skoler* (să vedeţi ce poate face un clarinet meseriaş! Site: www.changingtones.com) şi *„Strike Up The Band" – The Paul Broadnax Quartet Feat. Fred Haas* (cel mai bun pe care l-am ascultat în ultimii 2-3 ani! *Broadnax* este o somitate în materie...)

Scoţienii de la *A*Teens* vor cânta în deschiderea concertelor susţinute de *Britney Spears* în turneul său american din această vară. Apropos de Spears: noul său single – *„Oops... I Did It Again"* – a bătut recordul solicitărilor la posturile de radio americane. De-ale bizului... Single-ul de mai sus a intrat direct ca Number One şi în Regatul Unit! şi încă ceva despre *Britney:* a declarat că nu mai este interesată de prinţul *William!*

Kylie Minogue revine cu un single marca *Paula Abdul: „Spinning*

Around", care va fi lansat sub semnul *Parlophone Records* luni, 12 iunie...

Celebrul trio de folk *Peter, Paul & Mary* tocmai a început turneul american care marchează cei 40 (!) de ani de existenţă a grupului...

Madonna a anunţat că următorul ei album, programat să apară în

septembrie, va fi co-produs de un obscur muzician francez! Voi reveni cu amănunte...

Întâlnire emoţionantă, după 29 de ani, între Eric Clapton şi fostul său coleg din Derek & The Dominos - Bobby Whitlock! Cei doi nu mai

cântaseră împreună de aproape trei decenii...

CAZIER discografic

Gloria Estefan

Albume: Gloria (mai 1998) ● Anything for you / Cuts both ways / Into the light (octombrie 1997) ● Destiny (mai 1996) ● Abriendos (septembrie 1995) ● Anything for you / Cuts both ways (februarie 1995) ● Hold me thrill me kiss me (septembrie 1994) ● Christmas through your eyes (octombrie 1993)) ● Greatest Hits (octombrie 1992) ● Gloria Estefan – The 12" Tape (august 1991) ● Into the light (ianuarie 1991) ● Exitos de Gloria Estefan (octombrie 1990) ● Cuts both ways (iunie 1989) ● Don't let this moment end (august 1999). ***Single:*** Oye (august 1998) ● Heaven's what I feel (aprilie 1998) ● I ' m not giving you up (octombrie 1996) ● You'll Be Mine (iulie 1996) ● Reach (aprilie 1996) ● It's too late (mai 1995) ● Everlasting love (ianuarie 1995) ● Turn the beat around (septembrie 1994) ● Montuno (noiembrie 1993) ● If we were lovers (con los anos que me quedan) (iulie 1993) ● Mi tierra (mai 1993) ● Go away (februarie 1993) ● I see your smile (ianuarie 1993) ● Miami hot mix (octombrie 1992) ● Always tomorrow (septembrie 1992) ● Live for loving you (august 1991) ● Remember me with love (aprilie 1991) ● Seal our fate (februarie 1991) ● Coming out of the dark (noiembrie 1990) ● Here we are (ianuarie 1990) ● Get on your feet (octombrie 1989) ● Oye mi canto (hear my voice) (august 1989) ● Dont't wanna lose you (iunie 1989).

Grupaj realizat de **MARIAN MINCULESCU**
E-Mail: shl@totalnet.ro

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 71341.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU - *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU - Administrator
PAUL IOAN - Administrator

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Aurora Popescu, Mihaela Dorobanţu, Dorin Măran, Marian Grigore; Ionel Cojocaru, Vasilica Mărgărita; Maria Rădoi, Elena Ilie; Irina Stoica, Paul Ioan, Teodora Bujor-Panaitescu

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Dorin Măran
Secretar de redacţie: Ionel Cojocaru

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36, Nicuşor Dincă (director), Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL: Liliana Suciu, Mariana Lupescu, Natasa Munteanu
Cont: 401001085000 (lei)
• 402001085030 ($) • 402001085031 (DM)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.A.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
Tel.: 222.51.11;
ADRIAN HOAJĂ
Secretar general de redacţie
Tel.: 222.51.11;
DOREL DORIAN, PAUL IOAN, ION ŢUGUI

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Fax: 224.39.96 sau RODIPET S.A. - P.O. BOX 3357, Fax: 222.64.07 Telex: 1 1995, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Şi totuşi venim din spaţiu! (2)

FILIERA COSMICĂ

ŞOCANT *Doi cercetători ruşi, Stanislav Zhmur şi Liudmila Gherasimenko, de la Academia de Ştiinţe a Rusiei, au descoperit de curând bacterii fosile „bătrâne" de 4,5 miliarde de ani.*

MIHAELA DOROBANŢU

7 august 1996. NASA anunţă descoperirea, într-un meteorit marţian, a unor urme fosile de microbi. Ştirea este primită cu scepticism: „microbii marţieni" erau de zece ori mai mici decât cele mai mici bacterii terestre. Cum ar fi putut o celulă de două zecimi de miimi de milimetru să conţină toate elementele necesare funcţionării sale, de la ADN la ribozomi, de la apă la lipide? Nanobacteriile sunt creaturi vii, dotate cu membrană, ADN etc., deci tot ce este necesar pentru a trăi şi, mai mult, pentru a se reproduce autonom, spre deosebire de virusuri.

Călătorie într-un ou cosmic

Preluând ipoteza panspermiei de la Svante Arrhenius, Fred Hoyle şi Chandra Wickramasinghe nu adoptă şi ideea unei călătorii singuratice şi deschise, ci consideră că bacteriile traversează Cosmosul protejate, de exemplu, în interiorul unei comete. Ca într-un fel de *ou cosmic*, după cum spune Jay Melosh, expert în ciocniri cosmice de la Universitatea din Arizona. Care le protejează chiar şi după impactul cu o anumită planetă. Acceleraţiile uriaşe, de zece mii de ori mai mari decât cele la care sunt supuşi cosmonauţii, nu sunt o problemă – multe bacterii s-au dovedit rezistente chiar şi atunci când au fost lansate dintr-un tun! Când o asemenea cometă ajunge în vecinătatea unei stele, căldura degajată de aceasta va duce la eliberarea bacteriilor, care astfel vor... „ploua" pe planetele din zona respectivă. Şi nu s-ar putea oare, cum sugerează de altfel Hoyle, ca unele din cumplitele şi inexplicabilele epidemii de pe Pământ să fi fost declanşate în acest fel?!

Impact final

Tot Jay Melosh a calculat că 500 de fragmente marţiene ar fi putut ajunge în jurul Pământului în ultimele patru miliarde de ani. Cele mai multe s-au dezintegrat în aer, dar unele au ajuns chiar pe suprafaţă – se cunosc astăzi 14 dintre acestea. Se pot ascunde în ele „microbi marţieni"? De ce nu, de vreme ce acum doar vreun miliard de ani pe Marte exista apă, deci, poate, viaţă! Şi, mai mult: de ce de aici, de pe Terra sau de pe Marte, urmând acelaşi raţionament, să nu se fi propagat viaţa mai departe? Europa, satelit al lui Jupiter, sau Titan, satelit al lui Saturn, par gazde ideal pregătite pentru aşa ceva! Poate ne-o va spune modulul Huygens pe care sonda spaţială Cassini îl va „aşeza" pe Titan în 2004 pentru a căuta acolo urme de viaţă.

Ideea că meteoriţii ar fi putut fi „transportatorii" vieţii între diversele sisteme stelare nu mai pare la fel de inacceptabilă ca acum câtăva vreme. Suntem mai pregătiţi pentru impactul final al oricărei idei şi oricărei descoperiri. Hoyle a relansat panspermia spunând că şansa ca viaţa să se fi născut pe Terra are aceeaşi probabilitate ca o pală de vânt într-o uzină de avioane să asambleze un Boeing 747 şi acesta să fie şi gata imediat să-şi ia zborul! Curt Mileikowski de la Institutul Regal de Tehnologie din Stockholm a calculat, ţinând seama că distanţele între corpurile cereşti erau mai mici acum patru miliarde de ani (suntem, totuşi, un Univers în expansiune!) că şansa ca viaţa să fi ajuns pe Terra dintr-un alt sistem stelar este de 1 la sută: improbabil, dar... nu imposibil!

❶ *Suprafaţa de gheaţă a Europei: sub ea s-ar putea găsi viaţă adusă de meteoriţi şi comete*
❷ *Meteoritul marţian în care NASA a anunţat găsirea în anul 1996 a unor bacterii fosile*
❸ *Sunt fosilele prea mici pentru a fi adevărate bacterii?*
❹ *Nanobacteriile – descoperite în sedimentele australiene*

Fizica împotriva terorismului

ARME care trag după colţ

PAUL IOAN

Fizicieni din domeniul Apărării din Franţa şi SUA sunt pe cale de a revoluţiona lupta antitero a brigăzilor speciale. Au fost deja realizate prototipuri de mitraliere şi pistoale automate care pot învinge mai multe tipuri de adversităţi conjuncturale, şi anume: deplasarea rapidă a ţintei, viteza şi direcţia vântului, gravitaţia, siguranţa poziţiei de tragere a luptătorului antitero.

PRECIZIE *În viitorul apropiat, proiectilele armelor uşoare îşi vor putea atinge ţinta, indiferent de condiţiile atmosferice sau obstacole.*

Spectaculos şi eficace, parcă desprins din „Generaţia de mâine" a Star Trek-ului, este echipamentul francez poreclit „Papop", alcătuit dintr-un pistol-mitralieră conectat la un mini-sistem video computerizat (pe bază de laser) aflat deasupra căştii trăgătorului. O dată localizată ţinta, poziţia acesteia este memorată de microordinator şi afişată pe un minimonitor, chiar dacă este în mişcare. Luptătorul antitero îşi poate adăposti corpul şi efectua tragere ca şi cum s-ar afla faţă în faţă cu inamicul, privind monitorul. În realitate, numai mâinile şi arma sunt „la vedere". Sistemul „Papop" poate fi comparat cu periscopul utilizat de submarine.

Proiectilul american „Blam" – utilizabil, de exemplu, de mitralierele cu care sunt dotate elicopterele de asalt în gherila urbană, şi nu numai – are un cap pivotant (cu sistem piezoelectric extrem de elastic) ce poate preîntâmpina devierile provocate de vânt şi gravitaţie, redobândind traiectoria balistică iniţială. La această performanţă ajută şi viteza lui de deplasare, de trei ori mai mare decât a sunetului în aer (aprox. 340 m/s)... Toate bune şi frumoase, numai dacă aceste arme de viitor apropiat nu vor încăpea şi pe mâna teroriştilor.

MICROBII care ne protejează

MARIAN GRIGORE

În ultimii ani, imunologii au putut constata că, în mod tot atât de capricios, sistemul imunitar reacţionează imprevizibil sub impactul unor boli, ieşind întărit nu doar împotriva unei noi infecţii cu germenii care le-au provocat, ci şi împotriva unor „acte de indisciplină" ale propriilor celule, de natură a provoca maladii autoimune.

Statisticienii, mai întâi, iar apoi şi imunologii au constatat că, în absenţa unor boli, datorită unor susţinute şi eficiente măsuri de igienă, se înregistrează o creştere a frecvenţei unor maladii autoimune, cum ar fi diabetul sau scleroza în plăci. Cercetând repartiţia pe glob a unor asemenea maladii, ei au constatat o creştere regulată de-a lungul unei axe sud-nord şi est-vest, deci dinspre ţările cu un temperament „latin", mai puţin dispuse a gândi în fiecare clipă la pericolul unei infecţii, spre ţările în care igiena este o adevărată obsesie, precum în ţările nordice. Aşadar, frecvenţa apariţiei unor boli autoimune este, în mod paradoxal, direct proporţională cu absenţa altor boli de natură infecţioasă (exogenă).

Efectul pervers al excesului de igienă, de a favoriza un anumit grad de „anemiere" a forţelor sistemului imunitar, un fel de lipsă de antrenament tradusă printr-o lipsă de eficienţă, la nevoie, era deja cunoscut. Nimeni nu putea însă presupune că, acelaşi sistem imunitar, „anemiat" prin nefolosirea sa în scopul luptei cu agresiunile externe, s-ar putea întoarce împotriva celulelor propriului organism, consumându-şi astfel „potenţialul războinic" neutilizat. Or, tocmai acest lucru par să-l indice statisticile.

O dată cu această constatare, de ordin extramedical, respectiv statistic, cercetătorii au declanşat o veritabilă campanie de cercetări de laborator, pe animale, spre a vedea dacă această interpretare se confirmă sau dacă, deşi existent, fenomenul nu are nimic de a face cu igiena, intervenind alţi factori, încă necunoscuţi. Astfel, şoareci aparţinând unei linii pure genetic, cunoscuţi sub numele de „şoareci NOD", au fost înmulţiţi în condiţii de perfectă igienă, feriţi de orice contact cu vreun germen infecţios, mergându-se până la aducerea lor pe lume prin cezariană, urmată de izolare imediată în mediu steril. Or, de la o generaţie la alta, aceşti şoareci au prezentat o creştere a frecvenţei apariţiei diabetului de la 40 la sută, la 60 la sută din exemplare.

VACCINARE *Sunt situaţii în care o infecţie conduce la o „vaccinare" a organismului împotriva eventualelor acţiuni „rebele" ale propriului sistem imunitar.*

La capătul acestei experienţe s-a încercat şi derularea ei în sens invers şi s-a constatat că simpla infectare cu diverşi virusi a acestor şoareci, „sterili" din punct de vedere infecţios, sau chiar simpla lor infectare cu diverşi paraziţi (în speţă oxiuri) a condus la o scădere a numărului de cazuri de diabet. Demonstraţia era făcută.

Mecanismul acestei autoimunizări contra propriilor limfocite rămâne misterios. S-a emis totuşi ipoteza că infecţia respectivă ar induce o sporire a producţiei de citokine regulatoare emise de anumite limfocite, denumite Th2, acestea având o acţiune antagonistă cu cea a limfocitelor Th1, reputate a avea un rol primordial în apariţia celor mai multe maladii autoimune. Dar proba experimentală a acestui mecanism nu a fost încă realizată.

Simpla constatare a acestui fenomen a condus, totuşi, la ideea posibilităţii protejării populaţiilor expuse la maladii autoimune prin infectarea lor voluntară cu virusi relativ benigni, cum este cazul celui folosit în vaccinarea BCG contra tuberculozei. Această tehnică ar deschide calea unor terapii revoluţionare în prevenirea maladiilor autoimune.

Deocamdată, cercetătorii se izbesc de acelaşi comportament bizar şi aleator al sistemului imunitar, vaccinarea având uneori tocmai efectul contrar. S-a citat, astfel, apariţia unor cazuri de diabet, tocmai drept urmare a vaccinării BCG, sau cazuri de scleroză în plăci ivită în urma campaniilor de vaccinare contra hepatitei B. Legătura între vaccinări şi respectivele boli autoimune nu are încă o dovadă experimentală, dar statisticile par să o sugereze.

planet@IT

Atenţie la virusul Curriculum Vitae!

Se pare că trebuie să ne obişnuim cu virusii prin email. Ei ne vor face de acum multe zile negre şi vor deveni la fel de normali ca o răceală de vară, de la prea multă apă de la frigider. FBI-ul anunţă: agenţii au descoperit alt virus. Se transmite tot prin email, este un fişier ataşat şi, atenţie, el poate infecta şi dacă este rulat de pe o dischetă, harddisk pe care mailul infectat a fost copiat. El este un curriculum vitate fals şi deocamdată a fost distribuit doar în SUA. El foloseşte Microsoft Outlook pentru a se răspândi. Producătorii de antivirusi anunţă că mai multe servere au fost infectate, unele fiind deja închise. Virusul apare în căsuţa poştală cu subiectul „Resume – Janet Simons", şi o dată deschis afectează toate căsuţele poştale de pe calculator şi încearcă să şteargă şi nişte fişiere. FBI-ul sfătuieşte deocamdată prieteneşte pe toţi să NU deschidă un astfel de mail şi să îl şteargă fără să îl deschidă. Industria antivirus lucrează pentru un antivirus, ne linişteşte FBI. Micuţii utilizatori de computere şi Internet pot respira uşuraţi de data aceasta: virusul nu este de nasul lor, ci este destinat departamentelor de vânzări ale marilor firme americane şi nu este „rudă" cu „Te iubesc". Iată primele rânduri din emailul virusat, deschis pe propria răspundere de redactorul „Magazin", din interes pur profesional şi pentru completa informare a dv.: „To Director of Sales/Marketing, „Attached is my resume with a list of references contained within. Please feel free to call or e-mail me if you have any further questions regarding my experience. I am looking forward to hearing from you. Sincerely, Janet Simons."

Mesaje instantanee, oriunde în lume

Se ştie că între momentul trimiterii unui email şi primirea lui, este o oarecare întârziere: 5-10 minute, până la ore întregi, în funcţie de furnizorul de servicii de email. Mesajele instantanee, atât de text, cât şi de date, ataşamente etc sunt acum indispensabile. În multe cazuri şi cele cinci minute fiind vitale, mai ales în afaceri. Serviciul IM (Instant Message) va permite ajungerea imediată a mesajului la destinaţie, pentru că atât expeditorul, cât şi destinatarul vor fi legaţi direct, fără noduri, la reţea. Se vor putea trimite şi mesaje vocale. Modul de transmitere este foarte simplu: cel care trimite selectează numele destinatarului dintr-o listă, între cei doi se deschide o fereastră directă, iar traseul mesajului este clar. Metoda este similară oarecum celei folosite de ICQ, în care chiar dacă eşti legat la server, poţi trimite mesaje direct oricărui alt utilizator, fără ca acestea să mai treacă prin server. IM promite să vină cu facilităţi la standarde mai înalte, ICQ fiind mai mult un program de chat decât de rezolvare a afacerilor. Cine ştie însă, poate folosi ICQ pentru afaceri, mai ales că este pe gratis. (G.V.C.)

Inexplicabilul de lângă noi

RITUALURI PĂGÂNE MAGICE

ION ŢUGUI

În actualitatea imediată se observă însă şi o confuzie ignorantă faţă de ritualurile vechi, unele din ele fiind transformate comercial în minuni şi miracole şi recomandate ca practici rituale şi spirituale binefăcătoare. Cultualitatea magiei nu mai poate fi privită azi în totalitate prin nişte beneficii pe care le scontează unii şarlatani. Pentru a domoli puţin practicile care convoacă elemente magice din trecutul îndepărtat, mi-am propus să exemplific un singur aspect magic păgân. Exemplul care urmează sper să tempereze comercianţii ezoterismului improvizat şi să-i avertizeze pe „beneficiari" că nu toate practicile magiei din trecutul îndepărtat pot fi aplicate în comerţul cu miracole din actualitatea noastră.

Să ne îndreptăm aşadar spre sciţi, fie şi pentru a ne îngrozi de ritualurile lor magice.

Deşi aveau mai mulţi zei, sciţii îl venerau doar pe Marte. Îşi construiau templele din lemn, cum ne spune Herodot, şi îl completau şi reparau continuu pe măsură ce templul se strica. Ritualul lor magic legat de prizonieri consta în sacrificarea unui procent din cei capturaţi. Să cunoaştem ritualul magic: sciţii aduceau vin şi se lansau în chef stând pe capetele prizonierilor. Imediat după ce beau vinul, îi sugrumau pe prizonieri, în sângele scurs muindu-şi săbiile. Din ritual mai făcea parte tăierea braţului drept cu tot cu umăr, al victimei, pentru a fi aruncat în aer în chip ritual. În magia sciţilor cea mai mare parte era dedicată scenelor de război. Un scit trebuia să bea sângele întâiului duşman pe care îl ucidea, iar capul trebuia dus regelui. Cu cât mai multe capete, cu atât mai multe şanse pentru ca scitul războinic să participe la ospăţul dat de rege...

Cel mai macabru ritual magic îl întâlnim la sciţi cu prilejul pregătirii regelui pentru înmormântare. Când regele era pe moarte, sciţii îi ungeau trupul cu ceară şi îi spărgeau (pur şi simplu!) pântecele pentru a-l umple imediat cu trestie sfărâmată, cu parfumuri de tot felul, cu grăunţe de ţelină şi anason. O dată umplut, pântecele era cusut la loc. Murind, regele era purtat în toate provinciile scite pentru ca locuitorii să-şi manifeste ritual durerea. Ritual, desigur, pentru că fiecare martor la procesiunea pelerinajului trebuia să-şi taie un loc de pe trup, sau măcar să sufere o zgârietură.

Readus în locul de înmormântare şi pus pe un pat de verdeaţă, spiritul regelui trebuia să vadă cum femeia pe care o iubise mai mult era sugrumată, iar o dată cu ea erau ucişi (cum am spune azi) paharnicul, bucătarul, scutierul, ministrul său, una din slugile sale şi unul din cai. După un an de la înmormântare, se luau 50 de soldaţi şi 50 de cai, soldaţii erau sugrumaţi, caii ucişi. În pântecele soldaţilor se vârau paie, la fel şi la cai. Această oaste căsăpită trebuia să străjuiască odihna de veci a regelui!

Din fericire, magicienii contemporani nu au recurs încă la astfel de practici păgâne magice!

MIT ŞI ISTORIE

Pe măsură ce cunoaşterea şi acumulările civilizaţiei ne proiectează conştiinţa într-un spectacol plin de siguranţa mişcării şi preţuirea existenţei, dorinţa „privirii în urmă" în mit şi istorie are caracterul unei împliniri nostalgice.

Înconjuraţi de baze extraterestre

MISTERIOASA DISPARIŢIE a sondei Phobos 2

DAN D. FARCAŞ

La 7 iulie 1988 sovieticii au lansat către planeta Marte sonda *Phobos 1*, iar peste cinci zile o staţie geamănă, numită *Phobos 2*. Cele două fuseseră botezate, evident, cu numele satelitului marţian care dăduse loc atâtor discuţii, satelit pe care sovieticii doreau să-l folosească drept avantpost pentru viitoarele misiuni pe Marte. Peste două luni s-a pierdut contactul în mod misterios cu *Phobos 1*. *Phobos 2*, a ajuns în preajma planetei Marte, însă nu a reuşit să-şi înceapă misiunea cu adevărat, deoarece la 25 martie 1989, în timpul unei comenzi de reorientare a obiectivului spre satelitul Phobos, contactul cu sonda s-a întrerupt brusc şi nu s-a mai putut restabili.

La 31 martie 1989 ziarele încep să vehiculeze ştirea că pe ultimele imagini recepţionate înaintea întreruperii legăturii s-ar fi zărit un obiect neidentificat. La trei luni după incident, s-a făcut publică înregistrarea uneia dintre ultimele imagini: o umbră eliptică, neagră, extrem de alungită şi ascuţită la capete, profilându-se pe suprafaţa planetei roşii. Lungimea ei a fost estimată la 20 de kilometri. S-au căutat explicaţii, care au fost eliminate pe rând: nu putea fi un alt corp ceresc, nu putea fi umbra satelitului Phobos, întrucât aceasta era mult mai lată, nu putea fi un obiect fabricat de mâna omului, de pildă resturi ale sistemului de propulsie. Abia în 1991, la o conferinţă OZN din Statele Unite, colonel aviator Dr. Marina Popovici, soţia unuia din primii cosmonauţi sovietici generalul Pavel Popovici, a prezentat, neoficial, ultima imagine luată de sonda *Phobos 2*. Fotografia înfăţişează un obiect cilindric, lucios, foarte alungit, de forma unei ţigări de foi, cu lungimea estimată de 20 de kilometri şi diametrul de 1,5 kilometri, plutind în apropierea satelitului Phobos. Această ultimă fotografie nu a fost niciodată făcută publică în mod oficial, dar există indicii că ea a fost prezentată, confidenţial, unor autorităţi din S.U.A. şi Marea Britanie.

S-a spus că s-a realizat, cu această ocazie, prima fotografie a unei „nave-mamă extraterestre în Sistemul Solar". Specialişti ruşi au comentat, neoficial, în emisiuni televizate, că această navă ar fi emis un fascicul de microunde care a distrus sonda *Phobos 2*, în momentul în care aceasta era pe cale să vadă ceva ce nu trebuia văzut.

ACCIDENTE?

Până acum, şapte nave americane şi sovietice au fost scoase din uz între Pământ şi Marte, astfel că respectiva zonă cosmică a fost poreclită „Grota marelui vampir galactic!"

Pierderea sondelor Phobos nu a fost un incident izolat. În 25 septembrie 1992 , după o pauză de 16 ani după misiunile Viking, NASA lansa spre planeta Marte sonda *Mars Observer*. Programul costase aproape un miliard de dolari, iar de la instrumentele de mare precizie se aştepta răspunsul la multe întrebări rămase deschise, între altele imagini noi din regiunea *Cydonia*. În 21 august 1993, în timpul manevrelor de înscriere pe orbită, în condiţii la fel de suspecte, contactul cu sonda s-a întrerupt şi nu a mai fost regăsit niciodată. Până în acel moment, nu mai puţin de şapte nave americane şi sovietice au fost scoase din uz complet, parţial sau temporar între Pământ şi Marte, astfel că respectiva zonă cosmică a fost poreclită „Grota marelui vampir galactic"!

Şirul misiunilor ghinioniste pe Marte nu s-a oprit aici. De pildă, în 24 septembrie 1999 *Mars Climat Orbiter*, s-a prăbuşit pe suprafaţa marţiană, în loc să se înscrie pe o orbită la altitudinea de 400 de kilometri, aşa cum fusese prevăzut. Ancheta a stabilit că de vină a fost o eroare umană. În 8 decembrie 1999, sonda *Mars Polar Lander*, trebuia să coboare lin pe suprafaţa marţiană, împreună cu microsondele *Deep Space 2*, aflate în acelaşi înveliş protector. Cu circa 10 minute înainte de momentul prevăzut pentru atingerea solului, s-a pierdut definitiv legătura cu ele...

Există oare pe Marte ceva ce nu trebuie văzut?

(Va urma)

Aţi dori să ştiţi cum îşi pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriţi să ştiţi ce bucurii şi ce necazuri „sunt scrise" în existenţa voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂŢARA, vrăjitoarea şi clarvăzătoarea care nu a cunoscut eşecuri cu harul şi arta ei magică. Este preţuită chiar şi peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informaţiile dorite despre viaţa, destinul, greutăţile, necazurile, succesele şi insuccesele dumneavoastră, despre boli şi trecut, despre şanse şi viitor.

Testată de mii de ori, BRĂŢARA a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie şi rezultate. Ea vă poate oferi şi dv. informaţiile solicitate. Pentru aceasta trimiteţi pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriţi de la BRĂŢARA, o fotografie şi talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume şi prenume, anul, luna, ziua naşterii şi localitatea.

Răspunsul îl veţi primi prin poştă la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poştal.

Costul acestor servicii este de 150.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poştal pe numele IONESCU SIMION, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod 71341. Pentru alte detalii puteţi telefona la 2243996 şi 2228336.

BRĂŢARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncţii sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, şi-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor şi a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____

ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAŞTERII ___ şi LOCALITATEA _____

ADRESA: str. _____ nr. _____, bl. _____,

sc. ____, et. ____, ap. ____, sector ____, localitate _____,

cod _____, judeţul _____. M/23

NOTA REDACŢIEI: *Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediaţi în acelaşi timp scrisoarea şi mandatul poştal. În acest moment multe scrisori neînsoţite de mandat sunt „în aşteptare". Dacă aţi uitat să expediaţi mandatul, grăbiţi-vă!*
Încă o precizare: numai prin intermediul nostru intraţi în legătură cu adevărata Brătara. Pentru că, atenţie!, mai multe persoane din Craiova, Bucureşti etc., lipsite însă de puteri magice, şi-au luat acest pseudonim.

Dosarul gândurilor comunicante

Transmisie mentală la 2000 km!

MIHAELA DOROBANŢU

Este bine cunoscut – şi aceasta de destul de multă vreme – că în ţările de Est a existat o preocupare constantă pentru experienţele parapsihologice. Până într-acolo încât un profesor de la Universitatea din Leningrad (Sankt Petersburgul de astăzi), Leonid Vasiliev, a reuşit nu doar să ajungă membru corespondent al Academiei de Ştiinţe Medicale, ci şi să determine înfiinţarea unui laborator dedicat unor astfel de cercetări, subvenţionat integral de stat. Aşa a ajuns el să efectueze în 1934 o interesantă experienţă de transmisie telepatică la distanţă între localităţile Sankt Petersburg şi Sevastopol. Această experienţă relua de fapt o spectaculoasă experienţă din 1928 când se stabilise o... legătură telepatică între Atena şi trei mari oraşe europene: Paris, Varsovia şi Viena. Adică la distanţe de 2100, 1597 şi respectiv 1284 km.

La ideea unui cercetător grec, Dr. Konstantinides, grupuri de experimentatori situaţi în respectivele oraşe, au transmis între ele figuri geometrice, desene, litere şi, mai rar, imagini artistice. Grupurile de la „cele două capete" îşi asumau rând pe rând rolul de agent şi receptor; transmisia şi recepţia datelor (sugestia mentală) erau sincronizate între ele. Transmisia, ca şi recepţia, se făceau de câte două ori în fiecare sens, pentru durate de câte cinci minute, cu pauze între ele tot de aceeaşi durată. Uneori, în speranţa ameliorării rezultatelor, se recurgea la inducerea hipnozei la receptori.

Metoda este cunoscută: unul dintre parteneri „transmite" telepatic un desen, receptorul urmând să reproducă desenul... aşa cum îl receptase el. Comparând cele două seturi de desene, Dr. Konstantinides a ajuns la concluzia că există posibilitatea reală de a transmite influenţa mentală la mari distanţe. Şi nu are oare motive să-şi apere convingerea de vreme ce un porumbel este receptat telepatic drept un contur doar uşor deformat, dar a cărui formă, la comparaţia cu originalul, este extrem de aproape, un „trident" devine la 2000 de kilometri distanţă un fel de „furculiţă mare", iar cele două triunghiuri suprapuse care formează celebra Stea a lui David sunt receptate absolut neschimbate.

Dr. Vasiliev reia şi el aceste experienţe, dar le efectuează în primul rând pe cele de somn şi trezire la distanţă. Primele încercări de a le studia au fost făcute la Havre de psihiatrul francez Pierre Janet şi colegul său, Dr. M. Gibert, încă din 1885-1886. Vasiliev recurge ca receptor la Leonie B., adusă în stare de somn hipnotic la distanţe variind între 75 m şi 2 km, fără ca ea să se aştepte vreodată la o iminentă sugestie hipnotică. Se afla sub controlul unui supraveghetor care însă nici el nu avea decât informaţii foarte vagi asupra momentului ales de agent, de inductor, pentru începerea transmisiei telepatice. Rezultatul? 25 de experienţe dintre care 18 reuşite perfect şi restul – parţial. Adică Leonie nu intra în somn decât cu o anumită întârziere, sau nu reuşea să realizeze decât o stare de somnolenţă avansată...

Între scepticism şi credulitate

„Fenomenul Pantelimon"

PAUL IOAN

Un fenomen recent, petrecut în apropierea bisericii Pantelimon din Bucureşti, a stârnit vii discuţii asupra autenticităţii sau doar a aparenţei unui semn divin, apărut pe scoarţa unui copac. „Desenul" natural, ivit ca urmare a ruperii unor crengi, a tranşat opinia publică în două categorii: credulii şi scepticii. O a treia, mai puţin dornică să dea declaraţii – fiind şi luată prin surprindere de fluxul mare de oameni ce speră la o minune dumnezeiască – este cea a clerului. Slujitorii Domnului, oameni cu carte şi cu bunul simţ al credinţei, nu pot nici confirma, dar nici tăia elanul unor oameni necăjiţi de a se închina unei „icoane spontane". Poate că sunt doar uşor dezamăgiţi că adevăratele icoane sfinţite din biserică sunt, temporar, mai puţin luate în seamă. Astfel de fenomene abundă în istoria de două mii de ani a creştinismului. O parte din ele au fost confirmate (inclusiv oficial, de diferite biserici), altele s-au dovedit a fi simple amăgiri. Singura certitudine e că doar timpul e adevăratul judecător. Ar putea surprinde însă că, la sfârşit de veac şi mileniu, încă domneşte o cultură religioasă insuficientă, dar nu neapărat din cauza individului, ci a istoriei. Se uită cu aceste prilejuri un aspect elementar al relaţiei cu *transcendentul* (Divinitatea, Providenţa sau cum vreţi să-i spuneţi): acesta nu face „contracte" cu omul, nu-i este dator nu nimic şi manifestările Lui sunt absolut imprevizibile. Credinţa – amestec indefinibil de adoraţie, respect şi teamă – este în primul rând un bun interior, a cărui exteriorizare rituală vine (dacă vine) de la sine, şi nu din obligaţie sau conjunctural (ca în „cazul Pantelimon"). Mai dur spus, *credinţa nu este o monedă de schimb de favoruri cu Dumnezeu.* Poate că în Pantelimon este o icoană naturală, poate că nu. *Dar dacă, vreodată, copacul se va usca? Se va usca şi credinţa?*

DISCREPANȚE

Omenirea este dominată de o gravă inechitate. Populația crește îngrijorător de mult tocmai în zonele cu resurse limitate.

Planeta se „aglomerează" neuniform

Hrană doar pentru

JUMĂTATE DE PLANETĂ

PAUL IOAN

La acest sfârșit de secol, abundă statisticile și nu soluțiile pentru ieșirea din previzibilul impas ce ne așteaptă în viitorul mai mult sau mai puțin apropiat. Trecutul și prezentul demografic al lumii sunt puncte de reper pentru creionarea scenariilor de viitor – cât mai realiste, nu neapărat pesimiste –, din care să decurgă logic dar și obiectiv, soluțiile pentru evitarea situațiilor alarmante.

Iată care sunt unele din cele mai recente și semnificative date demografice ale ONU, care, din păcate, sunt îngrijorătoare numai pentru anumite regiuni ale lumii.

- Astăzi, în fiecare minut se nasc 247 de „terrieni"
- În Orientul Apropiat și Africa, o mamă aduce pe lume, în medie, 7 copii. În India se înregistrează 16 milioane de nașteri pe an (cât întreaga populație a Olandei, de exemplu). Pe plan mondial, o mamă aducea pe lume 5 copii la începutul secolului, iar acum numai 2,7.
- În țări europene precum Slovenia, Germania, Spania și Grecia rata fertilității este sub 1,5 copii la un cuplu, deci cu 25 la sută mai puțin decât ar fi necesar pentru înlocuirea părinților.
- În 1950, populația Europei era de trei ori mai mare decât a Africii. Astăzi, cele două continente sunt la egalitate, iar peste 50 de ani „continentul negru" va depăși de trei ori Europa.

Dar dincolo de aceste date, cel mai alarmant element al statisticilor este următorul: 96 la sută din explozia demografică a lumii se produce în țările subdezvoltate și în curs de dezvoltare, adică tocmai

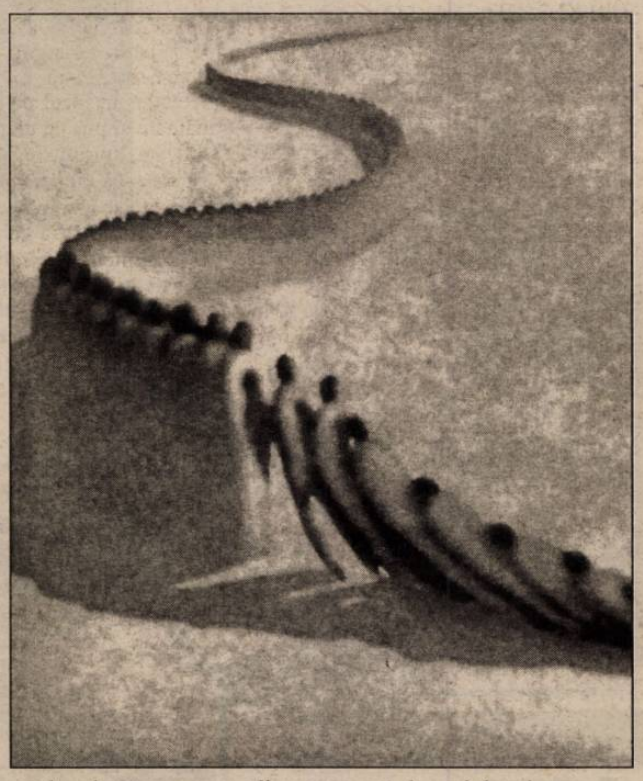

acelea ale căror resurse alimentare sunt de zeci de ori mai puține decât în restul de numai 4 la sută de pe glob. Ce-i de făcut?

O problemă de educație contraceptivă și planificare familială

În anii '60 s-a constatat o dublare a populației Terrei față de începutul secolului XX (de la 1,6 la 3,2 miliarde locuitori). Tot în acea perioadă au început să se răspândească metodele contraceptive – pilulele – pentru controlul nașterilor, dar cu preponderență în țările avansate economic. În 1969, ONU ia atitudine oficială, creându-și propriul Departament Demografic. Se înmulțesc vertiginos forurile internaționale și naționale care au menirea să conștientizeze – în special femeile – despre rolul planificării familiale. În 1994, Conferința ONU de la Cairo decide alocarea a 5,7 miliarde de dolari în acest sens.

Pe plan național, atrag atenția în special China și India. Aici s-au aplicat în aceleași scopuri, metode „dure". În anii '70, primul ministru Indira Gandhi promite bărbaților (inclusiv adolescenți) sume de bani și un radiotranzistor, dacă fac vasectomie (conform cu cele relatate de „The Time"). Dar reacția publică este adversă. În China funcționează „directiva" un cuplu, un copil. Dar succesul este și aici discutabil (apar avortul, infanticidul, abandonul), cuplurile dorind să procreeze până când li se naște un băiat...

„Ospețe" cu hrană parașutată?

Consecințe: rata mondială a natalității a scăzut de la 2,04 la sută în 1970, la 1,3 la sută în 2000. Ar trebui să fie un semnal pozitiv, dar statisticile privind nutriția arată că rata globală a creșterii resurselor alimentare este inferioară celei privind natalitatea. Terenurile agricole și de pășunat descresc an de an, calitatea solurilor se degradează, clima și calamitățile meteo diminuează drastic hrana regiunilor intens populate. Sunt zone ale lumii în care s-a împământenit sintagma *„hrana parașutată"*... Dar și apă potabilă „isvorâtă" din elicoptere. Apropo! *În SUA (aprox. 260 milioane locuitori) sunt consumați zilnic 1,4 mii de miliarde de litri de apă proaspătă, în timp ce 290 de milioane de africani nu au acces la o sursă sigură de apă potabilă.* Pe la noi se spune sătulul nu crede flămândului, iar pe plan mondial se și practică.

Bucurie sau îngrijorare?

Încă o zi memorabilă a demografiei planetare. După ce la 12 octombrie 1999 se năștea (în Bosnia) bebelușul care ridica (oficial) populația globului la 6 miliarde de suflete, la 12 mai 2000 s-a născut în India locuitorul (o fetiță) cu numărul I miliard – așa cum au stabilit oficialitățile ONU. După China (1,25 miliarde locuitori), India devine – confirmând prevederile făcute cu un deceniu în urmă – a doua țară miliardară populațional. Desigur, pentru familia respectivă a fost o mare bucurie (poate ar fi fost și mai mare dacă era băiat, care și-ar fi găsit mai lesne un loc de muncă), dar reacțiile internaționale au fost prudente. Demografii ONU afirmă că deținând 16 la sută din omenire și având o naștere la fiecare două secunde, India va ajunge peste 40 de ani la 1,5 miliarde locuitori, iar resursele alimentare ale acestei țări vor fi în pragul epuizării. Prognoză pesimistă, sau realistă? Extrem de semnificativ ni se pare următorul fapt: întâmplător sau nu, în aceeași zi, titlul de Miss Univers 2000 a revenit unei indience. Iar tânăra „zeiță" a declarat ușor îngrijorată și sinceră: „Voi încerca fac ceva pentru controlul natalității în țara mea!". Dacă se va ține de cuvânt, Miss Univers 2000 va avea o sarcină (educațională) foarte grea, și ea dorind să devină, cândva, mamă... (P.I.)

Tehno XXI

Șapte munci pentru

O LUME VIITOARE

MARIAN GRIGORE

1. Roboți nanoconstructori. Pentru a obține o piesă oarecare (sau, de ce nu, un fel anume de mâncare) în care fiecare moleculă de material să respecte întocmai regula jocului, rezultând o piesă (sau o mâncare) perfectă, o armată de nanoroboți ar putea culege din rafturile Tabelului lui Mendeleev numărul de atomi necesari, asamblându-i chimic și spațial conform planului încredințat. Totul în câteva minute sau, cel mult, ore, după numărul de nanoroboți disponibili și volumul ce se cere a fi construit.

2. Roboți nanocroitori. Este o variantă mai specializată a clasei anterioare, care ar putea croi și asambla, pe măsură, o haină pentru orice sau oricine, din materiale pe care, eventual, natura nici nu a reușit să le creeze, deși, legile chimiei le-ar permite existența.

3. Nanogunoierii. Ar fi niște nanoroboți care, în loc să asambleze atomii, i-ar dezasambla din toate gunoaiele, așezându-i, precum un tipograf literele unui text pe care l-a imprimat deja, în căsuțele corespunzătoare ale tabelului lui Mendeleev, gata pentru a fi reutilizați. Cu o asemenea tehnologie, adio deșeuri toxice, adio efect de seră, adio griji pentru viitorul planetei!...

4. Nanomedicii. Ar fi o altă categorie de nanoroboți, care, fără a face concurență neloială celulelor sistemului nostru imunitar, ar putea să le dubleze la nevoie, cutreierând organismul și reparând sau lichidând orice celulă care nu respectă planul optim de funcționare al ansamblului, reașezând la locul lor atomii săriți din lanțul de ADN prin jocul mutațiilor sau sub

NANOROBOȚI

Roboții sunt construiți pentru a face munci grele. Dar „roboțeii" de mărimea unui vârf de ac la ce vor fi buni? Iată câteva domenii specializate...

șocul bolilor, al stresului sau al vârstei. Datorită lor, omul ar putea dobândi tinerețea veșnică sau, oricum, o tinerețe mențională până ce s-ar plictisi de viață...

5. Nanofermierii. Ar fi nanoroboții specializați în „asamblarea" de alimente. Datorită lor, adio foamete, adio grija pentru suprafețele limitate disponibile pentru agricultură. Plantele ar rămâne, desigur, dar numai ca elemente ale ecosistemului în care trăiește și omul, cu un rol mai degrabă decorativ, fotosinteza rămânându-le exclusiv lor, ca un mijloc natural pentru a se autoîntreține, dezvolta și înmulți. Nanoroboții ar oferi în schimb direct produsele finale, respectiv cele care astăzi sunt obținute abia la capătul unui șir întreg de operații de prelucrare a unor materii prime naturale.

6. Nanomecanicii spațiali. Ar fi nanoroboți specializați în repararea structurilor atomice și spațiale ale vehiculelor cosmice, automate sau locuite, ca și transformării, prin reașezarea atomilor, a unor corpuri cerești (asteroizi sau chiar planete) în gigantice nave cosmice prin reorganizarea corespunzătoare a atomilor din care sunt constituite.

7. Șapte și până la... infinit: Orice alte sarcini și denumiri corespunzătoare veți putea imagina pentru a le încredința spre rezolvare nanoroboților.

*

În fine, rămâne legitimă întrebarea: cum, de unde și în cât timp am putea procura atâția nanoroboți? Răspunsul (la fel de realist sau futurist, după cum vreți să-l luați) constă în capacitatea ce poate fi conferită acestor micromecanisme de a se autoreproduce. Eric Drexler (un cercetător care a fondat în California „Foresight Institute", specializat în nanotehnologii, și cel care apreciază că cea mai importantă cucerire tehnologică din istorie abia urmează și va consta în posibilitatea controlului absolut al materiei) respectiv al particulelor ce o compun) a calculat că un nanorobot compus dintr-un milion de atomi (deci, destul de „modest" din punctul vedere al miniaturizării) ar necesita circa 15 minute pentru a se duplica. Într-un asemenea ritm, dacă nimeni nu ar interveni spre a pune stop, întreaga materie a planetei ar fi consumată și transformată în nanoroboți identici în doar două zile. Să sperăm, deci, că niciodată un asemenea proces nu va fi scăpat de sub control pe Pământ. În schimb, același calcul ne arată că ar fi perfect posibilă transformarea unei întregi planete străine și inospitaliere după chipul și asemănarea Pământului. Vise astăzi, dar care mâine ar putea deveni realități intrate în cotidian.

Anatomia secundei

Energie la purtător

ALEXANDRU MIRONOV

Obiectele pe care le folosim devin tot mai inteligente, pe măsură ce se îndoapă cu cipuri electronice, dar capătă și autonomie mai mare, grației revoluției tăcute prin care trece lumea acumulatorilor și bateriilor. De-a lungul celei mai mari părți a secolului XX, acumulatorul cu electrozi de nichel-cadmiu a avut aproape monopol asupra aparatelor și uneltelor folosite de civilizația noastră. Mărirea prețurilor la petrol, în cursul deceniului VIII a determinat însă o extraordinară emulație în rândul inginerilor planetei, care, pe de o parte, au transformat pur și simplu mașinăriile lui Homo Sapiens, făcându-le mai puțin flămânde de energie, dar, pe de altă parte, a reproiectat sursele de energie, de la hidro și termocentrale până la minusculele baterii din ceasuri, calculatoare de buzunar, minireceptoare radio, telefoane celulare. Au apărut astfel, succesiv, sistemele nichel-hidrura metalică litiu/ion și, mai nou litiu/polimer – și inteligența materiei (cea înginerită de mintea omului) nu mai pare a fi un concept științifico-fantastic, ci o realitate.

Principiul de funcționare al pilei (bateriei) este simplu, cel descoperit de Volta și înscris în manualele de școală de clasa a VII-a: doi electrozi, scufundați într-un electrolit, determină circulația electronilor – care trec apoi prin circuitele consumatoare de energie, fie înroșind spirele unui bec, fie excitând – mai nou – cristale, pe miniecrane, fie electrizând telefoane și receptoare radio-TV sau gingașele aparate ale sateliților etc. etc. – încercați să vă imaginați cum ar arăta lumea noastră, ce dezastre ar provoca un Dumnezeu al tehnicii dacă ar întrerupe măcar pentru o oră acest flux de electroni. Adevărata revoluție în sursele de energie mică s-a anunțat de curând, în 1993, cu bateria de litiu/ion: succes comercial instantaneu (peste 400 milioane bucăți vândute anul trecut!), reîncărcabilă, capabilă să stocheze circa 150 wați-oră (w/h) de energie per kilogram. Electroniștii japonezi de la *Sony* au continuat însă perfecționarea minusculei surse, folosind mai întâi pentru electrodul negativ, grafit solid, dispus în folii, cu atomii de litiu „strecurați" între „foile" de carbon. Dar au renunțat din cauza complicațiilor tehnologice, și au acționat asupra electrodului pozitiv, încercând materiale pe bază de mangan, nichel, fier, sulf, vanadiu, chiar fluor (care are potențial electric foarte mare, dar este, încă, nemanevrabil tehnic – o pilă litiu/fluor ar avea însă capacitate de 6180 Wh/kg, dacă ar fi de peste 40 de ori mai puternică decât minibateria *Sony!)* Electrolitul a fost însă subiectul principal de experiențe al energeticienilor, cu rezultatul că s-a ajuns ca el să fie un simplu fir de polimer poros, legat de cei doi electrozi – ceea ce transformă bateria anului 2000 într-un fel de... mică frunză subțire, implantabilă, practic, în orice artefact uman, de pildă, în cravata căreia îi va schimba culoarea în funcție de lumina înconjurătoare, în telefoanele celulare minuscule (care ne fac și legătura cu *Internet*-ul), în cartea de credit cu care ne manevrăm banii pe care îi avem (deveniți, și ei „electronici"), în toate aparatele de bord ale aeronavei sau automobilului în care călătorim. Acesta este deci viitorul, pentru următorii cinci ani: pila de litiu/polimer, cea care va acapara, după părerile specialiștilor, întreaga piață a electronicii mondiale.

Dar... din spate vine puternic minibateria atomică. Folosită, deocamdată, doar pe puzderia de sateliți care se învârt în jurul planetei, pila atomică nu poate coborî pe Pământ din pricina faptului că învelișul de plumb în care ar trebui să ne protejăm de radiațiile periculoase ar transforma-o într-un obiect uriaș și greu de manevrat, așa încât, chiar dacă randamentul energetic al bateriei atomice este uriaș, suntem obligați, pentru moment, să o exilăm în ceruri. Doar pentru moment, cred eu, căci foamea de energie a civilizației Sapiens crește uniform accelerat, nevoile sale de autonomie sunt mereu mai mari – așa că, în ciuda temerilor, eu nu văd departe ziua când, în aparatele foto-radio-TV – telefonie, în instrumentele de măsură vom avea inserate minuscule bobițe de metal, învelite în cine știe ce ceramică protectoare, și pe al căror manual de întrebuințare va scrie: garantăm funcționarea pentru viitorii trei sute de ani...

E bine de ştiut

CISTITA recidivează

Majoritatea femeilor mărturisesc că măcar o dată în viaţă au suferit de cistită. Adeseori recidivantă, această infecţie este tratată prin antibioterapie. În procent de 90 la sută cistita afectează în special femeile. Explicaţia este fie configuraţia anatomică, fie dimensiunea prea mică a uretrelor de numai 3-4 centimetri pe care o au acestea. O durere vie, ca o arsură, se resimte la partea de jos a pântecului, durere care iradiază cel mai adesea către spate şi în zona rinichilor.

Declanşate rapid, durerile date de cistită sunt însoţite şi de nevoia stringentă de a urina, chiar dacă jetul respectiv este format numai din câteva picături. Micţiunile în timpul cistitei sunt însoţite de arsuri şi mai ales de o cumplită oboseală. În toate cazurile urina este tulbure, cu urme de puroi ori de sânge. La originea unei cistite stau germeni diferiţi dar cel mai adesea se decelează colibacili. Aceste bacterii fac parte din flora intestinală şi este prezentă în căile digestive şi în vaginul femeii bolnave. Contaminarea se face deci prin uretră. Din vagin germenii suie către vezică unde se multiplică. Ascensiunea acestora este înlesnită de:

– raporturi sexuale prea dese ori de lungă durată;

– instrumentarul nesteril care se aplică femeii examinate ginecologic ori în timpul unei intervenţii chirurgicale;

– infecţiile vaginale ce pot urca spre vezică;

– o igienă insuficientă sau din contră, riguroasă şi insistentă. Folosirea produselor antiseptice agresive pot dezechilibra flora vaginală, de protecţie;

– în plus, o iritare locală cauzată de jeans prea strâmţi sau de chiloţi elastici;

– carenţele hormonale care se instalează după menopauză, când secreţiile vaginale care se constituiau până atunci în bariere de apărare, slăbesc, se reduc.

Tratamentul cistitelor se face cu antibiotice. O doză este suficientă, după prescrierea de către medic, pentru a stopa infecţia de moment, dar nu asigură apărarea şi la recidive. În caz de cistite frecvente (de 3-4 ori pe an) se impune consultul medicului urolog, care poate indica urografie sau cistocopie. Mai adesea este foarte utilă o analiză a urinei, care poate confirma diagnosticul şi natura germenilor declanşatori ai cistitei. Antibiograma permite medicului să modifice tratamentul în funcţie de rezultate. Întotdeauna tratamentul se începe după ce precizările antibiogramei au fost stabilite.

Dr. VALERIU MANDA

VIPERE în „N" variante...

Vacanţa este asociată invariabil cu întrebări legate de „ce se poartă". Ei bine, dacă rochiile gen „chemise", foarte moderne în această vară sau bluzele gen „ie" şi-au găsit deja locul în garderoba dv., mai aveţi timp să acordaţi atenţie accesoriilor. Pentru că... viperele de toate culorile şi formele îi inspiră pe creatorii de poşete şi sandale. Dar, nu numai pe ei. Din imprimeurile ce amintesc de temutele reptile sunt confecţionate bluze, fuste, eşarfe. Ba, la „promovarea" reptilelor au contribuit şi bijutierii ce au realizat brăţări şi coliere adecvate...

Pentru părinţi

Cât de bine ÎŢI CUNOŞTI COPILUL?

De multe ori, părinţii sunt atât de ocupaţi cu serviciul şi atât de copleşiţi de grijile zilnice, încât chiar ei sunt cei care contribuie la o oarecare îndepărtare a copilului. Deseori uită cum au fost ei la aceeaşi vârstă, nu mai sunt „la curent" cu preocupările copilului lor, nu-i mai cunosc preferinţele sau anturajul. Copilul mic este total dependent de părinţi, în special de mamă deoarece ea este tot timpul în preajma lui, îi cunoaşte cel mai bine gesturile, dorinţele, toanele. La vârsta mersului la şcoală, lucrurile încep să se schimbe. Copilul intră într-un mediu diferit, activităţile lui încep să se diversifice, îşi face noi prieteni iar timpul petrecut alături de părinţi se scurtează. La 10-12 ani, copilul pare să se îndepărteze de părinţi, manifestându-şi tot mai afişat dorinţa de independenţă. Astfel se iscă tot felul de neînţelegeri. Între părinţi şi copil, care preferă să-şi petreacă timpul liber cu colegii sau prietenii, în timp ce părinţii încep să-şi piardă rolul de confidenţi, având sentimentul că pierd şi controlul asupra propriului copil. În acest moment părinţii ar trebui să înţeleagă că dragul lor copil traversează o perioadă foarte delicată dar şi foarte importantă. La această vârstă, el este în plină formare a propriei identităţi, încearcă să se cunoască pe sine, să-şi măsoare posibilităţile şi să se remarce în cadrul colectivităţii. Deseori, copilul este refractar la încercarea adultului de a se impune. Cu vârsta această atitudine devine tot mai frecventă, cu atât mai mult cu cât el intră în perioada pubertăţii, ceea ce atrage o serie de modificări fiziologice şi psihologice, precum şi o oarecare fragilitate emoţională. De aceea părintele trebuie să afle câteva lucruri noi despre copilul său: ce sfaturi preferă şi ce gen de muzică ascultă; ce materii preferă şi ce cărţi citeşte; care sunt hainele lui favorite şi ce emisiuni TV urmăreşte; ce părere are despre sine, despre cum arată şi despre propriile aptitudini. Dorind cu adevărat să îi cunoşti şi să îi înţelegi prietenii, preferinţele, capriciile, părerile legate de şcoală sau profesori şi acordându-i încrederea ta – chiar dacă din umbră vei menţine o supraveghere atentă – îţi vei ajuta copilul să traverseze perioadele critice, de criză ale vârstei adolescenţei.

IOANA POPA

Nici cei calmi nu sunt ocoliţi de STRES

Stresul este caracteristic omului care trăieşte într-o lume aglomerată, poluată, marcată de evenimente negative, obstacole diverse şi responsabilităţi numeroase. Termenul provine din limba engleză şi înseamnă tensiune, solicitare. Situaţiile dificile în care suntem puşi în permanenţă sunt surse de stres pentru oricare dintre noi. Mulţi îşi pun problema dacă persoanele calme sunt imune la stres. Răspunsul este negativ căci starea de stres este un răspuns normal al organismului la stimulii exteriori, un semnal de alarmă. Indiferent de locul de muncă, toţi avem o serie de responsabilităţi, mai mult sau mai puţin solicitante. Îndatoririlor de la serviciu li se adaugă cele legate de familie sau de viaţa socială şi este firesc să ne dorim să le facem faţă cât mai bine. Există, însă, multe cazuri în care factori independenţi de voinţa noastră ne împiedică. Intervine, astfel, o nouă sursă de stres. Dacă vom percepe toate responsabilităţile pe care le avem ca fiind prea multe sau prea grele, cu certitudine ne vom confrunta cu o gravă stare de stres. Vom fi în permanenţă obosiţi, nervoşi, iar relaţiile noastre cu ceilalţi vor avea serios de suferit. Multe femei îşi pun problema alegerii între a avea copii sau o carieră. O astfel de alegere este mereu dificilă şi, indiferent de ce alegem, vine şi momentul regretelor. Frecvent este cazul femeilor care au şi copii, şi o carieră. Echilibrul dintre cele 2 sfere – cea de familie şi cea profesională trebuie menţinut dar trebuie avut în vedere faptul că o carieră îşi pune amprenta asupra vieţii de familie şi invers – copiii pot afecta, parţial, viaţa profesională. Înţelegerea acestui lucru ajută la controlarea stresului cotidian. Persoanele care reacţionează bine la stres sunt, în general, încrezătoare în forţele proprii şi îşi ţin viaţa sub control. Ele sunt capabile să facă faţă uşor stresului şi să găsească modalităţile de rezolvare în situaţii dificile – evenimente neprevăzute sau accidentale. De asemenea, găsesc timp pentru propria persoană şi au învăţat să-şi organizeze programul zilnic. De aceea trebuie să folosim ceea ce putem controla în avantajul propriu şi să atenuăm, pe cât posibil, efectele a ceea ce nu putem controla. Planificarea şi organizarea timpului zilnic, grija pentru sine şi întreţinerea relaţiilor sociale favorabile pot ajuta la diminuarea stării de stres. Ne putem controla stresul care ne apasă reţinând că măsura în care evenimentele sunt stresante depinde doar de modul în care le intepretăm! *(I.P.)*

Gastronomice

Iată sugestiile culinare oferite pentru această săptămână de cititoarea noastră fidelă din Vişeul de Sus, doamna Chereji Clara:

Clătite cu cireşe negre

Aluat de clătite: 2 ouă, 1/2 l lapte, 200 g făină, 1 lingură de ulei, 1 lingură zahăr, sare, 500 g cireşe negre.

Se face un aluat de clătite. Înainte de a le prăji se adaugă în aluat 500 g cireşe negre, cărora li se scot sâmburii. Se servesc pudrate cu zahăr vanilat şi dacă este posibil flambate cu rom sau cu kirsch.

Cartofi umpluţi cu tocăniţă de carne

150 g carne, 1 ceapă, 2 linguri de grăsime, 3 linguri de orez, 8 cartofi, 200 g smântână, 1 ceaşcă de apă, 1 ceapă.

Se face o tocăniţă dintr-o lingură de grăsime, ceapă tocată şi carne. Se călesc într-o lingură de grăsime 3 linguri de orez. Se scobesc cu o linguriţă 8 cartofi curăţaţi. Se dă prin maşina de tocat carne tocăniţa de carne împreună cu miezul rezultat de la scobirea cartofilor. Tocătura se amestecă cu orezul călit. Cu această pastă se umplu cartofii. Se pun într-o tavă. Zeama rămasă de la tocăniţă se amestecă cu 200 g smântână şi se toarnă peste cartofii din tavă. Totul se bagă la cuptor şi se lasă până cartofii se rumenesc.

Ruladă-mozaic din carne-tocată

600 g carne de vită sau viţel, 2 ouă, 4 cartofi, 4 morcovi, 2 linguriţe usturoi pisat, 4 felii franzelă, sare, pătrunjel verde, 4 linguri de ulei.

Se dă carnea prin maşina de tocat de 2-3 ori împreună cu franzela curăţată înmuiată şi stoarsă. Se amestecă cu oul, sucul de usturoi, pătrunjelul verde tocat mărunt, sare şi se frământă bine. Se stropeşte cu o lingură de apă caldă în timpul frământatului, ca să se lege mai bine. Morcovul se curăţă, se spală, se taie felii rotunde şi se fierbe în apă cu sare până se înmoaie apoi se scurge. Cartoful se curăţă se taie cuburi şi se fierbe. Se adaugă cuburile de cartofi în compoziţia de carne pentru ruladă şi se amestecă uşor să nu se sfărâme cartofii. Se întinde compoziţia pe masă udă, se aşază şi feliile de morcovi la mijloc apoi i se dă forma de ruladă, netezind-o cu mâna udă pe toată suprafaţa. Se pune într-o tavă cu uleiul şi câteva linguri de apă caldă şi se dă la cuptor la foc potrivit, având grijă să nu se usuce şi să nu se rumenească: să fie însă bine pătrunsă în interior. Se poate servi caldă sau rece cu diferite garnituri de legume: cartofi, morcovi, mazăre, conopidă sau rece cu o salată de legume. Se mai poate prepara şi punând la mijloc 1 morcov întreg cu o grosime uniformă fiert în supă de carne, astfel când se taie rulada apare la mijloc felia rotundă de morcov ceea ce dă ruladei un aspect plăcut. Se serveşte tăiată felii cât se poate de subţiri.

Gulii umplute

8 gulii, 5-6 ouă, 50 g unt, 200 g smântână.

Se curăţă guliile şi se fierb în apă sărată. După ce s-au fiert se aşază pe o sită să se scurgă. Pe urmă se scobeşte cu o linguriţă fiecare gulie şi se aşază într-un vas termorezistent. Se bat 5-6 ouă cu sare şi se toarnă în cupele de gulii. Peste fiecare gulie se pune o bucăţică de unt. Bucăţile rămase de la scobit se aşază de asemenea în vas. Totul se acoperă cu 200 g smântână. Se bagă la cuptor până ouăle încep să se închege.

Pagină realizată de
ECATERINA BĂTRÂNEANU

Voaletă şi Dantelă Veche

Epistolar, Veronica pentru Eminescu a fost: întâi „Stimată Doamnă", apoi „Dulce Doamnă", mai apoi „Îngerul meu blond", şi mai apoi „Fetiţu meu cel drăgălaş şi mic"... Aceste adresări de început de scrisoare spun de la sine ce-a fost între marii îndrăgostiţi ai unui veac victorian, trecători prin lume între aceleaşi graniţe, 1850-1889. Au fost şi certuri aprinse, vorbe mânioase, chiar blesteme (ea devine trădătoarea Cătălina din „Luceafărul"). Veronica era cochetă, răpitoare, soţie (a lui Ştefan Micle, cu 30 de ani mai mare), apoi văduvă. El era frumos şi pentru Mite Kremniz, şi pentru Cleopatra Poenaru etc. Supărată la culme, ea-i cere scrisorile înapoi (1880-1881), el i le trimite „bravând cu indiferenţă". Apoi reiau epistolarul. Pe ultima misivă (autentificată) – 16 feb.1983 –, el scrie:"... îţi urez multă sănătate, ceea ce eu nu am..." El moare la 15 iunie 1889, iar ea – Veronica Ana Câmpeanu-Micle – se sinucide după 49 de zile, la 4 august. Gura lumii n-o astupă nici pământul, nu-i aşa?

P.S. De curând, doamna Christina Zarifopol-Illias, profesor în SUA, a adus în România nu mai puţin de 93 de scrisori de dragoste Eminescu-Veronica, ridicând numărul acestora la 111. Până acum, se credea că ea i-a scris mai mult. Ne-am înşelat. (P.I.)

Tratamente cu miere

Mierea naturală de albine are calităţi terapeutice multiple, drept pentru care poate fi considerată şi folosită ca un adevărat medicament. Cum se administrează?

◆ ***Uz extern (pe cale orală).*** Pentru protejarea şi întărirea stării de sănătate, a capacităţii de apărare a organismului faţă de infecţii se poate consuma zilnic, indiferent de vârstă (cu excepţia nou-născuţilor), o cantitate de miere egală cu 1-2 g per kilogram corp. În cazul îmbolnăvirii căilor respiratorii, se recomandă miere, reţinută în cavitatea bucală, de 6 ori pe zi. Se ţine în gură preţ de câteva minute, după care se elimină. În cazul bolilor gastro-intestinale, renale, hepatice, cardiace, nevroze, se consumă miere dizolvată în apă caldă, înainte de mesele principale sau la 3 ore după acestea.

Studiile arată că în 75% din cazurile cu afecţiuni ale sistemului digestiv (gastrită, ulcer, colită) se înregistrează o reglementare a activităţii secretorii şi motrice, o îmbunătăţire a digestiei şi a resorbţiei la nivelul intestinelor.

În cazul bolilor sistemului urinar (nefrită, cistită, pielită) şi al celor hepatice, administrarea mierii ajută la eliminarea substanţelor toxice din rinichi şi ficat.

Maladiile cordului (miocardită, stenocardită, hipertonie) beneficiază deopotrivă de pe urma tratamentului cu miere care contribuie la irigarea muşchiului cardiac şi a vaselor cordului, dilatarea vaselor sanguine, ameliorarea activităţii cardiace neregulate, exercitând un efect hipotensiv. În cazuri de nevroză, terapia cu miere are un efect favorabil asupra tonusului neuropsihic, ameliorează somnul şi capacitatea de muncă.

◆ ***Inhalaţii de aerosoli.*** Se prepară o soluţie cu o concentraţie de 20-30% miere cu apă distilată sau ser fiziologic. Se fac inhalaţii o dată sau de două ori pe zi, timp de 20 de minute. Această formă de tratament se aplică în inflamaţiile şi manifestările alergice ale căilor respiratorii.

◆ ***Aplicări locale.*** Se practică în cazul rinitelor, faringitelor, sinuzitelor, laringitelor, bronşitelor, colpitelor, al plăgilor şi rănilor purulente. Procedeul e simplu, se unge interiorul nărilor sau zona cu infecţie cu miere. În privinţa afecţiunilor căilor respiratorii, prin combinarea celor două metode (inhalaţii şi aplicări locale), în 88% din cazuri s-a constatat obţinerea unui efect terapeutic permanent, manifestat prin rezistenţa ulterioară la infecţii. Tratamentul trebuie făcut aproximativ 20 de zile.

◆ ***Gargară şi spălături.*** Se foloseşte o soluţie de 30% miere, în două până la patru şedinţe pe zi, pentru stomatită, faringită, laringită, colpită.

Câteva sfaturi

- Mierea nu trebuie să provină de la albine care au fost hrănite cu zahăr sau siropuri.
- Mierea se păstrează în ambalaje adecvate, la adăpost de umiditate, soare şi lumină, la o temperatură de maximum 10 grade C.
- Mierea nu trebuie încălzită deoarece îşi pierde proprietăţile antimicrobiene. De aceea nu se pune în ceai fierbinte.
- Mierea are virtuţi terapeutice, dar pentru fiecare tip de boală trebuie să se aleagă un tip de miere care să convină naturii bolii.
- În cazul îmbolnăvirii căilor respiratorii se recomandă o miere de munte, de măghiran, cimbru sau tei.
- Pentru bolile aparatului digestiv şi intestinale e indicată mierea de câmpie, de mentă, măghiran, cimbru.
- Pentru maladiile cordului e bună mierea de levănţică, mentă, de câmpie, de pădure.
- În afecţiunile renale, mierea cea mai potrivită este cea de castan, de flori de câmp, de fructe.

Binefacerile merelor

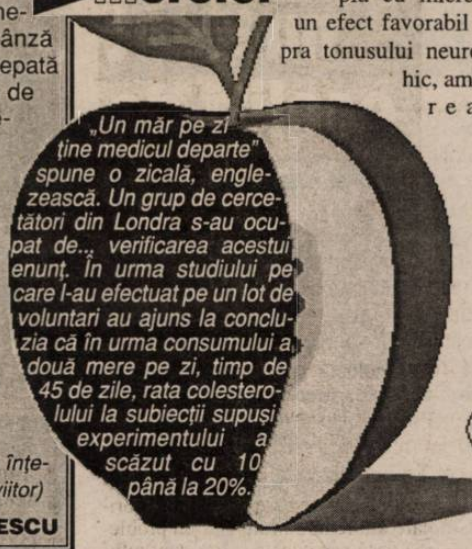

„Un măr pe zi ţine medicul departe" spune o zicală, englezească. Un grup de cercetători din Londra s-au ocupat de... verificarea acestui enunţ. În urma studiului pe care l-au efectuat pe un lot de voluntari au ajuns la concluzia că în urma consumului a două mere pe zi, timp de 45 de zile, rata colesterolului la subiecţii supuşi experimentului a scăzut cu 10 până la 20%.

COMPRIMATE

- ORICE PÂINE industrială albă conţine o mare cantitate de acizi deoarece în procesul tehnologic o mare parte din enzime, proteine şi amidon sunt distruse. Pâinea ideală este cea coaptă la soare (procedeu, evident, utopic).
- DROJDIA DE BERE conţine vitamina B în cantitate apreciabilă. Nu vom consuma însă mult de o lingură pe zi.
- ZAHĂRUL RAFINAT, ori de câte ori e posibil e bine să fie înlocuit cu mierea. În exces, zahărul alb rafinat este o adevărată otravă cu înfăţişare atrăgătoare.
- SMOCHINELE şi curmalele sunt alimente cu potenţial acid, dar în ciuda acestui neajuns conţin o mare cantitate de substanţe minerale, fapt pentru care sunt foarte bune. Smochinele au mult calciu, concurând în această privinţă cu laptele nefiert.

Pagină realizată de
AURORA POPESCU

DOCTORUL casei

Înţepăturile de insecte

Deşi majoritatea insectelor produc prin înţepare doar o reacţie locală(înroşire, umflătură), unele înţepături de insecte pot pune în primejdie viaţa, dacă persoana în cauză este alergică la veninul insectei. În general, înţepăturile insectelor se soldează cu o mortalitate anuală mai mare decât muşcăturile de şerpi. Cele mai importante sunt muşcăturile de albine, bondari, viespi, bărzăuni.

Simptomele care însoţesc acest gen de accident apar (când nu e vorba de o alergie la venin, care complică lucrurile) doar la locul înţepăturii şi pot dura 48 până la 72 de ore. Acestea constau în: ● durere ● umflarea locului ● roşeaţă ● mâncărime ● senzaţia de arsură.

Ce este de făcut?

- Când se pune problema unei înţepături de albină, aceasta îşi lasă de obicei acul la locul înţepăturii. În consecinţă, trebuie îndepărtat cu grijă acul prin răzuire uşoară cu lama unui cuţit sau cu unghia a punctului respectiv. *Nu stoarceţi* cu penseta, deoarece aceasta ar putea să favorizeze pătrunderea în organism a unei cantităţi mai mari de venin prin comprimarea acului şi a săculeţului cu venin ataşat de acesta.
- Spălaţi bine zona cu apă şi săpun.
- Puneţi gheaţă împachetată într-o bucată de pânză sau comprese reci pe aria înţepată pentru a scădea cantitatea de venin absorbită şi împrăştierea acestuia.
- Aplicaţi loţiuni calmante (mixturi) sau o „pastă" de sare de bucătărie înmuiată în apă, care dau senzaţia de uşurare şi calmare a durerii şi usturimii.
- Administraţi un antihistaminic care poate calma simptomele.

**(Despre reacţia alergică la înţepăturile de insecte, în numărul viitor)*

Dr. AURELIA DĂSCĂLESCU

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

Muşcătura de căpuşă

MICLEA MIHAI din Făgăraş. *Era bine ca imediat ce aţi fost muşcat de căpuşe (acum câteva luni şi în mod repetat, după cum ne scrieţi) să vă fi adresat unui medic. Este interesant că legaţi starea dv. de marcată slăbiciune fizică de acest „amănunt" care vi s-a întâmplat. Fără pretenţia de a vă stabili un diagnostic, ci doar cu intenţia de a vă determina să vă prezentaţi cât mai repede la un consult medical, vă putem spune că, deşi în aparenţă inofensivă, muşcătura de căpuşă poate declanşa boala Lyme, care nu este mortală, dar care poate produce în timp o oboseală vădită a organismului. Simptomele bolii pot fi absente câteva zile după muşcătură sau chiar luni de zile. Boala se tratează cu succes cu antibiotice. În cazul când nu este tratată, poate cauza în timp slăbiciune musculară sau amorţeli la nivelul feţei şi al membrelor, sensibilitate la atingere, artrită şi chiar meningită (inflamarea membranelor ce îmbracă măduva spinării şi creierul). Meningita determină dureri intense de cap, o stare de letargie şi înţepenirea gâtului. Căpuşa care declanşează boala Lyme este mică, de aproximativ 3 mm lungime. Căpuşa tânără, în faza de nimfă, este şi mai mică, de dimensiunea unui vârf de ac. Se ataşează de piele cu gura şi se umflă cu sângele înghiţit, mărindu-şi volumul iniţial de 5 până la 7 ori.*

Primul ajutor şi virusul HIV

DORU LEPCA din Braşov: ***„Posesorul de permis de conducere auto este obligat să aibă cel puţin câteva cunoştinţe elementare de acordare a primului ajutor în caz de accidente, pe care, la nevoie, trebuie să le aplice. Corect! Dar nu există riscul să contactezi SIDA din sângele unei victime?"*** *Nu sunteţi singurul care manifestaţi această îngrijorare, s-au întâlnit chiar cazuri în care unele persoane care stăpâneau bine manevrele de acordare a primului ajutor au ezitat să o facă de teama contaminării cu virusul HIV. Totuşi, statisticile arată că este extrem de puţin probabil ca acest lucru să se întâmple ca urmare a manevrelor de resuscitare respiratorie sau circulatorie, aplicate unei victime care sângerează sau de la saliva acesteia. Este adevărat că SIDA se poate transmite altor persoane prin intermediul sângelui sau al lichidului seminal al individului infectat şi că virusul HIV poate fi prezent în salivă, dar cazuri de transmitere a virusului prin salivă nu au fost încă semnalate.*

DIMENSIUNEA PENISULUI

– G.R., tânărul nostru corespondent din Jud. Covasna, readuce în atenţie un subiect important: dimensiunea penisului. Se teme că din cauza „dimensiunilor insuficiente" nu-şi va găsi niciodată o prietenă.

– Dragă G.R., nu doar pentru tine, ci pentru un bărbat în general, penisul este – conştient sau inconştient – cel mai important lucru din lume. Sensibilitatea sa în această privinţă este atât de mare încât există bărbaţi care practic au rămas impotenţi în momentul când o femeie a făcut o remarcă inconştientă asupra dimensiunilor penisului.

Ridicol este faptul că toţi indivizii în această situaţie au organe perfect normale. Doar că fiecăruia i se pare că al său este... puţin mai mic decât al altuia! Unul din motive este că fiecare bărbat îşi vede propriul falus... de sus, deci dintr-un unghi care, printr-un efect de micşorare, îl face să-l vadă mai scurt decât în realitate. Normal că acest efect dispare când se uită la penisul altuia, ceea ce îl face să fie convins că celălalt este mai dotat decât el!

În primul rând, trebuie să ştii că aproximativ 80 la sută dintre bărbaţi sunt „nemulţumiţi" de dimensiunile penisului lor! Ca atare... nu eşti singur! Deoarece, din cele spuse mai sus decurge faptul că de foarte multe ori „vina" este a unui „efect de perspectivă". Pentru binele

Sexualitatea

Dr. CONSTANTIN LIVIU PANAINTE
(Spitalul CFR – Iaşi)

ego-ului multor bărbaţi, nu ar fi rău ca aceştia să-şi plaseze o oglindă în propriul dormitor!

În ceea ce priveşte al doilea aspect pe care îl menţionam, este important să reamintim adevărul referitor la dimensiunile penisului. Când nu este în erecţie („flacid"), organul masculin măsoară între 8,5 şi 10,5 cm, cu o medie de 9,5 cm. Acest gen de măsurătoare este însă nesemnificativ, întrucât mulţi factori – printre care frigul sau înotul – pot duce la o contractare a acestuia cu peste 2,5 cm. Deci cititorii care au şi întins mâna după centimetru să nu fie îngrijoraţi dacă acesta indică mai puţin decât magicul 9,5 cm!

Şi un alt fapt important: lungimea penisului nu depinde de statura individului. Deşi majoritata oamenilor cred că un bărbat înalt şi solid trebuie să aibă penisul lung, acest lucru nu este deloc adevărat. Bine cunoscuţii cercetători americani Masters şi Johnson au găsit că cel mai lung organ (14 cm în stare flacidă) aparţinea unui bărbat extrem de scund, în timp ce un alt bărbat, de 1,90 m, avea penisul cel mai scurt, de numai 6 cm. Şi la toate acestea trebuie adăugat că vaginul unei femei care nu a născut este de numai 7,5 cm în stare neexcitată (după naştere, valorile se modifică puţin), acesta crescând până la 10 cm în stare excitată. Cu alte cuvinte, orice penis, de orice lungime, poate umple complet vaginul. Nimeni nu trebuie, deci, să-şi facă probleme.

Rubrică realizată de
MIHAELA DOROBANŢU

Sfaturile bunicii

Împachetarea cu varză

Zona dureroasă se înfăşoară în frunze de varză zdrobită peste care se face un bandaj cu o fâşie de pânză. „Compresa" se acoperă apoi cu un material gros sau cu plastic şi se lasă mai mult timp pe regiunea dureroasă. Frunzele de varză se înlocuiesc când capătă un aspect veştejit, lipsit de sevă. În caz de artrită dureroasă (criză) mai putem să facem un terci de cartofi, ceapă, seminţe de in fiert, cu care umplem un ciorap, iar membrele bolnave de exemplu le îngropăm pur şi simplu în acest gen de săculeţi. Pentru a nu murdări în jur se poate pune deasupra o pungă de plastic. Procedura durează o noapte şi, dacă se poate, şi a doua zi.

Pentru reumatici sunt foarte eficace şi împachetările cu ferigă. În plus, alimentaţia bogată în vitamina C, mai ales ceaiurile de măceşe, ciubotica cucului, frunze de stejar, salvie, sunt de asemenea un bun calmant al durerilor.

Ridichea neagră contra tusei

Tusele cele mai rele se pot calma cu un sirop de ridiche neagră, preparat în felul următor: într-un vas de pământ se aşază straturi alternante de felii de ridiche neagră şi de zahăr candel. A doua zi veţi constata că s-a format un sirop abundent. Patru-şase linguri pe zi de sirop le vin de hac până şi tuselor care ne rup pieptul. Siropul acesta este pe de altă parte unul dintre cei mai buni fortifianţi care se pot da unui copil care nu creşte bine sau unui adolescent obosit.

Paratrăznetele secolului XXI

Pentru protecția liniilor de înaltă tensiune împotriva stricăciunilor pe care le pot provoca trăznetele, inginerii de la Universitatea Staffordshire (Anglia), în colaborare cu

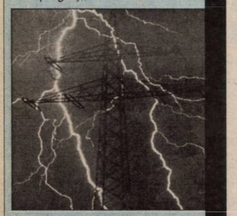

cercetători de la Universitatea din Osaka (Japonia), au pus la punct un sistem revoluționar de paratrăznet. Acesta se bazează pe utilizarea unor fascicule de laser care, dirijate cu ajutorul unor oglinzi, vor fi îndreptate spre norii de furtună. Fasciculele laser vor crea o coloană de aer bună conducătoare de electricitate și astfel descărcarea trăznetelor se va produce într-un loc dinainte stabilit, cât mai departe de stâlpii liniilor de înaltă tensiune. Primele teste s-au dovedit a fi concludente iar sistemul ar putea fi folosit, cu timpul, și la protejarea școlilor și a spitalelor. La ei – nu la noi!

Paleobarometru

Fosile de efemeride au fost utilizate la măsurarea presiunii atmosferice din epoci străvechi. Dimensiunile aripilor și muschilor au dovedit că în urmă cu 300 de milioane de ani densitatea atmosferei era aceeași cu cea din zilele noastre.

Încălzire cu... paie!

Premiul întâi, pe anul 1999, al Trofeelor tehnologiilor economice și curate a fost acordat unei inovații care constă în utilizarea paielor pentru a asigura încălzirea a 250 de locuințe sociale din localitatea Villeparisis (Franța). Un arzător de 1600 kW a fost instalat, împreună cu un sistem de stocare și de încărcare adaptate acestui tip de „combustibil". Pe întregul anotimp friguros, a fost nevoie de consumul a

doar 400 tone de paie, care au înlocuit nu mai puțin de 140000 l de păcură, folosită în mod obișnuit. (A.H.)

Florența

Galeria Uffizi

IRINA STOICA

Galeria Uffizi din Florența nu este numai cea mai veche galerie de artă din lume, ci și cea mai importantă din Italia, una dintre cele mai vestite din lume, vizitată în fiecare an de peste un milion de amatori de frumos. Ea deține în jur de 4800 opere de artă, dintre care sunt expuse numai circa 2000. Printre acestea pot fi amintite 1000 de picturi, 300 sculpturi, 46 de tapiserii, 14 piese de mobilier și ceramică, pe lângă încă 700 de picturi aflate în celebrul coridor Vasari. Celelalte opere de artă sunt depozitate sau închiriate de alte muzee. Din această enormă cantitate de capodopere fac parte o mulțime de creații reprezentând măndria artei apusene. Clădirea însăși

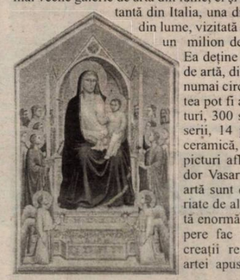

este o minune a artei. Construită de Cosimo I pe la mijlocul secolului al XVI-lea se află în zona dintre Arno și Palazzo Vecchio și urma să adăpostească birouri publice. Planurile au fost încredințate lui Giorgio Vasari, o personalitate eclectică a timpului, pictor, arhitect, scriitor și istoric al artei. El a lucrat aici din anul 1559 până în 1574, anul morții sale și a lui Cosimo. Clădirea, cu adevărat originală, este înălțată printr-o combinație de porticuri, deschizând spre Arno un arc de mare efect. Acest exterior pare a fi inspirat de stilul vestibulului creat de Michelangelo pentru biblioteca Laurențiană.

Munca la palatul Uffizi a fost reluată în 1580 din ordinul lui Francisc I și încredințată lui Bernardo Buontalenti. Birourile au fost acum mutate și câteva camere au fost folosite pentru a adăposti colecții de artă, arme și curiozități științifice. Se năștea astfel Galeria, al cărei nucleu conținea opere de Botticelli, Lippi, Paolo Uccello. În jurul anului 1600, Ferdinand I a transferat aici o serie de opere aflate în Vila Medici din Roma, iar în 1631, Ferdinand al II-lea a adus aici opere de Piero della Francesca, Tițian și Raphael. La sfârșitul secolului al XVII-lea, Cosimo al II-lea a îmbogățit colecțiile cu geme, medalii și monede. În cea de a doua jumătate a secolului al XVIII-lea Pietro Leopoldo a reorganizat totul, numind chiar un director în acest sens, iar în secolul al XIX-lea, în urma războaielor napoleoniene, multe opere au fost mutate de aici. Încă de atunci a început o vastă campanie de restaurări, restaurări care continuă și astăzi pentru a șterge efectele celui de al doilea război mondial.

Viitorul aparține spațiului

TESTE

Sub auspiciile NASA un grup de specialiști americani și englezi a imaginat și a construit – la dimensiuni reduse – pista de decolare orizontală prin levitație magnetică.

Prof. dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

În 2005: lansări cu levitație magnetică

În urmă cu peste șase decenii, căutând soluții pentru decolarea cu 500 m/s (!) a machetei avionului orbital conceput de el, dr. Eugen Sänger (1905 – 1964), pionier al astronauticii, a imaginat reducerea frecărilor machetei de pista de decolare folosind... levitația magnetică. Ideea savantului nu a putut fi materializată datorită și începerii celui de al doilea război mondial, dar ea avea să fie reluată, după circa trei decenii, o dată cu construirea și exploatarea unor vagoane de tren sau de tramvai, suspendate deasupra unei șine speciale prin care circulă un câmp electromagnetic intens și care asigură levitația magnetică atât de dorită de dr. Sänger...

Foarte recent, o dată cu proiectele noilor avioane cosmice sub auspiciile NASA un grup de specialiști americani și englezi a imaginat și a construit – la dimensiuni reduse – pista de decolare orizontală prin levitație magnetică (MAGLEV) pentru o machetă de avion cosmic (dotat cu un mini-motor rachetă); această mini-pistă de numai 15 metri lungime, care reprezintă desfășurarea unui electromagnet liniar, reușește, în numai o jumătate de secundă, să aducă macheta avionului la incredibila viteză de... 96 km/oră, după care intră în funcțiune mini-racheta...

Calculele celor de la Laboratoarele NASA având numele marilor savanți și specialiști Lawrence Livermore și G. Marshall, arată că, folosind levitația magnetică pe prima parte a lansării unui vehicul orbital, i se poate reduce greutatea de start cu 20 la sută. Mai mult, prin folosirea unei piste MAGLEV de numai 2,4 km, aparatul va atinge viteza de 600-1000 km/h!

Începând din aprilie a.c., pista experimentală a fost lungită până la 120 m și pe ea a fost testată o machetă mai grea decât prima; de rezultatele acestor teste va depinde hotărârea ca până în anul 2005, investiția NASA să fie suficientă pentru construirea unui avion orbital demonstrator de 54 de tone, care să ajungă pe pista MAGLEV la peste 640 km/h, viteză suficientă pentru a parcurge cei 2,5 km ai acestei piste în numai 29s!

Pentru începerea testelor pe pista de 120 m, NASA a alocat deja 2,5 milioane $ pentru lucrările de cercetare-dezvoltare de la Centrele „Marshall" și „Lawrence Livermore". În scopul implementării unui astfel de sistem de levitație magnetică pe o pistă de minim 2,5 km la Centrul zborurilor spațiale „J.F.Kennedy" de la Cape Canaveral (Florida), firma americană PRT Advanced Maglev Sistems Inc a estimat un cost de 50-100 milioane $. În acest cost au fost incluse pista de decolare, facilitățile de dirijare-verificare și managementul distribuțiilor energetice. Firmele PRT și Forrest (Illinois) implementează astfel de sisteme de levitație magnetică pentru monorail-uri, trenuri electrice etc. de peste trei decenii.

(Va urma)

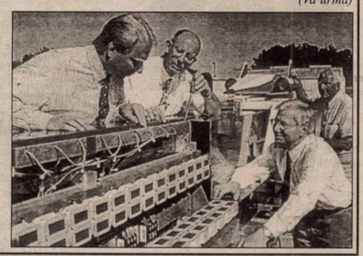

radio CONTACT
O 9 EXPRIMARE

ARAD	65,95 FM	CHIȘINĂU	100,9 FM
BUCUREȘTI	96,1 FM	CRAIOVA	71,12 FM
BUZĂU	69,8 FM	FOCȘANI	95,4 FM
BAIA MARE	88,5 FM	HUNEDOARA	92,1FM
BOTOȘANI	93,1 FM	IAȘI	91,9 FM
BRAȘOV	105,5 FM	PITEȘTI	90,7 FM
CÂMPULUNG		PLOIEȘTI	92,8 FM
MUSCEL	94,1 FM	RM. VÂLCEA	66,14 FM
CLUJ	89,8 FM	REȘIȚA	70,79 FM
CĂLĂRAȘI	101,8 FM	SIBIU	91,8 FM
CONSTANȚA	91,1 FM	TG. MUREȘ	90,2 FM

http://www.radiocontact.ro

PICTURI... din materiale RECICLATE!

MIHAELA DOROBANȚU

Un pictor francez contemporan, Bernard Pras, s-a gândit să recurgă la o metodă insolită de realizare a unor portrete. El folosește cam tot ce-i cade sub mână, de la flacoane și cutii de tablă goale, la cărți vechi și păpuși stricate. Și din toate acestea creează, totuși, opere de artă...

Cum a început totul? Pictorul de 47 de ani – Bernard Pras *este* un pictor, și încă unul cu studii și preferințe clasice! – spune că ideea i-a venit în farmacia bunicilor unde se amuza căutând printre cutiile goale și sticluțele de medicamente aruncate după ce fuseseră folosite. De aici la refacerea tridimensională a unei figuri omenești, celebre, mai puțin cunoscute sau chiar una „inventată", n-a mai fost decât un pas.

Operele lui Bernard Pras nu se nasc însă la întâmplare. Mai întâi el face schițe după schițe până când se fixează asupra modului în care portretul trebuie conceput. Apoi caută obiectele adecvate, ținând seama și de posibilele simboluri pe care ele le-ar putea furniza. Apoi totul se așază pe o planșetă și începe montarea. Când „tabloul" este terminat, acesta este fotografiat; doar privirea de la o anumită distanță permite distingerea corectă a chipului reciclat din obiectele pe care alții le aruncă! Se fac opt fotografii pentru fiecare tablou, fiecare de un metru pătrat. Acestea sunt cele expuse în final în muzee. Au ajuns până la New York și se pare că întrunesc aprecierea atât a publicului cât și a criticilor de specialitate. Altfel cum s-ar explica faptul că prețul unui astfel de tablou a depășit un milion de dolari!?

Misterioasele mumii din China

În sudul deșertului Taklamakan, din China, au fost descoperite, de arheologul chinez Wang Binghua, mai multe mumii cu o vechime cuprinsă între 2400 și 4000 de ani. Cinci din ele se găsesc în prezent la muzeul Urumichi, capitala regiunii autonome Xin-Yiang.

În ultima vreme, peste o sută de mumii au fost scoase la lumină din nisipurile bazinului Tarin, aproape toate într-o stare de conservare extraordinară. Cui aparțin aceste mumii? Arheologul Mair a găsit câteva cronici din timpul împăratului Han (200 î.Ch.), care amintesc de un popor deosebit, cu pielea albă, nasul lung, bărbații purtând mustăți și bărbi impozante. Chinezii îi numeau yuezhi. Ei trăiau în partea nordică a bazinului Tarin, la marginea deșertului Taklamakan. În această regiune, exploratorul german Albert von LeCoq a semnalat, la începutul secolului XX, existența unor fresce într-o mănăstire buddhistă în care sunt prezentați războinici albi, cu alură de celți sau germani. O coincidență tulburătoare.

Mai multe manuscrise vorbesc de această regiune ele fiind scrise în tokharien, o limbă dispărută, dar a căror cuvinte sunt mult asemănătoare limbii celtice și germanice.

De aici a apărut întrebarea legitimă: ce legătură ar putea fi între China și patria whisky-ului? Scoțienii sunt de fapt urmași ai celților, ai căror strămoși au trăit aproape un mileniu în actuala Austrie și Ungarie. Astfel, în prezent, specialiștii au emis o ipoteză prin care celții ar fi pornit, din acești munți în două direcții: spre vest către Europa și spre est. Acești nomazi au înconjurat deșertul Kara-Kum și Kizil-Kum (aflat mai la sud), înaintând din oază în oază până când au atins lanțul muntos al Pamirului și al Tian-Shan, ajungând la Urumichi și bazinul Tanin.

AUREL DIANU

MEKONG Nilul buddhist al Indochinei

PAUL IOAN

Izvorând, ca și Nilul, dintr-o tainică sălbăticie, obârșia Mekongului (care înseamnă „Mama apelor") s-a ascuns multă vreme exploratorilor. Acum se știe că-și adună apele din Cambodgia și Vietnam. Șerpuirea Mekongului le străbate și-și află sfârșitul în Marea Chinei de Sud. Aproape jumătate din traseu aparține Laos-ului, fosta „țară a unui milion de elefanți", acun „a unui milion de biciclete". Capricioasa arteră a Mekongului surprinde călătorul european – rătăcit printre cele 68 de etnii ale Laos-ului, care n-are nici 5 milioane de suflete – prin alternanța dintre dimensiuni ciclopice (lățimi de câțiva kilometri) și îngustimi nervoase, cu vâltori tulburi aciuate printre stânci. Pe mălurile abrupte, familiile de pescari, trăind încă în colibe de bambus și lut, îi fură din pântece fie pește, fie rubine. Turmele de vite ale nomazilor își astâmpără setea ici-colo, neuitând să implore binecuvântarea zeilor prin sacrificarea unui bivol.

Grotă-sanctuar săpată în faleza Mekongului

Dar în falezele abrupte ale Mekongului, furia apelor a săpat grote-sanctuar (precum cele de la Vat Tham sau Pak Ou), unde populația buddhistă adăpostește mii de statuete ale lui Buddha, din aur sau bronz, și alte odoare salvate din mănăstirile pustiite de violente agitații interconfesionale. În uriașe caverne interzise Soarelui, torțele dezvăluie inestimabile muzee ale tradițiilor indochineze, râvnite și de British Muzeum, și de Luvru. Aici, simplitatea vieții localnicilor – conservată miraculos de-a lungul secolelor dispare. Conservarea tradițiilor transformă sanctuarele umbroase din coastele Mekongului în popasuri pe drumul spre Absolut. Un Absolut pe care europeanul îl poate asimila unei halbe cu bere, iar indochinezul unei rugăciuni adresate fie lui Shiva, fie lui Buddha cel aurit.

FRATERNITATE

Apelo Mekongului însuflețesc viața spirituală și materială a milioanelor de indochinezi, devenind o legendă vie a sud-estului Asiei.

PUBLICITATE ■ PUBLICITATE ■ PUBLICITATE ■ PUBLICITATE

PCNET
quality internet solutions

5 ore : 3 USD + TVA
10 ore : 6 USD + TVA
20 ore : 10 USD + TVA
50 ore : 20 USD + TVA
100 ore : 35 USD + TVA

PCNET DATA NETWORK S.A.
Splaiul Unirii 10, bl B5, sc 2, et 1
70421, Bucuresti, Romania
Tel: 330-2801, Fax: 3302842
www.pcnet.ro

Cum e stăpânul, așa-i și câinele!

Animal prin excelență sociabil, câinele trebuie să-și descopere locul lui într-o familie. Cea mai mare parte a problemelor comportamentale pe care le ridică un câine este datorată unui defect de educație. Un câine perfect adaptat la modul de viață modern al omului se „fabrică", nu se naște! Veterinarul și etologul Patrick Pageat, fondatorul școlii franceze pentru comportamentul câinelui, ne reamintește câteva reguli elementare și dezminte ideile preconcepute. Așadar, un bun câine este un câine supus. Ca și strămoșul său lupul, el trebuie să mănânce după ființa dominantă – respectiv, stăpânul său –, să doarmă singur, să se joace numai atunci când i se cere și să învețe să fie independent. Este bine ca stăpânul să știe că, pentru a-i da un ordin, trebuie să privească spatele câinelui și nu ochii acestuia – semn de provocare la luptă! Dacă animalul greșește și se ușurează în interiorul locuinței, nu trebuie să fie admonestat prin obligarea de a-și „șterge opera" cu nasul și nici să fie curățat locul sub privirile câinelui. El se va simți important iar mirosul de detergent îi va servi drept marcaj, fixând definitiv acel loc ca „tufiș"! Cunoscând cât mai bine psihologia acestui milenar prieten al omului, comunicând permanent cu el, putem să ne bucurăm că avem în preajma noastră o ființă fericită și echilibrată care ne va dărui, la rândul ei, dragostea și fidelitatea – două sentimente tot mai rar de aflat printre noi, oamenii!...

Micro-baterie electrică

Societatea japoneză Matsushita Battery Industrial va introduce cât de curând în fabricația de serie o baterie socotită a fi cea mai mică baterie realizată până acum în lume. De mărimea unei monede de 100 de lei, însă cu o grosime de numai patru zecimi de milimetru (!), noua baterie va servi la alimentarea cardurilor cu circuite imprimate. Producția lunară este estimată la 300000 exemplare și va fi destinată în principal pieței europene. (A.H.)